

ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๓

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๑๗ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ เดือน ๗ พ.ศ. ๒๕๓๙

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
บัดนี้ได้มีท่านสมาชิกลงชื่อประชุม ครบองค์ประชุมแล้ว จำนวน ๒๐๑ ท่าน
ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ รับทราบเรื่องนายภฯ แจ็งเหตุขัดข้องที่นายภฯ
ไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินได้ ของ
คุณโสภณ เพชรสว่าง จึงแจ้งที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวโรช มีอะไร

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
ขอขอบคุณท่านประธานที่แจ้งเหตุขัดข้อง ท่านประธานครับ ผมมีหนังสือสรุป
ผลงานของท่านประธานในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมา ท่านประธานครับ กฎหมาย
การเงินที่ยังค้างอยู่ที่ท่านนายภฯ ไม่ได้รับรอง ขณะนี้มีอยู่ทั้งสิ้น ๕๘ ฉบับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อยู่ที่ผมเรียบร้อยแล้ว ผมเชิญ
คุณสุวโรชไปดูก็ให้ดูเรียบร้อยแล้ว วันนี้ผมก็แจ้งให้ทราบ สำหรับคุณสุวโรช
วันนี้ไม่มี

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : คือท่านประธานครับ อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้ของเราก็เข้าแล้ว การเงิน
ก็เข้าแล้ว

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ผมอยากจะหารือท่านประธาน
กฎหมายเกี่ยวกับการเงินทั้งหมด เพราะตามข้อบังคับเมื่อแจ้งเหตุขัดข้องไปแล้ว
ทางสภาไม่สามารถที่จะติดตามผลคืบหน้าของรัฐบาลได้เลย เราได้รับ
ความกรุณาจากท่านประธานเท่านั้นเองที่ได้ให้ความกรุณาต่อสมาชิก นั่นก็คือ

ทำหนังสือถามรัฐบาลไป แต่ผมถามท่านประชาชนว่าหลังจากที่ถามไปแล้ว รัฐบาล
 ได้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับกฎหมายการเงินนี้มากน้อยแค่ไหนเพียงไร
 ผมยกตัวอย่างให้ประชาชนได้เห็นสัก ๑ เรื่อง และกฎหมายฉบับนี้ผมเองก็ตาม
 มาตลอดแล้วก็จะตามต่อไป นั่นก็คือกฎหมายรังนกอีแอ่น ท่านประชาชนครับ
 ถึงวันนี้รัฐบาลแจ้งผ่านท่านประชาชนมา ผมขอขอบพระคุณตรงนี้ รัฐบาลแจ้งมาว่า
 ไม่สามารถที่จะกระจายภาษีทางด้านการคลังในขณะนี้ได้ เนื่องจากหน่วยบริหาร
 ราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันไม่มีศักยภาพพอที่จะจัดเก็บรายได้จากรังนกอีแอ่น
 ท่านประชาชนครับ การแจ้งมาลักษณะอย่างนี้ ผมถามท่านประชาชนครับว่าเป็น
 การแจ้งเหตุที่ไม่รับรองใช่หรือไม่ ถ้าจะบอกว่าไม่รับรอง ผมก็ตอบท่านประชาชน
 ได้เลยว่ายังไม่ใช่ แต่ถามว่ารัฐบาลจะเอาไหม ก็ยังไม่ทราบ ทั้ง ๆ ที่นโยบาย
 ของรัฐบาลก็มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนหรือต่อท่านประชาชนว่า
 ลักษณะการตอบอย่างนี้ท่านประชาชนน่าจะลองถามรัฐบาลไปอีกสักครั้งหนึ่ง
 จะดีไหมครับว่า คุณจะเอาหรือไม่เอา ถ้าไม่เอาก็ตอบมาให้ชัดเจน ถ้าจะเอาก็เมื่อไร
 ไม่เช่นนั้นกฎหมายก็จะมาค้างอยู่ในสภา ท่านประชาชนเองก็พยายามที่จะขอความกรุณา
 จากสมาชิกให้อภิปรายในเนื้อหาสาระของกฎหมายแต่ละฉบับที่มีข้อจำกัด สิ่งเหล่านี้
 เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ของชาติของแผ่นดิน ซึ่งผมเชื่อว่าท่านประชาชนเองซึ่งเป็น
 ประมุขของผม เป็นประมุขของสภานิติบัญญัติอยู่แล้วคงจะมีความรู้สึกในเรื่อง
 เหล่านี้เช่นเดียวกัน และผมมีความมั่นใจว่าประสบการณ์ความรู้ ความสามารถ
 ของท่านประชาชนผมมีอยู่แล้วในเรื่องเหล่านี้ ก็อยากจะกราบเรียนหรือต่อ
 ท่านประชาชนว่าถามรัฐบาลไปอีกสักครั้งหนึ่งได้ไหม กฎหมายรังนกของผมจะเอา
 หรือไม่เอา วันพุธที่ผ่านมาท่านนายกฯ รับปากผมว่า อะไรน้อยก็มาโทษนายกฯ
 ผมถามท่านประชาชนครับว่า ถ้าไม่โทษนายกฯ แล้วผมโทษใครละครับ -----

เพราะนายกฯ เป็นเจ้าของรัฐบาลชุดนี้ เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร นายกฯ แกลงนโยบายเองว่าจะกระจายภาษีทางด้านการศึกษาออกสู่ท้องถิ่น แต่ตบจดหมายมาอย่างนี้ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนหาหรือต่อท่านประธานว่า ถ้าท่านประธานให้ความกรุณาถามไปอีกสักครั้งหนึ่ง แล้วให้นายกฯ ตอบมาให้ชัดเจนว่าจะเอาหรือไม่เอา จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความจริงเรื่องนี้ผมก็เชิญคุณสุวัชรไปพบและชี้แจงรายละเอียดทุกอย่างเลยว่าคุณตอนในเรื่องพระราชบัญญัติการเงินเป็นอย่างไร ฝ่ายรัฐบาลก็ตอบมาเป็นอย่างไร แล้วผมก็ติดตามให้ว่าเรื่องนี้ไปถึงกระทรวง ทบวง กรมที่ไหนบ้าง แล้วไปติดอยู่ที่ว่าเขาไม่เห็นด้วย แล้วผมก็บอกคุณสุวัชรว่า เรื่องรั้งนกอี้แ่อนนี้ไปติดอยู่ที่เขาไม่เห็นด้วยประการใด ผมก็บอกคุณสุวัชรไปแล้วให้ไปติดตามกันเองที่กระทรวงมหาดไทย ต่อไปผมขอพูดในเรื่องระเบียบวาระเลยนะครับ คุณสุพัฒน์มีอะไรครับ

นายสุพัฒน์ ชรรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุพัฒน์ ชรรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านสุวัชร พะลัง ได้หยิบยกขึ้นมาเรียนถามท่านประธานนั้น ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน และเป็นประโยชน์กับประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง จังหวัดผมเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีรั้งนกอี้แ่อน จังหวัดผมนั้นเป็นจังหวัดที่มีปัญหามาตลอดเวลา เป็นความเข้าใจของกระทรวงมหาดไทยที่ต้องการแก้ไขปัญหาดังนี้ ในการดูแลเรื่องความสงบ ต้องดูความเรียบร้อย ดูแลเรื่องการโก่งภาษี เวลานั้นต้องยอมรับว่าในเรื่องของการสัมปทานรั้งนกอี้แ่อนคนในท้องถิ่นไม่มีโอกาสได้รับสัมปทาน ผมไม่ทราบวาทางราชการที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้นั้นหวังไว้ทำไม แต่ว่าดูพฤติกรรมจริง ๆ เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นที่ต้องกระจายภาษีออกไปสู่ท้องถิ่น เพราะอะไรครับ เพราะว่ากำรสัมปทานรั้งนกอี้แ่อนในจังหวัดผมตั้งแต่ปี ๒๕๘๒ เป็นต้นมา ๕ ปีสัมปทานครั้งหนึ่ง ก่อนหมดสัมปทาน ๕ - ๖ เดือนก็ต่อสัมปทานแล้ว ผมไม่ทราบว่าต่อก่อนเพราะอะไร ตระกูลที่สำคัญ ๆ ที่อยู่ในเรื่องของการสัมปทานเป็นคนอยู่ในกระทรวงการคลังนั้นแหละครับที่ต่อสัมปทานรั้งนกอี้แ่อนได้ ทำไมถึงไม่แก้ไขปัญหาดังนี้เสีย ผมอยากจะให้รัฐบาลได้ทบทวนว่าสมัยที่ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง โดยมีท่านไตรรงค์ สุวรรณคีรี เป็นประธานดูแลหามาตรการในเรื่องของการกระจายภาษีของคลัง

ออกสู่ท้องถื่น เพราะรู้ถึงสภาพปัญหา อยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ทบทวน
 อยากให้รัฐบาลนี้ได้ทบทวนว่า สิ่งที่เราสร้างขึ้นมากเพื่อแก้ไขปัญหานั้น
 กฎหมายทุกฉบับที่สร้างขึ้นมากเพื่อแก้ไขปัญหานั้น ไม่ว่าจะเรื่องของภาษีก็ดี
 ในเรื่องของความไม่ปลอดภัยในชีวิต ในทรัพย์สินก็ดี คนที่ไปเป็นยามเฝ้ารังนก
 ท่านประธานรู้ไหมครับ ประกอบอาชีพทุจริตมา ประกอบอาชีพการรรมมา ๕ คดี
 ๖ คดี ๗ คดี ไปอยู่ในเกาะ เพราะบริษัทสัมปทานไม่รับทราบปัญหานั้น เอาคน
 ที่มีปัญหาไปอยู่ในเกาะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจแล้วครับ เรื่องพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้เอาอย่างนี้ดีกว่า ไปอีกครึ่งหนึ่ง ไปพร้อมกับคุณสุพัฒน์ด้วย คุณสุวัชรด้วย
 พบผมที่ห้อง

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอต่อไปครับ ผมจะขอเข้าสู่
 ระเบียบวาระเลยครับ เพราะว่าขอให้เป็นไปตามระเบียบวาระนะครับ

ต่อไปพิจารณาเรื่องด่วน พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
 ร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. มาตรา ๑๔๗ (๓)
 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๙ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา -----

ผมอยากจะเรียนว่า ถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็นว่าตามที่ทางวุฒิสภาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เป็นการเพิ่มเติมในสาระสำคัญก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัติได้รับความเห็นชอบจากสภาแล้ว แต่ถ้าท่านสมาชิกเห็นว่าที่วุฒิสภาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการแก้ไขในวาระที่มีความสำคัญจึงจำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่วมกันอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้โปรดชี้แจงเรื่องตามที่ทางวุฒิสภาได้ขอแก้ไข หรือว่าท่านสมาชิกจะขออภิปรายนะครับ ขอเชิญ คุณอลงกรณ์ พลบุตร เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ท่านประธานได้ให้ความกรุณาในการที่จะมาวินิจฉัยถึงการแก้ไขซึ่งทางวุฒิสภาได้มีการแก้ไขตามร่างพระราชบัญญัติที่ทางสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบไปแล้วนั้น ในประเด็นดังกล่าวนี้ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีจะได้ชี้แจงเพื่อให้ตรงกับประเด็นที่ทางสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีความข้องใจสงสัย กระผมใคร่ขอเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า ในมาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้เป็นการกำหนดถึงคำนิยามต่าง ๆ โดยเฉพาะใน (๒) ในส่วนที่มีการแก้ไขในความหมายของคำว่า "เจ้าหน้าที่" ซึ่งเดิมนั้นในร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปได้กำหนดว่า "เจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ และให้รวมถึงกรณีที่เอกชนได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐด้วย ซึ่งในส่วนนี้นั้นจะเห็นว่ามี การตัดข้อความในประโยคสุดท้ายที่บอกว่า และให้รวมถึงกรณีที่เอกชนได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐด้วย ตรงนี้กระผมใคร่ขอเรียนถามว่า ถือว่าเป็นสาระสำคัญหรือไม่อย่างไร และมีตัวอย่าง อย่างกรณีใดบ้าง เป็นกรณีที่เอกชนได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐ และการตัดดังกล่าวนี้ ถือว่าได้ก่อให้เกิดผลเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญและวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ซึ่งว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือไม่อย่างไรนะครับ นอกจากนี้แล้วในมาตรา ๖ ก็จะมีการแก้ไขในบรรทัดที่ ๒ โดยเฉพาะข้อความเดิมนะครับ ที่กำหนดไว้ว่า ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเมื่อมีข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติ

ราชการทางปกครอง เห็นว่าได้มีการแก้ไขคือ การตัดทอนข้อความในส่วน
ที่ว่า เมื่อมีข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งเข้าใจ
ว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายมุ่งหวังที่จะให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รักษาการ
ตามพระราชบัญญัติ ขณะเดียวกันก็ให้อำนาจในการนำเสนอแนะของ
คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งที่เกิดขึ้น
ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ อันที่จริงแล้วก็คงต้องขอคำชี้แจงก่อนที่จะมี
การวินิจฉัยว่า การแก้ไขดังกล่าวนั้น ซึ่งจริง ๆ ก็ยังมีอีกหลายช่วงหลาย
ตอนเพียงแต่ว่า ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้มีสาระสำคัญอะไรที่คิดว่าเป็นเรื่องที่มี
การแก้ไขมาก แต่อยากฟังคำชี้แจงจากทางรัฐมนตรีนะครับ จึงกราบเรียน
ท่านประธานเพื่อทราบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวโรช พะลัง

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
 ท่านประธานครับ ในร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.
 ที่อยู่ในมือของท่านสมาชิก และท่านประธานในขณะนั้นนั้น ผมมีข้อที่ข้องใจที่
 อยากจะซักถามแล้วเพื่อให้เกิดความกระจ่างจากท่านรัฐมนตรี นั่นก็คือข้อความ
 ในมาตรา ๓๒ ท่านประธาน ซึ่งได้มีการตัดทอนข้อความที่มีความว่า ไม่อาจ
 เปิดเผยได้เพราะจะขัดขวางต่อการที่ต้องปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการ
 ดำเนินงาน ความมั่นคงของรัฐ นโยบายการต่างประเทศ นโยบายการเงิน
 และการคลัง สิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น หรือกรณีซึ่งกฎหมายหรือโดยสภาพ ตรงนี้
 ผมเข้าใจว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้นั้นก็พึงประสงค์ที่อยากจะให้สิ่งใดบ้าง
 ที่เป็นความลับ ที่ไม่จำเป็นจะต้องเปิดเผย แต่โดยหลักการของกฎหมายฉบับนี้
 พึงประสงค์ที่จะให้เกิดความโปร่งใสในการตรวจสอบเอกสาร ตามครรลอง
 ในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งหน่วยราชการที่ครอบครองเอกสารนั้นมักจะอ้าง
 อยู่เสมอว่า สิ่งเหล่านี้เป็นความลับของราชการอยู่ตลอด เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์
 ของกฎหมายฉบับนี้ต้องการที่จะยกเว้นบางกรณีเท่านั้น อาทิเช่นในเรื่องที่เกี่ยวกับ
 ความมั่นคงของรัฐ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการต่างประเทศ ในเรื่อง
 ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการเงินและการคลัง สิทธิส่วนบุคคล หรือสิ่งซึ่งกฎหมาย
 บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าเป็นเรื่องของความลับ กรณีเหล่านี้ที่เราอยากจะ
 ให้เป็น เรื่องความลับ เพราะฉะนั้นการที่วุฒิสภาได้ตัดสิ่งเหล่านี้ออกไป แล้ว
 บัญญัติแต่เพียงว่า ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ เพียงแค่นี้ ผมไม่มั่นใจ
 ว่าทุกอย่างจะเป็นความลับเหมือนเดิมอีกหรือไม่ และถ้าหากมีเพียงแค่นี้แล้ว
 ผมไม่มั่นใจว่าสิ่งตรงนี้จะเป็นการแก้ไขในข้อสาระสำคัญ หรือแก้ไขเพียงเล็กน้อย
 ซึ่งความจริงแล้วผมอยากจะให้กฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านมีผลบังคับตามกฎหมาย
 โดยเร็ว แต่ด้วยการร่างกฎหมายที่เร็วตรงนั้น ผมก็ไม่มั่นใจว่าประสิทธิภาพ
 ของกฎหมายฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชนแค่ไหนเพียงไร
 เพราะถ้าร่างไปแล้วหน่วยราชการที่ครอบครองรักษาเอกสารนั้นอ้างอยู่เสมอว่า
 อันนี้เป็นความลับ แม้กระทั่งทะเบียนราษฎรยังเป็นความลับในอนาคตข้างหน้า
 ผมถามท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้จะมีประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนคนทั้งชาติ
 แค่นั้นเพียงไร เพราะฉะนั้นในช่วงนี้ก็ขออนุญาตถามว่า ในมาตรา ๓๒
 คณะรัฐมนตรีบอกให้ความกระจ่างผมได้ใหม่ว่า สิ่งที่เป็นความลับของทาง
 ราชการนั้น มันหมายถึงกรณีใดบ้าง เพราะตัดตรงนี้ไปหมด มีข้อยกเว้นบ้าง

หรือไม่ ไม่เช่นนั้นแล้วจะทำให้กฎหมายฉบับนี้ไม่มีผลดีเท่าที่ควร ขอคุณครับ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพิฐ อินทรสมบัติ เชิญ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมทราบมาเมื่อวานนี้ คณะกรรมการประสานงานของ
รัฐบาลได้มีมติไปแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่วุฒิสภาได้แก้ไขนั้นให้ถือว่าเป็น
เป็นการแก้ไขเล็กน้อย และให้มีการผ่านสภาไปในวันนี้ แต่อย่างไรก็ตาม
ผมเข้าใจว่า เพื่อนสมาชิกหลายท่านในสภาแห่งนี้คงจะไม่ได้ดูข้อเท็จจริงหรือ
รายละเอียดของการแก้ไขของวุฒิสภา ไม่ว่ามติของสภาวันนี้จะเป็นอย่างไรก็ตาม
ผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานเพื่อแสดงความคิดเห็นไว้ เพื่อไม่ให้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีปัญหาในการปฏิบัติในอนาคตข้างหน้า ท่านประธาน
ที่เคารพ ในหลาย ๆ มาตราที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขไปนั้น ผมไม่ติดใจแต่มีอยู่
๒ - ๓ มาตราที่ผมคิดว่าเป็นการแก้ไขมาก ซึ่งควรจะต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
ระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา -----

ผมขออนุญาตอภิปราย ยกตัวอย่างในมาตรา ๓๒ ท่านประธานที่เคารพ ใน
 มาตรา ๓๒ เดิม นั้น ผมขออนุญาตอ่านข้อความเดิมก่อนที่จะมีการแก้ไขนะครับ
 ในมาตรา ๓๒ เดิมมีข้อความว่า เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสาร
 หรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจเปิดเผยได้ เพราะจะขัดขวางต่อ
 การที่จะต้องปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน ความมั่นคงของรัฐ
 นโยบายการต่างประเทศ นโยบายการเงินและการคลัง สิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น
 หรือกรณีซึ่งโดยกฎหมายหรือโดยสภาพจะต้องรักษาไว้เป็นความลับ ตาม
 มาตรา ๓๒ นี้ วุฒิสภาได้ตัดข้อความหลายส่วนออกไป คงมีข้อความเฉพาะเพียงว่า
 ผมขออนุญาตอ่านข้อความที่วุฒิสภาได้ตัดออกแล้วมีข้อความอย่างนี้ มาตรา ๓๒
 เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณี
 ต้องรักษาไว้เป็นความลับ ประเด็นสำคัญก็คือ ร่างเดิมนั้น เขากำหนดสิ่งที่ถือว่าเป็น
 ความลับไว้ว่า มีอะไรบ้างที่เปิดเผยไม่ได้ เช่น ความมั่นคงของรัฐ นโยบายการ
 ต่างประเทศ เหล่านี้สภาแห่งนี้ยอมรับว่า นั่นคือความลับที่เจ้าพนักงานอาจจะ
 ปฏิเสธไม่ยอมเปิดเผยเอกสาร ท่านประธานครับในมาตรา ๓๒ นี้ เราจะดูเพียง
 มาตราเดียวไม่ได้ มาตรา ๓๒ เชื่อมโยงในส่วนที่ ๕ มาตรา ๓๕ และเชื่อมโยง
 ไปถึงมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๕ ทำไมผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ในมาตรา ๓๒ นี้
 เชื่อมโยงมาถึงมาตรา ๓๕ เพราะว่ารูปแบบและผลของคำสั่งทางการปกครองนั้น
 เจ้าพนักงานต้องทำเป็นหนังสือ หรือวาจา หรือโดยสื่อความหมายอย่างอื่นก็ได้
 นั้นหมายความว่า คำสั่งทางการปกครองนั้น สามารถทำได้ ๓ วิธี เมื่อเจ้าพนักงาน
 มีคำสั่งสามารถทำเป็นหนังสือก็ได้ หรือสามารถทำเป็นวาจาก็ได้ ไม่จำเป็นต้อง
 ทำเป็นหนังสือ หรือสื่อความหมายอย่างอื่นก็ได้ ข้อใหญ่ใจความท่านประธานครับ
 อยู่ในมาตรา ๓๗ ซึ่งผมอยากจะเชื่อมโยงมาตรา ๓๒ คำสั่งทางการปกครองนั้น
 มาตรา ๓๗ ระบุว่า ต้องมีเหตุผลอย่างน้อยประกอบด้วย ๓ ประการด้วยกัน
 คำสั่งทางการปกครองนั้น ต้องมีเหตุผล

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

แต่ท่านประธานครับ ถ้าเป็นคำสั่งทางการปกครองที่เจ้าพนักงานถือว่าเป็น
 เป็นความลับแล้ว เจ้าพนักงานไม่จำเป็นต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้น นั่นคือสิ่งที่
 สำคัญที่สุด สิ่งที่ผมวิตกวันนี้ก็คือ คำสั่งทุกชนิด ข้อพิพาททุกชนิด เจ้าพนักงานจะบอกว่า

เป็นความลับ เมื่อเป็นความลับแล้วหมายความว่าอย่างไรท่านประธาน เมื่อเป็นความลับแล้ว หมายความว่า ในคำสั่งนั้น เจ้าพนักงานไม่ต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่ง เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเรายอมให้วุฒิสมาชิกตัดข้อความว่า ส่วนไหนที่เป็นความลับออกไป โดยให้เจ้าพนักงานสามารถใช้ดุลพินิจได้หมดว่า เป็นความลับก็ได้ อะไรก็เป็นความลับได้หมด โดยใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานนั้น กฎหมายฉบับนี้ไม่ต้องออกเลยครับ เพราะเจ้าพนักงานจะบอกว่า ทุกอย่างเป็นความลับหมด และสามารถสั่งด้วยวาจาได้ และไม่จำเป็นต้องอธิบายเหตุผล ผมถึงกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า เหตุผลที่เราร่างกฎหมายฉบับนี้ เข้ามาก็เพราะเราต้องการให้คำสั่งของเจ้าพนักงานนั้น สามารถตรวจสอบได้ มีความโปร่งใส ซึ่งคุณกรณีกุณสามารถที่จะตรวจสอบและมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันที่จะขออุทธรณ์ เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า สิ่งทีวุฒิสภาได้แก้ ตามมาตรา ๓๒ โดยตัดข้อความตามมาตรา ๓๒ ออก และตัดข้อความตามมาตรา ๓๗ ในวรรคสอง (๓) ออกไปนั้น ถือว่าเป็นการแก้ไขที่สำคัญ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานถึงมาตรา ๓๗ ในมาตรา ๓๗ นั้น ในวรรคสามบัญญัติว่า บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีต่อไปนี้ (๓) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา ๓๒ ท่านประธานครับ ในเมื่อมาตรา ๓๒ นั้น ได้ตัดออกไปหมดแล้วว่า ไม่มีความลับ เรื่องเป็นดุลพินิจของเจ้าพนักงานแล้ว มาตรา ๓๗ ก็ไม่สามารถใช้บังคับได้เลย เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนท่านประธาน ผมอยากฝากไปถึงเพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะทางฝ่ายรัฐบาล ถึงแม้ว่าท่านทั้งหลายจะได้มีมติกันแล้วว่า การแก้ไขในครั้งนี้เป็นกรณีแก้ไขน้อย แต่ผมอยากให้ท่านทบทวน ถ้าเราต้องการให้คำสั่งของเจ้าพนักงานมีความโปร่งใสจริง ๆ แล้ว ผมอยากที่จะให้คงข้อความตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติไปแล้ว กราบเรียนท่านประธาน ผมจึงมีความเห็นว่า เป็นการแก้ไขมาก ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกันครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีโกคิน คือคุณอลงกรณ์ขอในมาตรา ๕ ที่วุฒิสภาได้ขอแก้ไขโดยตัดข้อความในมาตรา ๕ มาตรา ๖ ของคุณสุวโรจน์นั้น มาตรา ๓๒ คุณนิพิฏฐ์นั้น มาตรา ๓๒ เกี่ยวโยงไปถึงมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกคิน พลกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กระผมใคร่ขออนุญาตอธิบายถึงเหตุผลของทางวุฒิสภาที่ได้มีการแก้ไข

ถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง โดยเฉพาะในคำถามแรก
ก่อนหน้ารับในมาตรา ๕ ที่มีการแก้ไขคำนิยามของคำว่า "เจ้าหน้าที่" ประเด็นตรงนี้
ที่วุฒิสภา กรรมการ และที่ประชุมที่สภาเห็นชอบได้แก้ไขก็เพราะว่า-----

คำว่า "เจ้าหน้าที่" นั้นเดิมเขียนไว้บอกว่า หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่ง อย่างใดตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ และให้รวมถึงกรณีที่เอกชนได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐด้วย ประเด็นที่ทางวุฒิสภาได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาก็คือ มีคำว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล และตอนท้ายมีคำว่า เอกชน อีก เขาก็เห็นว่า ถ้าเราแก้ถ้อยคำเสียว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล มันรวมไปถึง เอกชนอยู่ด้วยแล้ว เพราะถ้ามี เอกชนอีกคำจะเข้าใจยากขึ้น หมายถึงใครเป็นคณะบุคคลใช้ไหม เป็นนิติบุคคลใช้ไหม บุคคลใช้ไหม จึงได้แก้ เป็นว่า "เจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจ หรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจแล้วก็อ่านยาวต่อไปจนจบตอนท้ายหรือไม่ก็ตาม ถ้าว่าไปแล้วก็คือข้อความเดิมแต่เปลี่ยนวิธีเขียนเพื่อไม่ให้เกิดศัพท์ที่เพิ่มขึ้นมา คือคำว่า เอกชน อีกคำหนึ่ง

ในกรณีต่อมาก็คือ ในกรณีมาตรา ๖ ที่เดิมบัญญัติไว้บอกว่า ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เมื่อมีข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครองและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทางวุฒิสภาก็เห็นว่าจริง ๆ แล้วอำนาจ ออกกฎกระทรวงก็เป็น เรื่องของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบที่รักษาการตามพระราชบัญญัติ คงไม่ต้องไปเขียนว่า เมื่อมีข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ จริงอยู่อาจจะมองว่า จะออกกฎกระทรวงได้ต่อเมื่อคณะกรรมการนั้นได้ให้ข้อเสนอแนะมา เขาก็ให้เหตุผลว่า ในทางปฏิบัติเองในร่างพระราชบัญญัตินี้เองการทำงานหลายอย่างนั้นก็คงจะต้อง พึ่งข้อเสนอแนะและเวลาออกกฎกระทรวงนั้นรัฐมนตรีรักษาการเป็นอำนาจที่จะ ออกกฎกระทรวงและก็เขียนตามรูปแบบอย่างกฎหมายอื่น ๆ ที่ได้เขียนกันมา

ต่อมาในมาตราสำคัญ คือ มาตรา ๓๒ ซึ่งโยงไปถึงมาตรา ๓๓ กระผมขอกราบเรียนว่า ในความเดิมที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาอ่านไปแล้วนั้น ซึ่งเป็นร่างเดิมของรัฐบาลมีจุดอ่อนอยู่ตรงนี้ มาตรา ๓๒ ของเดิมเขียนไว้แบบนี้ว่า เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ถ้าเป็นกรณีที่ไม้อาจเปิดเผยได้ เพราะจะขัดขวางต่อการที่ต้องปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน ตรงนี้เองท่านคงข้อความนี้ไว้ หมายความว่า เวลาบุคคลซึ่งอยากคัดค้านกรณี ที่เจ้าหน้าที่จะออกคำสั่ง เขามีสิทธิมาขอดูเอกสารพยานหลักฐานเพื่อประกอบ คำคัดค้าน ถ้าคงข้อความนี้ไว้เจ้าหน้าที่บอกว่าข้าพเจ้าไม่ให้ เพราะถ้าให้แล้ว

จะขัดขวางต่อการทำงานของข้าพเจ้า นั่นก็แปลว่า ทุกกรณีไม่อาจจะตรวจดู
 ได้เลย นี่ประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ก็คือ ถ้ายังคงอันเดิมก็คือว่า หรือ
 โดยสภาพแล้วของเอกสารนั้นให้ไม่ได้ ถ้าคงร่างเดิมของรัฐบาลอันเดิมไว้
 ก็หมายความว่า เจ้าหน้าที่อ้างว่าสภาพเอกสารข้าพเจ้าให้ท่านไม่ได้ ฉะนั้น
 อ้างอย่างเดียวก่อนหน้านี้ว่า ข้าพเจ้าให้ไม่ได้ เพราะว่าให้แล้วข้าพเจ้า
 ทำงานไม่ได้ หรือบอกโดยสภาพเอกสารข้าพเจ้าให้ไม่ได้ ไม่ต้องไปคำนึงถึง
 ความมั่นคงหรือว่านโยบายต่างประเทศ หรือการเงินการคลังอะไรต่อไปแล้ว
 เพราะว่า ๒ อันนี้ก็ปิดล็อก (Lock) หมดแล้ว เท่ากับปิดประตูไปเลย ตรงนี้เอง
 วุฒิสภาก็ว่าตัดออกไปเพื่อเปิดช่องขึ้น แต่ถามว่าทำไมไปตัดเรื่องของความมั่นคงก็ดี
 นโยบายต่างประเทศก็ดี นโยบายการเงินการคลัง สิทธิส่วนบุคคลต่าง ๆ ก็ได้
 กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอนั้น จริง ๆ แล้ว
 ๓ เรื่องนี้ไปด้วยกัน ก็คือเรื่องวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องละเมิด
 ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเรื่องที่ ๓ คือข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
 สิ่งใดจะเปิดเผยได้หรือไม่ได้ จะเป็นความลับมากน้อยขนาดไหนนั้นไปอยู่
 ในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ซึ่งวุฒิสภาก็ได้ให้ความเห็นชอบ
 ไปแล้วก็มีการแก้ไข เดี่ยวเราจะได้เห็นกันต่อไปเมื่อกลับเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎร
 อีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นเมื่อเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวพันกันแล้วก็ในกฎหมายข้อมูลข่าวสาร
 นั้นเองได้บัญญัติในเรื่องนี้ไว้ทั้งหมด ซึ่งผมอยากกราบเรียนย่อ ๆ ว่าได้บัญญัติไว้
 ก็คือ ข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผย คือพุดง่าย ๆ จะเปิดเผยไม่ได้ ได้แก่ข้อมูลข่าวสาร
 ที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์หรือต่อความมั่นคง
 ของประเทศ -----

นอกจากนั้นข้อมูลอื่น ๆ หรือแม้แต่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศนั้น จะกำหนดขึ้นความลับเป็นอย่างไร จะเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ตรงนี้เองก็เลยมาแก้ว่า เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณีที่จะต้องรักษาไว้เป็นความลับ ทั้งนี้ก็เขียนเพื่อจะให้ไปโยงใช้กับกฎหมายข้อมูลข่าวสารซึ่งจะต้องใช้ควบคู่กันต่อไป เพราะว่าถ้ามาเขียนข้อความเดิมไว้ต่อมาอย่างที่ผมทราบเขียนตอนต้นแล้วก็จะมีความว่าเท่ากับปิดกั้นตลอดเลย กับถ้ามาเขียนเรื่องความมั่นคงก็ดี นโยบายต่างประเทศก็ดี นโยบายการเงินและการคลัง สิทธิส่วนบุคคล อาจจะไม่ครอบคลุม แล้วก็เปิดโอกาสมากเท่ากฎหมายข้อมูลข่าวสาร กลายเป็นมีกฎหมาย ๒ ฉบับ เดี่ยวอาจจะไปตีความแตกต่างกันอีก ก็เลยโยงไปใช้ในกฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องข้อมูลข่าวสารทั้งหมด

ส่วนประเด็นอื่น ๆ ในมาตรา ๓๗ นั้น ก็เป็นการล้อมาเมื่อมาตรา ๓๖ แก้อย่างนี้ มาตรา ๓๗ ก็ต้องเขียนตามมาตรา ๓๖ ไป ส่วนอื่น ๆ ก็ไม่มีอะไรมาก แล้วก็แก้เล็ก ๆ น้อย ๆ หรือแก้จาก สองสี่ปดาร์ เป็น สิบห้าวัน อะไรอย่างนี้เป็นต้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอถามมติเสียเลยนะครับ
คุณนิพิฐฯ เชิญครับ

นายนิพิฐฯ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฐฯ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับผมขออนุญาตทราบเรียนท่านประธาน ผมไม่เห็นด้วยที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงมา อย่างไรก็ตามขออนุญาตทราบเรียนถามอีกประเด็นหนึ่งนะครับ ตามมาตรา ๓๖ ต้องพิจารณาประกอบมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยื่นคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้เหตุผลไว้ด้วย อย่างน้อย ๓ ประการ คำสั่งจะต้องมีเหตุผลนะครับ (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ ท่านประธานครับ ในวรรคสามบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้ในกรณีต่อไปนี้ (๓) กรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา ๓๖ นั้นหมายความว่า คำสั่งทางปกครองนั้นในกรณีที่ถือเป็นความลับนั้นไม่ต้องทำเป็นหนังสือและไม่ต้องอธิบายเหตุผลหรือข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากฝากเรียนถามถึงท่านรัฐมนตรีว่าคำสั่งทางปกครองที่ไม่อธิบายเหตุผล ไม่อ้างข้อกฎหมาย ไม่อ้างข้อเท็จจริงอันเป็นสาระ

สำคัญนั้นเราจะยึดถือได้อย่างไร เพราะถ้าถือว่าเป็นความลับหมด ผมกราบเรียนท่านประธานว่าร่างทั้งหมดที่เราพิจารณากันอยู่เป็นของร่างรัฐบาล ผมพยายามกราบเรียนท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่าน่าจะกลับไปเป็นร่างของรัฐบาลเหมือนเดิมเถอะครับ ถึงแม้ว่าวุฒิสมาชิกจะได้แก้ไขในหลายส่วนที่เป็นข้อเล็กน้อย แต่มาตรา ๓๒ เมื่อพิจารณาประกอบมาตรา ๓๗ ในวรรคสามแล้ว ถ้าท่านรัฐมนตรียังปล่อยให้เป็นอย่างนี้ไม่มีผลใช้บังคับเลย ผมถามท่านรัฐมนตรีครับว่า ถ้าถือว่าเป็นความลับโดยไม่ต้องระบุว่าจะอย่างไรเป็นความลับ ถือว่าเป็นความลับหมด หมายความว่าไม่ต้องบอกเหตุผลใช้ใหม่ครับคำสั่งนั้น ท่านตอบคำถามผมก่อนครับ ว่าถ้าเป็นความลับนั้นคำสั่งทางปกครองไม่ต้องอธิบายเหตุผลใช้หรือเปล่า และถ้าท่านตอบว่าใช่ ท่านจะปล่อยกฎหมายนี้ไปได้อย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผมได้ชี้แจงไปแล้วว่าจะดูมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ ของพระราชบัญญัตินี้อย่างเดียวไม่ได้ต้องดูในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการประกอบกัน คือวิธีเขียนกฎหมายเขาก็โยงไปใช้ของอีกฉบับหนึ่ง เพราะว่าถ้าเขียนในนี้ลงไปละเอียดยจะต้องไปคัดลอกอันนั้นลงมาใส่อันนี้ทั้งหมด บังเอิญถ้ากฎหมายฉบับนั้นออกไปก่อน อันนี้จะเข้าใจได้ง่ายมากเมื่อย้อนกลับไปดู ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นสิ่งที่กำหนดว่าไม่ต้องเปิดเผยที่ผมเรียนเมื่อสักครู่นี้ หมายถึงข้อมูลหรือข่าวสารซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ผมอยากเรียนว่าจำเป็นต้องให้เหตุผลใหม่ครับในข่าวสารอันนั้น ต้องชี้แจงใหม่ครับ แต่ในกฎหมายข้อมูลข่าวสารจะได้วางระบบเอาไว้ค่อนข้างดีว่าอะไรบ้างที่จะเป็นความลับ ซึ่งจะไปกำหนดในระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ มีการวางหลักประกันต่าง ๆ ไว้มากมายในเรื่องนั้น ถ้าไม่อย่างนั้นต้องเอากฎหมายฉบับนี้อีกหลายมาตรามาเขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ด้วย บังเอิญมาพร้อมกัน แล้วเดิมทีเดิยนั้นร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารก็ดี วิธีปฏิบัติราชการก็ดี ต้องเป็นฉบับเดียวไปด้วยกัน บังเอิญเราไปแยกกันทำมา เพราะข้อมูลข่าวสารไปเข้าสภาตั้งแต่รัฐบาลที่แล้ว เราก็เอาอันนี้มาดำเนินการต่อแล้วก็มาเสริมด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง จริง ๆ แล้วที่ทางรัฐบาลเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย เพราะเห็นว่ามีอีกหลายเรื่องในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ที่เป็นประโยชน์ในส่วนตรงนี้สามารถที่จะแก้ไขแล้วก็วางหลักไว้แล้วในร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับยังสงสัย คุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
กระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้ให้ความกระจ่าง แต่ผมต้องขอกราบเรียนต่อ
ท่านประธานครับว่ากฎหมายข้อมูลข่าวสารกับกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายคนละ
ฉบับกัน ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีมั่นใจได้อย่างไรครับว่ากฎหมายข้อมูลข่าวสาร
จะผ่านสภา ถ้ากฎหมายฉบับนั้นไม่ผ่านทำอย่างไรละครับ ผ่านเฉพาะกฎหมาย
ฉบับนี้ไปเพียงอย่างเดียว จะได้รับการปฏิบัติมีผลต่อพี่น้องประชาชน
แค่ไหน เพียงไร ท่านรัฐมนตรีครับผมอยากจะกราบเรียนตรง ๆ ว่าอย่าเอา
กฎหมายฉบับนี้ไปผูกและไปติดขัดกับกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งเป็นความคาดหวัง
เท่านั้นเอง เพราะยังไม่ทราบว่ากฎหมายที่อยู่ข้างหน้ามันจะผ่านก็ฉบับ รัฐบาล
จะไปอีกก็หน้ายังไม่รู้เลย วันต่อวัน วินาทีต่อวินาทีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเอาเฉพาะ
กฎหมายฉบับนี้ ผมกราบเรียนต่อท่านประธานครับถ้ารัฐมนตรีตอบอย่างนี้ ผมถามว่า
ร่างฉบับนี้ใครเป็นคนร่างมา อาจารย์โภคินของผมหรือเปล่าครับ ถ้าบกร่วง
อย่างนี้ท่านปล่อยให้เข้าสภาได้อย่างไรในวาระที่ ๑ วาระที่ ๒ เป็นความบกพร่อง
ที่ทำให้เห็นว่ามีกฎหมายอย่างอาจารย์ของผมไม่น่าจะบกพร่องถึงขนาดอย่างนี้
ใช่ไหมครับ มาวันนี้ผมคิดว่าในสภาตรงนี้เรียกร้องเพื่อให้เห็นถึงความชัดเจนของ
กฎหมายฉบับนี้ครับว่า ความลับที่ควรจะหลุดถึงนั้นมีอะไรบ้าง ผมกราบเรียนต่อ
ท่านประธานขอเถาะครับอาจารย์ครับ ตรงไหนที่มันเป็น เรื่องที่เป็นประโยชน์
ต่อพี่น้องประชาชน ถ้ามันเป็น เรื่องข้อสาระสำคัญกันจริง ๆ เราก็รับเถาะครับว่า
เป็นเรื่องข้อสาระสำคัญกันจริง ๆ ตั้งกรรมาธิการร่วมก็ไม่เสียหายอะไรใช่ไหมครับ
ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน กับในระหว่างที่กฎหมาย
ฉบับนี้มีผลตามกฎหมาย แต่พี่น้องประชาชนไม่ได้รับอะไรเลย เพราะทุกอย่าง
เป็นความลับหมด และถึงวันนั้นพี่น้องประชาชนจะมาบ่นด่าใครละครับ เพราะฉะนั้น
ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานครับ ผมเองคิดว่าการแก้ไขดังกล่าวของวุฒิสภานั้น
เป็นการแก้ไขในข้อสาระสำคัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านวิเชียร คันถ่อง เชิญครับ

นายวิเชียร คันถ่อง (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
วิเชียร คันถ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ความจริงเมื่อตะกี้ผมคิดว่า
คุณสุวโรชได้พูดต่อท่านประธานผ่านไปถึงคณะรัฐมนตรีได้อย่างชัดเจน แต่ถึง
อย่างไรก็ตามผมคิดว่าในกฎหมาย มาตรา ๓๒ ที่ว่านี้ การที่เจ้าหน้าที่ไม่อนุญาต

มันต้องมีองค์ประกอบ ๑ - ๒ - ๓ ใช่ไหมครับ ถ้าสมมุติว่าเข้าตามหลักเกณฑ์ ๑ - ๒ - ๓ เช่น ๑. ไม่อาจเปิดเผยได้เพราะขัดขวางต่อการที่ต้องปฏิบัติตาม วัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน ๒. ความมั่นคง ๓. นโยบายต่างประเทศ ๑ - ๒ - ๓ อย่างนี้ถ้าเข้าตามหลักเกณฑ์อย่างนี้ มันจึงเป็นความลับ ซึ่งถ้าสมมุติว่าอะไรเขียนเป็นความลับหมด ท่านประธานลองมาคิดสิครับ พอยื่นหนังสือไปบีบตีหัวลับ พอมีอะไรบีบตีบีบลับ ลับหมด ในที่สุดกฎหมายนี้มันก็ไม่ได้เรื่องอีกนั่นแหละ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าท่านจะมองอย่างไรก็ตาม ท่านบอกว่าเป็นการแก้ไขเล็กน้อย แต่ที่นี้ฝ่ายพวกผม บางคน ผมมองว่าเป็นการแก้ไขที่เป็นสาระสำคัญ สาระสำคัญก็อยู่ที่ความแตกต่างของความลับ ความลับ ๑. มีเหตุผลว่านี่ ๑ - ๒ - ๓ ต้องเข้าหลักเกณฑ์นี้ ถ้าไม่เข้าหลักเกณฑ์อันนี้ เราไม่สามารถอธิบายต่อพี่น้องประชาชนหรือว่าคนที่ไปติดต่อกับทางราชการได้ นั่นแสดงว่าไม่ได้เป็นความลับตามมาตรา ๓๒ เพราะฉะนั้นผมยังเห็นพ้องกับ ส.ส. นิพนธ์ จากจังหวัดพัทลุง และก็ ส.ส. สุวโรช พะลัง ว่าเรื่องนี้ทางฝ่ายวุฒิสภาได้แก้ไขมาก เพราะฉะนั้นเราจำเป็นที่จะต้องตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณากฎหมายนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธาน : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโภคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกที่เคารพครับ กระผมขอสั้น ๆ เท่านั้นเองครับ เพราะเดี๋ยวจะเข้าใจไม่ตรงกัน ไม่ใช่หมายความว่าทางรัฐบาลนี้ไปเสนอกฎหมายบกพร่อง หรือว่าไม่ต้องการให้พี่น้องประชาชนได้รับสิทธิดีขึ้น ถ้าอย่างนั้นคงไม่ต้องเสนอนั้นนี่มา จะพบว่าในร่างเดิมก็เขียนกันด้วยความระมัดระวัง วิธีปฏิบัติราชการนั้น เราอยากให้การปฏิบัติราชการนั้น เจ้าหน้าที่ก่อนจะสั่งการอะไรที่เป็นผลร้ายต่อเขา กระทบสิทธิเขา ไปไม่อนุมัติ ไม่อนุญาต ไปถอนการอนุญาต การอนุมัติ ควรจะให้เขามีโอกาสมาชี้แจง มาแสดงเหตุผลต่าง ๆ นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ คำสั่งซึ่งจะไปกระทบกับสิทธิเขาจะต้องแสดง เหตุผล นี้เราวางหลักตรงนี้ได้ จากนั้นก็มีอีกหลายเรื่องในนี้ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ของการอุทธรณ์ ในเรื่องของการบังคับทางการปกครอง การขอพิจารณาใหม่ หรือการเพิกถอนคำสั่งศาลปกครองทั้งหมดอีกหลายเรื่องเหลือเกินที่เป็นประโยชน์ และก็จะสร้างหลักประกันในการทำหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ และก็ คุ่มครองสิทธิของราษฎรเราถึงได้มีกฎหมายอีกฉบับซึ่งคู่กันไป ก็คือในเรื่องของ ละเมิดเปลี่ยนแปลงละเมิดเพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่โดยสุจริตและอาจผิดพลาด เล็กน้อยต่าง ๆ ว่ารัฐก็จะเข้าไปดูแลเขา ในเรื่องก็เช่นเดียวกันที่ผมอ่าน เมื่อสักครู่นี้มาตรา ๑๑๒ ถ้าท่านอ่านดูใหม่จะพบว่า ถ้าร่างเดิมซึ่งก็เขียนค่อนข้าง เป็นเอกเทศอย่างฉบับนั้น แต่ในร่างเดิมก็เขียนไว้เองในตอนท้ายนอกจากเรื่อง ความมั่นคง เรื่องนโยบายต่างประเทศ เรื่องไม่อาจปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ และตอนท้ายจะเขียนว่า หรือกรณีซึ่งโดยกฎหมายหรือโดยสภาพจะต้องรักษาไว้ เป็นความลับ อันนี้ก็เขียนข้อความเดิม เพียงแต่วุฒิสภาตัดในส่วนอื่น ๆ ออกไป ที่ตัดออกไปตรงที่ว่า จะต้องรักษาไว้เป็นความลับนี้ ปัจจุบันนี้อะไรจะลับไม่ลับ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐก็คือ ต้องเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย แห่งชาติ การกำหนดขึ้นความลับต่าง ๆ ของเอกสาร เพราะนี่เขามาขอเอกสาร ไม่ใช่มาขอให้เจ้าหน้าที่ทำเรื่องใหม่ขึ้นมา มาขอเอกสารซึ่งมีอยู่แล้ว เพื่อมา ประกอบการที่จะคัดค้านโต้แย้งการที่จะออกคำสั่งซึ่งมีผลกระทบต่อเขา ดังนั้น แม้จะไม่มีกฎหมายข้อมูลข่าวสารอีกฉบับ แต่ในปัจจุบันอยู่ที่การกำหนดขึ้นความลับ ของเจ้าหน้าที่ ถ้าเจ้าหน้าที่ไปกำหนดขึ้นความลับเอาไว้ว่า เช่น เป็นลับที่สุดก็ ถูกล็อกอยู่แล้ว แม้เขียนแบบเดิมก็กลายเป็นว่าให้ดูไม่ได้ เราถึงมีกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารอีกฉบับที่ผมกราบเรียนแล้วว่า จะต้องไปปรับปรุงกันใหม่ เราบอกว่า ระเบียบรักษาความปลอดภัยแห่งชาติต้องทำกันใหม่แล้ว เพื่อจะกำหนดระบบ ของการกำหนดขึ้นความลับ การยกเลิกขึ้นความลับต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ซึ่งก็เป็นเรื่อง ที่ว่าถ้าผ่านสภาแล้วรัฐบาลต้องไปพิจารณาในตัวนั้นอีกชั้นหนึ่ง ตรงนี้ไม่ได้มีผล ที่จะไปให้แตกต่างกันมากมาย คือรัฐบาลคงไม่ได้ไปมุ่งที่จะไปยอมในสิ่งซึ่ง เป็นสาระสำคัญ และจะส่งผลที่ไม่ดีต่อพี่น้องประชาชน ผมขอเรียนยืนยันว่า เรามุ่งหมายในสิ่งเหล่านั้น และมีอีกหลายเรื่องเหลือเกินในร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ที่จะเป็นประโยชน์ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ เชิญ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ มหาสารคาม พรรคชาติไทย กระผมกราบเรียน
 ท่านประธานว่า ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมเป็นคนแปรญัตติกลางสภาตัวเอง
 เท่าที่ได้มีการแก้ไขแล้ว ตามความเข้าใจของกระผมในเบื้องต้นว่า ในการที่จะ
 บัญญัติไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้นเป็นความที่สมบูรณ์ เมื่อกฎหมายฉบับนี้ผ่านไปยัง
 วุฒิสภา ทางวุฒิสภาก็ได้มีการทักท้วงว่า ความสมบูรณ์ที่กระผมได้ทักท้วงนั้น
 กลายเป็นความไม่สมบูรณ์ อาจจะทำให้กระทบกระเทือนต่อความลับที่มีต่อสถาบัน
 พระมหากษัตริย์ ซึ่งไม่มีบัญญัติไว้ต่างหาก ถ้าจะให้ความสำคัญน้ำหนักตรงนั้น
 ก็ต้องบัญญัติไว้ต่างหากให้ครอบคลุมไปถึง เพราะฉะนั้นผมเป็นคนหนึ่งที่ต่อสู้
 เพื่อให้ได้มาซึ่งร่างเดิม แต่ถูกทักท้วงผมก็ฟังเหตุฟังผล เหตุผลที่ทางวุฒิสภา
 อ้างมา กระผมเชื่อมั่นว่า แม้ว่าตัดข้อความตามทิวฒิสภาพูดทักท้วงมานั้น
 ไม่ทำให้ความสมบูรณ์ของกฎหมายฉบับนี้ร่วงไป หรือหล่นไป หรือบกพร่องไป
 แต่ประการใด เพราะฉะนั้นอาศัยความตามมาตรา ๑๕๗ (๓) ถ้าจะใช้ดุลพินิจว่า
 เป็นการแก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยหรือมากในฐานะกระผมเป็นผู้แปรญัตติ เป็นต้นเรื่อง
 ในเรื่องนี้ กระผมมีความเห็นที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า มีความเห็นว่าเป็น
 เป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อย และไม่ทำให้ข้อความนั้นบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์
 แต่ประการใด กระผมคิดว่าท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสามารถ
 ที่จะใช้ดุลพินิจได้เลยว่า เป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี ๒ ความเห็น เชิญท่านประสพ
 บุษราคัม ครี

นายประสพ บุษราคุ้ม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุษราคุ้ม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา แคร์ระเบียบความมั่นคงแห่งชาติ เราก็ก๊แย้แล้ว เรามีระเบียบ แคร์ระเบียบ ไม่ใช่กฎหมาย แต่ปรากฏว่ามาตรา ๓๒ ใน ท่านรัฐมนตรีโกคิน มาแก้กฎหมายให้เข้าสู่ระเบียบเดิม แล้วเราจะไปหวังพึ่งอะไร อ่านดูก็ได้ว่า เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจสอบเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็น กรณีต้องรักษาไว้เป็นความลับ เขียนไว้แบบนี้ก็กำป็นทุบดิน เขาบอกว่า ลับเมื่อไร แล้วก็ดูไม่ได้เลย แปลว่า กฎหมายฉบับนี้ออกไปรองรับระเบียบของท่าน เพราะฉะนั้น ผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ผมเคยเตือน ส.ส. หลายท่านแล้ว ระวังเวลาออก กฎหมายจะเข้าล็อกเขา ผมเคยเรียนท่านเอกเตอร์สุทินเหมือนกัน เพราะว่ากฎหมาย ท่านเจตนาดี แต่อย่าลืมว่าคนที่ป็นรัฐบาล เขาช้อนเงื่อน เขาฉลาด เขาลึกล้ำ แล้วอาจารย์โกคินครับ ท่านก็เป็นนักกฎหมาย สมก้เป็นนักกฎหมาย เขียนกฎหมาย แล้วทำไม่เขียนให้จบ แค่เพิ่มเข้าแค่นี้เอง ก็มีแค่นี้ ไม่เห็นจะต้องไปแก้ไขตรงไหนอีก เขียนกฎหมายเพื่อจะไปผูกกฎหมายนี้กฎหมายนี้ ทั้ง ๆ ที่ไม่แน่ใจว่ากฎหมายนั้น จะออกหรือไม่ออก ผมเห็นว่าที่เขาร่างเอาไว้ตรงนี้ก็สมบูรณ์แล้ว วุฒิสภามีสิทธิอะไร ที่จะไปฆ่าออก ตรงที่ขีดฆ่าออกเป็นเหตุผลที่จะตอบคำถามต่อประชาชน ในเมื่อ ท่านตัดเหตุผลออกแล้ว บอกว่านี่ลึบนะ อะไร ๆ ก็ตีตราลึบหมด ก็จบเท่านั้นสิครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยว่า อย่างไรก็ต้องเสียเวลาละคราวนี้ จะต้องให้กลับไป ทบทวนใหม่ ผมไม่อยากจะให้ท่านโกคินโยนไปถึงกฎหมายนั้นโยนไปถึงกฎหมายนี้ เขียนไว้ แค่นี้ก็ไม่น่าจะเสียหายอะไร ผมถามท่านอีกครึ่งหนึ่ง ท่านลุกขึ้นมาตอบผมเถอะ ถ้าปล่อยไว้คงเดิมเสียหายตรงไหน หนักตรงไหน ผิดที่เขียนกฎหมายตรงไหน ผมถามท่านสั้น ๆ เท่านั้น ถ้าไม่ชัด ไม่ผิดก็คงไว้ตามร่างนี้ก็ใช้ได้แล้ว ผมไม่อยากจะ ให้วุฒิสภา ซึ่งเป็นสภาที่เสี่ยงกระโดดลงมาทำเองเลย แล้วรัฐบาลส่วนใหญ่เท่าที่ ผ่านมาในอดีตก็มักก็ว่ากันน้อย ผมอายุเด็ก ๆ เขา ต่อไปคำว่า มาก ว่า น้อย ไม่รู้ว่าสภานี้จะเป็นมาตรฐานให้ได้ไหม ว่ามากคืออะไร น้อยคืออะไร ผมอยากจะ ฝากทางฝ่ายรัฐบาล ผมว่าร่างเดิมเขาดีอยู่แล้ว ผมว่าถึงเวลาที่เราจะต้องมาช่วยกัน รักษาแล้ว ไม่เช่นนั้นแล้วกฎหมายฉบับนี้ออกไปประทับตราให้กับระเบียบที่ผ่านมา ในอดีต เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากท่านโกคิน อย่างไรไม่อยากจะให้ท่านดูร้อน พวกเรามาจากประชาชน มาจากตัวแทนของประชาชน เราอยากจะเห็นว่าอะไร ต้องตอบคำถามได้ ต้องเป็นวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่เป็นปรัชญา ปรัชญา แปลว่า อยากรจะบอกว่าลึบก็ลึบ อยากรจะลึบมากก็ลึบมาก ลึบที่สุดก็ลึบที่สุด โดยไม่มีคำ อธิบายจะเป็นไปได้อย่างไร กฎหมายชุดนี้เป็นกฎหมายชุดข้อมูลข่าวสาร เราจะต้อง

๒๓

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

จงถนอม ๑๐/๒

ตอบคำถามพี่น้องประชาชนได้ อันนี้ตอบไม่ได้ แล้วท่านรัฐมนตรีโกคินบอกว่า
เขียนไว้แบบนี้แล้วตอบคำถามได้อย่างนั้นหรือ ทำเอาเข้าไปโยนกฎหมายอื่น
กฎหมายทุกกฎหมายจะต้องสมบูรณ์ในตัวเอง ผมเรียกกฎหมายมา กฎหมายต้อง
สมบูรณ์ในตัวเอง เขียนออกไปแล้วจะต้องไปดูกฎหมายนั้นกฎหมายนี้ ยุคไหน
ยุคนี้ความสมบูรณ์จะต้องอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมขอร้องเถอะครับ
อย่างไรก็ไม่เสียเวลามากหรอก ถ้าเราไม่ด่วนเอาออกไป บ้านเมืองจะล่มจะจม
ไม่ถึงกับจะล่มจะจม เพียงแต่ที่เราทำให้ละเอียดยรอบคอบ สิ่งที่ฝ่ายค้าน
สมาชิกเราทักท้วงถูกต้องแล้ว ความถูกต้องที่ทักท้วง เราก็ตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
แล้วก็ไปปรึกษาหารือกันใหม่ ก็ไม่น่าจะเสียหายอะไร หรือผมถามท่านว่ากฎหมายนี้
ต้องด่วน ถ้าเอาออกไปทันภายในเดือนนี้ เดือนหน้าบ้านเมืองจะล่มจะจมอย่างนั้นหรือ
ขอคุณครับท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ขอขอบคุณ
ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตสั้น ๆ เท่านั้นเองว่า ประการแรก ต้องขอบคุณ
ที่ชมว่าร่างเดิมดี ที่แก้ไขนี้เป็นเรื่องวุฒิสภาเขาแก้ไข ที่ผมชี้แจง ชี้แจงว่าทำไม
วุฒิสภาเขาถึงแก้ไข ไม่ใช่ว่าผมไปแก้ไข ผมอยากจะแก้ไข แต่ประเด็นที่รัฐบาล ที่ผม
กำลังชี้แจงขณะนี้คือ เมื่อวุฒิสภาเขาแก้ไขมาอย่างนี้ เราเห็นว่าเป็นการแก้ไขที่เป็น
สาระสำคัญเพียงใด มีผลกระทบหรือไม่เพียงใด พยายามเข้าใจประเด็นให้ตรงกันก่อน
เพราะถ้าพูดไม่ตรงกัน พูดกันทั้งวันก็ไม่รู้เรื่อง เอาเป็นว่า ประการที่ ๑ ร่างรัฐบาล
ก็ได้ทำมาอย่างนี้ ซึ่งท่านชมแล้วว่าสมบูรณ์ ก็ขอขอบคุณ ประการที่ ๒ วุฒิสภามาแก้ไข
ก็เป็นสิทธิของวุฒิสภาจะแก้ไข-----

ประเด็นที่เราจะพิจารณาวันนี้ก็คือ วุฒิสภาแก้ไขนั้นเป็นสาระสำคัญแค่ไหน
ผมกราบเรียนว่าที่รัฐบาลเห็นว่าไม่เป็นสาระสำคัญนั้น

ประการแรก ข้อความเดิม คำว่า ต้องรักษาไว้เป็นความลับ ไม่ใช่
ข้อความที่เขาเติมเข้ามาใหม่เป็นข้อความเดิมซึ่งอ้างได้อยู่แล้ว ถ้าท่านกลัวตรงนั้น
ที่ท่านว่าดีนั้นก็อ้างได้ตามเดิมอยู่แล้ว เราก็เห็นว่าการจะอ้างเรื่องความลับ
๑. ต้องไปดูกฎหมาย กฎหมายใดกำหนดให้เรื่องใดเป็นความลับ ๒. ขณะนี้ในวิธี
ทำงานของเจ้าหน้าที่ เขามีระเบียบรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ซึ่งตรงนี้ที่เรา
คงจะต้องไปพูดจากันว่า ระเบียบปัจจุบันนี้มีความเหมาะสมเพียงใดในการกำหนด
ชั้นความลับ ในการถอนชั้นความลับต่าง ๆ ตรงนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งเอาไปพูดจากัน
ดังนั้นผมจึงเห็นด้วยกับท่านประยุทธ์ ความจริงท่านเป็นคนขอแปรญัตติประเด็นนี้
ขึ้นมาเอง ว่าในเมื่อผู้แปรญัตติเองท่านก็เข้าใจว่าไม่ใช่สาระสำคัญ ผมก็เห็นว่า
คงตรงกับของรัฐบาลที่เห็นว่าเรื่องนี้สามารถผ่านไปได้ แล้วก็คงไม่ได้เร็วหรือช้า
อะไรต่าง ๆ ยิ่งเร็วก็เป็นผลดีต่อการปฏิบัติราชการ ต่อการบริหารราชการเพื่อ
ประชาชน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมได้ฟังว่ามีปัญหาที่ต้องพิจารณา
โดยขอมติเพราะว่ามีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย มีท่านสมาชิกหลายท่านเห็นว่าทาง
วุฒิสภาแก้ไขในสาระสำคัญมาก แต่ทางฝ่ายรัฐบาลก็ยังยืนยันว่าแก้ไข
สาระสำคัญไม่มากนัก เพราะฉะนั้นผมจะต้องขอลาขอมติเสียเลยว่าจะเห็นชอบด้วย
กับการแก้ไขของทางวุฒิสภาหรือไม่ หรือว่าผู้ใดไม่เห็นชอบ เพราะฉะนั้น
ผมจะขอลาขอมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบด้วยกับ
การแก้ไข โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๙๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไข
โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกที่ไม่เห็นชอบ ๕๓ ท่าน
เห็นชอบด้วยกับการแก้ไข ๙๖ ท่าน เป็นอันว่าเห็นชอบกับการแก้ไข

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างการพิจารณา ขอเชิญ
ท่านรัฐมนตรีครับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพครับ ทางรัฐบาลอยากจะขอ
เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาจากที่จัดไว้เดิมครับ ท่านประธาน ผมขออนุญาตเสนอว่า
จะเลื่อนระเบียบวาระเรื่องอะไรบ้างเลยได้ไหมครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้เลยครับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
เรื่องแรกก็คือ ขอเลื่อนใน ๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ
๕๐ ปี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ถ้ากรุณาเห็นชอบให้เลื่อน ๖.๑
นี้แล้ว ก็ขอเลื่อน ๕.๑๙ ร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินเนื่องในมหามงคลวโรกาส
ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ.
ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ซึ่งนายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ เป็นผู้เสนอ

วาระที่ ๖.๖ ร่างพระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนา
สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

วาระที่ ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) แล้วถ้าเลื่อน ๖.๒ ก็ต้องขอเลื่อน
๖.๘ คือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ในเรื่อง
เดียวกันของท่าน ส.ส. สุวโรช พะลัง กับคณะ เป็นผู้เสนอ

จากนั้นขอเลื่อนวาระที่ ๕.๒๔ คือร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบ
มาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) พร้อมทั้งก็ขอ
เลื่อน ๕.๒๒ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ.
ในเรื่องเดียวกัน ซึ่งท่าน ส.ส. ปรีชา มุสิกกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ขอเลื่อนร่างในวาระ ๖.๓ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และเมื่อเลื่อน ๖.๓
ก็ขอเลื่อน ๖.๙ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏวิทยาลัย พ.ศ.
และ ๖.๑๒ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏวิทยาลัย พ.ศ.

ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งท่าน ส.ส. พันตำรวจเอก สุทธิ คะสุวรรณ
และท่าน ส.ส. อำนวย สุวรรณศิริ เป็นผู้เสนอ

ขอเลื่อน ๖.๕ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และก็ขอเลื่อน ๖.๑๐
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. และ
๖.๑๑ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.
ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งพันตำรวจเอก สุทธิ คะสุวรรณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ
กับท่าน ส.ส. อำนวย สุวรรณศิริ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

และท้ายสุดขอเลื่อนในวาระ ๖.๕ คือร่างพระราชบัญญัติกำหนด
วิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) อันนี้ก็ เป็นกฎหมายพ่วงกับร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ และมหามกุฏฯ ขอกราบเรียนที่ประชุมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีขอเลื่อนระเบียบวาระ
ทั้งหมด ๑๔ ฉบับ อาจจะหาหรือว่าท่านสมาชิกจะขัดข้องไหม

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกอร์ปศักดิ์ เชิญครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ชาตพัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา เมื่อ
สัปดาห์ที่แล้วกระผมได้กราบเรียนท่านรองประธานที่ทำหน้าที่เป็นประธานในขณะนั้น
ว่า กฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เสนอเข้าสู่สภาไม่ค่อขจะได้มีการได้รับ
การพิจารณาเกินเลยนะครับ กระผมเองได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้เมื่อปีที่แล้ว และบรรจุอยู่
เป็นเรื่องที่ค้างพิจารณา ๕.๒ มาหลายครั้งแล้ว ในการเลื่อนของคณะรัฐบาลของ
ทางคณะรัฐมนตรีครั้งนี้ เลื่อนทั้งหมดหลายฉบับเหลือเกิน กระผมด้วยความเคารพ
ครับ ท่านประธาน ถ้าอย่างนั้นให้คณะรัฐมนตรีจัดระเบียบวาระเสียเองก็หมดเรื่อง
ถ้าพูดกันตรง ๆ แล้ว เพราะว่าเปรียบเสมือนกับว่าสิ่งที่ท่านประธานได้พยายาม
จัดระเบียบวาระมานั้นไม่มีความหมายเลย นึกจะเลื่อนอะไรก็เลื่อน เลื่อนกันไป
เลื่อนกันมา แล้วตัวพวกกระผมเองจะเตรียมงานกันได้อย่างไรครับ ท่านประธาน

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าการประชุมแต่ละครั้งแต่ละสมัย
อย่างน้อยที่สุดการที่สภาของเราได้มีโอกาสพิจารณากฎหมายของสมาชิกของ
พวกเราเองไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน อย่างน้อยสัก ๓ - ๓ ฉบับ
ก็ยังดี ตรงนี้อาจจะกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพว่าน่าจะจะได้
พิจารณากันให้ชัดเจนในประเด็นนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นด้วยกับคุณกอร์ปศักดิ์ว่า
การเลื่อนระเบียบวาระนี้หรือการพิจารณากฎหมายในสมัยนี้ ผมอยากจะให้
วิป (Whip) ทางรัฐบาลกับฝ่ายค้านได้ปรึกษาหารือกันว่า พระราชบัญญัติที่เป็น
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น อันไหนที่มีความเห็นพ้องต้องกันนั้น ขอให้เลื่อน
มาพิจารณากันเสียด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจะฝากวิปทั้ง ๒ ฝ่าย ได้กรุณาไป
ปรึกษาหารือกันด้วยครับ เชิญคุณปัญญา เกสรทอง

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ปัญญา เกสรทอง พรรคชาติพัฒนา จังหวัดเพชรบูรณ์ ผมขอตั้งเป็น
ข้อสังเกตนะครับท่านประธาน การเลื่อนระเบียบวาระนั้น ผมเพิ่งเห็นเลื่อนกัน
เป็นแฉ่ง ๆ เลย อำนาจประธานที่ได้จัดระเบียบวาระรู้สึกจะไม่มีคุณค่า ไม่มี
ความสำคัญ ผมว่าต่อไปประธานก็มอบให้รัฐบาลจัดมาเองเลยดีกว่า เพราะฉะนั้น
ระเบียบวาระการเสนอกฎหมายเป็นตามขั้นตอน มีลงเวลา มีลงระเบียบวาระกันตลอด
อยู่ ๆ รัฐมนตรีขึ้นมาเลื่อนเป็นแฉ่งเลยครับ และสมาชิกจะไปดูกันอย่างไร
เพราะสมาชิกก็ต้องอ่านตั้งแต่ฉบับต้น ๆ ไปเสียก่อน เพราะฉะนั้นผมตั้งเป็น
ข้อสังเกตว่า รัฐบาลนี้ทำอะไรจะเอาอย่างไรใจตัวเองทุกอย่างเหมือนสภา
ไม่มีคุณค่าเลย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคนนั้นได้รับความไว้วางใจ
จากพี่น้องประชาชนให้มาทำหน้าที่ แต่พอเข้ามาทำหน้าที่ในสภาไม่ได้ทำครับ
รัฐบาลล่อเสียเองหมดจะเอาเรื่องนั้นขึ้นมา อยู่ท้ายสุดเลื่อนขึ้นมาก่อนก็ยังได้
เรื่องไม่ด่วนเลื่อนเป็นด่วนก็ได้ เพราะฉะนั้นผมว่าท่านประธานต่อไป
ท่านมอบให้รัฐบาลเป็นผู้จัดระเบียบวาระว่าท่านจะเอาอะไร ก็ให้ท่านจัดมา
เสียเลย ผมขอฝากเป็นข้อสังเกตไว้ และให้ท่านประธานน่าจะสำนึก
ในเรื่องหน้าที่อำนาจของท่านด้วย ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อสังเกตของท่านปัญญา เกสรทอง
ผมฝากวิปรัฐบาลไปพิจารณาดำเนินการต่อไปในวาระต่อไปด้วย แล้วการที่จะ
เลื่อนอย่างนี้แล้ว และไม่ปรึกษาหารือกับวิปฝ่ายค้าน และให้มีปัญหาขึ้นใน

ที่ประชุมอย่างนี้ สมัยผมเป็นคณะกรรมการประสานงาน ผมไม่เคยทำอย่างนี้ ก็ขอฝากไว้ด้วย เชิญท่านปัญจะอีกครึ่งหนึ่งครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบขอเรียนถามท่านประธานสักหน่อยว่า ในสถานที่ไหนมีอำนาจสูงสุด วิปมีอำนาจมากกว่าประธานสภาหรือครับ เออะท่านประธาน ก็ฝากวิป ๆ ผมว่าวิปเพียงแต่ประสานงานเรื่องพระราชบัญญัติต่าง ๆ ให้ไปในแนวทางเดียวกัน ท่านประธานมีอำนาจ แต่ท่านโยนอำนาจไปให้วิป ผมว่าวิป ไม่ได้มีเลยนะครับ กฎหมายไม่ได้มีรองรับอะไร เพียงแต่ตั้งกันขึ้นมาเพื่อเป็นคณะบุคคลที่จะให้แต่ละพรรคการเมืองนั้นได้ประสานกันในเรื่องพระราชบัญญัติให้ได้ไปในทางเดียวกัน อันนี้ท่านบอกอะไรก็วิป ๆ ผมขอฝากท่านประธานอย่าไปวิปบ่อย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านปัญจะครับ ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่าที่ประชุมนี้ต่างหากที่อนุมัติให้เลื่อน กระทบเพียงนำมาปรึกษาหารือ แล้วถามมติจากที่ประชุม อันนี้ถูกต้องตามข้อบังคับ แล้ววิปนั้น ผมอยากจะเรียนว่า สมัยท่านเป็นประธาน ผมก็ช่วยท่านเออะ วิปมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ สภานี้มีความเรียบร้อย ขอความกรุณาเถอะ กฎหมายไม่มี ข้อบังคับไม่มี แต่เราทำกันเพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของที่ประชุมนี้เท่านั้นเอง ผมขอความกรุณาด้วย ท่านประจวบ ไชยสาส์น เชิญ

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ประจวบ ไชยสาส์นชาติพัฒนา อุดรธานี จริง ๆ แล้วก็
 ไม่อยากจะรื้อฟื้นเรื่องนี้ไว้ให้เกิดปัญหาขึ้นมา เพราะว่าท่านประธานพอถูกทักท้วง
 ท่านประธานก็อ้างถึงเรื่องเดิมอีกที่เราเคยปรึกษาหารือกัน ผมก็คงจะต้อง
 อ้างถึงเรื่องเดิมอีก เพราะมันเคยผิดพลาด แล้วก็ก่อให้เกิดปัญหาในสภานี้
 มาแล้วซ้ำแล้วซ้ำอีก ฉะนั้นท่านประธานบอกว่า ขอให้เป็นที่ไปตามที่เราได้
 เคยปรึกษาหารือกันไว้ว่า หากจะมีความจำเป็นในการที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
 ระเบียบวาระนั้น ท่านประธานท่านมีอำนาจก็จริง แต่ท่านก็ยินดีที่จะรับฟัง
 การปรึกษาหารือกันระหว่างผู้ประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน หรือรัฐบาล ถ้า
 เห็นพ้องต้องกันแล้วท่านประธานก็ได้นำหารือที่ประชุมเพื่อจะให้เกิดความ
 เรียบร้อย วันนี้ทางรัฐบาลก็ได้ขอหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะเลื่อนระเบียบวาระ
 โดยที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ท่านประธานได้กรุณาปรึกษาหารือไว้ ผมคิดว่า
 อะไรก็แล้วแต่ที่กระโดดข้ามขั้นตอน ที่เรายังไม่มีการยกเลิกกัน เพื่อให้เป็นที่ไป
 ตามข้อตกลง หรือระเบียบวาระที่เราเคยปรึกษาหารือกันไว้ วันนี้ถ้าจะบอกว่า
 ไม่ให้หรอก ก็ดูเหมือนหนึ่งว่าไม่ให้เกียรติกัน ผมขอต่อรองกับท่านประธาน
 อย่างนี้ได้ไหมว่า ระเบียบวาระของท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร ที่เขาดังอยู่
 ให้พิจารณาไปก่อน เพราะว่าการเลื่อนระเบียบวาระนั้นถือว่าเป็นการผิด
 ขั้นตอนและข้อตกลง ก็ให้เป็นที่ไปตามที่ได้หารือที่ประชุมไว้ก็คือว่า ให้พิจารณา
 ของท่านสมาชิกไปก่อน ๑ หรือ ๒ ฉบับ ๒ ฉบับแล้วกัน แล้วหลังจากนั้น
 ก็ให้เป็นที่ไปตามที่ทางรัฐบาลขอมา ผมว่าตรงนี้น่าจะเป็นการรักษาหน้าใจกัน
 แล้วผมไม่อยากจะบอกว่า เมื่อไม่เป็นที่ไปตามข้อตกลงแล้วไม่เอาหรอก มันก็
 ก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นมาเหมือนที่ผ่านมา ถ้าท่านประธานจะกรุณาตรงนี้ว่า
 รับที่จะให้มีการเลื่อนโดยความเห็นที่ประชุม แต่เพื่อให้เกียรติสมาชิก
 ให้พิจารณาของสมาชิกไป ๑ หรือ ๒ ฉบับ เสร็จแล้วค่อยไปว่า เรื่องนั้นต่อ
 ผมว่าน่าจะเป็นวิธีการที่ดีและถูกต้อง แล้วคราวต่อไปก่อนที่จะมีการไป
 แกลงข่าว เพราะว่าเรื่องนี้เราทราบล่วงหน้าว่า เมื่อมีการประชุมกันแล้ว
 ก็มาแถลงว่ารัฐบาลจะหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมา เลื่อนระเบียบวาระ เราทราบครับ
 แต่ว่าทราบนั้น เราเข้าใจว่าน่าจะมาปรึกษาหารือกันตามที่ประธานได้
 กำหนดไว้ก่อน แต่เมื่อเอาละครับ ไม่เป็นไร จะลี้มไป หรือว่าจะไม่
 เคารพก็ไม่เป็นไร แต่วันนี้ผมขอต่อรองท่านประธานว่า เอาที่มีใน
 ระเบียบวาระที่เขาเตรียมเนื้อเตรียมตัวกันมา ทำการบ้านกันมา อย่าให้

เสียความรู้สึกเลยครับ ถ้าเป็นไปได้ ถ้าเป็นไปได้ ผมก็ไม่รู้จะเจรจา
กับท่านประธานไปทำไม เพราะว่ามัน ๆ จะลุกขึ้นมาที่ ก็คิดว่าน่าจะ
พูดในสิ่งที่มีเหตุมีผล และก็มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม คงจะไม่ใช้
เวลาของสภาว่่าเพื่อหรือครับ ขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเฉลิมครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพฯ พรรคมวลชน ขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกว่า การที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ
รัฐมนตรีโกคิน พลกุล ได้ขออนุญาตท่านประธานและเพื่อนสมาชิกขอเลื่อน
ระเบียบวาระนั้น มันเป็นความจำเป็นที่คิดว่า ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน
เห็นตรงกัน กฎหมายบางฉบับก็เป็นกฎหมายที่ฝ่ายค้านเสนอเอาไว้ในสภา
รัฐบาลก็เห็นว่าเมื่อจะเลื่อนของรัฐบาลขึ้นมา ก็เอาของฝ่ายค้านมาร่วม
พิจารณาด้วย เพราะสมาชิกในสภานั้นมีเจตนาที่จะแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง
และอะไรก็ตามที่เป็นเรื่องมีความสำคัญนั้น เรามักจะไม่ทราบมาล่วงหน้า

ท่านประธานก็เลยเห็นว่ากฎหมายฉบับแรกที่ทางรัฐบาลขออนุญาตเลื่อน คือ ร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี มลทินตรงนั้นหากได้ล้างเสียโดยใช้กฎหมาย ก็จะเปิดโอกาสให้ทุกคนที่หมดแล้วซึ่งอนาคตหมดแล้วซึ่งโอกาส ได้มีโอกาสที่จะได้กลับมารับราชการใหม่หรืออย่างไรก็แล้วแต่ เป็นการช่วยเหลือเนื่องในงานมหามงคล ซึ่งเราเป็นพสกนิกรก็เห็นพ้องต้องกันโดยเฉพาอย่างยิ่งคนเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในขณะเดียวกันกฎหมายฉบับนี้เนื้อหาสาระก็มีไม่มากนัก เป็นการพิจารณาโดยใช้คณะกรรมการเตรียมสภาและ ๓ วาระ เรื่องที่ ๒ ที่รัฐบาลขอเลื่อน คือร่างพระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ก็เป็นเรื่องที่เฉลิมฉลองเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินเช่นเดียวกัน และก็พิจารณาเตรียมสภา กฎหมายไม่มีสาระอะไรมากมายนัก คิดว่าทั้งเพื่อนสมาชิกรัฐบาลและฝ่ายค้านคงจะพิจารณาเตรียมสภาทั้ง ๓ วาระได้ ในเรื่องที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ท่านประธานจะได้แลเห็นว่าทางรัฐบาลได้ขอเลื่อนร่างของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นแกนนำในฝ่ายค้านขณะนั้นขึ้นมาด้วย เพื่อจะได้พิจารณา กฎหมายฉบับนี้พี่น้องประชาชน รัฐบาลทุกสมัย ตั้งแต่ พลเอกชาติชาย เป็นนายกฯ คุณอนันท์ ปันยารชุน เป็นนายกฯ คุณชวนเป็นนายกฯ และก็มาถึงท่านนายกฯ บรรหาร รอกันมา ๗ ปี จะมีประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนผู้มั่งรายน้อยและด้อยโอกาส ถ้าท่านประธานและเพื่อนสมาชิกได้กรณอนุญาตให้เลื่อนมาพิจารณาได้และมีผลใช้บังคับ จากนั้นต่อไปคนจนจะไม่เสียเปรียบ คนรวยจะเอาเปรียบคนจนไม่ได้ถึงแม้สัญญาจะทำได้ถูกต้อง แต่ถ้าไม่เป็นธรรมความปรากฎต่อศาล ศาลใช้ดุลพินิจให้การช่วยเหลือคนจนหรือผู้ยากไร้ได้ ตรงนี้เป็นเหตุผลที่ว่ารัฐบาลมีความจำเป็นต้องมาขออนุญาตท่านประธานและเพื่อนสมาชิก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ที่ฝ่ายสมาชิกทั่วทั้งเกี่ยวกับเรื่องการประสานงานที่ท่านประจวบ ไชยสาส์น พูดถูกต้อง ที่นี้ผมบอกตรง ๆ ว่าผมก็ไม่รู้จะสบายใจนัก เมื่อวานนี้ผมต้องโทรเช็คไปทางท่านเทอดพงษ์ว่าวิปฝ่ายรัฐบาลประสานงานไปหรือยังว่าจะเลื่อนมานี้ คือการทำงานอย่างนี้มันต้องล่วงหน้าก่อน ปรึกษาหารือกันถ้อยที่ถ้อยอาศัยกันระหว่าง ส.ส. ด้วยกันนั้นต้องประสานงานกันไว้ล่วงหน้าก่อน อันนี้ผมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นที่ผมถามท่านเทอดพงษ์เมื่อวานนี้บอกว่าโทรไปบอกแล้ว ก่อนที่จะประชุมพรรคประชาธิปัตย์อีก มีสาระสำคัญ เพียงแต่ว่าเขาทั่วว่าไม่ปรึกษาหารือเท่านั้นเอง และกฎหมายทั้ง

๑๕ ฉบับ ไม่ใช่ ๑๕ ฉบับ ๕ ฉบับ แต่ว่าเอาเลื่อนมาผสมกัน ๕ เรื่องเท่านั้น
 อยากจะเรียนว่าไม่ใช่ทั้ง ๑๕ ฉบับ ๕ เรื่องเท่านั้น รัฐมนตรีมีอะไรอีก

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 นิดเดียวครับท่านประธาน ที่ผมเรียนอย่างนี้ก็หมายความว่า ท่านประธานจะแลเห็น
 บรรยากาศเวลาผู้สื่อข่าววิพากษ์วิจารณ์ก็แปลรัฐบาลมันไม่เข้าท่า รัฐบาลมันใช้ไม่ได้
 เพราะโอกาสที่รัฐมนตรีจะได้พูดไม่ค่อยได้มี ผมจึงชี้แจงท่านประธานและขอเรื่อง
 เพื่อนสมาชิกว่า เหตุที่ขอเลื่อนมันมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างไรบ้าง ก็มีท่าน
 แหะละครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม นายเรวัต สิริกุล ส.ส. กาญจนบุรี พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ
 ความจริงกระผมอยากจะกราบเรียนว่าท่านประธานนั้นได้เกรงใจสภาแห่งนี้
 อย่างที่สุดอยู่แล้ว เพราะว่าผมเข้าไปประชุมในวิปท่านประธานครับ ผมยัง
 สงสัยอยู่ว่าทำไมเดี๋ยวนี้เรื่องด่วนของรัฐบาลนั้นไม่มีเลย ผมก็พูด ปกติแล้ว
 รัฐบาลจะเสนอกฎหมายจะมีเรื่องด่วนที่สำคัญ แต่ท่านประธานก็ได้บอกไปแล้ว
 นะครับว่า ถ้ามีเรื่องด่วนอย่างไรมันน่าจะตกลงระหว่างวิปฝ่ายรัฐบาลและกั
 ฝ่ายค้าน ผมถามในที่ประชุมวิปว่าถ้าอย่างนี้จะ เป็นเรื่องด่วนทำกันได้อย่างไร
 ท่านประธานวิปก็บอกว่าจะมีการมาเลื่อนในที่ประชุม เรื่องด่วนต่อไปนี้จะ
 ไม่มีแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่ว่า
 ท่านประธานนั้นได้เล็งเห็นถึงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ ว่าถ้ามีปัญหา
 อะไรที่จะแก้ไขในสภาในเรื่องด่วนที่ดี ก็น่าจะพิจารณาตรงนี้ครับ
 เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่า เรื่องนี้ท่านประธานก็ทำถูกต้องแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฝ่ายคณะกรรมการประสานงานไว้
ด้วยนะครับ คุณพวงเล็กมีอะไรครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ในการประสานงานระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล เราได้ประสานงาน
กันมาทุกครั้ง ในวันจันทร์หลังจากเลิกประชุมแล้วได้ประสานงานกัน ในบางครั้ง
การติดต่อทางโทรศัพท์ไม่เอื้ออำนวยให้ เช่น การประชุมของวันนี้ เมื่อวานนี้ติดต่อกับ
ท่าน (อดีต) รัฐมนตรีเทอดพงษ์ได้ ติดต่อกับท่านจำลอง ครุฑขุนทด ไม่ได้
ซึ่งให้เบอร์มาแล้วคุณวุฒิชัยก็ให้เบอร์โทรศัพท์มาแล้วติดต่อไม่ได้ ก็ผ่านกับ
ท่านเทอดพงษ์ไป ท่านเทอดพงษ์รับว่าจะไปประสานงานให้ ขอยืนยันว่าทุกครั้งที่
เรามีการประชุมเราประสานงานกันทุกครั้ง มิได้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น
แล้วคิดว่าการประสานงานระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลเป็นเรื่องที่จำเป็นมาก
และไม่อยากจะมาสร้างปัญหาในสภา ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : การประสานงานผมฝากไว้บัดนี้ครับว่า
ควรจะล่วงหน้า ไม่ใช่ว่าจะเข้าพຽນนี้แล้วมาประสานงานวันนี้ มันกระชั้นไป
เพราะฉะนั้นขอฝากไว้ด้วยนะครับ ท่าน (อดีต) รัฐมนตรีเทอดพงษ์ เชิญครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานครับ ผมขอเรียน
อย่างนั้นนะครับว่า จริง ๆ นั้นก็ได้มีการคุยกันเมื่อวานนี้ตอนเย็นว่า จะขอมีการเปลี่ยน
ระเบียบวาระ ผมต้องเรียนว่าผมรับฟังนะครับ ต้องรับฟังไว้ทุกครั้ง แล้วก็ได้เรียน
กับทางประสานงานฝ่ายรัฐบาลว่าคงจะปรึกษาหารือกันในพรรคด้วย เพราะว่าไม่ได้
หมายความว่ากรณีที่เสนออะไร ข้อเสนอของคณะกรรมการประสานงานฝ่ายรัฐบาล
ทางพรรคฝ่ายค้านจะรับได้ทั้งหมด อย่างที่ผมเคยประสานกับท่านประธานว่าจะแจ้ง
กับท่านในสมัยก่อน ก็จะแจ้งว่าทางพวกเรามีอะไรบ้าง ถ้าขัดข้องประการใดเราก็
จะแจ้งกลับไปบอกว่ามีการขัดข้องในส่วนเหล่านี้ แต่บังเอิญเมื่อวานนี้ก่อนข้างจะเย็น
ผมก็ไม่ได้จะแก้ตัวอะไรนะครับ มีการประสานงานในตอนช่วงเย็น การประสานงาน
ทั้งหมดก็เลยไม่สามารถจะทำได้หมด จริง ๆ ก็บอกแจ้งกันไปในทุกพรรค แต่ว่า
อาจจะไม่ได้กระจายกันทั่วไปทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามอยากจะเรียนท่านประธานว่า
ระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น ในข้างหน้านั้นคงจะต้องมีการพูดคุยกัน
มากกว่านี้ จริง ๆ แล้วผมก็คิดจะปรึกษาหารือกันเองกับทางฝ่ายประสานงานฝ่ายรัฐบาล
ด้วยเหมือนกัน ก็คงจะต้องคุยกันว่า ในระเบียบวาระทั้งหลายนั้นน่าจะมีอะไรกันบ้าง
หมายถึงว่าน่าจะมีอะไรกันที่จะหยิบยกมาพูดจากัน มันถึงจะสามารถดำเนินการกันไปได้

เพราะว่าถ้าไม่เช่นนั้นมีการกำหนดกันมาครั้งเดียวก็จะเกิดอย่างที่เราเห็นอย่างนี้ เกิดการ
หงุดหงิดกันอยู่ตามสมควร ถ้าได้ปรึกษาหารือกันว่า ระเบียบวาระต่าง ๆ นั้นมีอะไรบ้าง
ที่จะสามารถดำเนินการได้ หรือว่าอะไรที่สามารถจะสอดคล้องกันได้ตรงไหนอย่างไร
ก็จะสามารถทำให้ระเบียบวาระการประชุมสภานั้นได้ดำเนินการไปได้ด้วยดี รวมทั้ง
ระยะเวลาถ้าเราได้มีการล่วงหน้ากันตามสมควร วางระเบียบวาระเอาไว้ให้ดี ๆ
แล้วดูกันดี ๆ ทั้งหมดก็น่าจะทำให้การประชุมสภานั้นเป็นไปได้อย่างดี แต่คราวนี้นั้น
อาจจะค่อนข้างถูกละเลยไปในหนึ่ง ซึ่งอาจจะพูดจากันได้ไม่ทั่วกันทุกพรรค ผมคิดว่า
ในครั้งต่อไปนั้นถ้าได้มีการพูดจากันล่วงหน้าสักหน่อยคงจะดำเนินการได้ดียิ่งขึ้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบพระคุณครับ เป็นความจริงทุกอย่างที่ท่านอดีตรัฐมนตรีเทอดพงษ์เรียนต่อสภา ตัวผมเองทราบเมื่อตอนเย็นวานนี้ ว่ามติของคณะกรรมการประสานงานจะเปลี่ยนเลื่อนวาระมา แล้วผมก็ประสานงานไป ผมจะพยายาม อย่างท่านปัญญา เกสรทอง ท่านกอร์ปศักดิ์ หรือท่านประจวบ ฝากข้อสังเกตไว้ ต่อไปนี้ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ นี้เห็นจะต้องมาปรึกษาหารือกันว่าของฝ่าย ส.ส. ควรจะได้หยิบยกมาพิจารณาฉบับไหน ๆ บ้างเลื่อนขึ้นมา มันอยู่ไกล ๆ ก็เลื่อนขึ้นมาเสียบ้าง ถ้ามีความสำคัญหรือจำเป็น ขอฝากวิปทั้ง ๒ ด้วย ช่วยประสานงานให้ผมด้วย เพื่อสภานี้จะได้ทำงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น ขอฝากฝ่ายวิปฝ่ายรัฐบาลด้วย

ต่อไปผมก็จะขอลาอนุมัติเสียเลย ว่า สมควรจะให้เลื่อนระเบียบวาระพระราชบัญญัติที่ท่านรัฐมนตรีเสนอมาทั้ง ๕ เรื่อง ๑๔ ฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เลื่อนระเบียบวาระได้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรให้เลื่อนโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ให้เลื่อน เสียงข้างมากอยู่แล้ว

ต่อไประเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติท่านองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ของคุณอรุณสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ เป็นผู้เสนอ อยู่ในระเบียบวาระที่ ๕.๑๙ ร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. เป็นเรื่องท่านองเดียวกัน ผมเห็นว่าน่าจะนำมาพิจารณาร่วมกันได้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ผมขอรวมพิจารณาเลยครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ รัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครอง
สิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาท
สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี

เหตุผล เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี ในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙
อันเป็นมหามงคลกาลอันสำคัญยิ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ และให้เกิด
ความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ในมหามงคลกาลนี้ สมควรมีการล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ
ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงาน
ของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว และสมควร
ให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่
๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิด
วินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาสั่งยุติ เรื่องหรืองดโทษก่อน หรือในวันที่ ๙ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณี
นั้น ๆ ต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อที่ประชุมสภา
ผู้แทนราษฎรเพื่อโปรดพิจารณา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุธรรม แสงประทุม รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินเนื่องในมหามงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พุทธศักราช

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินเนื่องในมหามงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๕๐ ปี

สำหรับเหตุผลในการเสนอกฎหมายฉบับนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า เนื่องในมหามงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ในวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๙ นับว่าเป็นมหามงคลกาลอันสำคัญยิ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในมหามงคลกาลนี้ สมควรให้มีการล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้มีสิทธิสมบูรณ์ เช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งไม่เคยรับโทษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมต่อท่านประธานสภาว่า ในแนวความคิดที่กระผมได้เสนอกฎหมายฉบับนี้นั้นอยากจะกราบเรียนว่าในอดีตที่ผ่านมาไม่เคยมีกฎหมายประเภทนี้ออกมาถึง ๓ ฉบับด้วยกัน กฎหมายในลักษณะเดียวกันนี้คือ ฉบับแรกเป็นพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสครบรอบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พุทธศักราช ๒๔๙๙ และต่อมาได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พุทธศักราช ๒๕๒๖ และล่าสุดได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พุทธศักราช ๒๕๓๐ ซึ่งในการที่มีการเสนอกฎหมายหรือออกกฎหมายในลักษณะนี้ คงจะมีแนวความคิดที่ใกล้เคียงและคล้ายคลึงกันคือ เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในมหามงคลกาลแต่ละวโรกาสแต่ละครั้งที่ผ่านมาหรือเฉพาะในครั้งนี้นั้นถือว่าเป็นวโรกาสที่มีความสำคัญยิ่งที่พระบาทสมเด็จพระ

พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบรอบ ๕๐ ปี ซึ่งทั่วประเทศมีการเฉลิมฉลองกันอย่างยิ่งใหญ่รวมทั้งคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศ และผู้ที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารอยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นแนวความคิดในเรื่องนี้ผมถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะนอกจากนี้ยังเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ที่ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ที่ได้พ้นโทษมาแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่ได้รับโทษไปแล้วให้มีโอกาสที่จะประกอบคุณงามความดีต่อประเทศชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะในกรณีที่ได้มีการออกพระราชบัญญัตินี้ถือว่าเป็นการสร้างกุศลครั้งสำคัญถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงครองสิริราชสมบัติยาวนานครบ ๕๐ ปี ซึ่งเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกในโลกนี้ก็ได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่กระผมเชื่อเหลือเกินว่าคนไทยทั่วทั้งประเทศต่างก็มีความสำนึกมีความชื่นชมในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมเชื่อเหลือเกินว่าผู้ที่ได้รับการล้างมลทินนั้นย่อมจะเกิดความชื่นชมในพระบุญญาบารมี และเกิดความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะผู้ต้องโทษและผู้ถูกลงโทษทางวินัยนั้นต้องยอมรับท่านประธานว่า บุคคลเหล่านี้เหมือนตายทั้งเป็น ผู้ที่ต้องโทษ ผู้ที่ถูกจำคุก ผู้ถูกลงโทษทางวินัยนั้น มิได้หมายความว่าบุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้กระทำความผิดทั้งหมด กระบวนการพิจารณาของกฎหมายไทยนั้น เราต้องยอมรับว่าเป็นระบบกล่าวหา และในการพิจารณานั้นเป็นระบบที่จะต้องนำหลักฐานพยานต่าง ๆ ใครสร้างพยานเก่งกว่ากันคนนั้นคือผู้ชนะ ฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้ที่ได้รับโทษ ครอบครัวของผู้ได้รับโทษ ไม่ว่าจะ เป็นสามี ภรรยา หรือลูกหลานของบุคคลเหล่านี้ เพื่อนฝูงญาติพี่น้องชอกช้ำระกำใจเหลือเกินรับท่านประธาน รวมทั้งผู้ถูกลงโทษทางวินัย ซึ่งบางครั้งนั้นถูกกล่าวหาโดยที่ตนเองไม่ได้กระทำความผิดแต่ประการใด-----

ฉะนั้นกระผมเชื่อเหลือเกินว่า ในครั้งนี้บุคคลเหล่านั้นต่างก็รอคอยด้วยจิตใจ
 จดจ่อว่าจะมีกฎหมายในลักษณะนี้ออกมาหรือไม่ ซึ่งทางรัฐบาลก็ได้พิจารณา
 ดำเนินการออกกฎหมายฉบับนี้มา และตัวกระผมเองก็ได้ยื่นเสนอกฎหมายนี้
 ต่อสภาเป็นระยะเวลาที่นานพอสมควร จนกระทั่งได้มีการพิจารณาในวันนี้
 และประการสำคัญนั้นนอกจากที่กระผมได้กล่าวมาแล้วนั้น กระผมเชื่อว่า
 กฎหมายฉบับนี้จะทำให้เกิดการเยียวยาในทางสังคม ให้บุคคลได้อยู่ร่วมกัน
 ได้อย่างสันติ เพราะว่าคนเหล่านั้นเมื่อเขามีความรู้สึกว่าตนเองเป็นคนชั่ว
 ตนเองเป็นคนเลว ที่ถูกลงโทษ ถูกทำโทษ ไม่ว่าจะ เป็นทางด้านอาญาหรือ
 ทางด้านวินัยก็ตาม เขาย่อมจะมีความรู้สึกที่มองสังคมในแง่ที่อาจจะไม่ดีนัก
 ไม่กล้าเข้าหน้าสังคม ไม่กล้าอยู่ร่วมสังคมได้อย่างปกติสุข เพราะฉะนั้นถ้าหาก
 ว่ามีกฎหมายฉบับนี้ออกมา กระผมเชื่อเหลือเกินว่า บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้
 นอกจากจะสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณแล้ว ก็คงจะมีความสำนึกในการที่จะ
 ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของชาติ เป็นคนที่จะมาช่วยสร้างชาติบ้านเมืองให้มี
 ความเจริญรุ่งเรืองต่อไป กระผมจึงได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านลำยอง
 พิลาสัมบัติ ครับ

นายลำยอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผม ลำยอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จากนครราชสีมา ชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองเห็นด้วย
 กับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถือว่าเป็นพระราชบัญญัติที่ให้อิสระเสรีภาพและล้าง
 มลทินกับผู้ซึ่งได้มีมลทิน ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่งามประกอบด้วยครบรอบเฉลิม
 ฉลองสิริราชสมบัติขององค์พระมหากษัตริย์ครบ ๕๐ ปี แต่ผมมีข้อสังเกต
 ท่านประธานที่เคารพ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านว่า ดอกบัวมันมี ๕ เหล่า
 ผมขอกราบเรียนว่า ดอกที่ ๔ ถึงจะล้างสักเท่าไรก็คงจะไม่สะอาด
 ผมขอกราบเรียนว่า ในจำนวนผู้ได้รับการล้างมลทินครั้งนี้อาจจะล้างมาแล้ว
 หลายต่อหลายครั้งแล้ว นี่เป็นสิ่งที่หนึ่ง ผมอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า
 มีหลักเกณฑ์อะไรบ้างเกี่ยวกับการล้างมลทิน มิใช่ว่าผู้ซึ่งได้รับการล้างมาแล้ว
 ๓ ครั้ง ๔ ครั้ง ยังต้องมาล้างอีกเป็นครั้งที่ ๕ ผมคิดว่าบุคคลเหล่านั้นไม่สมควร
 อย่างยิ่ง นี่เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ผู้ต้องขังซึ่งไม่ว่าจะเป็นคำสั่งศาลก็ดี หรือคำสั่งซึ่ง
 เจ้าหน้าที่บ้านเมืองได้สั่งกักขังเอาไว้ ไม่ทราบว่า จะได้รับการล้างมลทินหมด

หรือไม่ กระผมต้องการอยากจะทำทราบหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนจากท่านรัฐมนตรี
เพื่อประกอบการพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านวิเชียร
คันท่อง ครับ

นายวิเชียร คันท่อง (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วิเชียร คันท่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ท่านประธาน ร่างกฎหมาย
ฉบับนี้ผมได้อ่านดูแล้ว ปรากฏว่ามีบุคคลอยู่ ๓ ประเภทที่จะได้รับการล้างมลทิน
บุคคลประเภทหนึ่งคือบุคคลที่จะต้องโทษในคดีอาญา บุคคลที่ ๒ คือบุคคลที่จะต้อง
ถูกลงโทษทางวินัยตามระเบียบข้าราชการ บุคคลที่ ๓ ก็คือบุคคลที่ถูกให้ออก
ก่อนที่จะมีคำสั่งสอบสวนในเรื่องนั้น ๆ นั่นคือตามกฎหมายที่ผมได้อ่านดู เมื่อผม
ได้อ่านในลักษณะที่อ่านแล้ว ทำให้ผมเกิดมีความคิดว่า คนที่ถูกลงโทษในคดีอาญา
แต่ในขณะเดียวกัน เขาก็ถูกยึดทรัพย์สินด้วย ในขณะนั้นคดีอาญาถึงที่สุด ลบล้างมลทิน
ตามกฎหมายฉบับนี้ แต่ในขณะเดียวกันยังมีทรัพย์สินที่ถูกยึดและกำลังพิจารณาอยู่ในศาล
อย่างนี้จะได้รับการลบล้างมลทินเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกยึดหรือไม่

เรื่องที่ ๒ เกิดขึ้นตอนที่ผมไปทำหน้าที่เป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในขณะนั้นปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีการซื้อโต๊ะเก้าอี้มาก่อนนั้น ปรากฏว่าหลังจากที่ผมได้ออกไปดู ปรากฏว่ามันไม่ได้มาตรฐานจริง ในที่สุดผมได้เสนอเรื่องนี้ต่อรัฐมนตรีสัมพันธ์ ทองสมัคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านได้ส่งเรื่องให้ ป.ป.ป. ท่านประธานครับ ปรากฏว่าเรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้สอบสวนแล้ว บางท่านมีความผิด บางท่านไม่มีความผิด แต่ต่างกันจริง ๆ คือคนที่ไม่มีความผิดมันมากกว่าคนที่ผิด แต่ในขณะนี้ปรากฏ ป.ป.ป. ท่านสอบสวนแล้ว ปรากฏว่าคนเหล่านี้มีความผิดคดีอาญาด้วย แล้วเป็นจำนวนมากเสียด้วย ป.ป.ป. ได้ส่งเรื่องไปให้ต้นสังกัดเพื่อสอบสวน เพื่อที่จะให้ดำเนินคดีต่อไป ถ้ามว่าลักษณะเช่นนี้ จะได้รับการลงโทษลงโทษหรือไม่

อีกประเด็นหนึ่ง คือในกรณีที่ว่าผู้ถูกสอบสวนได้มีการสอบสวนเสร็จแล้ว มีการลงโทษเสร็จแล้วในชั้นต้น ผู้ที่ถูกสอบสวนมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ใช้ไหมครับ ในส่วนนั้น ๆ ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนอุทธรณ์ต่อไป ถ้าเป็นข้าราชการครูก็อุทธรณ์ต่อ ก.ค. ต่อไปอย่างนี้เป็นต้น ถ้าคนที่อยู่ในระหว่างอุทธรณ์ ผมอยากจะทราบและอยากจะรู้เหมือนกันว่า คนเหล่านี้จะได้รับการลงโทษลงโทษหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ ถ้ามองอีกทีหนึ่ง การลงโทษลงโทษ เช่น คนที่เคยถูกลดยศ ถ้าได้รับการลงโทษลงโทษ เขาจะได้รับคืนยศ หรือคืนตำแหน่งมาใช้ไหมครับ ในกรณีที่ว่าถูกยึดทรัพย์ โดยคณะคำสั่งปฏิรูปยึดทรัพย์ อย่างนี้พอออกกฎหมายนี้ คนที่ถูกยึดทรัพย์แล้วมีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่า คนนี้ร่ำรวยมาโดยไม่ชอบ จะได้รับลงโทษลงโทษตามกฎหมายนี้หรือไม่ นี่คือนี่ที่ผมยังสงสัย เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอทราบเรื่องนี้จากฝ่ายรัฐบาลผู้เสนอกฎหมายนี้ด้วย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ ครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ จากจังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ โดยหลักการแล้ว กฎหมายฉบับนี้คงจะไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น เนื่องจากเป็นวโรกาสอันเป็นมหามงคลยิ่ง ซึ่งหลักการนี้เคยประพาศมาถึง ๕ ครั้ง อย่างที่พวกเราที่ทราบกันดีอยู่แล้ว แต่สิ่งที่เป็นข้อห่วงใย คงจะเป็นความเป็นห่วงในสถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลกระทบมาจากพระราชกฤษฎีกากฎโทษ

๑๒

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

รัตนฯ (๒) ๒๐/๒

ซึ่งมีนักโทษออกมา ๒๐,๐๐๐ กว่าคน และเป็นข่าวกระเทือนขวัญกันไปทั่วประเทศ
เมื่อเกิดกรณีการฆาตกรรมข่มขืนเด็กหญิงสุพรรณฯ เชิดชู หรือน้องอ้อมเกิดขึ้น
ซึ่งเป็นการก่อคดีซ้ำจากนักโทษ ซึ่งเพิ่งได้รับอภัยโทษ ในลักษณะเช่นนี้ผมเอง
มองด้วยความเป็นห่วงว่า นึกว่าจะสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณก็เปล่า

และสิ่งที่น่าเป็นห่วงมากขึ้นก็คือ ปัจจุบันนี้จากคตินองอ้อมเมื่อคตินก็เป็นข่าว การข่มขืนแล้วฆ่า หลาย ๆ เรื่อง หรือแม้กระทั่งเด็กอายุ ๑๕ ปี ข่มขืนเด็ก อายุ ๓ ขวบ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดอย่างมากมายก็ได้เกิดขึ้นแล้วในยุคนี้ สมัยนี้ ยังมีภาพช่วยวนทางกามารมณ์ ตีพิมพ์ทางสื่อมวลชน อย่างกรณีจาก นองอ้อมมาสู่นองใหม่อย่างนี้ ก็เป็นเรื่องที่ประชาชนโดยทั่วไปทั่วประเทศ มีความรู้สึกว่าการผิดที่เราจะมีมาตรการวางกันไว้ตั้งแต่เนิ่น ๆว่าจะมีการ กำหนดอย่างไรที่จะไม่ให้บุคคลที่อยู่ในลักษณะของดอกบัวที่ติดโคลนตมในจุดนี้ มาก่อปัญหาภัยกับสังคมได้อีก ปัญหาอย่างนี้เป็นปัญหาที่พูดลำบากเพราะว่าเป็น เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวโรกาสที่เป็นมหามงคล แต่ท่านประธานที่เคารพครับ การล้างมลทินนั้นถือว่าการชุบชีวิตใหม่ แล้วก็เป็นการเสมือนกับว่าสร้าง โอกาสให้กับคนที่เคยหมดโอกาสไป ผมคิดว่าคนทั่วประเทศชื่นชมจุดนี้ แต่ ถึงอย่างไรก็ตามผมเองก็ขอตั้ง เป็นข้อสังเกตว่าก่อนที่จะถึงวโรกาสอย่างนี้ เราก็น่าจะมีการวางมาตรการ ซึ่งไม่ใช่ที่เราจะไม่ทราบว่าเป็นจะมีพิธี กาญจนภิเษก เราทราบกันมานานแล้ว แต่การที่เราจะมาป้องกันไม่ให้เกิด ปัญหาอย่างที่เกิดกรณีนองอ้อมนั้น เราได้ทำมากน้อยหรือไม่อย่างไร ซึ่ง สิ่งเหล่านี้ต้องมองการณ์ไกลไปถึงอนาคต ซึ่งไม่ทราบว่า จะเกิดกรณีเช่นเดียวกัน อีกเมื่อไร ถ้าสูญเสียแม้แต่คดีเดียว ผมก็ถือว่าเป็นจุดดำพร้อยที่สำคัญใน ประวัติศาสตร์ของไทย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมเองขอกราบเรียนครับว่าเราจะชุบ ชีวิตใหม่ให้กับคนที่สามารถสร้างความดีได้ แต่ในขณะเดียวกันถ้าหากว่าคนนั้น กลับไปก่อกรรมทำชั่วหนักกว่าเดิม ตรงนี้เราจะกำหนดมาตรการอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อห่วงใยเหล่านี้ผมเชื่อว่าทั่วประเทศนั้นก็มี ความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับที่กระผมไปรับฟังมาจากจังหวัดขอนแก่น เพราะ เป็นคดีที่สะเทือนขวัญไปทั่วประเทศ และเรื่องเหล่านี้กรณีของการล้างมลทิน นั้น การกำหนดมาตรการการอบรมจริยธรรมหรือว่าการที่สามารถที่จะทำ ให้คนที่จะต้องได้รับการล้างมลทินหรือภัยโทษนั้น มีการเคารพและสำนึกใน พระมหากรุณาธิคุณนั้น รัฐบาลได้เตรียมการอย่างไร มีการฝึกอบรมจริยธรรม ก่อนที่จะได้รับตรงนี้น้อยแค่ไหน และเมื่อกาลต่อไปพบว่าไปกระทำผิดผิด เหมือนเดิมหรือหนักยิ่งกว่าเดิม เราจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นจุดนี้ผมเองก็ ใคร่ขอตั้งข้อสังเกตไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านวิฑูรย์
นามบุตร ครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วิฑูรย์ นามบุตร ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี
 ร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ ก็ถือว่าเป็นโอกาส
 พิเศษดังที่พวกเราทราบกัน แต่การออกพระราชบัญญัติล้างมลทินก็ถือว่าเป็นการ
 ชัดกับหลักการของกฎหมายทั่วไป เพราะถือว่าเป็นการลบล้างคำสั่ง คือการ
 ลบล้างคำพิพากษาของศาล โดยใช้อำนาจทางบริหารเข้ามาจัดการดำเนินการ
 เพื่อประโยชน์อะไรก็แล้วแต่ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ การลบมลทินของ
 นักโทษของผู้ต้องขัง ไม่ว่าจะเป็นการลบล้างออกจากใบแดงแจ้งโทษถือว่า
 บุคคลนั้นไม่ได้เคยกระทำความผิด ซึ่งไม่เกี่ยวกับการลดโทษเป็นการล้างมลทิน
 ล้างออกจากโทษ สิ่งที่เราจะต้องคำนึงถึงในการพิจารณาในเรื่องนี้นั้น
 หลายท่านเป็นห่วงเป็นใย ท่าน ส.ส. เปรมศักดิ์ ได้พูดถึงคดีซึ่งกำลังเกิดขึ้น
 แล้วก็เคยมีเกิดขึ้นมามากมายที่ผ่านมา แต่ท่านประธานครับ การออกจาก
 ราชาราชการแต่ก่อน ๒ ปี ถึงมีโอกาสเข้ามารับราชการใหม่ แต่พอล้างมลทิน
 เสรีก็สามารถเข้ามารับราชการได้เลย ถือว่าเป็นสิ่งที่น่าจะต้องคิดคำนึงถึง
 หลายคนครับพูดกันเรื่อยว่าบ้านเราเมืองไทยนอกจากการบังคับกฎหมายจะไม่
 เครื่องครัดแล้ว การลงโทษก็ไม่ค่อยเคร่งครัดด้วย เราเคยทราบเคยได้ยิน
 ชาวว่าการลงโทษผู้ต้องหาหรือจำเลยมีคดีลงโทษถึงขั้นประหารชีวิต แต่จริง ๆ
 ครับท่านประธาน อยากจะขอเรียนถามด้วยครับว่าคดีซึ่งต้องโทษถึงประหาร
 ชีวิตในประเทศไทยเรานั้น ได้รับโทษจริง ๆ มีสักกี่ราย สถิติที่ผ่านมาที่ปีครับ
 ๕ ปี ๑๐ ปี มีการประหารชีวิตจริง ๆ สักครั้งหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ
 บางครั้งการบังคับใช้กฎหมายอย่างประเทศสิงคโปร์เราก็เคยได้รับทราบข่าว
 รู้สึกว่าทางนั้นกฎหมายเขาจะศักดิ์สิทธิ์ ต้องขอทราบเรียนท่านประธานว่า
 ตอนนั้นประชาชนก็เริ่มสับสน แล้วก็ไม่ค่อยเข้าใจสักเท่าไร เกิดความรู้สึกหวาด
 ผวา หวาดกลัว เด็ดขาก็มีการอภัยโทษ เด็ดขาก็มีการนิรโทษกรรม เด็ดขาก็จะมี
 การล้างมลทินอีก ผู้ต้องขังซึ่งหลายคนก็มีโอกาสดีที่จะได้มาชุบชีวิตใหม่ แต่ใน
 ส่วนนั้นอีกหลายท่านหลายคน การตรวจสอบการควบคุมอยู่ในส่วนของกระบวนการ
 การยุติธรรมนั้น บางครั้งเราต้องขอรับความจริงกันครับว่าไม่ประสบความสำเร็จ

ผมได้ยื่นข่าวทางสื่อ ท่านรัฐมนตรีบางท่านที่รับผิดชอบราชทัณฑ์ก็อ้างว่า ต้องให้ทางตำรวจดูแลให้คดีด้วย ทางตำรวจก็ยกย้ายไปว่า ทางอัยการเป็นอย่างไร เรายอมรับเถอะครับว่า บางครั้งคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลนั้น ถ้าไม่มีหลักฐานพยานชัดเจน ประจักษ์แจ้งตั้งแสงตะวัน ศาลก็ไม่ลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหาบางท่าน บางคน ทำความผิดหลายกรณีมาก แต่ก็หลุดพ้น ไม่ต้องรับโทษ เพราะหลักฐานต่าง ๆ ไม่เพียงพอ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความรู้สึกว่า หลาย ๆ ส่วนหลาย ๆ อย่าง เกิดไม่มีความมั่นใจอะไรจะครับ คดีเมื่อท่าน ส.ส. สักครู่พูดมาเมื่อนี้ เป็นข่าวครึกโครม ถูกต้องหา ถูกพิพากษา ๔ ปี ลงโทษจริง ๆ ๒ ปีเศษ แล้วออกมาก่อคดีอาชญากรรมอีกครั้งหนึ่ง ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านว่าการล้างมลทินนั้น อย่างที่ท่าน ส.ส. อภิสิทธิ์พูดไว้ว่า ไม่ควรที่จะล้างมลทินให้กับผู้ที่เคยต้องโทษและออกจากโทษ โดยขอล้างโทษ นิรโทษกรรม หรือล้างมลทินที่ผ่านมาจากกฎหมายฉบับนี้ หรือแม้กระทั่งคดีหลาย ๆ คดี เช่น คดีคอร์ปชั่น ข้าราชการ ถูกกล่าวหาว่าคอร์ปชั่น ก็ไม่น่าจะได้รับการยกเว้น ไม่น่าจะได้รับการประโชนจากกฎหมายฉบับนี้ แต่ในส่วนของการชำระคดีเล็กน้อย เช่น ไม่ได้ลา หรือว่าทำความผิดเล็กน้อย ๆ ที่จะได้รับสิทธิและประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้นั้นก็เป็นสิ่งที่น่าจะสมควรคดีเข้มข้น คดียาเสพติดที่สำคัญ ก็ไม่น่าจะได้รับการยกเว้น ไม่น่าจะได้รับการประโชนจากกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ เรามีพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกโดยฝ่ายบริหารเมื่อปี ๒๕๓๔ ได้พระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องขังผู้ต้องโทษ ๒๐,๐๐๐ กว่าราย ในตรงนี้นั้นปัญหาในทางปฏิบัติ ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทางราชทัณฑ์ได้ดูแลผู้ต้องขังคดีแต่ไหน บางครั้งเขาอาจจะถูกข้อหาหลักทรัพย์ บางครั้งเขาอาจจะถูกข้อหากรรโชก แต่ขณะเดียวกันผู้ต้องขังคนนั้นนั้นอาจจะมีความผิด หรืออาจจะประพฤติดีกหลายอย่างอาจจะเป็นนักข่า เสพย์ติด ติดยาเสพติด แต่เมื่อว่าถูกต้องหาหลักทรัพย์ การบำบัดการดูแลผู้ต้องขังในราชทัณฑ์นั้น ก็ไม่ได้ดูแล ไม่ได้ช่วยยาให้ดีเท่าที่ควร เมื่อหลุดพ้นโทษออกมาแล้วก็มาต้องคดีใหม่ นี่คือนี่ที่ฝากทางราชทัณฑ์และทางเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยตรวจสอบ ช่วยดูแล แต่สิ่งหนึ่งซึ่งอยากจะขอฝากกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงคณะรัฐมนตรีว่า ในส่วนของกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการ ผู้ปฏิบัติงาน ข้าราชการหรือลูกจ้าง กระทรวง ทบวง กรม ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ซึ่งปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะกฎหมายปกครองท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ กำหนด

ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ เพราะกระทำผิดวินัย ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่กำหนดในพระราชบัญญัติแต่ละฉบับ ตรงนี้ผมคิดว่าจะเป็นการ เหลื่อมล้ำอีกประการหนึ่ง เพราะว่าการล้างมลทินนั้น เราไม่มีช่วงจังหวะเวลาที่แน่นอนเลยครับว่า ๓ ปี ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี จะมีการล้างมลทินครั้งหนึ่ง ซึ่งเอาวโรภาสที่สำคัญ ๆ เท่านั้น เพื่อที่จะมาตรากฎหมายล้างมลทิน ที่ผ่านมา ช่วงปี ๒๕๓๕ มาถึงปี ๒๕๔๙ มีช่วงเว้นห่าง ๑๔ ปี จากปี ๒๕๔๙ เป็นปี ๒๕๕๙ ช่วงห่างเพียง ๓ ปี จากปี ๒๕๕๙ มาปี ๒๕๖๒ ก็ห่าง ๓ ปี แล้วจากปี ๒๕๖๒ มาล้างมลทินอีกครั้งปี ๒๕๖๖ ช่วงห่างแตกต่างกันมาก -----

เพราะฉะนั้นช่องว่างตรงนั้น การบำบัดเชื้อวยารักษานั้นจะทำอย่างไร โดยเฉพาอย่างยิ่งเกี่ยวกับข้าราชการซึ่งถูกลงโทษทางวินัย และการดำเนินการในเรื่องนั้น ในส่วนของมาตรา ๓ มีรายละเอียดมาก แล้วก็ให้ผลบังคับใช้วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ ถึงแค่นั้น ผมขกต์ตัวอย่างตรงนั้นขึ้นมาเพราะอยากขอกราบเรียนท่านประธานว่า เอละข้าราชการซึ่งถูกลงโทษทางวินัยมา หรือว่ากำลังสอบสวนดำเนินการก่อนวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ บุคคลเหล่านี้จะได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้เพราะได้ล้างมลทิน แต่ขณะเดียวกันผู้ที่กำลังดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ แต่สอบสวนยังไม่เสร็จ ถ้ามาสอบสวนเสร็จเอาวันที่ ๑๐ หรือคณะกรรมการผู้บังคับบัญชาส่งยุติการสอบสวนมาเสร็จวันที่ ๑๐ มิถุนายน บุคคลเหล่านี้ถือว่าเป็นบุคคลที่ได้รับชะตากรรมที่ร้ายกาจมาก เพื่อนำมา ๑๐ ปี ได้รับการยกเว้น ยกโทษล้างมลทิน ตัวเองมีช่วงเวลาห่างเพียงวัน ๒ วัน ก็ไม่ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ เป็นสิ่งที่ทางรัฐบาลน่าจะคิดคำนึงถึง แล้วอยากจะขอกราบเรียนย้ำในประเด็นที่ได้กราบเรียนไปแล้วว่า ๑. ทำความผิดต้องโทษแล้วออกมาแล้วทำซ้ำ บุคคลเหล่านี้ไม่ควรได้ คดีที่กระเทือนขวัญประชาชน คดีฆ่าข่มขืน คดีมีอปิน ก่ออาชญากรรม บุคคลเหล่านี้ไม่น่าที่จะได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ครับ
 คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ดิฉันเห็นด้วยในหลักการที่จะให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่พระปรมาภิไธยมีพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี จริง ๆ สิ่งที่ดีฉันกำลังจะพูดน่าจะไว้ในข้อสังเกต แต่ดิฉันเกรงว่าจะไม่มีโอกาส เพราะฉะนั้นขอถือโอกาสที่จะให้ข้อสังเกตกับการรับหลักการกฎหมายนี้ เพื่อในโอกาสต่อไปในทางปฏิบัติจะได้คำนึงถึงเรื่องนี้บ้าง ท่านประธานที่เคารพคะ จริง ๆ แล้วเวลาผู้ต้องโทษเข้าไปอยู่ในคุกเป็นปลายเหตุ เมื่อมีเหตุเกิดขึ้นก็มีกระบวนการยุติธรรม แต่เมื่อเข้าไปโดยตรงนั้นแล้ว โดยปรัชญาของการนำคนเข้าไปอยู่ในคุกคงจะต้องการที่ไปฟื้นฟูเพื่อกล่อมเกล่าให้เขาออกมาเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม แต่ว่าเราคงต้องยอมรับกันว่าเมื่อเข้าไปอยู่ตรงนั้นแล้วคนล้นคุกด้วยหรืออะไรด้วยกระบวนการอะไรต่าง ๆ ดิฉันตกใจที่ทราบว่าคุณไม่มีนักจิตวิทยาเลย ซึ่งอันนี้ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องซึ่งจะต้องรีบแก้ไข เพราะว่าคนที่ไปอยู่ในนั้นมีปัญหาสารพัด คนที่โทษน้อยเข้าไปกลายเป็นเหมือนเข้าไปเรียนมหาวิทยาลัยชีวิต ออกมากลายเป็นอีกคนหนึ่ง

X ครัวโลกแล้วก็ออกมาทำสิ่งที่ผิดขึ้นมาได้ ในขณะที่เดียวกันคนที่ผิดโดยที่บรรล^{โทษ}โทษหรืออะไรก็ตามอาจจะผิดร้ายแรงอะไร แต่เมื่อเข้าไปแล้วก็พยายามจะเป็นคนดี บางครั้งถูกกลั่นแกล้งสารพัด แล้วถ้าตัวเองเข้มแข็งพอก็อาจจะดำรงตนเป็นคนดีอยู่ แต่ถ้าไม่เข้มแข็งพออาจจะกลายเป็นคนเลวไปก็ได้ เพราะฉะนั้นกระบวนการในการกลั่นแกล้งคนที่เข้าไปแล้ว ตรงนั้นก็คงจะเป็นเรื่องยาวที่จะต้องสังคายนา กันสักที กรณีที่เกิดขึ้นไม่ใช่เฉพาะกรณีน้องอ้อม แต่เป็นกรณีอื่น ๆ ด้วย ดิฉันไม่แน่ใจว่าจริง ๆ แล้วคนที่ทำผิดในช่วงที่ผ่านมาไม่กี่วันนี้ เป็นคนที่เพิ่งออกจากคุกจริงหรือเปล่า หรือว่าเราด่วนสรุปไปก่อน เมื่อถูกจับได้ก็สรุปไปก่อนว่าคนนี้เพิ่งออกจากคุก อาจจะไม่ใช่ก็ได้ แต่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องปลายเหตุ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ศาลก็จะตัดสินกรณีที่เกิดขึ้น โทษที่เขาจะได้รับมี ๒ สถาน เท่านั้น ก็คือประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต นอกจากจะมีการลดหย่อน สมมติประหารชีวิตไปแล้ว ดิฉันหวังว่าเรื่องนี้รัฐบาลจะไม่ปล่อยให้หายไปกับความรู้สึกของประชาชนที่ลดลงว่า ผู้กระทำผิดถูกลงโทษแล้ว แต่จริง ๆ ตรงนั้น นายพันธ์คนนี้เป็นเพียงเหยื่อคนหนึ่งของสังคมเท่านั้น ผู้ต้องหาคนนั้นติดยาเสพติด เป็นเอดส์ เมาเหล้าแล้วเข้าไปข่มขืน คือครบเครื่องอยู่ตรงนั้น ตัวเขาเองโดยตัวเขาหรือเปล่า อันนี้ดิฉันคิดว่าสังคมโดยรวมต้องรับผิดชอบด้วยว่า เขาเป็นผลผลิตของสังคม เพราะฉะนั้นเราทุกคนในที่นี้มีส่วนรับผิดชอบโดยเฉพาะ ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติก็ดี ฝ่ายบริหารก็ดี คงต้องดูเรื่องนี้ให้เป็นกระบวนการให้เป็นเรื่องของสังคมทั้งระบบ-----

ไม่ใช่ว่าเมื่อผู้ต้องหาถูกลงโทษไปแล้วก็จบกัน เพราะฉะนั้นขั้นตอนกระบวนการ
ตรงนี้อาจจะฝากไว้ด้วย อีกเรื่องหนึ่งก็คือการที่ดิฉันเรียนแล้วว่า ดิฉันเชื่อว่า
คงมีคนจำนวนน้อย เปอร์เซ็นต์น้อยมากที่ออกมาแล้วก่อปัญหา แต่คนที่ดี ๆ ที่
พร้อมจะเป็นคนดีของสังคม ตรงนี้สังคมช่วยอะไร เขาได้บ้างหรือเปล่า ฉะนั้น
ก่อนที่จะปล่อยตัวออกมาตามกฎหมายอย่างนี้ในโอกาสต่อไป อยากให้มีกระบวนการ
ในการคัดเลือก ทางราชทัณฑ์เองอาจจะทำโดยตัวเองไม่ได้ เราอาจจะอาศัย
องค์กรอื่น ๆ มีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์อะไรเข้าไปช่วย แล้วก็ช่วยกัน
กลั่นกรองคัดเลือก ไม่ใช่ ๑ วันก่อนที่จะปล่อยตัว แต่อาจจะใช้เวลา ๕ อาทิตย์
๖ อาทิตย์ เพราะเราจะรู้ล่วงหน้าเราจะออกกฎหมายอันนี้ ช่วยกันกลั่นกรอง
แล้วก็รับรอง ถ้าใครที่พร้อมจะออกมาเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม แล้วก็มีการ
สามารถรับรองให้หน่วยงานที่พร้อมจะรับ เขาไปทำงานเพื่อมีชีวิตใหม่ในสังคม
รับเขาไปได้ ลูกของเราหรือคนในครอบครัวของเราเองเรายังรับรองไม่ได้
๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่อย่างน้อยกระบวนการที่ถูกต้องจะทำให้คนที่พร้อมจะออกมา
เป็นคนดีของสังคม สามารถที่จะมีชีวิตที่ดีและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติได้
กรณีอย่างนายพันนี้เมื่อออกมาแล้วไม่มีอะไรจะกินก็ไปทำอย่างนี้ ไม่มีอะไร
รองรับ อย่างที่ดิฉันเรียนแล้วว่าสิ่งเหล่านี้ดิฉันอยากจะฝากให้บันทึกไว้ แล้วเป็น
ข้อสังเกตในคราวต่อ ๆ ไป ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณอริสมันต์
พงศ์เรืองรอง ต่อไปทำนรัฐมนตรีอ่านวนนะครึบ

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม อริสมันต์ พงศ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคพลังธรรม จากหลักการของร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี
ผมเห็นด้วยในหลักการในเรื่องของการล้างมลทินกับบุคคลที่เคยต้องโทษในเรื่อง
ของโทษที่ไม่ร้ายแรงนัก สำหรับโทษที่เป็นโทษที่อุกฉกรรจ์ เป็นโทษที่ร้ายแรงต่อ
สังคม ถ้าหากว่าได้มีการล้างมลทินแล้วถูกปล่อยออกไปสู่สังคมจะเหมือนกับการ
ที่กรมราชทัณฑ์ได้ส่งมลพิษที่เป็นภัยต่อสังคมเป็นอย่างยิ่ง ก็คือนักโทษเหล่านั้น ซึ่ง
ขาดการขัดเกลาทางด้านจิตใจ ขาดการฝึกอบรมให้เป็นสมาชิกที่เป็นคนดี
สามารถรวมอยู่กับสังคมได้ เป็นอันตราย เป็นมลพิษที่อันตรายที่สุดในสังคมไทย
ในปัจจุบัน แม้ว่าสังคมในปัจจุบันวันนี้พวกเราเองก็มีความเชื่อเพื่อ มีความใจดี
มีความให้อภัย มีความอะลุ่มอล่วย แต่สิ่งเหล่านี้เราควรจะต้องมีการพิจารณา

ให้ชัดเจน แล้วมาตรการในการเตรียมที่จะมีการปล่อยนักโทษออกมาจากที่คุมขัง
กิติ ซึ่งเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยผ่านไปยังกรมราชทัณฑ์ ซึ่งจะต้องมีการ
ชดเชลาจิตใจนักโทษเหล่านั้น ให้สามารถอยู่ในสังคมได้ดีได้ ไม่ประพฤติอย่าง
ที่เคยเป็นมา แต่ถ้าหากว่ามีการประพฤติอย่างที่เคยกระทำคามผิดไปแล้ว เป็น
ผลเสียหายต่อสังคม สิ่งเหล่านี้เราต้องมาทบทวน แล้วอยากจะเรียนถามว่า
ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบจากการกระทำเหล่านี้กับนักโทษดังกล่าว ผมอยากจะ
เรียนผ่านไปว่า ในเรื่องของการชดเชลาจิตใจและสำนักผู้ต้องโทษก่อนที่จะ
ล้างมลทินนี้ ขั้นตอนตรงนี้เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง จึงฝากไปยัง
กรมราชทัณฑ์ซึ่งในหลักการทั้งหมดของกฎหมายฉบับนี้ เป็นวโรกาสที่ดีที่เราจะ
ได้ทำบุญให้กับองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นวโรกาสที่ยิ่งใหญ่
เป็นวโรกาสที่เราได้ทำบุญให้กับพระองค์ การปล่อยนก ปล่อยปลา ยังคงไม่
เป็นบุญเท่ากับการที่จะปล่อยนักโทษ แต่สิ่งที่เราจะต้องเน้นหนักสำคัญว่า
นักโทษเหล่านั้นที่ถูกปล่อยออกมาจะเป็นมลพิษทางสังคมหรือไม่ นี่คือข้อสังเกต
ที่ผมอยากจะฝากสภาแห่งนี้ไว้ว่า เรามีหน้าที่ที่จะต้องกลั่นกรอง เรามีหน้าที่
ที่จะต้องดูแลสังคมนี้ให้อยู่อย่าง เป็นระเบียบและอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของกฎหมาย
ผมก็ขอฝากประธานไว้ ณ ที่นี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอำนาจ
สุวรรณศิริ ครับ

นายอานวย สุวรรณคีรี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ผม อานวย สุวรรณคีรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสงขลา
 พรรคประชาธิปัตย์ คิดว่าเห็นด้วยกับท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้ตั้งข้อสังเกต
 ในเรื่องเหล่านี้ ก็อยากจะให้ความรู้เพิ่มเติมกับสภาเพื่อจะเป็นแง่คิดที่จะได้คิด
 ในเรื่องเหล่านี้ว่า ในประการแรก นักโทษที่เราจะมีพระราชบัญญัติล้างมลทิน
 ให้กับเขาเหล่านี้หมายถึงว่าเขาได้ถูกปล่อยตัวไปแล้วจำนวน ๓๑,๕๘๘ ราย
 ทั้งที่ดีและไม่ดี แล้วก็ผู้ที่มีมลทินจากระบบราชการในเรื่องการต้องโทษทางวินัย
 ที่มีการปล่อยตัวให้พ้นมลทินที่วานี้ การปล่อยตัวไปแล้วยังไม่พ้นมลทิน แปลว่า
 ยังรับราชการก็ไม่ได้ ยังไปทำงานบางประเภทก็ไม่ได้ จึงมีพระราชบัญญัติ
 ล้างมลทินซึ่งเราเคยทำกันมา ล้างมลทินเพื่อจะให้พ้นมลทินสำหรับในอดีต
 เช่นพวกก่อกบฏรัฐประหารไม่ประสบความสำเร็จ หรือนักโทษในคดีต่าง ๆ
 ที่ได้รับการปล่อยตัวไปจากเรือนจำแล้ว แต่ว่าส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องนักโทษ
 การเมืองมากกว่า แต่มาระยะหลังเราก็อยากจะให้อภัยโทษหรือว่าให้การ
 ล้างมลทินแก่นักโทษที่ต้องคดีอุกฉกรรจ์ต่าง ๆ ด้วย แต่ว่าคดีที่ไม่ร้ายแรงนัก
 อย่างที่กรมราชทัณฑ์ได้ปลดปล่อยตัวไปแล้ว มีข้อสังเกตว่ามลทินที่ได้การลบล้าง
 ลบล้างโดยกฎหมาย ถ้าพูดโดยภาษากฎหมายโดยนิตินัยถูกลบล้างมลทินไป
 แต่ถ้าพูดโดยภาษาธรรมะ ในทางธรรมะ ในทางศีลธรรมในทางคุณธรรม
 จริยธรรม หรือที่ร้ายแรงกว่านั้นในทางกฎแห่งกรรม กรรมที่ทำไว้มันไม่ได้
 ล้างไปด้วย ใครทำชั่วอะไรก็ต้องรับกรรมชื่อนั้น ใครก่อคดีอะไรไว้ก็ติดตัวไป
 ติดอยู่อย่างนั้นแล้วไม่ต้องรอชาติหน้า ชาตินี้แหละไม่ได้แข่งใครครับ กฎแห่งกรรม
 ชาตินี้แหละ เขาเรียกสวรรค์ในอกนรกในใจ ที่เราร้อนอยู่นั่นนะ ที่หลวงปู่ชา
 ท่านบอกว่าหาแต่เนื้อแต่ไม่หาเกลือ คือหาแต่เงินกอบโกยเข้ามา หาที่กักตุน
 เอาเปรียบคนจน เน่าเหม็นเพราะเน่ามันมากท่านประธาน เน่ามากมันก็เหม็น
 เพราะไม่มีเกลือ นี่หลวงปู่ชาท่านบอก เพราะฉะนั้นการทำกรรมอะไรก็ตาม
 ในทางพฤติกรรมของมนุษย์ส่งผลร้ายแรงมากต่อเพื่อนมนุษย์ คนชั่วคนเดียว
 สร้างความเดือดร้อนให้คนนอนไม่หลับทั้งหมู่บ้านมีโจรผู้ร้าย แต่ถ้าเป็นนักการเมือง
 ก็นอนไม่หลับกันทั้งประเทศถ้าชั่ว เพราะฉะนั้นพฤติกรรมเหล่านี้ใครจะมาล้าง
 มลทินอย่างไรก็ไม่หาย ล้างไม่ได้ ถ้าชาติหน้ามีจริงตกรอกอีก ไม่ได้แข่ง
 เพราะฉะนั้นกราบเรียนย้ำตรงนี้ว่า การมีพระราชบัญญัติล้างมลทินเป็นการล้าง
 โดยนิตินัยโดยกฎหมายเท่านั้น แต่ในทางกฎแห่งกรรม ในทางศีลธรรม จริยธรรม
 คุณธรรมนั้นไม่ได้ล้างไปด้วย เพราะฉะนั้นอยากฝากข้อสังเกตว่านักโทษเหล่านี้

๕๒

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

บึงอร ๒๕/๒

ผู้ต้องโทษทางวินัยเหล่านี้จะกลับเข้ารับราชการ จะไปทำงานที่หนึ่งที่ใดขอให้
ตรวจสอบกันให้รัดกุม ด้วยความระมัดระวัง ถ้ากรมราชทัณฑ์ปลดปล่อยไปโดย
ความไม่ระมัดระวังแล้วสังคมข้างนอกต้องระมัดระวัง การลงโทษโดยสังคม
ข้างนอกร้ายแรงกว่าอยู่ในเรือนจำอีก แต่ถ้าสังคมข้างนอกปล่อยปลละละเลย
คนเหล่านี้จะทำร้ายสังคมข้างนอกด้วย ถ้าคนเหล่านี้ติดเข้าไปอยู่ใน
วงการเมืองก็ทำร้ายการเมืองด้วยระบบการเมืองด้วย เพราะฉะนั้นอยากตั้ง
ข้อสังเกตไว้ว่า ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันที่จะทำให้สังคมของเรามีความร่มเย็น
เป็นสุข ให้คนที่พัฒนาคนเหล่านี้ได้พัฒนาคนจริง ๆ ไม่ว่าจะในทางนิตินัยหรือโดยทาง
พฤตินัย ข้อสรุปก็คือว่าผู้ที่พัฒนาคนที่เป็นคนดีจริง ๆ คว้าสังคมควรจะยอมรับ
ความจะดูแล ควรจะให้ความเห็นอกเห็นใจ เพราะบางคนผิดพลาดเข้าไป
แล้วบางคนเข้าไปอยู่ในเรือนจำแล้วบางคนก็ไปเรียนจบปริญญาในเรือนจำ
บางคนเข้าไปปฏิบัติธรรม ท่านรองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ท่านรองฯ วิทย์ ตั้งแต่
เป็นผู้บัญชาการเรือนจำที่นครสวรรค์ท่านทำโครงการดี ๆ ควรจะยกย่องท่าน
ให้เป็นอธิบดี ทำโครงการปฏิบัติธรรม แล้วก็รู้สึกท่านทำให้กับทั่วประเทศตอนหลังนี้
แล้วนักโทษที่อยู่ฝ่ายคุณธรรมที่ออกมา ผมเชื่อว่าไม่กลับมาทำร้ายสังคมข้างนอก

เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอโครงการอบรมการปฏิบัติธรรม แล้วก็โครงการอื่น ๆ ให้ช่วยกันดูแลแล้วเลือกตัว เช่น บางคนเป็นพวกบุรุษโทษ มันมีบุคลิกของมัน ต้องดูให้ดีพวกนี้ต้องให้อยู่ในที่จำกัด คนที่ดีก็รับเข้ามาในสังคม แล้วก็สนับสนุนคุณหญิงที่จะให้มีนักจิตวิทยา นักจิตวิทยานั้นไม่เพียงแต่เรียนจิตวิทยา ในมหาวิทยาลัย หรือจากต่างประเทศเท่านั้น แต่นักศาสนาที่เข้าใจจิตวิทยาอีก ๆ อย่างท่านเจ้าคุณพระธรรมปิฎก ซึ่งได้รับรางวัลสันติภาพของการศึกษาของโลก ขององค์การสหประชาชาติ แสดงว่าฝรั่งยอมรับจิตวิทยาแบบตะวันออกมากขึ้น นักเขียนญี่ปุ่นได้รับรางวัลโนเบล ไพร์ส (Nobel prizes) เพราะเขียน วัฒนธรรมตะวันออก เขียนจิตวิทยาตะวันออก เขียนหลักคำสอนตะวันออก ซึ่งฝรั่งเองเขาเจริญทางวัตถุมาก บริโภคนิยมมาก แต่ว่าจิตใจล่มสลายมาก เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อที่เรายอมรับสิ่งนี้คิดว่าในเรื่องจำก็ตาม ในโรงพยาบาล ก็ตามมีความจำเป็นต้องใช้นักจิตวิทยาอย่างที่คุณหญิงเสนอมา เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าต่อไปข้างหน้าฝากรัฐบาลให้ช่วยดูแลทั้งในคุกและทั้งที่ออกจากคุกมาแล้ว เพื่อจะให้สังคมเราได้ร่มเย็นเป็นสุข ขอฝากข้อสังเกตไว้เพียงแค่นี้ครับ

ท่านประธาน ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง

พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมคงจะไม่อภิปรายในส่วนที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับร่างพระราชบัญญัติ

ล้างมลทิน ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ

แต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการอ้างอิง

ในมาตรา ๘ ถึงพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๘

เพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายไปแล้วอาจจะมีความสับสนว่า พระราชบัญญัติ

ล้างมลทินกับพระราชกฤษฎีกาอภัยโทษนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไร กระผม

อยากจะทำให้ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบได้อธิบายในส่วนนี้ด้วย สิ่งหนึ่งที่กระผมอยาก

จะกราบเรียนสอบถามท่านประธานก็คือ เมื่อไม่กี่วันมานี้เพื่อนสมาชิกหลายท่าน

ก็ได้อภิปรายแล้วถึงกรณีที่มีการฆ่าข่มขืนนักเรียน เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๘

ท่านประธานครับ กระผมดีใจที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านได้

นั่งอยู่ที่นี้ด้วย กระผมอยากจะสอบถามท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านได้ให้
สัมภาษณ์ว่า นายพันธ์ สายทอง ผู้ต้องหาคนนั้นตามประวัติของกรมตำรวจนั้น
ปรากฏว่าเคยกระทำความผิดมาแล้วถึง ๘ ครั้ง แต่จากประวัติของกรมราชทัณฑ์
ปรากฏว่า พบการกระทำความผิดของนายพันธ์ สายทอง เพียง ๒ ครั้ง
เท่านั้นเอง ตรงนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากไปถึงท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ประวัติของฆาตกรคนนี้หายไป ๖ ครั้ง ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ ถ้าท่านรับผิดชอบต่อความสงบสุขของประชาชน
ท่านต้องสังเกต ท่านต้องให้ความสำคัญว่าประวัติของอาชญากรที่สำคัญลักษณะนี้
หายไปได้อย่างไรถึง ๖ ครั้ง กระผมเข้าใจว่าคนทั้งประเทศสาธารณสุขชนต้อง
ให้ความสนใจ แล้วก็สนใจเป็นอย่างยิ่งว่า กรมตำรวจระบุว่านายพันธ์ สายทอง
คนนี้มีประวัติเคยกระทำความผิด ๘ ครั้ง แต่กรมราชทัณฑ์ระบุว่าพบการกระทำ
ความผิดเพียง ๒ ครั้งเท่านั้นเอง แสดงว่าอะไรครับท่านประธาน แสดงว่า
มีความบกพร่องในกระบวนการยุติธรรม กระผมถึงอยากจะกราบเรียน
ท่านรัฐมนตรีว่า ให้ท่านสอบสวนเรื่องนี้สิครับ ถ้าท่านสอบสวนเรื่องนี้ กระผม
เรียนท่านประธานว่า ท่านอาจจะต้องไล่ตำรวจออกถึง ๖ คนด้วยกัน-----

และถ้าท่านสอบสวนทางนี้ต่อไป ท่านอาจจะต้องไล่ฮัยการออกถึง ๖ คนด้วยกัน ผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีท่านคงเข้าใจที่ผมพูด คนที่กระทำคามผิดนั้น เมื่อกระทำคามผิดซ้ำก็ต้องมีทะเบียนประวัติ พนักงานสอบสวนต้องอ้างว่าเคยกระทำคามผิดมาแล้ว พนักงานฮัยการเวลาจะฟ้องต่อศาลต้องอ้างว่าบุคคลคนนั้นเคยกระทำคามผิดมาแล้ว เพื่อที่จะไม่ให้มีการรอกการลงโทษหรือเพิ่มโทษ และท่านประธานก็คงสงสัยเหมือนที่ผมสงสัยว่าทำไมประวัติของคนที่มีการกระทำคามผิดถึง ๘ ครั้งอย่างนี้กลับหายไปถึง ๖ ครั้ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ ท่านอาจจะไม่มีเวลาผมจะอภิปรายกราบเรียนท่านว่าทำไมประวัติของนายพันธ์ สายทอง ถึงหายไปถึง ๖ ครั้งจากประวัติอาชญากร ผมตั้งข้อสงสัยเกิดว่า

ประเด็นที่ ๑ พนักงานสอบสวนอาจจะไม่ทำความระบุงการกระทำคามผิดในครั้งที่แล้ว เนื่องจากได้รับผลประโยชน์ อันนี้มีอยู่ในวงการสอบสวน เพราะถ้าเขาระบุงความผิดในอดีตขึ้นมา ผู้ต้องหาคนนั้นจะต้องรับโทษเพิ่มขึ้นหรือจะไม่ได้รับการรอกการลงโทษ นั่นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นต่อไปต้องยอมรับว่าในกระบวนการยุติธรรมนั้น เมื่อคดีมาถึงมือพนักงานฮัยการนั้นอาจจะมพนักงานฮัยการบางคนไม่ระบุงประวัติของจำเลยว่เคยกระทำคามผิดมาก่อนหรือเคยต้องโทษมาก่อน เพราะถ้าพนักงานฮัยการระบุงอย่างนั้น จำเลยคนนั้นอาจจะไม่ได้รับการรอกการลงโทษ หรืออาจจะต้องเพิ่มโทษหนักยิ่งขึ้น ต้องยอมรับว่าในกระบวนการยุติธรรมของเราในขณะนี้มีควมบกพร่องอยู่

ผมถึงอยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งท่านนั่งอยู่ที่นี้ว่า ในขณะนี้คนทั้งประเทศเขาโทษกระบวนการยุติธรรม ถ้ากระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ศาล ราชทัณฑ์ ฮัยการ พนักงานสอบสวน มีการประสานงานเรื่องนี้กันอย่างดีเยี่ยม ผมมั่นใจว่านายพันธ์ สายทอง คนที่เคยต้องโทษ ๘ ครั้งยังไม่พ้นโทษครับ และนายพันธ์ สายทอง ไม่สามารถมาก่อนการกระทำคามผิดในลักษณะเช่นนี้ได้ แต่การที่จำเลยคนนั้นบุคคลคนนั้นมากระทำคามผิดเพราะกระบวนการยุติธรรมบกพร่อง เริ่มต้นจากกระบวนการของพนักงานสอบสวน ผมฝากเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าจริง ๆ ในเรื่องนี้ผมอยากจะตั้งกระทู้เสียด้วยซ้ำไป ผมอยากจะตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ประวัติความผิดของนายพันธ์ สายทอง นั้นมันหายไปอย่างไรถึง ๖ ครั้งด้วยกัน แต่ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทยหรือว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ท่าน
นั่งอยู่ ท่านตอบคำถามผมได้ว่ามันมีกระบวนการบกพร่องอย่างไร ที่ไหน ถึง
ทำให้ประวัติอาชญากรรมของนักโทษที่สำคัญเหล่านี้หายไปได้ถึง ๖ ครั้ง ผมจะไม่
ตั้งกระทู้ถามท่านเพราะฉะนั้นท่านประธานครับ วันนี้ท่านจะต้องตอบคำถามต่อ
สาธารณะว่ากระบวนการทั้งหลายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความบกพร่องของส่วนราชการ
และหน่วยงานที่ทำให้นักโทษเหล่านี้มาก่อนการกระทำคามผิดขึ้น ทุกคนที่มีส่วน
ทำให้ประวัติอาชญากรรมของนายพันธ์ สายทอง หายไปถึง ๖ ครั้งต้องมีส่วน
รับผิดชอบในครั้งนี้อย่างไร ผวกเรียนถามท่านประธานแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์วิชัย

ชัยจิตตวิมลกุล

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิชัย ชัยจิตตวิมลกุล ส.ส. จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่
ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วพระราชบัญญัติล้างมลทินซึ่งพวกเราเห็นพ้อง
ต้องกัน ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนไม่มีใครขัดข้อง ที่จริง
ไม่น่าจะมีการอภิปรายกันหลายคนหรือมากมายเช่นอย่างนี้ แต่เนื่องจากสิ่งหนึ่ง
ซึ่งพวกเรามีจิตสำนึกร่วมกัน ผมเชื่อว่าไม่เว้นแม้แต่ ส.ส. ไม่เว้นแม้แต่
ท่านรัฐมนตรี คือเรารู้สึกว่าสังคมเราเปลี่ยนไปเยอะ เห็นการกระทำผิดนั้น
ได้รับโทษไม่ค่อยสาสมตามที่ทำผิดจริง คนที่ได้รับโทษนั้นก็กลับออกมาปฏิบัติการ
ในสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควรต่อไปอีก พระราชบัญญัติล้างมลทินนั้นกระผมไม่มีประเด็นที่
จะอภิปรายครับ แต่ขอเพิ่มเสนอแนะประเด็นที่เกี่ยวข้องไว้บ้างเท่านั้นเองว่า
จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ซึ่งกระทำความผิดโดยไม่ได้ตั้งใจ ข้าราชการ
หรือรวมไปถึงส่วนต่าง ๆ นั้นซึ่งทำไปแล้วและอยากกลับเข้ารับราชการใหม่
เขาจะได้มีการล้างมลทิน รวมไปถึงผู้ซึ่งได้รับโทษอาญาโทษต่าง ๆ ซึ่งประมาณ
๒๐,๐๐๐ กว่าคนที่ได้รับออกมาตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกมาแล้วได้รับการล้าง
มลทินไป แต่สิ่งหนึ่งซึ่งกระผมได้กราบเรียนตั้งแต่ต้นว่า สังคมซึ่งได้เปลี่ยนไป
เยอะนั้น พวกเรามีความเห็นพ้องต้องกันว่ากฎหมายที่มีอยู่นั้นบางที่อ่อนล้าเกินไป
บางที่รู้สึกว่าผู้ที่จะได้รับโทษอย่างหนักนั้นควรจะได้รับการแบบตต่อตาพันต่อพัน
เสียที่ ท่านประธานครับ ขณะนี้บ้านเมืองหลายคนเห็นคดีที่เกิดขึ้นแล้วมันไม่น่า
จะเกิดขึ้นในบ้านเรา ถ้าเป็นบ้านอื่นเมืองอื่นนั้นเมื่อมีคดีแบบนี้ เขาอยู่ไม่ได้นาน
หรอกครับ กระผมต้องขอรับว่ากระบวนการตำรวจนั้นบางที่ส่งเสริมในเรื่องนี้ด้วย
คือให้มีการกันพยานไว้เป็นพยาน ทำให้เมื่อรับเป็นพยานแล้วโทษจะเบาลงน้อยลง

๕๗

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สำนวนที่ ๒๗/๓

ไปอีก บางคดีนั้นซึ่งเกิดขึ้นขณะนี้ผมว่าการตัดสินนั้นก็คงจะไม่ก้าวล้ำเข้าไปในอำนาจของศาล แต่เราอยากจะกราบฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องด้วยว่า คุณ ซึ่งท่านได้ดูแลนั้นกรมราชทัณฑ์นั้นเป็นคุณจริง ๆ -----

- ๒๘/๑

ไม่ใช่เป็นโรงเรียนตัดสันดาน หรือไม่ใช่เป็นที่ซึ่งคนเข้าไปอยู่แล้วจะกลับออกมา
ประพฤติดี ประพฤติชอบ แต่เข้าไปแล้วแทนที่ออกมาจะกลับเป็นคนดี กลับได้เรียน
วิชาที่สูงขึ้น บ้านผมที่ได้รับปลดปล่อยออกไป จากเคยสูบแค้ยาม้า ดมทินเนอร์
ปัจจุบันจับเป็นแก๊งใหญ่ ตำรวจเขาบอกว่าไม่กล้าไปจับอีก แล้วอนาคตต่อไป
กลุ่มเหล่านี้ก็ต้องทำอาชญากรรมที่รุนแรงขึ้นไปอีก กระผมฝากว่า ในคุณนั้น
ซึ่งคุณหญิงสุพัตราท่านได้กล่าวไว้แล้วว่า ทำอย่างไรเราถึงจะมีบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
ในเรื่องทางจิต ในเรื่องคุณธรรมเข้าไปก่อน ไม่ใช่ว่าพอถึงจะออกจากคุก
ก็นั่งสาบานกัน กินน้ำสาบานนิต ๆ หน่อย มีพระมาเทศน์ครึ่งชั่วโมง แล้วก็ออกไป
ปรากฏว่าออกไปก็เหมือนเดิม หนักกว่าเก่า เพราะถือว่าเป็นคนเดนตายมาแล้ว
กระผมฝากอย่างนี้ว่า ในพระราชบัญญัติล้างมลทินนั้น กระผมเองนั้น และเพื่อนสมาชิก
เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เป็นการให้โอกาสเขา แต่ขอให้ออกสาธิตนั้นเป็นโอกาสที่ดี
แก่คนดีด้วย ไม่ใช่ให้โอกาสแก่คนที่เลว แล้วออกไปแล้วทำความประพฤติที่เลว
ขึ้นไปอีก ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แพทย์หญิงพรพิชญ์

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (นราธิวาส) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน จริง ๆ แล้วดิฉันเองก็ไม่อยากจะทำให้สภาแห่งนี้
เสียเวลามากมาย แต่อย่างไรก็ตามดิฉันก็เห็นด้วยในการที่จะมีร่างพระราชบัญญัติ
ล้างมลทิน เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ท่านประธาน เพียงแต่ว่าสิ่งหนึ่งที่ดิฉันยังสงสัย
ดิฉันเข้าใจว่าตอนนี้เรากำลังจะล้างมลทินให้กับคนที่ได้รับการปล่อยตัวมาแล้ว
ไม่ใช่คนที่กำลังอยู่ในคุก แต่สิ่งที่ดิฉันสงสัย เพราะเราก็คงต้องเกี่ยวข้องกับสภาพ
สังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีซึ่งนั่งอยู่ในที่นี้ ดิฉันคิดว่าคงนั่งอยู่
ท่านรัฐมนตรีซึ่งดูแลกรมราชทัณฑ์ ได้เคยให้สัมภาษณ์เกี่ยวข้องกับการที่ว่ามีการ
ปล่อยตัวนักโทษในการก่อคดี ที่กลับมาก่อคดี โดยเฉพาะในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับ
น้องอ้อมนั้น บอกว่าได้รับการบำบัดก่อนที่จะปล่อยตัว คำถามดิฉันคงอยากจะโยงถาม
นิดหนึ่งเพื่อความกระจ่างก่อนที่เรากำลังจะมาล้างมลทินให้กับคนที่ได้รับการอภัยโทษแล้ว
ว่าคนเหล่านั้นได้รับการบำบัดอย่างไร มีจิตบำบัดอะไรหรือเปล่า สิ่งนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก
ดิฉันอยากยกกรณีตัวอย่างของนายพันธ์ที่ทำเหตุการณ์ที่ก่อสะเทือนขวัญค่อนข้างที่จะมาก
รุนแรงรายนี้ เป็นนักโทษที่ก่อคดีซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นนักโทษที่เขาเรียกว่าถ้าในทาง
จิตวิทยานั้น เราเรียกว่าเป็นคนที่มึนบุคลิกภาพที่เราเรียกว่าไซโคแพค (Psychopack)

หรือเป็นนักเลงอันธพาล หรือพวกที่ต่อต้านสังคม แอนตี้ โซเชียล (Anti social) คนเหล่านี้เราควรจะรับทราบว่าไม่ควรที่จะกลับเข้ามาในสังคมอีก ดิฉันเองได้รับการร้องเรียนจากพี่น้อง ซึ่งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมาค่อนข้างที่จะมาก ทุกครั้งนักโทษที่ติดยาเสพติด ได้รับการปล่อยตัวออกมา ไม่ว่าจะโดยกระบวนการยุติธรรม ที่ไม่สามารถเอาผิดได้นั้น ทุกคนนอนไม่หลับ รongเท้าแต่หน้าบ้านยังหายไประไรอย่างนี้ ทุกคนคิดว่าสิ่งเหล่านี้ออกมาก่อวินาศกรรม เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะทราบว่า นักโทษที่ได้รับการอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมีจำนวน ๒๑,๔๘๘ รายนั้น คนเหล่านี้เรามีหลักเกณฑ์อย่างไรที่จะล้างมลทินให้เขา หรือเราจะล้างมลทินให้เขาทั้งหมด เรามีมติกาอะไรหรือไม่ที่จะพอให้เราทราบว่า คนเหล่านี้เมื่อเขาล้างมลทิน ก็หมายความว่า เขาไม่มีความผิดอะไรอีกเลย ถ้าเกิดเขาไปกระทำผิดซ้ำ เมื่อเขาขึ้นในชั้นของกระบวนการศาลยุติธรรม เขาก็เหมือนกับคนที่ไม่เคยต้องโทษมาก่อน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ว่า เมื่อมีการรับสารภาพ อย่างยกตัวอย่างนายพันธ์รับสารภาพ โทษประหารชีวิตอาจจะไม่มี อาจจะมีการลดโทษ เพราะเขาได้รับสารภาพ เหล่านี้เมื่อเขาไม่มีคดีติดตัวมาก่อนเลย เพราะถูกล้างมลทิน เมื่อเขาไปกระทำความผิดซ้ำ แล้วเกิดรับสารภาพอีก โทษที่เขาได้รับก็ไม่สะสม เพราะบางสิ่งบางอย่างที่ดิฉันคิดว่าดิฉันเห็นด้วยกับคุณหญิงสุพัตรา ที่จะต้องมีนักจิตวิทยาเข้าไปเกี่ยวข้อง ในตรงนี้ดิฉันไม่ทราบว่ากรมราชทัณฑ์มีคนเหล่านี้มากน้อยเพียงไหน มันโง่งมในเรื่องของการติดยาเสพติด หรืออะไรมากมาย ดิฉันคงไม่อยากจะทวนเวลาในนี้มาก ดิฉันขอเป็นคำถาม ๒ คำถาม ๑. ก็คือว่า ท่านรัฐมนตรีมีมติกาอย่างไรที่บอกว่า คนเหล่านี้เมื่อก่อนได้รับการอภัยโทษนั้น มีการบำบัด บำบัดอะไร บำบัดในทางไหน ดิฉันอยากจะทราบคำตอบอันนั้น อีกประการหนึ่งดิฉันอยากจะทราบว่า ผู้ที่ได้รับล้างมลทินนี้ จำนวน ๒๑,๔๘๘ รายนั้น ได้รับทั้งหมดหรือเปล่า และมีมติกาอะไรตรงนั้นหรือเปล่า ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน
ท่านประธาน และท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกศล พลกุล รัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนข้อสังเกต แล้วก็
ข้อซักถามของท่านสมาชิกในประเด็นข้อกฎหมาย โดยสรุป ๓ - ๔ ประเด็น
จากนั้นในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารของกรมราชทัณฑ์ ผมขออนุญาตให้
ท่านรัฐมนตรีศรัชย์ ท่านได้กรุณาชี้แจงต่อไป

ประการแรกทีเดียวที่มีคำถามว่า ผู้ใดอยู่ในข่ายได้รับการ
การล้างมลทินตามร่างพระราชบัญญัตินี้บ้าง ผมอยากกราบเรียนในเบื้องต้น
ก่อนว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่ท่านสมาชิกบางท่านได้กรุณาอภิปราย
ไปแล้วว่า พยายาม ๆ ว่านำมาจากร่างพระราชบัญญัติเดิม ๆ ที่เคยมีมา
โดยเฉพาะฉบับหลังสุด ก็คือพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาท
สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ แต่ร่างฉบับนี้มีการเพิ่มเติมเข้ามาในมาตรา ๖ ทำให้
ผู้ที่อยู่ในข่ายได้รับการล้างมลทินมีด้วยกันทั้งหมด ๔ ประเภท ประเภทแรก
ก็คือผู้ต้องโทษ แล้วก็พ้นโทษแล้ว ก็ตรงครับที่ท่านสมาชิกบางท่านได้พูดว่า
ถ้าหากอยู่ระหว่างการรับโทษ ก็จะไม่ได้รับการล้างมลทิน

ประการที่ ๒ คือผู้ถูกลงโทษทางวินัย แล้วก็ได้รับโทษ หรือ
การลงทัณฑ์ทางวินัยทั้งหมด หรือบางส่วนแล้ว

ประการที่ ๓ ก็คือว่าผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็น
การลงโทษทางวินัย

ประการที่ ๔ คือผู้ถูกดำเนินการทางวินัย ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชา
สั่งยุติเรื่อง หรืองดโทษ กรณีหลังคือกรณีที่ปรากฏในมาตรา ๖ คือกรณีที่ ๓
ที่ ๔ ที่เป็นเช่นนี้ ความจริงมันมีประวัติมาก่อนช้านาน คือตั้งแต่สมัย
ท่านรัฐมนตรีมีชัยท่านเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี มีการ
เสนอเรื่องนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ ว่าเหตุผลที่จะต้องเพิ่มผู้ที่อยู่ในข่ายในเรื่อง
ของการถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัย ตัวอย่าง
ที่เห็นชัด เจนก็คือมีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกออกเพราะมลทินมัวหมองในกรณี
ถูกสอบสวนตั้งนั้นครั้งนั้นทางสำนักงาน ก.พ. ก็เห็นว่าเพื่อให้สอดคล้องตาม
มติคณะรัฐมนตรีที่เคยมีมาเดิม แล้วก็ข้อสังเกตอันนั้นก็สมควรที่จะให้อานิสงส์
กับคนเหล่านี้ด้วยเพราะเขาถูกออก ถูกสอบสวน แล้วยังไม่ได้ยุติว่าสอบสวน

เป็นอย่างไร ก็ให้ออก เพราะมลทินมัวหมองไปก่อน

ประการต่อมาก็คือว่าถูกลงโทษทางวินัย แล้วผู้บังคับบัญชานั้น
 สิ่งยุติเรื่อง หรืองดโทษ แต่ทั้งหมดเดี๋ยวผมจะกราบเรียน แต่ว่าเหตุการณ์
 ทั้งหมดต้องเกิดจนถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๔ เท่านั้น ซึ่งก็เป็นหลักที่ทำ
 มาตลอด ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะต้องถือว่าคนที่จะมีมลทิน นั้นหมายความว่า
 ต้องถูกลงโทษและรับโทษจนจบแล้ว ไม่อย่างนั้นก็ตราบใจที่อยู่ระหว่าง
 การสอบสวนยังไม่ยุติก็ไม่ทราบว่า สมมติอย่างที่ท่านถามบอกว่า แล้วถ้า
 เป็นวันที่ ๑๐ กับ ๑๑ อยู่ระหว่างอุทธรณ์ ก็ถือว่ากระบวนการมันยังไม่ยุติ
 ก็ไม่รู้ว่าเขาจะต้องถูกลงโทษหรือเปล่าหรือรับโทษหรือเปล่าในท้ายที่สุด
 ฉะนั้นตรงนี้ก็ขอผมจะไม่เกี่ยวข้อง เพราะคงเป็นไปไม่ได้ ถ้าจะไม่มีวันที่
 กำหนดแน่นอน ก็คงจะไม่ยุติก็ยาวไปเรื่อย ฉะนั้นในประเด็นตรงนี้มี
 ปัญหากรณีที่ผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ มีมลทินมัวหมองก็ดี หรือผู้บังคับบัญชา
 สิ่งยุติเรื่องที่สอบสวน แล้วก็สั่งลงโทษ หรือว่าสั่งงดโทษต่าง ๆ ตามกฎหมาย
 ข้าราชการพลเรือนนั้นจะต้องรายงานไปยัง ก.พ. ก.พ. อาจจะสั่งเพิ่มโทษ
 หรือสั่งให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปอีกก็ได้ แม้ผู้บังคับบัญชาจะเห็นว่ายุติแล้ว
 กระบวนการนั้นหรือสั่งงดโทษอะไรต่าง ๆ ก็ตาม ดังนั้นตรงนี้ก็เลยต้อง
 ให้ครอบคลุมถึงในจุดนี้ด้วย ซึ่งผมคิดว่าเป็นธรรมมากขึ้น แล้วก็ก็เป็นไป
 ตามแนวทางที่เราได้ให้ข้อสังเกตกันมาตลอด ฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้จึงเพิ่มเติมต่างไปจากร่างที่เคยมีมาก็ในมาตรา ๖

ประการต่อมาในคำถามที่ว่า แล้วเรื่องทรัพย์สินละ หลายท่าน
 ยกตัวอย่างกรณียึดทรัพย์สิน ก็กราบเรียนที่ว่ามาแล้วเป็นเรื่องเกี่ยวกับคน
 ไม่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่ใช่เฉพาะเรื่องยึดทรัพย์สินเท่านั้น แม้แต่โทษปรับ ปลด
 ต่าง ๆ ก็ไม่เกี่ยวข้อง เอาเฉพาะตัวบุคคลเท่านั้นที่จะต้องโทษ ที่สำคัญคือ
 ในคดีอาญา หรือรับโทษกรณีทางวินัยเท่านั้นจึงจะมาเกี่ยวข้องในเรื่องนี้

ประการต่อมาคือข้อถามที่ว่า ในมาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกา พระราชทานอภัยโทษมาเกี่ยวอะไร ก็อยากทราบเรียนว่าผู้ต้องโทษและพ้นโทษ มาแล้วมี ๒ กรณี พ้นโทษในกรณีปกติ คือรับโทษมาจนครบถ้วนแล้วก็พ้นโทษ กับพ้นโทษเพราะได้รับพระราชทานอภัยโทษ เขาก็ต้องเขียนให้รอบคอบให้ ครอบคลุมทั้ง ๒ กรณี

ประเด็นต่อมาคือบางท่านบอกว่าขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไปที่ให้ ลงโทษไว้ตามกฎหมาย การนิรโทษกรรมก็ดี การล้างมลทินก็ดีขัดต่อหลักกฎหมาย ทั่วไป กระผมก็ไม่ทราบ ก็ปฏิบัติกันมาอย่างนี้แล้วก็ เป็นเรื่องอำนาจของสภา ที่จะเป็นผู้พิจารณา กฎหมายที่วางบทบัญญัติที่กำหนดความผิด กำหนดโทษ กำหนดกระบวนการลงโทษทั้งหลายก็ออกโดยสภา ฉะนั้นกฎหมายที่จะนิรโทษกรรม ก็ดี ล้างมลทินก็ดีก็ออกโดยสภา ฉะนั้นสภา ก็เป็นผู้จะกำหนดว่าสิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควรในการกระทำต่าง ๆ ของสังคม

ประเด็นสุดท้าย ในเรื่องของมีการกล่าวถึงโทษประหารชีวิต กระผมอยากทราบเรียนว่าอันนี้ก็ เป็นข้อสังเกตที่ดี ซึ่งกระผมเองก็มามองเห็น หรือได้มีโอกาสได้สนทนากันในแวดวงวิชาการมาพอสมควรก็คือว่า โทษสูงสุด ของเราในประมวลกฎหมายอาญาคือประหารชีวิต แต่ในรัฐธรรมนูญนั้นให้มีการ รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นใหม่ได้ แล้วก็กฎหมายมารองรับ ปัญหาที่ผมต้องฝาก พวกท่านไปด้วยก็คือว่า คือถ้าถูกประหารชีวิตไปแล้วมัน รื้อฟื้นคดีไม่ได้ เพราะว่า ถูกประหารชีวิตไปแล้ว ฉะนั้นตรงนี้เป็นปัญหาที่อาจจะค่อนข้างใหญ่เหมือนกัน คงจะต้องมาดูว่าจะไปยกเลิกโทษประหารชีวิตจะเหมาะสมหรือไม่ แล้วหาก ไม่ยกเลิก การรื้อฟื้นคดีอาญา กรณีถูกประหารชีวิตมันก็ทำไม่ได้ อันนี้ก็ เป็น ประเด็นข้อสังเกตในทางวิชาการซึ่งได้พูดกันมาอยู่พอสมควร จึงขออนุญาต กราบเรียนชี้แจงเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายกรีช กงเพชร รองประธานสภา ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี พลตรี ศรีชัย มนต์วิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลตรี ศรีชัย มนต์วิวัฒน์ รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงคำถามของท่าน เพื่อนสมาชิกที่รักและเคารพทุกท่าน สำหรับคำถามแรก เรื่องของประวัติอาชญากร ของกรมตำรวจและของกรมราชทัณฑ์นั้นทำไม่ถึงไม่ตรงกัน ผมขออนุญาต

กราบเรียนอย่างนี้ว่า ประวัตินักโทษของกรมตำรวจนั้นเป็นประวัติการกระทำผิด ส่วนประวัติของกรมราชทัณฑ์นั้นเป็นประวัติของผู้ถูกลงโทษ การถูกลงโทษครั้งหนึ่งนั้น อาจจะเป็นในหลายคดีก็ได้ ต่อการกระทำผิดหลาย ๆ ครั้งก็ได้ การกระทำผิด บางคดีนั้นอาจไม่มีหลักฐานให้ลงโทษก็ได้ รายละเอียดทั้งหมดนี้ก็ต้องมีการตรวจสอบเป็นกรณี ๆ หรือบางครั้งผู้ต้องสงสัยหรือผู้ต้องหาในบางครั้งใช้ชื่อ แต่ละครั้งไม่เหมือนกัน อันนี้ทางกรมราชทัณฑ์ก็จะต้องไม่มีประวัติอยู่ในบางชื่อ

ส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องของการที่อาจจะมีความบกพร่อง ผมขออนุญาตที่จะต้องตรวจสอบเหมือนกันว่า บางครั้งนั้นประวัติของทั้งหมดบางที มันอาจจะมีการสับสน แต่ขณะนั้นนั้นกระผมเองได้มีการปรึกษาหารือกันในการที่จะ สัมมนาในเรื่องนี้กันขึ้นมา ทางกรมราชทัณฑ์อาจจะต้องมีการเก็บประวัติทั้งหมด ถึงแม้จะต้องโทษหรือไม่ต้องโทษในกรณีนี้ ฉะนั้นข้อสังเกตของเพื่อนสมาชิกนี้ กระผมเองจะรับเอาไปดำเนินการต่อไป และถือโอกาสที่จะกราบเรียนท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรด้วยนะครับสำหรับงานของกรมราชทัณฑ์ ว่าจากข่าวของน้องอ้อม ของเรานั้น ก็ทำให้กรมราชทัณฑ์เองนั้นซึ่งเป็นกรมซึ่งทำงานปลายเหตุ แต่ก็ ไม่ได้ที่จะปฏิเสธในความรับผิดชอบอันนี้ ก็ได้พยายามที่จะชี้แจงแล้วก็ เรียนพี่น้อง ประชาชนด้วยว่า เราทำดีที่สุดในทุกกรณีที่ เราต้องคุมขังผู้ต้องหาทั้งหมด

ขออนุญาตกราบเรียนเป็นพื้นฐานนิดหนึ่ง เรามีประชากร ๖๐ ล้านคน เรามีนักโทษซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมราชทัณฑ์ก่อนจะมีการพระราชทานอภัยโทษ ประมาณเกือบ ๑๒๐,๐๐๐ คน เรามีผู้คุมนักโทษทั้งหมดประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน ๑ ต่อ ๑๒ คน ในส่วนเฉลี่ยออกมา กรมราชทัณฑ์เองนั้นเป็นกรมที่ค่อนข้างที่จะ หนักหนาสาหัสสากรรจ์ในเรื่องของงบประมาณ ในเรื่องของกำลังพล แต่ภารกิจนั้น เราอยู่กับความสงบ อยู่กับความทนทุกข์ทรมานของพี่น้องประชาชน หรือส่วนใหญ่ คืออยู่กับความจนทั้งหมด นักโทษของเราเกินกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์นั้นจนทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเรารับสิ่งที่มันเหลือร้ายจริง ๆ เอาเข้ามาดูแล แต่พี่น้องข้าราชการ ของกรมราชทัณฑ์ทุกคนนั้นก็ด้วยความที่รักงานถึงได้อยู่ทำงานได้จนบัดนี้ ก็คงจะมีบ้างที่มีความประพฤติที่ไม่ค่อยดี กระผมเองนั้นเมื่อมีการร้องเรียน มีการสอบสวน ขึ้นมาแล้วใครกระทำผิด จะเป็นผู้คุมซึ่งมีการทำร้ายนักโทษ คำยาในเรือนจำ อะไรต่าง ๆ เราดำเนินการปลดออกจากราชการทันที ผมอยากจะขออนุญาต เรียนในขั้นตอนของการรับนักโทษเข้ามา เมื่อศาลตัดสินจำคุกนักโทษใดก็แล้วแต่ เมื่อนำเข้าในเรือนจำแล้วเราจะทำประวัติ โดยมีการตรวจสอบประวัติทั้งหมด จากนั้นแล้วเราก็เอาเข้ามาฝึก ฝึกเหมือนแบบฝึกทหาร เพื่อจะให้ให้นักโทษทั้งหมด

มีวินัย เรามีการอบรม เรามีการทำจิตภาวนา สมาธิ อบรม แล้วในเวลาเดียวกัน
 เราก็มียุติแพทย์ที่จะคอยให้การอบรมนักโทษเหมือนกัน แต่ต้องกราบเรียนว่า
 เราคงจะทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากเรื่องของงบประมาณ เรื่องของบุคลากร
 จิตแพทย์นั้นหาไม่ค่อยได้นัก อย่างว่าแต่จิตแพทย์เลยครับ แม้แต่แพทย์ที่จะรักษา
 พวกนักโทษทั้งหมด เฉพาะในเรื่องจำบางขวางแห่งเดียวเรามีหมออยู่คนเดียว
 ซึ่งอันนี้ก็ เป็นเรื่องที่เราขาดจริง ๆ หลังจากนั้นแล้วเราก็จะฝึกอาชีพให้แก่
 นักโทษแต่ละคน การฝึกอาชีพนั้นเมื่อฝึกจนชำนาญแล้วเราก็จะให้ทำงาน ซึ่งก็มี
 รายได้ที่จะเก็บออมเอาไว้ใช้ระหว่างการที่จำจองหรือว่าออกไปข้างนอก
 ทั้งหมดนี้ผมอยากจะขออนุญาตเรียนให้ท่านเพื่อนสมาชิกได้มีโอกาสรับทราบ

ต่อคำถามของการบำบัดกรณีซึ่งนักโทษซึ่งติดยา เมื่อเข้ามาแล้ว
 ก็เหมือนกัน ทางตำรวจดำเนินการจับกุมผู้ที่ติดยาแล้วก็อยู่ในอำนาจของตำรวจ
 อยู่พักใหญ่ ๆ ที่เดียว เพราะฉะนั้นเมื่อเข้ามากับเราส่วนใหญ่แล้วค่อนข้างที่จะ
 ไม่ติดแล้ว แต่ก็ยังไม่ถึงกับขาดหายไป เราจะมี การบำบัด เมื่อเราเช็คประวัติ
 ดูแล้วว่ามีนักโทษทั้งหลายนั้นที่มีการติดยา จะเป็นยาบ้า จะเป็นเฮโรอีนต่าง ๆ นั้น
 เราจะเอามาทำบำบัดทางด้านวิชาการแพทย์ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากทาง ป.บ.ส.
 ทางโรงพยาบาลต่าง ๆ ด้วย กระผมมีเรื่องที่จะเรียนชี้แจงเพื่อนสมาชิกท่านนี้
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรากิปรายและก็มี
ผู้ที่สนใจอีกคนหนึ่ง เขื่ญคุณวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันท่อง (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
วิเชียร คันท่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรี
ที่ได้กรุณาตอบข้อซักถามในบางประเด็น ซึ่งทำให้ผมหายข้อสงสัยไป แต่ยังมีอีก
ประเด็นหนึ่งที่อยากจะเรียนถาม ซึ่งท่านไม่ได้ตอบเมื่อตะกี้ก็คือ ผมเข้าใจว่า
การลบล้างมลทิน นั้นหมายถึงว่าคนที่เคยถูกถอดยศจะต้องได้รับยศคืนใหม่ครับ
นั่นคือการลบล้างมลทิน ก็เลยยังมีข้อสงสัยในประเด็นนี้ว่า ถ้านายพลเอกโดนถอดยศ
แล้วออกกฎหมายนี้ลบล้างมลทิน เราจะคืนยศให้ใหม่ในกรณีที่เขาเข้ารับราชการ
ตามเดิม ขอเรียนถามสั้น ๆ เพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหญิงสุพัตรา

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบขอบพระคุณ
ท่านประธาน ดิฉันขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีซึ่งดูแลกรมราชทัณฑ์ ดิฉันมีข้อที่ถ้าท่าน
จะกรุณาตอบก็ขอบพระคุณ ถ้าไม่คิดจะตอบก็ฝากเป็นข้อสังเกตไว้ กรณีศึกษาคือ
กรณีนายพันซ์เป็นเอดส์ ตอนอยู่ในคุกดูแลกันอย่างไร มันไปติดผู้ต้องหาคอนอื่นซึ่ง
อยู่กับอย่างแออัดยัดเยียดหรือเปล่า มีมาตรการที่จะป้องกันสิ่งเหล่านี้หรือไม่
การที่ยังติดยาเสพติด ตอนอยู่ในคุกก็ยังเสพยาอยู่หรือเปล่า เพราะมันมี
ข้อกล่าวหาที่มากมาย แล้วท่านรัฐมนตรีก็พูดเมื่อกี้ว่า ถ้าพบว่าเจ้าหน้าที่คนใด
คำก็จะจัดการ ในคุกมียาเสพติดอย่างที่เขาลือกันจริงหรือเปล่า แล้วตอนนี้
เป็นช่วงกำลังพิจารณางบประมาณ แล้วยังมีงบประมาณที่ตัด ๆ ลงมา แพทย์ ๑ คน
ต่อคนทั้งคุกไม่ต้องพูดถึงจิตแพทย์ ถ้าท่านคิดว่าการที่นักโทษทั้งหลายเข้าไปแล้วที่
ปลายเหตุก็จริง แต่เราจะบำบัดให้เขาออกมาเป็นคนดีของสังคม อะไรที่เป็น
ความจำเป็นในการที่จะบำบัดฟื้นฟูกับเขาไม่ว่าแพทย์ จิตแพทย์หรือนักสังคมสงเคราะห์
หรืออนุศาสนาจารย์ที่จะอบรมทางจริยธรรมทางธรรมะ ท่านนายกรัฐมนตรีก็นั่งอยู่
ตรงนั้นแล้ว ท่านอาจจะขออนุญาตที่จะแปรญัตติเพิ่มเติม ถ้ามีตำแหน่งอยู่แล้วไม่มีเงิน
เพราะไม่อย่างนั้นถ้าไม่มีตำแหน่งก็คงลำบากอาจจะต้องจ้างหรืออะไร ดิฉันคิดว่า
เป็นเรื่องซึ่งอย่าให้ละลายหายไปกับการตัดสินใจครั้งนี้ อาจจะให้จุดตรงนี้เป็นจุดเริ่มต้น
แล้วปีหน้าเราไม่ต้องมาพูดกันเรื่องนี้ เดือนหน้าเราไม่ต้องมาพูดกันเรื่องนี้อีก
ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แพทย์หญิงพรพิชญ์
ท่านสุดท้ายนะครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (นราธิวาส) : ขอบพระคุณท่านประธานคะ ดิฉันก็คงนึกหนึ่ง คำถามดิฉันอาจจะไม่ชัดเจน ท่านรัฐมนตรีอาจจะเข้าใจว่า ดิฉันคงถามในเรื่องของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ไม่ใช่คะ คำถามดิฉันคงเกี่ยวข้องกับกรณีที่ ดิฉันพยายามเน้นในเรื่องบุคลิกภาพของคนเมื่อกี้ บุคลิกภาพของคนบางคนไม่สามารถที่จะให้อภัยได้ อย่างที่ดิฉันยกตัวอย่างว่า คนบางคนที่เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพต่อต้านสังคม มีบุคลิกภาพที่เป็นนักเลงมันจะมีคะ ซึ่งตรงนี้ดิฉันอยากจะทราบว่า เมื่อเราไม่มีเงินพอที่จะไปจ้าง หรือจิตแพทย์อาจจะไม่เพียงพอที่จะไปอยู่ที่ตรงนั้น เราก็คงมีนักจิตวิทยาที่พอที่จะสกรีน (Screen) หรือกลั่นกรองได้ว่าคนเหล่านี้เมื่อเข้ามาอยู่ในสถานที่คุมขังแล้ว คนเหล่านี้มีบุคลิกภาพอย่างไร คนเหล่านี้จะเข้าในหลักเกณฑ์ที่เราจะอภัยโทษให้หรือไม่ ตรงนั้นต่างหาก ดิฉันอยากจะทราบว่า เราจะทำอย่างไร ถ้าตอนนี้ท่านยังไม่มี ดิฉันก็คงขอฝากไว้เหมือนกับที่คุณหญิงพูดว่า จำเป็นอย่างยิ่งในเรื่องการทดสอบ ดิฉันเชื่อว่าในต่างประเทศเขาจะต้องมีการทดสอบนักโทษทุกคนมีบุคลิกภาพอย่างไร บางคนมีบุคลิกภาพของการหวาดระแวง คนเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องไปขังเดี่ยวได้หรือไม่ คนที่คิดจะฆ่าตัวตายอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญคะ เป็นสิ่งสำคัญในทางด้านจิต ไม่ใช่เกี่ยวกับการบำบัดผู้ติดยาเสพติด เพราะผู้ติดยาเสพติดนั้นการบำบัดในสถานที่คุมขังไม่มีทางได้ผลหรอกคะ การให้ยาต่าง ๆ ไม่ได้ให้ผลอะไรเลยนะคะ ป.ป.ส. เขาทราบดีว่า ชุมชนบำบัดสำคัญมากกว่า ดิฉันคงคิดว่าคำถามของดิฉันอาจจะไม่ชัดเจนก็คงจะต้องขอร้องท่านรัฐมนตรีช่วยตอบอีกครั้ง ขอขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีรับ
พลตรี ศรชัย มนต์วิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลตรี ศรชัย มนต์วิวัฒน์ รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ต่อคำถามเรื่องการล้างมลทิน การล้างมลทินนั้นไม่
ก่อให้เกิดสิทธิใด ๆ ดังนั้นจึงไม่มีการคืนยศให้แก่ทุกคน ข้าราชการนั้นอาจจะขอกลับ
เข้ารับราชการได้ แต่จะต้องอยู่ในดุลพินิจของหน่วยราชการที่จะรับหรือไม่รับก็เป็นสิทธิ

ส่วนต่อประเด็นปัญหาของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ทรงเกียรติอีก
ท่านหนึ่ง คือในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด กระผมได้เรียนไปแล้วว่า ยอมรับว่า
ในเรื่องจำนั้น บางแห่งมีการนำยาเสพติดเข้ามา แต่ทางเจ้าหน้าที่ของเรือนจำต่าง ๆ
นั้นได้พยายามอย่างสุดความสามารถที่จะไม่ให้มันเกิดขึ้น แต่ขออนุญาตเรียนตรง ๆ
ว่าผู้ต้องขังจะมีเป็นจำนวนมาก แล้วก็มีการติดอยู่มาหลายปีเหลือเกินที่เข้ามาเยี่ยมเยียน
มีการชุกเอาใส่กันเข้ามาในอาหารบ้าง ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเราก็ได้พยายามที่จะตรวจ
ดูแลพวกนี้อย่างใกล้ชิดด้วยกัน วิธีการนำเข้ามามันมีหลายสารพัดแบบจริง ๆ บ้างก็ฝัง
เข้ามาในผลไม้ก็มี ครั้งหนึ่งในเรือนจำเราเอง เราว่าเอ๊ะทำไมนักโทษมาได้
เอาเหล้าฉีดยาใส่ในแตงโม ใครจะไปคิดได้ จนต้องไล่ตามกันถึงได้ทราบว่าเอาของ
พวกนี้ใส่มาในผลไม้ เพราะฉะนั้นเราไล่จับกันไปเรื่อย ๆ

ส่วนประเด็นของอีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องของคนก่อนที่จะออกจากการอภัยโทษ
หรือก่อนจะมีการพ้นโทษออกมานั้น ทางเรือนจำได้มีการบำบัดอะไรบ้าง ขออนุญาต
เรียนชี้แจงอีกเรื่องหนึ่ง ที่ไม่ใช่เป็นนักโทษซึ่งติดขังมา คือก่อนที่จะมีการพ้นโทษประมาณ
๖ เดือน เราได้มีการอบรม เราได้มีการใช้ความพยายามทุกวิถีทางในด้านงานของ
ราชทัณฑ์ มีการฝึกอบรมอาชีพครั้งสุดท้ายที่เขาอยากจะทำที่จะออกไปทำ เราหา
งานให้เขาทำ ทางด้านจิตแพทย์นั้น อย่างที่ผมเรียนตั้งแต่ต้น เราขาดจริง ๆ เพราะ
ฉะนั้นสิ่งนั้นนั่นคือสิ่งที่เราขาดไปที่ไม่มี แต่ก็รับข้อสังเกตของทางเพื่อนสมาชิกไว้
แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้เราให้ความสนใจในเรื่องของงานราชทัณฑ์เป็น
อย่างยิ่ง การปลดปล่อยนักโทษได้รับการอภัยโทษครั้งนี้ รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณให้
เราถึง ๑๓ ล้านบาทด้วยกัน เพื่อที่จะเอาไปใช้จ่ายสำหรับเป็นเบี้ยเลี้ยงสำหรับ
อาสาสมัครคุมประพฤติ นักโทษทุกคนที่ออกไป เราจะมีเจ้าหน้าที่หรือมีชาวบ้านที่รับ
เป็นอาสาสมัครดูแลคุมประพฤติอยู่ ประมาณตำบลละ ๒ คนด้วยกัน วันนี้กระผมเองที่มา
เข้าประชุมข้าหน้าก็ด้วยความห่วงใยของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กรุณาไปตรวจเยี่ยม
เรือนจำจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผมก็ได้ติดตามท่านไปด้วย กระผมมีเรื่องชี้แจงท่าน
ขอพบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว เชิญนายกรัฐมนตรื

นายบรรหาร ศิลปอาชา (นายกรัฐมนตรื) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา จะขอชี้แจงในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาศที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปีนี้ อยากขอประธานกราบเรียนว่า ข้อสังเกตุของเพื่อนสมาชิกทุกท่านนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมเองนั้นได้เน้นถึงเรื่องผู้ที่ถูกคุมขังอย่างมากที่สุด เมื่อสักครู่ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้บอกไปแล้วว่า ผมไปจังหวัดนครราชสีมาและได้แวะเยี่ยมเรือนจำผู้ที่ถูกกักขังอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา ก่อนนั้นนั้นอยากจะกราบเรียนด้วยว่า เราคงจะต้องมีความภูมิใจอยู่อย่างหนึ่ง ในเรือนจำทุกเรือนจำเกือบทั่วประเทศด้วยกัน เท่าที่ผมมีโอกาสได้ไปสัมผัสนั้นจะมีเอกลักษณ์ที่ดีอยู่อย่างหนึ่งคือ เวลาเหยียบย่างเข้าไปในเรือนจำนั้น สถานที่จะสะอาดเรียบร้อย และอาคารทุกอาคารจะเป็นที่รองรับแก่ผู้ถูกคุมขังได้เป็นอย่างดี จะพร้อมไปด้วยต้นไม้สภาพต่าง ๆ นานาชนิดอยู่ข้างกำแพง เพื่อเป็นเครื่องสอนเตือนผู้ถูกคุมขังให้รู้สึกมีจิตสำนึกในการที่จะกลับตัวเป็นคนดี-----

พร้อมทั้งได้มีวิชาชีพหลายสิ่งหลายอย่างด้วยกัน วิชาชีพในที่นี้ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิก เมื่อได้เข้าไปแล้วคงจะเห็น เวลาทีมงานราชทัณฑ์ที่จะมีการแสดงสินค้าของ กรมราชทัณฑ์ออกมาทุกปี ซึ่งเป็นวิชาชีพที่เมื่อออกไปแล้วนั้นสามารถจะดำเนินการ ไปประกอบอาชีพของตนเองได้ มีการแสดงดนตรีเพื่อขับกล่อมเกลานิสัยให้ดีขึ้น มีการสวดมนต์ไหว้พระทุกเย็นเป็นประจำ พร้อมทั้งผู้ควบคุมเรือนจำที่อยู่在那 ก็พยายามที่จะให้ความรู้แก่ผู้ที่ถูกคุมขังเป็นอย่างดี ส่วนการที่จะมีจิตแพทย์หรือ สิ่งอื่นใดที่ยังไม่เพียงพอ นั้น ผมเองอยากประทานคราบเรียนด้วยว่า ผมจะรับไป และก็จะไปดำเนินการให้เป็นไปตามข้อสั่งเกิดของเพื่อนสมาชิก แต่สิ่งที่รัฐบาล ห่วงใยอยู่ในขณะนี้อยู่สิ่งหนึ่งก็คือ คงจะต้องขอความร่วมมือช่วยกันว่า คือ ยาเสพติดหรือยาฆ่าเข้าไปในเรือนจำหลายแห่งด้วยกัน ผู้ถูกคุมขังไม่ว่าหญิง หรือชาย ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ติดยาเสพติดเกือบแทบทั้งสิ้น จำนวนหญิงและชาย เกือบจะเท่ากัน แล้วผู้ถูกคุมขังดังกล่าวเหล่านั้นนั้นโทษจะเพียงแค่ประมาทปีครึ่ง ซึ่งตรงนี้นับวันจะเพิ่มพูนขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพราะเหตุว่าทางรัฐบาลเองนั้น ได้เน้นเรื่องการมุ่งปราบปรามยาเสพติดอย่างรุนแรงที่สุด ฉะนั้นข้อสั่งเกิด ของเพื่อนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่นั้น กระผมเองในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะไปดำเนินการตามที่ท่านให้ข้อสั่งเกิดไว้ และขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรรถสิทธิ์

มีอะไรครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ในฐานะที่เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพร้อมกับ ร่างของทางฝ่ายรัฐบาล กระผมอยากจะเรียนว่า คงจะต้องขอขอบคุณเช่นเดียวกัน ในข้อสั่งเกิด ในสิ่งที่สมาชิกหลายท่านได้กรุณาให้ความเห็น ซึ่งล้วนแต่เป็น สิ่งที่เป็นประโยชน์ ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้กรุณาให้คำตอบ ไปแล้ว และก็ได้รับที่จะนำเอาข้อสั่งเกิดเหล่านี้ไปเป็นแนวทางในการที่จะ ดำเนินการกับบุคคลต่าง ๆ ไม่ว่าจะต้องโทษอยู่ในขณะนี้ หรือว่าพ้นโทษ ออกมาแล้ว ซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียน ในส่วนของกระผม นั้น กระผมคิดว่า ในเรื่องที่จะดำเนินการกับบุคคลที่ประพฤติดีไปแล้ว แต่จะไม่ยอมสำนึกนั้น คงจะเป็น เรื่องของกระบวนการที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการต่อไป ไม่ว่าจะ เป็น กระบวนการในด้านการคุมความประพฤติ ซึ่งจะเป็นกรมราชทัณฑ์หรือกระทรวง

ยุติธรรม มีกระบวนการเหล่านี้อยู่แล้ว ซึ่งเชื่อเหลือเกินว่ารัฐบาลคงจะไม่เพิกเฉยละเลย ผมเห็นท่านรัฐมนตรียุติธรรมก็นั่งยิ้มอยู่ ณ ที่นี้ ท่านก็คงจะฟังแต่ท่านไม่จำเป็นต้องตอบ เพราะว่าท่านอื่นตอบไปแล้ว อาจจะกราบเรียนว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ๓ ฉบับที่ออกมา พระราชบัญญัติล้างมลทิน ซึ่งมีลักษณะที่ใกล้เคียงคล้ายคลึงกันมาก เจตนารมณ์อันยิ่งใหญ่ในการออกกฎหมายเหล่านี้ก็คือ ต้องการสร้างกุศลครั้งสำคัญ เพื่อถวายแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นที่เคารพเทิดทูนสูงสุดของพสกนิกรทั้งประเทศ และที่สำคัญที่สุด นั่นก็คือ ต้องการให้บุคคลเหล่านี้ได้มีจิตสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณ ในพระบุญญาบารมี และก็นำเอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นคนดีในสังคมต่อไป โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์นั้น เราต้องยอมรับว่าเป็นสถาบันที่ยิ่งใหญ่ในจิตใจของคนไทยทั่วทั้งประเทศ แล้วก็คนไทยที่อยู่นอกประเทศ รวมทั้งผู้ที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารอยู่ในขณะนี้ กระผมเชื่อว่าทุกคนต่างก็มีความสำนึก มีความชื่นชมพระราชบัญญัติฉบับนี้ถึงแม้ว่าจะอาจจะทำให้คนชั่วบางคนไม่เกิดความสำนึก แต่กระผมก็เชื่อเหลือเกินว่า กระบวนการที่เรามีอยู่ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของการคุมประพฤติ หรือกระบวนการที่เรามีอยู่ในการที่จะจัดการกับคนเหล่านั้นนั้นก็ย่อมที่จะดำเนินการต่อไปได้ เพราะฉะนั้นข้อสังเกตต่าง ๆ หรือว่าแนวทางที่เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาให้ไว้ นั้น คงจะเป็นแนวทางที่ดี แต่ว่าผมก็อาจจะกราบเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้นั้น เจตนารมณ์อันยิ่งใหญ่ที่สุดนั้นก็คือ เพื่อให้เกิดความสำนึกต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ และความสำนึกต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งจาริกอยู่ในจิตใจ พระมหากษัตริย์คุณนั้นยิ่งใหญ่ ใหญ่หลวงเหลือเกิน คุณูปการที่พระองค์ท่านมีต่อประชาชนและประเทศไทยนั้นยิ่งใหญ่เหลือเกิน ฉะนั้น เชื่อว่าคนที่ทำชั่วไปแล้วย่อมจะสำนึกในสิ่งนี้ ส่วนคนที่ไม่ได้กระทำความผิดที่ถูกลงโทษลงทัณฑ์ไป ผมว่ายิ่งสำนึกมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นเป็นการให้โอกาสแก่คนเหล่านี้ ก็เชื่อว่าจะทำให้สังคมไทยของเราดีขึ้น ได้รับการเยียวยาในทางที่ดีขึ้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นว่ามีการอภิปราย
มามากพอสมควรแล้ว แล้วผมก็ถือว่าเป็นการปิดอภิปราย ต่อไปผมจะถามมตินะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มา
ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรรับ
หลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับ
หลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่า
ที่ประชุมแห่งนี้ได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ ต่อไปขอเชิญ
ท่านสมาชิกเสนอคณะกรรมการพิจารณา เชิญท่านรัฐมนตรีโรดินครับ

นายโรดิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ คณะรัฐมนตรีขอเสนอกรรมการเต็มสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีเสนอ
คณะกรรมการเต็มสภา มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าเรามีมติให้พิจารณาคณะกรรมการเต็มสภา ขอเชิญ
ท่านเลขาฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาส
ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผู้ต้องโทษ" หมายความว่า ผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษ
หรือให้กักกัน และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผล
เช่นเดียวกับการถูกลงโทษโดยคำพิพากษาของศาล

๑๓

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วีรฤทัย ๓๕/๓

"ผู้ถูกลงโทษทางวินัย" หมายความว่า ผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์เพราะ
กระทำผิดวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง
กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และ
ให้หมายความรวมถึงบุคคลใดที่ถูกกลงโทษหรือลงทัณฑ์โดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีผล
เช่นเดียวกับการถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย

มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ
ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือใน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือซึ่งได้พ้นโทษไปโดยพ้นแห่งโทษพระราชกฤษฎีกาพระราชทาน
อภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ

-๓๕/๑

มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณี
ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และได้รับโทษหรือ
รับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ

มาตรา ๖ สำหรับบรรดาผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการ
ลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และบรรดาผู้ถูก
ดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาสั่งยุติเรื่อง
หรือองค์โทษก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณา
เพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป

มาตรา ๗ การล้างมลทินตามมาตรา ๕ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิด
สิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
....."

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบ
การพิจารณาตามมาตรานี้ครั้งต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุป
อีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับข้อ ๑๐๔ มีท่านสมาชิกท่านใดที่จะแก้ไขถ้อยคำใหม่ครั้ง
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีสมาชิก
ท่านใดแก้ไขถ้อยคำ ก็เป็นการจบการพิจารณาวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติจาก
ที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้หรือไม่ในวาระที่ ๓
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มา
ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกท่านใด
เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกท่านใด
ไม่เห็นชอบโปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
เป็นอันว่าเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้

ต่อไปเป็นวาระที่ ๖.๖ ร่างพระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกพระราชพิธี
สถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญรัฐมนตรีเสริมศักดิ์ครับ

นายเสริมศักดิ์ การุญ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม เสริมศักดิ์ การุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัด
 ระยอง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 เหยี่ยุที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
 พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ปรับปรุงรูปแบบกฎหมายว่าด้วยเหยี่ยุที่ระลึกพระราชพิธี
 สถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

เหตุผล โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม
 พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่าด้วยเหยี่ยุที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ
 สยามมกุฎราชกุมาร ได้ออกใช้บังคับระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติ และ
 ใช้ชื่อว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ สมควรปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมาย
 ตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าว ให้เป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตาม
 วิธีการตรากฎหมายในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้อง
 ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านใดอภิปราย
 ถือว่าเป็นการปิดอภิปราย ผมจะถามมติจากที่ประชุมนะคะ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มา
 ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
 รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า
 ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะคะ
 ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการครับ
 เชิญท่าน เสริมศักดิ์ครับ

นายเสริมศักดิ์ การุญ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการเต็มสภา ๓ วาระ

๗๗

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประไพพิศ ๓๕/๕

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอ
คณะกรรมการเต็มสภา มีผู้ใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านใดขัดข้อง
ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมการเต็มสภา ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ

- ๓๖/๑

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนา

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงรูปแบบของกฎหมายว่าด้วยเหรียญที่ระลึก
พระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึก
พระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๘ ลงวันที่ ๑๓
กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๕ ให้มีเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร มีลักษณะเป็นเหรียญเงินรูปกลมแบน เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๑ เซนติเมตร ด้านหน้ามีพระรูปของสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ ทรงหันพระพักตร์ทางเบื้องขวา ที่ริมขอบมีอักษร "สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร" ด้านหลังมีอักษรพระนามาภิไธยย่อ "ว ก" เนื้อพระนามาภิไธยย่อมีรูปจุลมงกุฎมีรัศมี ที่ริมขอบมีอักษร "ที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๕" สำหรับบุรุษใช้ห้อยกับแพรแถบ กว้าง ๓.๑ เซนติเมตร สีขาว ริมสีเหลือง สำหรับสตรีใช้ห้อยกับแพรแถบบดงกล่าว ผูกเป็นรูปแมลงปอ

มาตรา ๕ บุคคลมีสิทธิประดับเหรียญนี้ได้

การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หากไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประดับโดยใช้ห้อยคอหรือโดยวิธีอื่นที่สมควร โดยไม่มีแพรแถบก็ได้

มาตรา ๖ ให้บรรดาเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ที่จัดสร้างขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใด อ้างถึงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัตีดังกล่าว ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการสร้าง
และการจำหน่ายเหรียญตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

....."

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบ
การพิจารณาตามลำดับมาตรา และต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างซึ่งเป็นการสรุป
อีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับข้อ ๑๐๔ มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือเพิ่มเติมใหม่
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่า
เป็นการจบการพิจารณาวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ในวาระที่ ๓

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก
ท่านใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก
ท่านใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ถือว่า
ท่านสมาชิกเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ
คือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. (นายสุวโรช พะลัง
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเสนอมารในระเบียบวาระที่ ๖.๘ กฎหมายฉบับนี้
เป็นร่างทำนองเดียวกัน ผมเห็นว่าน่าจะนำมาพิจารณารวมกัน จะมีทำนใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีทำนใด
เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติให้ดำเนินการพิจารณารวมกัน
ต่อไปขอเชิญผู้เสนอ เชิญท่านรัฐมนตรีเฉลิมครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร สังกัดพรรคมวลชน ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกว่า คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม

เหตุผล เนื่องจากหลักกฎหมายเกี่ยวกับนิติกรรมหรือสัญญาที่ใช้บังคับอยู่มีพื้นฐานมาจากเสรีภาพของปัจเจกชน ตามหลักของความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนา รัฐจะไม่เข้าแทรกแซงแม้ว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่จะเป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่ในปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจเหนือกว่าถือโอกาสอาศัยหลักดังกล่าวเอาเปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจด้อยกว่าอย่างมาก ซึ่งทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม และไม่สงบสุขในสังคม สมควรที่รัฐจะกำหนดกรอบของการใช้หลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาและเสรีภาพของปัจเจกชนเพื่อแก้ไขความไม่เป็นธรรมและความไม่สงบสุขในสังคมดังกล่าว โดยกำหนดแนวทางให้แก่ศาลเพื่อใช้ในการพิจารณาว่า ข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมนั้นมีผลใช้บังคับเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำหรับเหตุผลประกอบและรายละเอียดที่จะสนับสนุนนั้น กระผมขออนุญาตท่านประธานและเพื่อสมาชิกว่า ผมขอนำเสนอเพียงเท่านี้ก่อน เพราะกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่รอคอยกันมา ๗ ปี หลายฝ่ายเห็นสอดคล้องต้องกัน ถ้ามีข้อสงสัยหรือต้องการที่จะให้กระผมได้นำเสนอเหตุผล หรือรายละเอียดเพิ่มเติม กระผมจะขออนุญาตกราบเรียนภายหลัง ในขั้นต้นขอประทานกราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกเพียงเท่านี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวโรช พะลัง

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมพร้อมด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังมีรายนามต่อไปนี้ เป็นผู้ร่วมเสนอญัตติในร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. เจ้าของญัตติที่ร่วมเสนอกับกระผม ๑. นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด

๑๓

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ฐานิสำ ๓๗/๓

- สงขลา ๒. นายวินัย เสนเนียม ๓. นายนิพนธ์ บุญงามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสงขลา ๔. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
นครนายก ๕. นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง
๖. นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
๗. นายจตุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก และ
๘. นายศิริศักดิ์ อ่อนละไม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร

ท่านประธานที่เคารพครับ บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม

เหตุผล โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ยอมรับความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาเคารพเสรีภาพ ในการทำนิติกรรมสัญญาของประชาชน รัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซง หากการนั้นไม่ถึงกับเป็นการต้องห้ามโดยชัดแจ้งตามกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานแนวความคิดในระบบเศรษฐกิจเสรี และการที่ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดผลเสียที่สำคัญประการหนึ่ง โดยผู้ที่มีอำนาจต่อรองเหนือกว่า อาจนำเอาสิทธิเสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาไปใช้ในทางที่เอารัดเอาเปรียบ จนฉวยประโยชน์จากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นอย่างมาก และมีผลกระทบไม่แต่เฉพาะคู่สัญญาเท่านั้น ยังเป็นผลให้เกิดความไม่สงบสุขในสังคมอีกด้วย ควรมีมาตรการให้ศาลยุติธรรมใช้ดุลพินิจกำหนดให้ผลของสัญญาบางประเภทที่มีความสำคัญ และมีผลกระทบต่อส่วนรวม อยู่ในกรอบของความเป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี เพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ กระทบและคณะในนามของพรรคประชาธิปัตย์ ได้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันที่ ๙ สิงหาคม ปีพุทธศักราช ๒๕๓๘ แต่เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน จำเป็นที่จะต้องให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ให้การรับรอง ซึ่ง ฯพณฯ ก็ได้ให้การรับรองพร้อมกับร่างของรัฐบาลมาในวันนี้ ท่านประธานจะแลเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเงินนั้น ได้มีการนำเสนอมาเป็นเวลานานนับเกือบปี ซึ่งในวันนี้ผมคิดว่า คงจะฝากความหวังไว้ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ครับ เพราะยังมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินอีกหลายฉบับ ที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพิจารณาให้การรับรองจากท่านนายกรัฐมนตรีหรือท่านจะไม่ให้การรับรองแล้วแต่เป็นดุลพินิจของท่าน แต่ผมหวังว่ากรอบนโยบายที่ท่านได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้น ท่านคงจะได้มีความเคร่งครัดในการที่จะให้การรับรองหรือไม่รับรองกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินในโอกาสต่อไป ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกฎหมายที่จัดการเอารัดเอาเปรียบผู้ด้อยโอกาสในสังคม เราต้องยอมรับความจริงครับท่านประธาน ว่าในสภาพระบบเศรษฐกิจเสรีที่เกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ ใครที่มีอำนาจ ใครที่มีโอกาส

ใครที่มีวาสนา สามารถรวมกลุ่มกันได้เป็นห้างหุ้นส่วน เป็นบริษัท สามารถที่จะเข้าไปใช้ความมีโอกาสเหล่านั้น ในการที่จะฉกฉวยเอาผลประโยชน์ครบความทุกซอก คราบน้ำตาลของผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคมทุกชั้น สัญญาที่ท่านประธานเองก็อาจจะได้รับผลกระทบ เพราะท่านประธานเองก็มาจากการเลือกตั้ง ผมเชื่อเหลือเกินครับว่า พี่น้องประชาชนที่อยู่ในเขตจังหวัดที่ท่านประธานเองเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ ก็คงจะได้รับผลกระทบบ้างไม่มากก็น้อย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสัญญาจะซื้อ ขายบ้านจัดสรรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ที่มีการให้เซ็นชื่อต่าง ๆ เอาไว้ แล้วหลังจากที่เซ็นชื่อกันแล้ว เมื่อมีการปรับอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น ก็จะมีการปรับอัตราดอกเบี้ยไปโดยไม่ได้รับความรู้เห็นหรือยินยอมจากผู้กู้ ซึ่งเป็นผู้ที่ด้อยโอกาส เพราะได้เซ็นชื่อเอาไว้ก่อน หรือไม่ว่าจะเป็นการเช่าซื้อรถแท็กซี่ที่มีปัญหากันในขณะนี้ก็ตาม หรือไม่ว่าจะเป็นการเช่าซื้อรถยนต์ที่มีการคิดดอกเบี้ยกันตลอดระยะเวลาที่ได้ตกลงกับบริษัทเอาไว้ และเมื่อมีการผิดนัด ก็ได้มีการคิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ย และมีการคิดค่าติดตามเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคทั้งสิ้น -----

หรือแม้กระทั่งสัญญาขายฝาก สัญญาประกัน ไม่ว่าจะประกันชีวิต หรือไม่ว่าจะเป็นการประกันอุบัติเหตุต่าง ๆ หรือประกันบุคคลที่ ๓ ก็ดี ท่านประชาชนคงจะแลเห็นนะครับ ท้ายสัญญาคือ กรมธรรม์ของสัญญาประกันเหล่านั้น ตัวเล็กนิดเดียวครับ แล้วหุ้มนวมกันไปหมด ผู้ที่เข้าประกันไม่สามารถที่จะไปอ่านรายละเอียดในสิ่งเหล่านี้ได้ เพราะฉะนั้นในข้อยกเว้นบน ข้อยกเว้นต่าง ๆ ที่อยู่ในท้ายของสัญญาประกันเหล่านั้นจะเป็นมรรคเป็นผล ก็ต่อเมื่อมีผลที่จะต้องรับผิดชอบตามสัญญากรมธรรม์ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคหรือผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคมทั้งสิ้น ผมต้องขอกราบเรียนต่อท่านประชาชนว่า ถ้าหากกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ได้ผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบรับหลักการในวาระที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เข้าใจว่า คงจะมีผลในทางปฏิบัติเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างมากมาย ผมมีรายละเอียดอีกเล็กน้อยครับท่านประชาชน เพื่อที่จะให้ท่านสมาชิกได้เข้าใจถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่กระผมและคณะในนามพรรคประชาธิปัตย์ได้นำเสนอว่า มีสาระสำคัญแค่ไหนเพียงไร ผมขออนุญาตท่านประชาชนอีกเล็กน้อยครับว่า สาระสำคัญของกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ มีสาระสำคัญเท่าที่ผมได้ลำดับ มีไม่น้อยกว่า ๖ ข้อด้วยกัน

ในข้อที่ ๑ เป็นการยกเว้นสัญญาบางประเภทที่ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประชาชนที่เคารพครับ ในเรื่องดังกล่าวนี้ ในร่างของกระผม ในมาตรา ๓ ได้มีการบัญญัติให้เห็นว่า กฎหมายฉบับใดบ้างที่ไม่ได้อยู่ในบังคับของกฎหมายฉบับนี้ ผมต้องขอกราบเรียนต่อท่านประชาชนผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คือ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ท่านชอบพูดนักหนาครับ บ่อยเหลือเกินที่ท่านพูด สัมภาษณ์ผูกขาดต่าง ๆ ที่รัฐมีต่อเอกชน ควรจะให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับด้วย ตอนนั้นในขณะที่มีข้อขัดแย้งในการประชุมคณะรัฐมนตรี ส่วนจะเป็นใครนั้น ผมเชื่อว่าท่านนายกฯ เอง ก็คงจะทราบดี แต่หลังจากที่มีการตกลงข้อขัดแย้งต่าง ๆ ในคณะรัฐมนตรีได้ ข้อเรียกร้องที่จะนำเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ฉบับนี้ก็เงิบหายไป กระผมเองได้ออกมาแสดงความเห็นผ่านสื่อมวลชนตลอดมา เพราะผมนั่งรอคอยกฎหมายฉบับของคณะรัฐมนตรีครับ กระผมอยากให้เห็น ฟังท่านรัฐมนตรีพูดแล้ว ผมมีความชื่นชม อยากจะเห็นแนวความคิดของท่านว่า อยากจะให้กฎหมาย

ฉบับนี้มีผลบังคับไปถึงสัญญาสัมปทานของรัฐที่มีต่อเอกชนด้วย เพราะท่านบอกว่า น่าจะสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมได้อีกอย่างหนึ่ง สัมปทานหลายสัมปทาน วันดีคืนดีบ่อยเหลือเกินที่รัฐบาลชุดนี้มาต่ออายุสัมปทาน ออกไป เมื่อครบอายุสัมปทานบางช่วงบางตอนก็อนุมัติให้กับเจ้าของสัมปทานที่ทำสัมปทานกับรัฐ คือ บริษัทเอกชนสามารถเรียกเก็บค่าทางด่วนเพิ่มขึ้นได้ สัญญาเหล่านี้เป็นสัญญาที่ปกปิดตลอดมา สาธารณชนคนทั่วไปไม่มีโอกาสได้รับรู้ ว่าใครทำสัญญากับใครเมื่อไรในระหว่างที่ใครเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอะไร ใครเป็นนายกรัฐมนตรีนั่น มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องไปทำสัญญาที่ดูประหนึ่งว่า รัฐต้องเสียเปรียบกับบริษัทเอกชนตลอดมา ดูประหนึ่งว่า ผลสัมฤทธิ์ตามสัญญานั้นไม่สามารถที่จะดำเนินการให้เป็นมรรคเป็นผลหรือเป็นผลสำเร็จตามที่ปรากฏในสัญญาได้ รัฐเสียเปรียบตลอด และในรัฐบาลชุดนี้ก็ปรับปรุง ได้พยายามที่จะให้ข้อบังคับของสัญญานั้น ๆ ได้รับการปฏิบัติตามกฎหมายและในบางครั้งถึงขนาดที่จะเอาเงินภาษีอากรของคนทั้งประเทศเข้าไปซื้อหุ้น ให้กระทรวงการคลังเข้าไปซื้อหุ้น ดูประหนึ่งว่า ช่วยเหลือบริษัทเอกชน -----

ผมถามว่าสิ่งเหล่านี้ครับ ผมคิดว่าถ้าหากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ให้กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับไป ผมจะแสดงความชื่นชม แต่ผมดูมาตลอด ก็ปรากฏว่าเมื่อเห็นร่างรัฐบาลก็ไม่ได้ผิดเพี้ยนไปจากร่างพระราชบัญญัติเท่าไร ผมไม่อยากจะพูดครับว่า ร่างของรัฐบาลนั้นไปลอกร่างของพรรคประชาธิปัตย์มา แต่เมื่อคุณแล้วในสาระสำคัญไม่ได้แตกต่างกัน นั่นคือข้อที่ ๑

ในข้อที่ ๒ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นลักษณะของ คำจำกัดความของผู้บริโภคที่จะได้รับการคุ้มครอง หรือได้รับการบังคับตาม กฎหมายนะครับ บุคคลประเภทใดบ้างที่อยู่ในข่ายการบังคับตามกฎหมายฉบับนี้

ในข้อที่ ๓ ครับ เป็นบทบัญญัติที่ตกลงถึงข้อสันนิษฐานว่า สัญญาใด เป็นสัญญาที่ได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งให้มีผลบังคับได้เท่าที่เป็นธรรม และพอสมควรแก่กรณี

ในข้อที่ ๔ กรณีใดบ้างที่เป็นกรณีที่เป็นข้อตกลงหรือประกาศ ที่จะทำไว้ล่วงหน้า เพื่อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบ เพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยของผู้อื่น

ในข้อที่ ๕ เป็นบทบัญญัติที่ได้บัญญัติไว้ถึงการวินิจฉัยให้สัญญามีผล บังคับได้ อย่างเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรว่า มีหลักที่จะวิเคราะห์ถึงอะไรบ้าง

ในข้อที่ ๖ วิธีการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีตามพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ซึ่งเรื่องตรงนี้ในกฎหมายที่ผมและคณะเป็นผู้นำเสนอนั้น แตกต่างไปจากร่างของคณะรัฐมนตรีนั่นก็คือ ถ้าหากศาลหรือคู่ความร้องขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นประกอบ ก่อนที่ศาลจะใช้ดุลพินิจนั้นก็อยู่ในข่ายที่จะทำได้ ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้ ในร่างของรัฐบาลไม่ได้บัญญัติเอาไว้ ผมขอกราบเรียนเหตุผลในเบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ไว้เพียงแค่นี้ ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอแสดงความชื่นชมต่อ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ที่ท่านได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่ การพิจารณาของสภาในวันนี้ เหตุผลที่ผมต้องแสดงความคิดของท่านประการหนึ่ง ก็คือ ผมมั่นใจว่าถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไม่ผลักดันร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ กฎหมายของพรรคประชาธิปัตย์ที่เราได้เสนอมานี้แล้ว ก็คงจะไม่ได้รับ

การพิจารณาในสภาแห่งนี้ ร่างกฎหมายใดก็ตาม ที่พรรคการเมืองฝ่ายค้าน
ได้เสนอ ถ้ารัฐบาลไม่ได้เสนอขึ้นมาปรากฏก็คงไม่มีโอกาสที่จะนำมาสู่
การพิจารณาของสภาแห่งนี้ ก็ถือว่าเป็นโอกาสดีครับ ที่ทั้ง ๒ ร่างของ
กฎหมายฉบับนี้ จะได้นำเข้าสู่การพิจารณาของสภาในวันนี้ แต่สิ่งหนึ่งที่ผม
อยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือ เมื่อผมเห็นร่างของรัฐบาลโดยเฉพาะ
ในมาตรา ๓ แล้ว ผมไม่มั่นใจว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะให้ความเป็นธรรม
กับเอกชนหรือรัฐบาลได้หรือเปล่า หรือว่ารัฐได้หรือเปล่า ในหลาย ๆ มาตราของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีเนื้อหาข้อความที่คล้ายคลึงกับร่างของพรรคประชาธิปัตย์
แต่สิ่งที่เห็นว่าแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงก็คือ ข้อความในมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง
ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเคยได้ยินคำสัมภาษณ์ของท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมหลายครั้ง ในการที่จะต่อสู้ เพื่อที่จะมีกฎหมายลักษณะนี้ออกมา
ในการที่จะคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน และของผู้บริโภค
ทุกลักษณะ เรามองเห็นความหวังดีของท่าน เราอยากจะให้กฎหมายฉบับนี้
ผ่านการพิจารณาของสภา แต่ท่านประธานครับ ความหวังดีเหล่านั้น เมื่อกลายเป็น
กฎหมายแล้ว ผมกลัวว่าจะกลายเป็นความหวังร้ายต่อประชาชนหรือต่อผู้บริโภค
ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ผมทราบว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ มิได้ตรงตามเจตนาของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งต้องรักษาการตาม
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง
ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ร่างเดิมของ
กระทรวงยุติธรรมที่รัฐบาลได้เสนอนั้น ไม่มีข้อความที่ให้คุ้มครองถึงสัมปทาน
ซึ่งเป็นการที่รัฐให้สิทธิแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด หาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ
ของรัฐ -----

หรือถ้าทำกิจการอื่นเป็นสาธารณูปโภคที่เป็นหน้าที่ของรัฐ ไม่มีครับ แต่เมื่อร่าง
 ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ข้อความเหล่านี้ได้เพิ่มขึ้น
 ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมว่า หน้าที่จริง ๆ ของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นคืออะไรกันแน่ กฤษฎีกา
 สามารถออกกฎหมาย โดยที่ไม่มีนโยบายของรัฐบาลได้หรือเปล่า ผมเชื่อว่า
 ถ้าไม่มีนโยบายของรัฐบาล กฤษฎีกาไม่กล้าที่จะออกกฎหมายในลักษณะอย่างนั้นมา
 แต่ถ้าเราดูร่างเดิมของกระทรวงยุติธรรมแล้ว รัฐบาลหรือว่ากระทรวงยุติธรรม
 ไม่มีนโยบายที่จะคุ้มครองสัมปทานของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ
 ท่านประธานครับ กฤษฎีกากำหนดหน้าที่หรือเปล่า ที่ไปเพิ่มข้อความที่เป็นสาระสำคัญของ
 ของกฎหมายฉบับนี้ เข้าไป ผมจึงอยากฝากเรียนท่านประธานผ่านไปถึง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า ท่านได้เป็นคนขึ้นมา เป็นนโยบายของท่าน
 หรือเปล่าที่จะให้มีการคุ้มครองสัญญาสัมปทาน ซึ่งเป็นการที่รัฐให้สิทธิแก่บุคคลหนึ่ง
 บุคคลใด หาประโยชน์จากรักษากรรมชาติ ถ้าเป็นนโยบายของท่านในการ
 ที่จะเพิ่มข้อความเหล่านี้ เข้าไป ตอนร่างนี้ไปตีกันว่า เพราะร่างนี้จะไม่เป็น
 ประโยชน์ต่อผู้บริโภคร่างนี้จะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ถ้าท่านยังคงข้อความ
 เหล่านี้ไว้ในร่างของรัฐบาล ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คงเป็นร่างพระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมต่อรัฐ รัฐจะไม่ได้รับความเป็นธรรมจากกฎหมาย
 ฉบับนี้ แต่เอกชนนั้นจะได้รับการเป็นธรรม เอกชนจะได้เปรียบรัฐอย่างมากมาย
 จากกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธาน ความจริงผม
 กราบเรียนว่า เมื่อท่านหวังดีผมก็ชื่นชมท่าน สิ่งไหนที่ท่านทำดี ไม่ว่าผมอยู่ใน
 ซีกฝ่ายด้าน ผมก็สนับสนุนท่าน แต่การกระทำของท่าน คำสัมภาษณ์ของท่าน
 ที่ท่านเคยสัมภาษณ์ที่จะออกกฎหมายลักษณะดี ๆ อย่างนี้มา มีดนี้เมื่อเห็นร่างของ
 กระทรวงยุติธรรมแล้ว ผมเห็นว่าสิ่งที่ท่านได้กระทำ สิ่งที่ท่านได้พูดนั้นตรงกันข้ามกัน
 เป็นสิ่งที่ท่านต้องตอบ ทำไมผมถึงอภิปรายในมาตรา ๓ มากมาย ร่างตามมาตรา ๓ นี้
 ไม่มีในร่างของพรรคประชาธิปัตย์ แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในการพิจารณา
 กฎหมายนั้น เราต้องถือร่างของรัฐบาลเป็นหลัก เมื่อถือร่างของรัฐบาลเป็นหลัก
 ในการตั้งกรรมาธิการ ผมไม่สามารถที่จะต่อสู้เพื่อให้กฎหมายออกมาดีที่สุด
 เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า กฎหมายฉบับนี้แทนที่จะเป็น
 ประโยชน์กับประชาชน กลับจะเป็นประโยชน์กับบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือเอกชน
 ที่ได้รับสัมปทานจากรัฐอยู่ ไม่ว่าสัมปทานเหล่านั้น รัฐจะเสียเปรียบหรือไม่

ผู้บริโภครหรือประชาชนจะเสียเปรียบหรือไม่ กฎหมายฉบับนี้ไม่สามารถก้าวไป
 บังคับใช้ได้ ผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า เราแก้กันได้ใหม่ ยอมรับ
 ความจริงกัน ออกกฎหมายแล้วต้องให้สิ่งที่ดีที่สุดกับประชาชน อย่าไปคุ้มครอง
 สัมปทานไหนก็ตามที่ดูแล้วว่ารัฐเสียเปรียบ ประชาชนเสียเปรียบ ยอมให้ขึ้นศาล
 ได้ใหม่ ยอมให้ขึ้นศาลเหมือนกับสัญญาทั้งหลายที่อยู่ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้น
 ท่านประธาน ในหลาย ๆ มาตราผมจะไม่อภิปราย แต่ผมอยากจะฝากท่านประธาน
 ถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า ข้อความทั้งหลายที่เพิ่มขึ้นจากร่าง
 ของกระทรวงยุติธรรมนั้นใครเป็นคนไปตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เพิ่มขึ้น
 คณะกรรมการกฤษฎีกาไม่มีอำนาจที่จะไปออกกฎหมาย นอกเหนือจากนโยบาย
 ของรัฐบาล ผมอยากจะทราบ หรือว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ท่านจะยอมรับว่า เป็นนโยบายของท่าน ท่านไปกำกับ ท่านไปตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ผมก็ต้องยอมรับท่านว่า ท่านไปกำกับอย่างนั้นได้ เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียน
 ท่านประธานว่า ผมไม่เห็นด้วยในบางส่วนของรัฐบาลคือมาตรา ๓ (๑)

ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณลำพอง

พิลาสมบัติ

นายลำพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากนครราชสีมา
 ชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเข้านี้ผมมาเห็น ผมทราบว่า ร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้จะเข้าสู่การพิจารณา ผมตั้งใจมาก รอคอยมาเป็นเวลานาน แต่เมื่อได้มาอ่าน
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะฉบับของรัฐบาลที่ได้เสนอ เข้าสู่การพิจารณา
 ของสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ ผมรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธาน
 ผมก็คงจะมีความรู้สึกเช่นเดียวกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายที่มี
 โอกาสจะแสดงความคิดเห็น หรือไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในวันนี้ เรามี
 ความรู้สึกเช่นเดียวกันว่า ถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้ว จะเป็นตราบาป
 ของสภาผู้แทนราษฎรในสมัยนี้ ให้ลูกให้หลานในอนาคตได้ประณามหยามเหยียดว่า
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสมัยนี้ ได้ขายชาติขายบ้านขายเมืองให้แก่ผู้รับสัมปทาน
 ทั้งหลาย ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ ท่านได้อภิปรายไปแล้ว -----

ผมเองก็มีความเห็นและมีความรู้สึกเช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพครับ โดยเฉพาะฉบับของรัฐบาล ในมาตรา ๓ (๑) ผมขอกราบเรียนว่า ในสภาพปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะรัฐบาลนี้ กำลังพิจารณาอยู่นี้ มีสัมปทานเกิดขึ้นอย่างมากมาย ไม่ว่าจะโทรศัพท์มือถือ ไม่ว่าจะสื่อสารดาวเทียม ไม่ว่าจะทางด่วน ไม่ว่าจะทางด่วน ไม่ว่าจะสัมปทานทั้งทางอากาศ ทางบก ทางทะเล ซึ่งมีสัมปทานกันนับเป็นแสน ๆ ด้านบาท ท่านประธานที่เคารพครับ ประชาชนไม่มีโอกาสได้เห็นสัญญาฉบับนี้ แม้แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ที่นี้ก็ไม่ได้อ่านสัญญานั้น ไม่ทราบว่าสัญญานั้นจะมีข้อความเป็นอย่างไร มีข้อบังคับเป็นอย่างไร ลู ๆ ๆ เราก็เห็นว่ามี การทบทวนสละลอย มีการเปลี่ยนแปลงเส้นทาง มีการออกข่าวกันมาหลายต่อหลายเรื่อง มีการต่อสัญญา ท่านประธานครับ ประชาชนรู้สึกไม่สบายใจ ผู้แทนราษฎรก็รู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง เรามีความมุ่งหวังว่า สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้จะออกพระราชบัญญัติ เพื่อที่จะหาทางแก้ไขสิ่งเหล่านี้ ในอดีตที่ผ่านมา เคยมีสัญญาหลายฉบับที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งรัฐอยู่ในการเสียเปรียบ รัฐก็คือประชาชน ประชาชนเสียเปรียบเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้น ผมขอกราบเรียนว่า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาไปแล้ว สัญญาไม่ว่าโทรศัพท์ ไม่ว่าจะสัมปทานต่าง ๆ ใครอย่าแตะแตะไม่ได้เป็นเด็ดขาด ไม่ว่าจะทางด่วน ไม่ว่าจะทางด่วน โทรศัพท์มือถือ วิทยุ หรืออะไรต่อมิอะไร ดาวเทียม ดาวไม่เทียม ท่านประธานครับ แต่ไม่ได้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ผมมาดูในมาตรา ๑๐ ผมยังไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง ในสมัยหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๓๕ เรามีการขายโรงกลั่นน้ำมันไทยออยล์ (Thai oil) ผมอยากจะกราบเรียนว่า เรามีความมุ่งหวังที่จะรื้อฟื้นสัญญานั้นมา แต่ถ้ามาตรา ๑๐ แล้ว เขาบอกว่า สัญญาที่เกิดก่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่ไม่ได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นเราก็หมดหวังแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธาน ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นผู้ดูแลกฎหมายฉบับนี้ ผมเองมีความชื่นชมยินดีในตัวท่าน ในอดีตที่ผ่านมาท่านไม่ได้เป็นอย่างนี้ แต่วันนี้ผมรู้สึกเสียใจ และเสียตายเป็นท่าไม่ว่าท่านเปลี่ยนใจเหลือเกินท่านประธาน ผมไม่คิดว่าท่านจะเป็นคนอย่างนี้ ผมอยู่กับท่านมาเป็นเวลา ๑๐ ปีแล้ว เป็นผู้แทนฯ ร่วมกันกับท่าน ๑๓ ปีเต็ม ๆ ผมขอกราบเรียนว่า ขอให้ท่านถอนเถอะครับ ผมไม่อยากจะพูดมาก รู้สึกว่าหลายต่อหลายท่านก็คงจะดันปากอยากจะพูดเช่นเดียวกันกับตัวกระผม เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

จะเป็นตราประทับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดนี้สมัยนี้ รวมทั้งตัวผมด้วย ผมขอกราบเรียนว่า รู้สึกเสียตายและเสียใจถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผ่านการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมคิดว่าผมเองในฐานะ ที่อยู่ในซีกฝ่ายค้าน ก็คงจะหาวิธีถ่วงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นเดียวกัน กับร่างพระราชบัญญัติตุลาการอย่างแน่นอน ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ

คุณนิพนธ์ ก่อนครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมเสนอกฎหมาย ฉบับนี้ในนามของพรรคประชาธิปัตย์ แต่สิ่งที่คาดไม่ถึงว่า กฎหมายฉบับนี้ จะถูกละเล่นแร่แปรธาตุเป็นอย่างอื่นไปหมดโดยสิ้นเชิง มันไม่มีเจตนารมณ์เดิม เหลืออยู่เลย ผมไม่ยากที่จะกราบเรียนว่า รัฐบาลชุดนี้ได้มุ่งรักษาประโยชน์ ของคนเพียงกลุ่มเดียว ได้มุ่งรักษาประโยชน์ของผู้ที่มีอำนาจทางเศรษฐกิจ ที่เหนือกว่าประชาชนโดยทั่วไป ผู้ที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจซึ่งขัดกับ เจตนารมณ์ในการร่างกฎหมาย ในการเสนอกฎหมายฉบับนี้ -----

มุ่งที่จะคุ้มครองเจตนาธรรมนั้น ต้องการที่จะให้กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะคุ้มครองคนที่ด้อยกว่า มีกำลังด้อยกว่าในสังคมนี้ เป็นคนที่อ่อนแอกว่า ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคมนี้ แต่ผมมาเห็นร่างของรัฐบาลที่ได้เสนอมานี้ในวันนั้น กลับกลายเป็นฝ่ายตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง กับเป็นว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้คำนึงถึงพี่น้องคนยากคนจนคนที่ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม กับไปปกป้องคนที่มีความเข้มแข็งกว่าในทางเศรษฐกิจ ท่านดูแม้กระทั่งถ้อยคำ หลักการ เหตุผล เหตุผลที่ท่านได้ให้ไว้ในหลักการและเหตุผล ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม เหตุผลนั้นท่านเขียนไว้ดีเหลือเกิน ผมคิดว่า ถ้าท่านได้อ่านเหตุผล เนื่องจากหลักกฎหมายเกี่ยวกับนิติกรรมหรือสัญญาที่ใช้บังคับอยู่ มีพื้นฐานมาจากเสรีภาพของปัจเจกชน ตามหลักของความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนา รัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซง แม้ว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง วันแต่จะเป็นการต้องห้ามโดยชัดแจ้ง โดยกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่ในปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนไป ทำให้ผู้ซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจเหนือกว่า ถือโอกาสอาศัยหลักดังกล่าวเอาเปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจด้อยกว่าอย่างมาก ซึ่งทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่สงบสุขในสังคม สมควรที่รัฐจะกำหนดกรอบของการใช้หลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาและเสรีภาพของปัจเจกชน เพื่อแก้ไขความไม่เป็นธรรม และความไม่สงบสุขในสังคมดังกล่าว โดยกำหนดแนวทางให้แก่ศาล เพื่อใช้ในการพิจารณาข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรม และให้อำนาจแก่ศาลที่จะสั่งให้ข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมนั้น มีผลใช้บังคับเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ชัดเจนครับ ถ้าดูตามเหตุผลแล้วควรจะเป็นอย่างนี้ แต่ว่าในเนื้อหาของกฎหมายในขณะนั้น ผมไม่บังอาจหกรอกครับว่า ผมผิดหวังในตัวท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพ ผมไม่นึกว่าเหตุการณ์ที่ท่านพูดเมื่อไม่กี่เดือนก่อนนั้นมันจะกลับเป็นตาบอดอย่างนี้ได้ กฎหมายฉบับนี้โดยดั้งเดิมนั้น เราต้องการที่จะให้คุ้มครองคนยากคนจน คนที่มีกำลังด้อยกว่าในสังคมนี้ กลับกลายเป็นว่าในวันนี้ รัฐบาลนี้ไปแก้กฎหมายเพื่อคุ้มครองนายทุน คุ้มครองคนที่มีความเข้มแข็งกว่าในสังคมนี้ คนที่ได้เปรียบอยู่ในสังคมนี้แล้ว แล้วมิหนำซ้ำไปกว่านั้น บอกว่ากฎหมายนี้ไม่มีผลบังคับสัญญาที่ทำไปก่อนแล้ว ในร่างที่พวกผมเสนอไม่มีอย่างนี้หรอก ทำไมรัฐบาลไปเล่นแร่แปรธาตุเป็นอย่างนี้ไปได้ เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพ ผมคิดว่าเจตนาธรรมของกฎหมายฉบับนี้เป็นเจตนาธรรมที่ดี เป็นเจตนาธรรมที่ต้องการคุ้มครองคนที่ด้อยโอกาส

แต่มาถึงในวันนี้นั้น รัฐบาลได้ยึดถือผลประโยชน์ของพรรคพวกตัวเองเป็นใหญ่ รัฐบาลนี้อาจจะเต็มไปด้วยรัฐมนตรีที่มีสัมปทานอยู่กับรัฐ แล้วพยายามหลีกเลี่ยงให้ถือว่าตัวเองไม่มีสัมปทานอยู่กับรัฐ หรือว่าจะซ่อนไว้ในรูปให้ลูกก็ตี ให้ภรรยาตี หรือว่าให้ญาติพี่น้องคนใดก็ตี มีสัมปทานอยู่กับรัฐ แล้วรู้ยู่ที่ว่า สัมปทานเหล่านั้น ได้สร้างความเดือดร้อน ตัวเองได้สร้างฐานะโดยเหยียบประชาชนคนที่ด้อยโอกาสกว่าไว้ มาถึงวันนี้กฎหมายนี้จะออกมามีผลบังคับใช้ ตัวเองก็ไปยกเว้นไม่ให้มีผลบังคับใช้ถึงกฎหมายที่ตัวเองได้ผลประโยชน์อยู่ ไม่ให้มีผลย้อนหลัง เพราะฉะนั้น มาถึงวันนี้ผมจึงบอกว่า ความหวังของประชาชนเริ่มริบหรี่ลงทุกวันแล้ว

ท่านประธานครับ ผมไม่นึกไม่คิดมาก่อนว่า กฎหมายดี ๆ ซึ่งเราหวังว่า กฎหมายที่ออกมาแล้วประชาชนจะได้รับการคุ้มครอง กลับเป็นว่าวันนี้ถ้ากฎหมายนี้ออกมาก็ไม่มีค่าใด ๆ ทั้งสิ้น กฎหมายนี้ มาตรา ๓ ท่านสมาชิกได้พูดกันไปหลายท่านแล้วว่า ในร่างเดิมที่พวกผมเสนอไปนั้น ไม่ได้ระบุยกเว้นกฎหมายที่สัมปทานจากรัฐ มันคุ้มครองทั้งหมดถ้าไม่เป็นธรรม เราถือว่าเมื่อไม่เป็นธรรมก็คือไม่เป็นธรรม ไม่ว่าไม่เป็นธรรมนั้นมันเกิดขึ้นมาจากสัมปทานของรัฐหรือไม่ -----

ถ้าสัมปทานของรัฐ กฎหมายนั้นเกิดขึ้นมาจากข้อสัญญานั้น เกิดขึ้นมาในระหว่างรัฐ
 เราก็ต้องบังคับใช้เหมือนกัน แต่กฎหมายนี้ยกเว้น มันต้องตีความไปได้อีกว่า เอกชน
 ที่ไปทำสัญญากับรัฐเมื่อกฎหมายนี้ยกเว้นแล้ว แต่ผลของสัญญาที่เอกชนไปทำกับรัฐ
 ได้ประโยชน์นั้นมา แล้วเอกชนคนนั้นไปทำสัญญากับเอกชนต่อไป กฎหมายนั้นจะอยู่ใน
 ความคุ้มครองของกฎหมายนี้หรือไม่ ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่รัฐมนตรีท่านจะต้อง
 ชี้แจง ต้องให้ความกระจ่างชัด ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าล่าฟังโดยเนื้อหาสาระ
 ของมาตรา ๓ แล้วก็มาตรา ๑๐ ของรัฐบาล ผมคิดว่าตรงนี้ถ้าท่านรัฐมนตรีแสดง
 ความบริสุทธิ์ใจว่า ท่านไม่รู้ไม่เห็นในการที่เขาไปเล่นแร่แปรธาตุ ใครจะสั่งไป
 ก็แล้วแต่ ถ้าท่านไม่มีส่วนรู้เห็นด้วยนั้น ผมคิดว่าให้ท่านได้แก้ไขเถอะครับ
 ถ้ามาตรา ๑๐ ในร่างของรัฐบาลยังมีอยู่นั้น กฎหมายฉบับนี้ผมคิดว่า ไม่มีความจำเป็น
 แต่อย่างใดที่ต้องตราออกมาใช้บังคับ ท่านมีเจตนาอย่างไรที่ท่านไปบัญญัติกฎหมายใน
 มาตรา ๑๐ เอาไว้ ตรงนี้ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีคงต้องชี้แจง ผมไม่เชื่อว่าคุณอย่าง
 ท่านรัฐมนตรีเฉลิมจะมีความคิดอย่างนี้ ผมไม่เชื่อจริง ๆ เพราะโดยสามัญสำนึกแล้ว
 ผมเชื่อว่าท่านรู้ว่าอะไรเป็นอะไร แต่มาถึงวันนี้ท่านขึ้นไปนั่งเป็นเสนาบดี ท่านล้ม
 ประชาชนโดยสิ้นเชิงอย่างนั้นหรือครับ ผมไม่เชื่อว่านิสัยท่านจะเป็นอย่างนั้น
 ด้วยความเคารพ ท่านต้องชี้แจงว่าใครสั่งให้ทำอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ
 ในฐานะที่ผมเป็นผู้ร่าง ผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้คนหนึ่งด้วย ในนามของพรรคประชาธิปัตย์
 ร่วมกับท่านสุวัชร แล้วก็ร่วมกับอีกหลาย ๆ ท่านนั้น มาถึงวันนี้ผมคิดว่า ถ้ายังยืนยัน
 กันว่า สภาแห่งนี้จะออกกฎหมายฉบับนี้มาใช้บังคับ เพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์กับพี่น้อง
 ประชาชน ผมขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านว่า อย่าใช้ร่างของรัฐบาล
 เป็นหลัก ถ้าเรายังใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก ผมว่ากฎหมายนี้อาจออกไปดีกว่า
 ออกแล้วมันไม่เกิดประโยชน์อะไรกับประชาชน ร่างของผม ร่างของคุณสุวัชร ร่าง
 ของพรรคประชาธิปัตย์ เป็นร่างที่มุ่งคุ้มครองเอกชนที่ด้อยโอกาสกว่า มุ่งคุ้มครองคนที่
 มีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่า เพราะฉะนั้นเราคิดว่า คนส่วนใหญ่ในสังคมนี้ต้องการ
 กฎหมายฉบับนี้ ต้องการที่จะสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมนี้ ผมไม่มีความหวัง
 อย่างไม่ดีกับรัฐบาล เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผมคิดว่าร่างกฎหมายของ
 รัฐบาลนั้น ยึดถือเป็นบรรทัดฐานไม่ได้แล้วในขณะนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีเฉลิม

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กรุงเทพมหานคร พรรคมวลชน ในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ต้องขอโทษ

เพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะท่าน ส.ส. โสภณ เพชรสว่าง ได้ยกมือกำลังจะขออภิปราย
 ผมเกรงว่าเพื่อนสมาชิกจะมีความรู้สึกว่ ตรายาปจะเกิดขึ้น ๆ หลายคนก็หมดหวัง
 หลายคนก็เสียใจ ผมจึงขออนุญาตใช้โอกาสนี้กราบเรียนชี้แจงรายละเอียด เพื่อเป็น
 ความเข้าใจที่ตรงกัน ผมค่อนข้างไม่แปลกใจว่า คนที่เรียนกฎหมายจะเห็นแตกต่างกัน
 เพราะนี้เป็นปรัชญาทั่วไป นักกฎหมายมักเห็นแตกต่างกัน กฎหมายฉบับนี้จะลอกเลียนแบบ
 จากใครนั้น ผมจะเรียงลำดับย้อนหลังไปเล็กน้อย กฎหมายฉบับนี้เริ่มต้นสมัย
 พลตำรวจโท จ่ารัส มังคลารัตน์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในขณะนั้น
 เพราะสถาบันตุลาการได้มีความทุกข์ระทมใจเมื่อพิจารณาคดีความ ในคดีแพ่งที่มี
 ทำสัญญาต่อกันระหว่างคู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่าย ความปรากฏต่อศาลที่วราชอาณาจักกรไทย
 บอกว่า สัญญาไม่เป็นธรรม ศาลก็รู้ว่าสัญญาที่ทำไม่เป็นธรรม อีกฝ่ายเสียเปรียบ
 ศาลอยากจะช่วย แต่ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมาย ที่จะให้ศาลได้หยิบยกกฎหมายฉบับนั้น
 มาเป็นข้อพิจารณาว่า สัญญาที่ทำไว้ถึงแม้จะถูกต้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 แต่มันไม่เป็นธรรม -----

ศาลก็บอก พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ สมัยนั้นพรรคชาติไทยเป็นแกนนำ
จัดตั้งรัฐบาล พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ผมเป็นรัฐมนตรี
สำนักนายกฯ เมื่อเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีก็มีมติเห็นพ้องต้องกันตาม
ข้อเสนอของกระทรวงยุติธรรม มีการตั้งกรรมการเมื่อ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๓
กระทรวงยุติธรรม โดยนายเจริญ ภักดีธนากุล เลขานุงานส่งเสริมขณะนั้น
ได้เป็นคนที่คิดค้นริเริ่มระดมความคิดผู้พิพากษาทั่วประเทศ แล้วก็ดำเนินการ
ส่งกลับมาให้รัฐบาล มีการยัดอำนาจ รัฐบาลท่านอนันต์ ปันยารชุน ท่านอาจารย์
ประภาศน์เป็นรัฐมนตรีว่าการฯ เห็นพ้องกับแนวคิดสมัย พลเอก ชชาติชาย
ที่พรรคชาติไทยเป็นรัฐมนตรียุติธรรมเอากฎหมายมาสู่สภาฯ ปรากฏว่า
เข้าพิจารณาแล้วขอให้กลับไปไม่ทราบเพราะเหตุใดในขณะนั้น กลับไปถึงสมัย
คุณอนันต์ ก็ทำการปรับปรุงเพิ่มเติม สมัย (อดีต) ท่านนายกฯ ชวน เป็นนายกฯ
ก็หยิบยกเรื่องนี้มาดำเนินการ เมื่อดำเนินการจะทำอย่างไรกระผมไม่ทราบ
ก็ไม่ได้นำกลับมาสู่สภาฯ ผมมาทำหน้าที่รัฐมนตรี ยุติธรรม ท่านนายกฯ บริหาร
ได้เรียกผมไปสั่งว่า ท่านรัฐมนตรีเฉลิม กรณีสัญญาไม่เป็นธรรม คุณต้องไปเร่งรัด
ดำเนินการ ผมยืนยันต่อเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทันที ให้รีบดำเนินการเรื่องนี้
จริง ๆ แล้วเพื่อนสมาชิกที่อภิปราย ผมมั่นใจว่าส่วนลึกจริง ๆ ท่านมีความ
เข้าใจมากกว่าผม แล้วเราเห็นตรงกัน ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้
มี ๑๑ มาตรา แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ คือผู้ประกอบการ หมายความว่า
ได้รับสัมปทานผูกขาดตัดตอนจากรัฐกับผู้บริโภค กลุ่มที่ ๒ สัญญาสำเร็จรูป
หรือชาวบ้านเรียกว่า สัญญาสำเร็จเด็ดขาด มีหน้าที่เพียงการต่อสัญญาตรงไหน
ก็เซ็นตรงนั้น โดยไม่ได้อ่านในสัญญา เช่น กู้เงินจากธนาคาร สถาบันการเงิน
ซื้อบ้าน ซื้อรถ ซื้อคอนโดฯ เข้าซื้อต่าง ๆ กลุ่มที่ ๓ คือเกษตรกรผู้ยากไร้
กับนายทุนที่มีอิทธิพลทางเศรษฐกิจ มีความรู้ดีกว่า แล้วก็เซ็นสัญญาไปไม่ได้รับความ
เป็นธรรม คดีสู่ศาล ศาลต้องตัดสินด้วยความขมขื่นใจ ให้อีกฝ่ายหนึ่งชนะ
เพราะสัญญาเขาทำไว้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎหมายฉบับนี้ ๑๑ มาตรา ที่เพื่อน
สมาชิกบอกที่กระผมให้สัมภาษณ์ถูกต้อง แต่ที่ผมให้สัมภาษณ์นั้นท่านฟังไม่จบ
ผมบอกว่ากฎหมายฉบับนี้มันจะมีผลต่อไปในวันข้างหน้า ผู้ที่ได้สัมปทานผูกขาดตัดตอน
จากรัฐนั้น ไม่เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่าใครก็ตามที่ได้รับสัมปทานผูกขาดตัดตอน
จากรัฐแล้ว จะถือว่าเป็นผู้ประกอบการ ต่อไปนี้ถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
ผู้ประกอบการคือผู้ที่ได้รับสัมปทานนั้น จะทำสัญญากับผู้บริโภค จะเอาเปรียบไม่ได้

ถึงแม้ในอดีตที่ผ่านมา เป็นการทำสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย ผมยกตัวอย่าง
ให้ท่านสมาชิกได้แลเห็นว่า กรณีโทรศัพท์มือถือ คนก็บอกว่าเราซื้อกรรมสิทธิ์
ในทรัพย์สินมาเป็นของผู้ซื้อ ทำไมต้องเสียค่าเช่า หรือค่าดูแลอีกเดือนละ
๕๐๐ บาท ๗๐๐ บาท กฎหมายอย่างนี้ถือว่า ทำสัญญากันโดยชอบเมื่อคดีสู่ศาล
ศาลรู้ว่าไม่เป็นธรรม แต่ศาลไม่มีกฎหมายที่จะใช้เป็นข้อตัดสิน ถ้ากฎหมายฉบับนี้
มีผลใช้บังคับ ถ้าจะมีใครสักคนหนึ่งซื้อโทรศัพท์มาแล้ว แล้วจะต้องเสียอีกเดือนละ
๕๐๐ บาท นำเรื่องไปฟ้องร้องต่อศาล ถ้าศาลมีดุลพินิจว่า เมื่อซื้อแล้วกรรมสิทธิ์
ในทรัพย์สินไปยังของผู้ซื้อ ทำไมจะต้องมาเสียค่าเช่า ถึงแม้จะเซ็นชื่อในสัญญา
ซื้อโทรศัพท์ สัญญาอย่างนี้ไม่เป็นธรรมศาลจะหยิบยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา
เป็นข้อตัดสินคดีได้ ท่านประธานครับนี่คือกลุ่มที่ ๑ สำหรับกลุ่มที่ ๒ คือสัญญาสำเร็จรูป
เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดชุมพร ท่านกับผมเห็นตรงกันว่า กู้เงินจากธนาคารวันกู้
เสียดอกเบี้ยยร้อยละ พอต่อไปเซ็นสัญญากันไว้เรียบร้อย เหตุการณ์ผ่านไปดอกเบี้ยลด
เขาไม่ลดให้เรา แต่พอดอกเบี้ยขึ้นเขาคิดขึ้นต่อ น้อยอย่างไรครับ กรณีอย่างนี้เป็น
สัญญาสำเร็จรูปถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ศาลหยิบยกกฎหมายฉบับนี้มาเป็นตัว
ตัดสินได้ว่าสัญญาทำถูกต้องตามกฎหมาย แต่มันไม่เป็นธรรม สำหรับดุลพินิจของ
ศาลนั้นกระผมไม่สามารถจะบอกล่วงหน้าได้ว่า เรื่องอย่างไรศาลเห็นว่าเป็นธรรม
เรื่องอย่างไรศาลเห็นว่าเป็นธรรม แต่เป็นการเปิดช่องทางทางออกให้สถาบัน
ตุลาการ ซึ่งมีความห่วงใยพี่น้องประชาชน และกฎหมายฉบับนี้ได้เดินทางมาทั้งหมด
๗ ปี ผมเองยืนยันท่านประธานและเพื่อนสมาชิกว่ากระผมมีความมุ่งมั่น รัฐบาลชุดนี้
อาจจะกระจายรายได้ไม่ทั่ว แต่เราสามารถที่จะทำให้ทุกคนอยู่ภายใต้บทบัญญัติ
ของกฎหมายเดียวกัน ผมยังหวังใจว่าในชั้นกรรมาธิการ กลุ่มที่ ๓ ที่คณะกรรมการ
กฤษฎีกาตัดออกไป คือเกษตรกรผู้ยากไร้ ที่กู้เงินจากนายทุนหรือผู้มีฐานะดีกว่าทาง
เศรษฐกิจ มีความรู้มากกว่าในด้านบทบัญญัติของกฎหมาย เขาตัดออกไปเกรงว่า
มันจะเกิดผลกระทบทำให้เกษตรกรเดือดร้อน นั้นเป็นความคิดของคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ซึ่งพวกเราไม่จำเป็นต้องไปเห็นด้วย ในชั้นกรรมาธิการเราใส่
กลุ่มที่ ๓ ผมเองก็สนับสนุนว่า -----

เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย ด้อยโอกาส เสียเปรียบ เสียประโยชน์
 ไม่มีโอกาสได้เท่าเทียมในการทำสัญญา เพราะมีความไม่เข้าใจ
 ท่านประธานครับ ผมไม่เคยไปติดต่อกับคณะกรรมการกฤษฎีกา เพราะผม
 ไม่มีวาสนาขนาดนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ บางท่านเป็น
 องคมนตรี บางท่านเป็นตุลาการผู้ใหญ่ บางท่านเป็นข้าราชการซึ่งมีความรู้
 ทางบทบัญญัติของกฎหมายดีกว่า เหนือกว่าผมทั้งนั้น แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา
 เมื่อยกแนวทางมาอย่างนี้ รัฐบาลก็พิจารณาว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
 ใครก็ตามที่ได้มีสัมปทานกับรัฐ ทุกสัมปทานต้องยกเลิกหมด มันผืนนิตินิราชประเพณี
 ผิดประเพณีวัฒนธรรมการออกบทบัญญัติของกฎหมายบ้านเรา กฎหมายบ้านเรา
 ทุกฉบับ ไม่มีผลย้อนหลังในส่วนที่เป็นโทษ เว้นแต่ในส่วนที่เป็นคุณ ถ้ากฎหมาย
 มีผลใช้บังคับ วันนี้ เดือนนี้ เดือนหน้า แล้วมายกเลิกทั้งหมดที่ทำมาในอดีตนั้น
 ไม่ใช่รัฐบาลของท่านนายกฯ บรรหาร ที่ผมมาเป็นรัฐมนตรียุติธรรมหรือครับ
 ตั้งแต่มีประเทศไทยมา ตั้งแต่มีกฎหมายตราสามดวง ร.ศ. ๑๒๗
 ประมวลกฎหมาย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ ก็ทำกันอย่างนี้ละครับ ผมก็เห็นว่า
 ประเพณีวัฒนธรรมในการออกกฎหมาย มีตั้งที่กระผมกราบเรียนเพื่อนสมาชิก
 กฎหมายก็เป็นไปตามธรรมดา แต่ทั้งหมดอยู่ที่สภาผู้แทนราษฎร ผมยังเห็นด้วยว่า
 เกษตรกรผู้มีโอกาสน้อย และเป็นคนยากไร้นั้น ควรได้รับการคุ้มครอง
 ไล่ไปในกลุ่มที่ ๓ ที่ท่านเสนอกฎหมายมาจากพรรคประชาธิปัตย์ ถ้าอ่านให้ดีนะครับ
 มันก็คล้าย ๆ กัน แต่ท่านไม่ได้ลงชัดว่า ใช้คำว่า รัฐ กับ เอกชน แต่
 กฤษฎีกาเขายกไว้ชัด กรณีได้สัมปทานตามมาตรา ๓ มีประเด็นไหนบ้าง
 ที่ไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง ท่านประธานครับ ตรงนี้ละครับ เป็นเรื่องที่ผมอยากเรียน
 เพื่อนสมาชิกว่า ในวาระแรก ถ้าเรารับหลักการ นั้นไม่ได้หมายความว่า
 เราจะต่อเติมเสริมแต่งอีกไม่ได้ เราไปทำกันสิครับ อะไรที่จะเป็นประโยชน์
 ต่อส่วนรวมผมไม่ขัดข้อง ผมเห็นด้วย แต่ผมพยายามผลักดันเรื่องนี้ และที่
 เพื่อนสมาชิกบอกว่า จากนั้นต่อไปที่ผมเคยให้สัมภาษณ์ บอกผู้ได้รับสัมปทาน
 จะเดือดร้อน เดือดร้อนแน่นอนครับ เดือดร้อนในฐานะเป็นผู้ประกอบการ
 จะทำสัญญาเอาไรดเอาเปรียบผู้บริโภคอีกต่อไปไม่ได้ ถ้ามีคดีสู่ศาล แล้วศาล
 เห็นว่า ไม่เป็นธรรม เราเห็นตรงกัน แต่ ณ วันนี้ เรายังอยากได้สิ่งที่
 เราอยากได้ไม่ครบ เราไม่จำเป็นต้องเชื่อใครที่ยกร่างกฎหมาย แต่
 เราสามารถมาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ แล้วมาพิจารณาต่อเติมเสริมแต่ง
 ท่านลิ้มเถอะครับที่บอกว่า ถ้าจะเพิ่มมาแล้วมันจะขัด ไม่ขัดหรือครับ

ใส่ได้เต็มได้ ถ้าเราเห็นตรงกัน ผมเขียนท่านประธานนะครับว่า ท่านอย่าเพิ่ง
หมดหวังผม ท่านอย่าเพิ่งบอกว่า สภาเป็นตราบาป มันจะเป็นประโยชน์
มันไม่ได้เป็นโทษหรอกครับ แต่ว่าจากบุคคล ๓ กลุ่ม จะมาเหลือ ๒ กลุ่ม
และเราจะใส่กลุ่มที่ ๓ ได้ ทั้งนี้เอาท่านก่อน ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจำลอง

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม จำลอง ครุฑขุนทด ชาติพัฒนา นครราชสีมา ก่อนอื่นผมขอกราบเรียนว่า
จากคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีนั้น ผมค่อนข้างเป็นห่วงว่า อาจจะมีความเข้าใจผิดว่า
มีบางกรณีที่เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น แล้วศาลพิพากษาไป แม้จะได้เห็นว่า

สิ่งนั้นไม่เป็นธรรม จริง ๆ แล้วไม่ใช่ ความจริงแล้วผมขอเรียนว่า หลักการใหญ่
ของกฎหมายนี้ มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปดูแลกรณีที่มีความไม่เป็นธรรมในสัญญา
คือ มีการเอาเปรียบกันนั่นเอง จริง ๆ แล้วประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น
มีกรณีที่จะทำให้สัญญาเป็นโมฆะ หรือโมฆียกรรมอยู่แล้ว ในการแสดงเจตนา

โดยความผิดพลาดก็ดี การแสดงเจตนาซึ่งถูกหลอกลวง ถูกข่มขู่ ซึ่งสิ่งเหล่านั้น
มีกฎหมายว่าไว้แล้ว แต่ในระบบการค้าเสรีของเรา ความจริงแล้วกฎหมายเช่นนี้
ไม่ค่อยสอดคล้องนัก ทั้งนี้เพราะว่าความศักดิ์สิทธิ์ของเจตนาในเรื่องในทางแพ่ง
เป็นเรื่องที่จะต้องเคารพ แล้วดำเนินการ แต่เนื่องจากผมเชื่อว่า กลไก

ในทางบริหารปัจจุบันของเรานั้นอ่อนแอ การคุ้มครองผู้บริโภคในหน่วยงาน
ที่มีอยู่นั้นขาดสมรรถภาพในการดำเนินการ เพราะฉะนั้นผลสุดท้ายนั้น ปล่อยให้
คู่สัญญา ซึ่งฝ่ายที่มีอำนาจมากกว่า ใช้โอกาสที่ตนเองมีอำนาจในเชิงธุรกิจ
ในเชิงพาณิชย์ ไปบังคับในความจำเป็นของผู้ที่มีศักยภาพน้อยกว่านั้น -----

กำหนดกฎเกณฑ์ในสัญญาเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง โดยในสายตา
 สามีญ์สำนักทั่วไปแล้วมองเห็นได้ชัดว่า สิ่งนั้นไม่เป็นธรรม ท่านประธานครับ
 ผมขอเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ อย่างที่ผมกราบเรียนว่าทั้ง ๒ ฉบับ ของรัฐบาล
 และของพรรคประชาธิปัตย์เองนั้น มีหลักการในเรื่องเจตนาที่จะช่วยเหลือให้
 เกิดความเป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ว่าความร่วมมือในเรื่องร่างพระราชบัญญัติ
 ทั้ง ๒ ฉบับอาจจะไม่สมบูรณ์ สิ่งที่คุณทั้งหลายมุ่งหวังหลังจากที่ได้รับคำสั่ง
 จากรัฐบาล โดยตัวแทนของรัฐบาลคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ก็คือว่าเมื่อประกาศถึงกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมกับสัญญาที่ไม่เป็นธรรมนั้นคนทั่วไป
 เข้าใจว่า ทุกฝ่ายทุกประเภทที่เป็นสัญญาแล้วอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบนั้น
 เขาจะได้รับความคุ้มครองตามร่างพระราชบัญญัตินี้ นั้นหมายความว่า ไม่ว่าจะ
 จะกรณีเรื่องหลาย ๆ อย่าง นอกเหนือจากที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจง เช่น กรณี
 เรื่องเช่าซื้อ เป็นต้น ซึ่งมีสัญญาที่ไม่เป็นธรรมในสัญญา เช่น กรณีที่ยืดเขามาแล้ว
 ไปขาย ขายเองโดยไม่ต้องบอกผู้ซื้อ แล้วก็ขายขาดทุนเท่าไรก็ไปเรียกเอาจาก
 ผู้เช่าซื้อได้อีก ซึ่งการขายอาจจะกลายเป็นขายโดยล้มล้มคมใน อย่างนี้เป็นต้น
 คนเหล่านั้นก็อยากได้รับความคุ้มครอง หรือกรณีการทำสัญญาประกันภัย หรือ
 ประกันชีวิตทั่วไป ซึ่งผู้รับประกันทั้งหลายมักจะกำหนดข้อจำกัดในสัญญาเหล่านั้น
 จนแทบจะหาข้อรับผิดชอบไม่ได้เลย หรือบางเรื่องไม่ควรจะกำหนดเอาไว้ด้วยซ้ำ
 เช่น กรณีที่ใบขับขี่ขาดต่ออายุพวกนี้แล้วก็ไม่ยอมจ่าย ซึ่งเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่อง
 หลาย ๆ เรื่องที่ศาลเองก็เห็นและคนทั่วไปก็เห็น เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า
 คนทั่วไปมุ่งหวังจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หวังว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 จะช่วยให้เขาเหล่านั้นได้รับความคุ้มครองด้วย แต่เมื่อมาดูในร่างพระราชบัญญัติ
 ของรัฐบาลเองแล้ว รัฐบาลจำกัดตัวลงไปมาก แต่ถึงแม้ว่าจะเปิดช่องเอาไว้ที่
 จะกำหนดโดยกฎกระทรวงก็ตาม แต่คิดว่ารัฐบาลควรมีทิศทางว่า ท่านจะเอา
 อย่างไรกันแน่เรื่องเหล่านี้ กรณีสำคัญที่สุดที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ปัจจุบันนั้น
 ผู้คนทั่วไปได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจหลาย
 ประเภทด้วยกัน ผมยกตัวอย่างเช่น รัฐวิสาหกิจที่ดำเนินการธุรกิจสาธารณูปโภค
 ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า ประปา โทรศัพทก็ตาม แม้จะดำเนินการด้วยตนเองนั้น
 การเอาเปรียบผู้บริโภค โดยหน่วยงานของรัฐก็ยังมีอยู่ เช่น กรณีไฟฟ้าก็ดี
 ประปาก็ดี เรียกค่าตอบแทนหรือค่ามัดจำ ในกรณีที่จะใช้ไฟฟ้าจะใช้น้ำประปา
 เรียกค่ามิเตอร์ ค่ารักษา ค่าสารพัดเก็บเอาไว้ เสร็จแล้วมีเงื่อนโซ่ว่า
 จะคืนให้เมื่อเลิกใช้ ซึ่งไม่มีใครเลิกใช้ตลอดชีวิต เงินเหล่านี้ไปตกอยู่กับรัฐวิสาหกิจ

เหล่านั้น นำไปหมุนเวียนเป็นเงินของตนเอง แล้วเวลาเสียหาย เวลาต่อ
 เวลาทำอะไร เงินที่จะต้องจ่ายในเวลาซ่อมแซม เงินที่จ่ายในการติดตั้งก็
 ของผู้ใช้บริการ คือผู้บริโภครทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่
 เกิดขึ้นเฉพาะแต่หน่วยงาน หรือเอกชนที่รับสัมปทานมาจากรัฐเท่านั้น แม้แต่
 หน่วยงานของรัฐเองนั้น ก็พยายามที่จะหาทางเอาเปรียบ ท่านประธานครับ
 เรื่องที่พูดกันมาก ๆ คือ โทรศัพท คนไม่รู้หรือกว่าปัจจุบันนี้เราถูกเอาเปรียบ
 อย่างไร เรามีความจำเป็น ถึงแม้เขาบอกว่า ถ้ารู้ว่าเสียเปรียบก็อย่าไปใช้
 มันเป็นไปไม่ได้แล้ว ปัจจุบันนั้นโทรศัพทเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เราได้ศึกษาเรื่องนี้มา
 เราก็มองเห็นว่าผู้ที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ โดยมีกรรมสิทธิ์ในการที่จะทำสัญญาให้
 ผู้อื่นเข้าใช้โทรศัพทนั้น ไม่ว่าจะบริษัทไหน ปัจจุบันคงทราบนะครับ สมมติว่า
 ให้สัมปทานไปสักล้านเลขหมาย แนนอน คือว่า ๕๐๐ บาทต่อเดือน เพราะว่า
 ๑ ล้านเลขหมายนี่คือค่าเช่าประจำเดือน ๕๐๐ บาทนี้ไม่ใช่เลย ก็ต้อง
 ๕๐๐ บาท คิดดูให้ไป ๑ ล้านเลขหมายก็คือ ๕๐๐ ล้านบาทต่อเดือน เขาได้
 ไม่เป็นไรครับ เพราะว่ามันเป็นสัญญา แต่มันเหมาะสมสมควรหรือไม่รัฐบาลเองก็
 ยังทำไม่ได้ -----

อันที่หน้าแปลกใจที่สุดคือ รัฐบาลไม่เข้าไปดูแล้ว ๕๐๐ บาท จำเป็นหรือไม่ แม้จะเรียกร้องกันมานาน ท่านก็ไม่ได้ทำ ท่านไปดูว่า ๕๐๐ บาท เป็นค่าอะไร เท่าไร ๆ แล้วในที่สุดแล้วมันจะควรลดเป็นเท่าไร เพราะว่าการลงทุนเบื้องต้นแน่นอนต้องมีแต่ระยะยาวต่อไปนั้นทุนต้องต่ำลง รัฐบาลน่าจะเข้าไปดูแล้วในเรื่องนี้ ต่างฝ่ายต่างก็อ้างสัญญา แต่รัฐบาลไม่ค่อยยกเล้าเท่าไรที่จะวินิจฉัยสัญญาเหล่านั้น แต่เราก็ต้องมอบอำนาจให้ศาลอีกครั้ง ผมเรียนว่านอกจากนั้นแล้วสิ่งที่เกิดขึ้นในโทรศัพท์ทั่วไบท่านทราบหรือเปล่าว่าเวลาท่านโทรศัพท์มือถือ โทรไปแล้วติด ไม่มีผู้รับนั้นเขาคิดสตาจันคะครับ ท่านคงไม่ทราบ ไม่มีผู้รับก็คิดสตาจัน ตัดมา ๖ วินาทีเขาคิด ๑ นาที ติดตบ ๑ นาที ดับเดี่ยวนั้นไม่ถึง ๑ นาทีก็คิด ๑ นาที เพราะฉะนั้นค่าโทรศัพท์ที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้เท่าไร ที่เขาคิดจากสิ่งเหล่านั้น พวกเราคงไม่ทราบ แต่เราศึกษาแล้วเรียกมา ปรากฏว่านาทีหนึ่งแบ่งเป็น ๖ วินาที คิด ๑ นาที เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ความเอาเปรียบเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นแต่เฉพาะหน่วยงานเท่านั้น แต่ว่าคนที่ทำหน้าที่ดูแลในเรื่องนี้นั้น หน่วยกำกับดูแลโดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลในเรื่องนี้ก็มีครบพร้อม ไม่ค่อยเอาใจใส่ แล้วสังเกตดูว่าผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐเหล่านี้เวลาเลิก เวลาเกษียณอายุมักจะไปอยู่กับพวกบริษัทที่รับสัมปทานเป็นหลัก เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าในสิ่งเหล่านี้ละครับที่เราเห็นว่า มีความไม่เป็นธรรมนี่คือในส่วนที่เป็นสัมปทานของรัฐ ผมเรียนว่าสิ่งเหล่านี้ถ้าเราไม่แก้ไข หนทางที่จะทำนี้ ความจริงแล้วการแก้ไขกลไกทางบริหารนี้ น่าจะดำเนินการไปก่อน ผมเรียนว่าวิธีการใช้ศาลเป็นเครื่องมือในการที่จะวินิจฉัยความเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม ผมก็มีความเป็นห่วงมาก ความเป็นห่วงก็คือว่า มาตรฐานของความเป็นธรรมเราไม่สามารถทราบได้ เพราะเราไม่สามารถเขียนไว้ว่าความเป็นธรรมเป็นอย่างไร เราก็พูดแต่ว่าอย่างนี้ ๆ ถือว่าไม่เป็นธรรม แต่ว่าในรายละเอียดจริง ๆ แล้วนั้นสิ่งใดเป็นธรรม สิ่งใดไม่เป็นธรรมนั้นก็เป็นเรื่องที่ผมเรียนได้ว่า ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นไม่สามารถจะไปครอบคลุมในดุลพินิจเหล่านั้นได้ นี่คือนี่ที่ผมอยากจะทราบเรียน อย่างไรก็ตามสิ่งที่เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นพอรับได้ก็คือว่า ในมาตรา ๓ (๕) นั้นยังเปิดโอกาสหรือเปิดช่องให้รัฐนี้ดำเนินการในกรณีที่ไม่จำเป็น ในกรณีสัญญาเรื่องอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะกำหนดหลักเกณฑ์ครบถ้วนในมาตรา ๓ ไว้เฉพาะกรณีที่เป็นเรื่องของสัมปทานของรัฐ หรือกรณีที่เป็นเรื่องเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเรื่องนิติบุคคล หรือในกรณีที่มีการซื้อขายตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งอยู่ในคนกลุ่มน้อย แต่อย่างไรก็ตามใน (๕) นี้ น่าจะเป็นช่อง

เปิดโอกาสให้ใช้ได้ แต่ผมคิดว่าในชั้นกรรมาธิการ อยากฝากกรรมาธิการว่า การเปิดช่องไว้เช่นนั้น ในขณะนั้นทั้งที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้สัญญาอย่างอื่นด้วยนั้น สมควรที่จะกำหนดรายละเอียดเข้าไปเพิ่มเติมด้วย เช่นกรณีที่ทำนรัฐมนตรีได้กล่าว เรียงเมื่อสักครู่นี้ต่อสภา ซึ่งไม่มีอยู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ตาม ซึ่งปล่อยให้ เป็นอำนาจของรัฐบาลเองนั้น รัฐบาลเองมีข้อจำกัดมากมาย แต่สภาเองนั้นโดยเฉพาะ อย่างยิ่ง ผมเรียงว่าในข้อจำกัดที่จะไม่บังคับใช้กฎหมายย้อนหลังนั้นผมไม่เห็นด้วย ในร่างของรัฐบาลนี้เช่นเดียวกัน เพราะความจริงแล้วในหลักการที่จะบังคับใช้ กฎหมายนี้ไม่ได้เลือกเฉพาะตัวบุคคล แต่เป็นเรื่องของหลักการของกฎหมายที่จะ บังคับใช้ต่อสัญญาต่าง ๆ ที่ไม่เป็นธรรม แม้จะเกิดขึ้นก่อนที่พระราชบัญญัติบังคับ ใช้ก็ตาม เพราะกรณีที่เกิดความไม่เป็นเช่นนี้แล้วนั้น ผลของกฎหมายนั้นแม้จะ ย้อนหลังไปก็ไม่ต้องเสียประเพณีหรือไม่เสียความเป็นธรรมแต่อย่างไร เพราะ การแสวงหาความเป็นธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องยอมรับ การปล่อยให้สัญญาที่ เกิดขึ้นมาก่อนแล้วนั้น เปิดโอกาสให้บังคับใช้ไปตามสัญญาเหล่านั้น นับจะเป็นความ ไม่เป็นธรรมกับบุคคลที่ทำสัญญาภายหลังด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นสัญญาอย่างเดียวกัน บังคับใช้ภายหลังกฎหมาย ก่อนกฎหมายไม่ตรงกันนั้นผมคิดว่าเป็นความไม่เป็นธรรม ผมจึงเห็นว่าในชั้นกรรมาธิการนั้น การจำกัดเอาไว้เฉพาะกรณีการทำสัญญาภายหลัง บังคับใช้กฎหมาย ผมจึงไม่เห็นด้วยครับ ซึ่งอย่างไรก็ตามผมเรียงว่า โดยเห็นว่า หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นหลักการที่ดีที่จะช่วยให้เกิดความ เป็นธรรมขึ้นบ้าง ผมคิดว่าพอรับได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์เปรมศักดิ์ศรี

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ จากจังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ครับ ก่อนอื่นผมต้องขอแสดงความชื่นชมท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งได้มีความคิดริเริ่มในเรื่องที่ประชาชนผู้ด้อยโอกาส เสียเปรียบมานานแล้ว ความจริงแล้วมาตรการอย่างนี้น่าจะดำเนินมาตั้งแต่ก่อนที่จะถึงรัฐบาลนี้ด้วยซ้ำไป เพราะผมได้ยินคำกล่าวของใครบางคนว่า เราไม่สามารถทำให้คนมีความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ ไม่สามารถทำให้คนร่ำรวยเท่ากันได้ แต่เราสามารถจะคุ้มครองคนให้เสมอภาคทางกฎหมายได้ แต่กาลเวลาก็ได้ล่วงเลยไป ๒ ปี ๘ เดือนก็ไม่มีอะไรดีขึ้น มาถึงปีเศษ ๆ ครบยังไม่ถึง ๑ ปีของรัฐบาล มีกฎหมายนี้เกิดขึ้นผมจึงถือว่า อย่างน้อยเป็นความริเริ่มที่น่าจะยกย่องผู้ที่เสนอเรื่องนี้เข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎร พี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านก็คงจะมีความรู้สึกชื่นชมเหมือนอย่างกระผมว่า มาตรการอย่างนี้จะ เป็นสิ่งที่กำหนด คำพูดที่เรียกว่า อำนาจต่อรอง ซึ่งความจริงแล้วผู้ผลิต ผู้ประกอบการ เหนือกว่าผู้บริโภคในเมืองไทยมาโดยตลอด ในเรื่องเหล่านี้ผมในฐานะที่เป็นแพทย์ ก็ประสบกับปัญหา โดยเฉพาะในเรื่องของอาหารและยา ในเรื่องของปัญหาเรื่อง ที่ราษฎรมาร้องทุกข์ มาเป็นนักรบเมืองก็โดนประชาชนมาร้องทุกข์ในเรื่องของประกันภัย อยู่เป็นประจำ เนื่องจากคู่สัญญานั้นไม่มีความเป็นธรรมกับผู้บริโภค การขนส่งซึ่งเป็นสินค้าและบริการ ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ เพราะว่ามีเวลาเปรียบ ประชาชนอย่างมาก ยกตัวอย่าง ถ้าขึ้นรถไปลงที่อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ ต้องเสีย ค่าใช้จ่ายเท่ากับไปลงที่จังหวัดหนองคาย ก็ไม่มีใครทำอะไรผู้ประกอบการได้ สิ่งเหล่านี้ เป็นความไม่เป็นธรรม ซึ่งผมคิดว่ามาตรการทางกฎหมายควรจะต้องออกมาบังคับใช้ ให้เร็วที่สุด ท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้กิจการหลายอย่าง บริการหลายอย่าง ซึ่งมีระบุในสัญญาต่าง ๆ นานานั้น ถ้าเรามาพลิกดู ไม่ว่าจะ เป็นสัญญาประกันภัย ไม่ว่าจะ เป็นสัญญาในเรื่องประกอบการต่าง ๆ ในเรื่องของบริการขายสินค้า ซึ่งประชาชน ปฏิเสธไม่ได้ เช่น ยา อาหาร จะพบว่า มีข้อบกพร่องอย่างมาก ซึ่งตรงนี้ผมเองได้ นำเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค ปี ๒๕๒๒ แต่ ว่าก็ยังอยู่ในวาระที่ยังค้างการพิจารณาอยู่ ในประเด็นเหล่านี้ผมจึงอยากจะให้ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งคงจะต้องตั้งคณะกรรมการมาพิจารณา ได้พิจารณาข้อสัญญาต่าง ๆ ซึ่งน่าจะครอบคลุมไปถึงในอีก ๑๐ ปี ๒๐ ปีข้างหน้า เพราะว่ากฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ปี ๒๕๒๒ นั้น รู้สึกว่าจะเก่าก็มากและไม่สามารถจะคุ้มครองผู้บริโภคในขณะนี้ได้

ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ผมจึงตั้งใจว่า อย่างน้อยร่างพระราชบัญญัติเรื่องข้อสัญญา
ที่ไม่เป็นธรรมได้นำเข้าสู่สภาก่อนที่จะเป็นการดี อย่างน้อยครับ ท่านประธาน
ที่เคารพ วิวาทของหมอลำคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ที่อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น
ที่ว่าหมอลำเวหาศรียามาศคงจะดีใจครับ เพราะว่าตายไปแล้ว ๑ เดือน
บริษัทไทยสมุทรประกันภัยยังไม่ได้จ่ายเงินให้เขาเลย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ครับ
มันเป็นเรื่องที่จะต้องให้ความอบอุ่นใจกับประชาชนผู้ใช้บริการ ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ความไม่เสมอภาคของคู่สัญญา ซึ่งสมาชิกหลายท่านได้พูดถึง
ไม่ว่าจะในเรื่องของกิจการโทรศัพท์ ไม่ว่าจะกิจการน้ำประปา ไฟฟ้า นั้น ก็เป็น
ประเด็นหนึ่ง ซึ่งก็น่าจะพิจารณาในลักษณะที่ถ้าหากว่าทำให้ผู้บริโภคไม่เป็นธรรม
ก็อาจจะต้องทำหน้าที่บังคับใช้ในลักษณะคล้ายคลึงกันได้ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ
ในวาระที่ ๒ คงจะต้องพูดกันมากในลักษณะที่จะนำกฎหมายไปบังคับใช้ให้เกิดผล
อย่างไรก็ตามครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมเองมีความคิดเห็นประการหนึ่ง ที่สำคัญ
ก็คือว่ากฎหมายเมืองไทยมีมาก มีมากจนไม่รู้ว่ายัมไปนี้จะผิดกฎหมายหรือเปล่า
แต่ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ก็คือการบังคับใช้กฎหมายของเรานั้นค่อนข้างที่จะมีปัญหา
กฎหมายมีอยู่เยอะ แต่การบังคับใช้ยังไม่มีเท่าที่ควร -----

เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้น ผมเองหวนวิตกในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมาย ในระยะต่อไป ในระยะนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเอาใจใส่ก็ดีแล้ว แต่ต่อไปไม่แน่ว่าท่านต่อไปจะเป็นใคร ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้น ผมคิดว่า มาตรการนอกจากทางกฎหมายแล้ว ยังต้องมีมาตรการทางสังคมรองรับ การรวมกลุ่มของผู้บริโภคนั้นความจริงเกิดอยู่ในประเทศแคว้นตะวันตกมานานแล้ว แต่ประเทศแควเอเซียเราค่อนข้างที่จะตื่นตัวกันช้ามาก ประการสำคัญตรงนี้ครับ ท่านประธาน มาตรการทางสังคมก็คือการรวมกลุ่มของผู้บริโภคมาต่อรอง ให้ได้รับสิทธิคุ้มครองตามกฎหมาย เพราะว่าธรรมดาแล้วคนที่ใช้ยาผิด คนที่กินอาหารเสริมซึ่งโฆษณาเกินจริง ไม่กล้าที่จะร้องเรียนและไม่รู้ว่าจะไปร้องเรียนที่ไหน ในสิ่งเหล่านี้ละครับ ชมรมผู้คุ้มครองผู้บริโภค สมาคมผู้คุ้มครองผู้บริโภคจะต้องเกิดขึ้น เพื่อที่จะได้มาสอดคล้องกับมาตรการทางกฎหมาย ถ้ามีเพียงมาตรการทางกฎหมาย แต่ไร้มาตรการทางสังคม กฎหมายก็ยิ่งจะต้อง บังคับใช้กับประชาชนไม่ได้ตามที่เรามุ่งหวังอย่างแน่นอน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณโสภณครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา กระผมขอประทาน กราบเรียนต่อท่านประธานว่า มีความดีใจมากที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะผมเห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง นั้น อาจจะนำกฎหมายฉบับนี้เข้ามาตั้งนานแล้ว พยายามติดต่อทาง พรรคฝ่ายค้านขอให้ร่วมกันเสนอเข้ามา ซึ่งผมไม่เข้าใจว่า ความจริงกฎหมาย ฉบับนี้มันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน รัฐบาลน่าจะเอาเข้ามาตั้งแต่แรกแล้ว มันจะ ได้คะแนนเสียง จะได้รับความนิยม ไปขัดแย้งกันอยู่ มีวแต่ไปทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่ แย่งตำแหน่งกันอยู่ก็เลยล้มไป ก็ยังดีที่ท่านรัฐมนตรีเฉลิม ได้กรุณาเอาเข้ามา ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านประธานเองซึ่งเป็นทนายความก็ย่อมรู้ ปัญหาที่พี่น้องประชาชนถูกเอารัดเอาเปรียบ โดยเฉพาะพี่น้องชาวไร่ ชาวนา ผู้ที่เลือกเราเข้ามานั้นละ ไม่ว่าจะ เป็นสัญญาเงินกู้ เมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมานี้เอง ซึ่งผมนัดกับประชาชนไว้ทุกวันเสาร์ วันอาทิตย์ ผมจะไปที่สำนักงานเพื่อรับปัญหา รับเรื่องราวร้องทุกข์ ท่านประธานครับ มี ๓ คนมาหา ถูกฟ้องเงินกู้ เขาก็เล่า ความจริงให้ฟังว่า ตอนไปเซ็นกู้เงินก็เซ็นไปเฉย ๆ โดยที่จำนวนตัวเลขก็ไม่ได้ลง สัญญาก็ร้อยละ ๕ บาทต่อเดือน ก็จำเป็นครับ ลูกมันเจ็บมันป่วย ไม่มีเงินรักษา ก็เซ็นให้เขาไป ดอกเบี้ยไม่มีให้ก็ทบไปทบมา เขาฟ้องเท่าไร ๑๕๐,๐๐๐ บาท

ครับท่านประธาน อีกรายหนึ่งก็ทำนองเดียวกัน นั้นช่วยเหลือพรรคพวกเพื่อนฝูง
 ที่ไปก่อสร้างที่พญา หวังว่าจะได้ร่ำได้รวยไปสร้างคอนโดฯ เข้า เกิดมีปัญหา
 ทางการเงินขึ้น กู้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ถูกฟ้อง ๕๐๐,๐๐๐ กว่าบาท จากการที่
 กระทบได้มีอาชีพเป็นทนายความอยู่ต่างจังหวัดต้องยอมรับว่า พี่น้องประชาชน
 คนยากคนจนที่ไปบุกรุกในเขตป่าสงวนนั้นแต่เดิมมีที่ดิน สัญญาที่ไม่เป็นธรรมเหล่านี้
 ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบนี้ละครับ ถูกยึดที่บ้าน ยึดที่ไร่ ที่นา เขาก็ต้องเข้าไป
 ในอดีตถึงกับต้องต่อสู้กันในเรื่องของการจัดการทางการเมือง ประการต่อมาที่
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า คนจนนั้นนอกจากจะจนเงินแล้วยังจนโอกาส
 พวกคนรวยรวยทั้งเงิน รวยทั้งโอกาสและเป็นการเอาเปรียบต่อพี่น้องประชาชน
 ผมว่าเป็นเรื่องที่ดีที่สภาแห่งนี้จะต้องมาช่วยกันแก้ ต้องยอมรับ ซึ่งความจริงแล้ว
 ท่านรัฐมนตรีเฉลิมก็ได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว รัฐบาลตั้งแต่ พลเอกชาติชาย
 ก็เสนอเข้ามา ท่าน (อดีต) นายกช ชวน หลีกภัย ก็เอาเข้ามา แต่มันมีปัญหา
 รัฐบาลชุดนี้เอาเข้ามาก็ต้องยอมรับว่า เป็นความดีของรัฐบาลท่านประธานครับ

อีกประการหนึ่งที่อยากจะกราบเรียน ที่เพื่อนสมาชิกได้กราบเรียน
 ไปแล้วก็คือว่า สัญญาเช่าซื้อ ไม่ว่าจะใครลองไปเช่าซื้อรถยนต์ก็ได้ เช่าซื้อ
 รถอิตัน ไปเช่าซื้อรถไถนา ไม่รู้ด้วยหรือข้อความนี้ เห็นเข้าไป ให้ซื้อตรงนี้
 ก็เห็นตรงนี้ กาดตรงนี้ก็เห็นเข้าไป พอถึงเวลามีคดีความขึ้นมา พวกพ่อค้า นักธุรกิจ
 ผู้ประกอบการเขาได้เปรียบ เขามีผู้ปรึกษาอดีตศาลฎีกา หรือนักกฎหมายชั้นสูง
 ก็ได้ สัญญาก็ยกเว้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ -----

ลู้คดีก็แพ้เขา เสียทั้งรถ เสียทั้งเงิน ถูกยึดที่ไร่ ที่นา ที่บ้าน ประการต่อมา
 ที่อยากจะกราบเรียนที่เพื่อนสมาชิกได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว อย่างกรณี
 ประกันภัยก็เช่นเดียวกัน ผมไม่ทราบว่าทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ใบขับขี่หายไม่มีมา
 แสดงก็ไม่จ่าย ใบขับขี่ขาดอายุอย่างที่ท่านจำลอง ครุฑขุนทด กราบเรียน
 ท่านประธานไปแล้วก็ไม่จ่าย สรุปแล้วก็ถือว่าเอาแต่เบี้ยประกัน ไม่ยอมจ่าย
 เมมาเหล่าข้าราชการคนตายก็ไม่ยอมจ่าย คนตายก็ตายไป คนที่ข้าราชการไม่มีเงินก็หวังว่า
 จะได้เงินประกันเพื่อจะไปชดใช้ค่าทดแทนก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาต
 กราบเรียนว่า ในสิ่งเหล่านี้ก็มีความเห็นอยู่ว่า ท่านรัฐมนตรี เจลิม อยู่บำรุง
 ท่านเป็นคนเอาใจใส่ในการทำงาน ในการจะแก้ปัญหาเพื่อประชาชน แต่อยากจะ
 ขอฝากตรงนี้ไว้ด้วยว่า ขอให้จริงจังในการแก้ปัญหา ผมอยากเห็นรัฐบาลนี้
 ของท่านบรรหาร ศิลปอาชา ได้เอาใจใส่ในการแก้ปัญหา อันไหนที่ผ่านมาแล้ว
 ท่านรัฐมนตรีเจลิบบอกว่าประเพณีไม่มีการบังคับย้อนหลัง ผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานด้วยครับ ถ้าประเพณีที่ไม่ดี ที่มันผิด ที่ไม่ถูกต้องอย่าไปยึดถือมัน
 เอาเรื่องใหม่ รัฐบาลก็มาแก้ปัญหาใหม่ที่มันเกิดขึ้นแล้ว ที่มันไม่ดีไม่งามแก้ไข
 อย่าไปมองว่า ถ้าทำไปแล้ว อ้อบริษัทที่มีรัฐมนตรีรัฐบาลของท่านบรรหาร
 จะเสียเปรียบ ทำไปแล้วท่านรองนายกฯ ของท่านนายกรัฐมนตรีบรรหารชุดนี้จะ
 เสียเปรียบ จะเสียหาย ทำไปแล้ว ส.ส. ของรัฐบาลชุดนี้จะเสียหาย ถ้าอย่างนั้น
 ไม่ใช่ทำเพื่อประชาชน ท่านประธานครับ โทรศัพท์มือถือมันปวดหัวใจของทุกคน
 ผมได้รับการต่อว่าจากพี่น้องประชาชนหลายคนที่ใช้ เขาถามง่าย ๆ บอก
 ท่าน ส.ส. โสภณช่วยตอบหน่อย ผมไปซื้อรถยนต์ ซ้อมอเตอร์ไซด์จ่ายเงินแล้ว
 ผมไม่ต้องเสียค่าเช่า ผมจะวิ่งมากผมก็ต้องเติมน้ำมันมากนั้นเป็นเรื่องของผม
 ทำไมโทรศัพท์มือถือเสียเงินแล้ว ทำไมต้องเสียค่าเช่าอย่างที่รัฐมนตรี เจลิมว่า
 แล้วท่านจะแก้อย่างไร ความเป็นธรรมอยู่ตรงไหน ถ้าถามว่าที่มาเลเซียขาย
 ๘,๐๐๐ บาท ของเราเท่าไร มาใหม่ ๆ เป็นแสน เดียวนี้ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท
 เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมเห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลท่านบรรหาร ศิลปอาชา
 จะต้องมาแก้กัน ผมกราบเรียนครับ ที่แรกก็ตั้งใจกับกรมการของสภา
 คณะกรรมการการคมนาคม แต่เปล่า สิ่งเหล่านี้ท่านประธานครับ มันอยู่ในวงเวียน
 ของนิกการเมืองของเรา ผมจำได้โทรศัพท์ที่กว่าจะออกมา มีใครบ้างโต้แย้ง
 ตอนหลังมีใครบ้างที่โต้แย้งมันเจ็บหายแล้วก็ออกมา ผมอยากให้เห็นว่าที่สัมปทาน
 ทั้งหลายมันซื้อคณะรัฐมนตรีได้ พอเงินเข้าไปที่เคยคัดค้านหายหมด ผมว่า
 ถึงเวลาแล้วครับ ที่เราอาสาประชาชนเข้ามาทำงานเพื่อประชาชน ถ้าหวัง

ความร่ำรวยแล้วอย่าเข้ามาอาสาประชาชนเลย อย่าเข้ามาหวังเป็นนายกรัฐมนตรี
 เป็นรัฐมนตรีเลย ท่านประธานที่เคารพครับ ประการต่อมาที่อยากจะขออย่า
 ถึงจะไม่เป็นสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ก็ขออย่าที่เพื่อนสมาชิกพรรคชาติพัฒนาได้ทราบเรียน
 ท่านประธานไปแล้ว เขาฝากถามมา และอยากฟังคำตอบของท่านนายกฯ บรรหาร
 ศิลปอาชา ด้วย ค่าบำรุงมีเตอร์ไฟฟ้า ค่าบำรุงมีเตอร์น้ำประปา ไม่เห็นมีบำรุง
 ตรงไหน เอาเงินเขาไปเสร็จ เก็บไปเรื่อยเดือนละ ๑๐๐ บาท แต่เวลาเสีย
 เมื่อไร เกิดเสียขึ้นมา ช่อมเอาเงินใครครับ เอาเงินผู้ใช้ประปา เอาเงินผู้ใช้ไฟฟ้า
 เงินมัดจำเอาไปไว้บอกถ้าถ้าเลิกใช้แล้วจะคืน ใครครับที่ใช้ไฟฟ้าแล้วเลิกจะคืน
 ผมถามว่ารัฐมนตรีทั้งหมดที่นั่งอยู่ตรงนี้ ท่านมีความคิดอย่างไรบ้าง รัฐวิสาหกิจ
 ใครควบคุมครับ รัฐบาล รัฐบาลควบคุมดูแลอันไหนที่มันเอาเปรียบประชาชน
 แล้วท่านแก้ได้ไหม มติ ครม. แก้ได้ครับ -----

แก้ไขได้ เป็นแต่เพียงว่า ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐบาลหรือรัฐมนตรีบางคนแก้ปัญหาความเดือดร้อนของชาวบ้านไม่อยากจะแก้ เพราะไม่ได้เงินเดือดร้อน ยุ่งยาก เงินก็ไม่ได้ ถ้าโครงการ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ผู้รับเหมาวิ่งมาหา นักธุรกิจวิ่งมาหาสนใจ ได้ประโยชน์แก่ตัวเอง ได้ประโยชน์แก่พรรค ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับ ถึงเวลาแล้วที่จะต้องมาช่วยกันสำหรับกฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ แล้วผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง นั้นจะได้เข้ามาแปรญัตติ อย่าไปเห็นแก่พรรคแก่พวก อย่าไปเห็นแก่รัฐมนตรีหรือ ส.ส. ที่มีประโยชน์ เราต้องสะอาดบริสุทธิ์ก่อนที่จะเราจะทำคนอื่นให้สะอาดบริสุทธิ์ ท่านประธานครับ อย่างที่ท่านลำยอง พิลาสัมบัติ เพื่อนสมาชิกจากพรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครราชสีมา ที่ได้กราบเรียนท่านประธาน ผมไปเห็นสัญญาแล้วผมอาย สัญญาขายโรงกลั่นน้ำมันไทยออยล์ สัญญามี ๕ แผ่น เงิน ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ล้านบาท ทำเท่านั้นเอง ผมไม่เข้าใจว่าผ่านกันได้อย่างไร เช็ดใบเดียวผ่านเลย ขอประทานโทษ ต้องเอ่ยนามท่านอดีตรัฐมนตรี ท่านวัฒนา อิศวเหม บอกว่าอย่างไรครับ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็จะซื้อ แต่รัฐบาลในขณะนั้นขายไปเพียง ๘,๐๐๐ ล้านบาท ความเสียหายคือประชาชน เพราะสัญญาที่ไม่เป็นธรรมเหล่านี้ซึ่งถึงเวลาแล้ว หรืออย่างไรในกรณีที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า สัญญาที่เกิดขึ้นนั้น หลังจากนั้นแล้วรัฐบาลต้องไปทบทวนดู อย่างเมื่อเข้านี้ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีสุวิทย์ คุณกิตติไปที่กรมการปกครอง พวกเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นพรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย พรรคกิจสังคม พรรคชาติพัฒนา ทุกคนเราก็ขอร้องว่า ท่านอย่าไปรอปัญหาเกิดขึ้น น.ส. ๓ ก ที่ออกไปแล้ว รัฐบาลออกโดยกรมที่ดิน แต่กรมป่าไม้บอกว่าอยู่ในเขตป่าไม้ถาวรจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ กว่าแปลง เนื้อที่ ๕๐๐,๐๐๐ กว่าไร่ รัฐบาลออกเองแท้ ๆ และรอกันมา เพราะอะไรท่านประธานครับ ทำไปแล้วรัฐมนตรีไม่ได้เงิน เดือดร้อน ยุ่งยาก ประชาชนลำบากข้างเขา ไม่สนใจเมื่อเข้าท่านรับปากแล้วที่ผมเสนอไปต่อกรมการปกครอง เสนอบอกว่า ขอให้ท่านหยิบยกขึ้นมาเถอะครับ แก้ปัญหาทั่วประเทศ ถึงไม่ได้เงินก็ทำเถอะครับ ได้ประโยชน์ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเห็นรัฐบาลชุดนี้ และผมมีความเชื่อมั่นว่าท่านนายกฯ บรรหาร ศิลปอาชา นั้นท่านจะเข้ามาแก้ไข ปัญหา แต่การที่ท่านจะไปรวบอำนาจอยู่ ปล่อยเสียเถอะครับ ให้คนอื่นเขาทำบ้าง เพราะฉะนั้นผมก็เป็นห่วงเหมือนอย่างเพื่อนสมาชิกเป็นห่วงคือว่า กฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วจะไปคุ้มครองเจ้าของสัมปทานที่ได้ประโยชน์ โดยที่จะทำให้สัญญา

ที่ผ่านมานั้นเขาร่ำรວຍอยู่แล้ว ผมอยากให้เห็นท่านประธานบุญเอื้อที่เคารพ
 และผมชื่นใจ ผมยังจำความที่ท่านพูดที่เวียตนามว่า ตายแล้วเอาอะไรไปไม่ได้
 ทำความดีเพื่อประเทศชาติ ท่านประธานครับ ช่วยบอก กรม. ชุดนี้ด้วย
 บอกรัฐบาลชุดนี้ด้วยครับว่า ตายแล้วเอาอะไรไปไม่ได้จริง ๆ ระหว่างมีชีวิตอยู่
 ทำให้เขากราบไหว้ ให้เขาสรรเสริญเถอะ ทำเพื่อประเทศชาติ เพื่อบ้าน
 เพื่อเมืองที่ถวายสัตย์ปฏิญาณเถอะ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนเพื่อนสมาชิกว่า
 กฎหมายฉบับนี้รับหลักการไว้ก่อน แล้วก็ช่วยกันแก้ หาวิธีการว่าจะทำตรงไหน
 จะเพิ่มตรงไหน ในหลักการก็เปิดกว้างไว้แล้ว และผมอยากให้เห็นรัฐบาล
 ที่เกิดประโยชน์อย่างนี้ให้เข้าสู่สภาให้มาก ตรงนั้นแหละท่านประธานครับ
 พี่น้องประชาชน ชาวไร่ ชาวนา หรือผู้ด้อยโอกาสที่เขาเลือกเราเข้ามานั้น
 เขาจะได้สรรเสริญว่า สภาประเทศไทยห่วงใยประชาชน รัฐบาลภายใต้การนำ
 ของท่านบรรหาร ศิลปอาชา ห่วงใยประชาชน ไม่ได้ห่วงนายทุน แต่ถ้ากฎหมายดี ๆ
 ไม่เอาเข้ามา รัฐบาลก็ทำไปอย่างโน้น ทำไปอย่างนี้ เต็มเข้า เต็มออก
 ยึกยัก ๆ จนชาวบ้านเขาบอกว่า ไปบอกรัฐบาลเสียที่เถอะให้ตั้งหน้าตั้งตาทำงาน
 เพื่อบ้านเพื่อเมืองเถอะ เลิกเสียที่ตำแหน่งการเมืองรัฐมนตรีแย่งกัน เหมือนกับ
 เด็กเล่นละคร เหมือนกับเล่นลิเกกัน ซึ่งผมกราบเรียนท่านประธาน ขออภัย
 ท่านประธานด้วยที่มาระบายให้ท่านประธานฟัง -----

ผมก็มีท่าทีประหลาดเป็นประหลาดที่จะต้องกราบเรียน เพื่อฟ้องประชาชนให้ทราบ และขอฝากพี่น้องประชาชนทั้งหลายว่า กฎหมายฉบับนี้ต้องยอมรับ ของรัฐบาลก็ดี ของประชาธิปไตยก็ดี ดีทั้งนั้น และสภาผู้แทนฯ ของเราทุกคนก็เห็นด้วย ผมคิดว่า คงไม่มีใครคัดค้าน แล้วเราก็เชื่อว่าเราจะไปช่วยกันแก้ไขให้เกิดประโยชน์ แก่พี่น้องประชาชนมากที่สุด ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิฑูรย์ นามบุตร เชิญครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อนุบวรราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิฑูรย์ นามบุตร ประชาธิปัตย์ จากอนุบวรราชธานี ผมมีโอกาสได้แจ้งฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบได้ลุกขึ้นมาชี้แจงให้กับสภาของเรา ได้รับทราบ หลายส่วนดีใจที่ท่านมีโอกาสได้ชี้แจง แต่สิ่งที่ท่านได้ชี้แจงนั้น มันไม่เหมือนกับร่างที่ท่านได้เสนอเข้ามา ผมยังรู้สึกน้อยใจอยู่ว่า ทำไมไม่ค่อยกล้า ไม่ค่อยจริง ความคิดริเริ่ม เจริญ อยู่บ้าง คนเดิม ไม่เหมือนเดิมแล้วครับ สิ่งที่เรารอหวัง รอคอยมา ๗ ปี มันไม่น่าจะใช้แบบนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เดี่ยวผมจะมีโอกาสยกร่างที่กระทรวงยุติธรรมเป็นคนยกร่าง ซึ่งไม่เหมือนกับร่าง ที่รัฐมนตรี เสนอเข้ามาในวันนี้ ผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ผมมีพรรค มีพวกที่มีโอกาสมีส่วนร่วมร่างที่กระทรวงยุติธรรม แล้วก็พยายามที่จะคิด พยายามที่จะ ทำให้กฎหมายนี้เป็นประโยชน์สูงสุดให้กับพี่น้องประชาชน ท่านรัฐมนตรีมีโอกาส ได้ชี้แจงที่ไปที่มา ว่าที่ผ่านมานั้นเมืองไทยเราทำอย่างไร แต่ของกระทรวง ยุติธรรม เขายกร่างดีครับ เขามองถึงหลักกฎหมายสากลทั่วไป ได้มีการเปรียบเทียบ ของหลาย ๆ ประเทศ เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงเป็นกฎหมายที่บังคับใช้ให้เกิด ประโยชน์ กฎหมายฉบับนี้นั้นทางกระทรวงยุติธรรมมีความคิดอย่างหนึ่งว่า อาจจะดูที่มาของประเทศอังกฤษ เรื่องกฎหมายอันแฟร์ คอนแทรคท์ คริม แอคท์ (Unfair contract crime Act) ปี ๑๙๗๗ ซึ่งมีความต้องการที่จะให้รัฐนั้น เข้าไปแทรกแซงกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งเป็นกฎหมายจารีตประเพณีแต่เดิม เจตนารมณ์นั้นก็อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดถึงนะครับ ว่าต้องการให้ความเป็นธรรม แก่คู่กรณีที่มีอำนาจต่อรองน้อยกว่าให้ได้รับความเป็นธรรม บางครั้งทำสัญญา ที่อยู่ในภาวะจำยอม ท่านประธานที่เคารพครับ พวกเรามาพิจารณาในส่วนกฎหมายตรงนี้ หลายท่านก็พูดถึงว่าเป็นการทำลายความศักดิ์สิทธิ์แห่งการแสดงเจตนาของคู่ความ ในการทำสัญญา แต่พวกเราจะต้องให้ความยุติธรรมที่จะให้กับคู่ความที่อ่อนแอกว่า มีพลังน้อยกว่า ให้เกิดความสมดุลของสังคม ท่านประธานที่เคารพ เมืองเรา ประเทศไทยนั้นเราใช้ระบบซีวิล ลอว์ (Civil law) เรายึดประมวลกฎหมาย

แพ่งและพาณิชย์ เป็นหลักในการพิจารณา การออกกฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อที่จะมา ยกเว้นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บางมาตรานั้น เช่น มาตรา ๓๗๓ เพื่อนสมาชิกหลายท่านก็ยกมาตราอื่นขึ้นมาพูด เช่น มาตรา ๓๗๓ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีข้อยกเว้นว่า มีข้อตกลงที่จะยกเว้นความรับผิดของคนที่เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงถือว่าเป็นโมฆะ กฎหมายฉบับนี้แหละครับที่จะมายกเว้นมาตรานี้เพื่อจะให้เกิดความเป็นธรรมกับประชาชน ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นในส่วนของร่างโดยเฉพะอย่างยิ่งมาตรา ๓ (๑) ร่างมาตรา ๓ (๑) นั้น สัญญาที่กระทำระหว่างหน่วยงานของรัฐ หรือสัญญาที่คู่สัญญา อย่างน้อยฝ่ายหนึ่ง เป็นหน่วยงานของรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน ซึ่งเป็นการที่รัฐให้สิทธิแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของรัฐ หรือเข้าทำกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคที่เป็นหน้าที่ของรัฐ นี่คือร่างของรัฐบาลที่เสนอวันนี้ แต่ร่างของกระทรวงยุติธรรมซึ่งได้ร่างเสร็จแล้วนั้นไม่ใช่อย่างนี้ครับ ร่างของกระทรวงยุติธรรม มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่ (๑) สัญญาที่กระทำระหว่างกระทรวง ทบวง กรมด้วยกันเอง หรือระหว่างกระทรวง ทบวง กรมกับเอกชน โดยอาศัยอำนาจกฎหมายที่มุ่งหมายจะคุ้มครองประโยชน์ของรัฐ หรือประโยชน์ของสาธารณะ มีแต่ัน้ครับ-----

นี่คือร่างเดิมของกระทรวงยุติธรรม พอเข้ามาสู่การพิจารณาของสภาในวันนี้
 เพิ่มมาได้อย่างไรครับ เพิ่มมาว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่ อย่างที่
 ข้างต้นที่กราบเรียนว่า สัญญาสัมปทานซึ่งเป็นการที่รัฐให้สิทธิแก่บุคคลหนึ่ง
 บุคคลใดหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของรัฐ หรือเข้ามาทำกิจการอันเป็น
 สาธารณูปโภคที่เป็นหน้าที่ของรัฐ โดยรัฐให้ความคุ้มครองการหาประโยชน์
 หรือการทำกิจการดังกล่าวให้แก่เอกชนเป็นพิเศษ เพิ่มเข้ามา สิ่งที่ผมเคยได้
 สดับตรับฟังจากสื่อมวลชนในช่วงหนึ่งนั้น ผมเริ่มเชื่อแล้วครับว่าจะจะเป็นจริง
 ท่านรัฐมนตรีเฉลิมนั้นมีบุคลิกกับรัฐบาลชุดนี้เป็นอย่างยิ่ง ในช่วงนั้นท่านประธาน
 คงจะพอจำได้ว่า มีรัฐมนตรีของบางพรรคลาออกไป ๕ - ๖ ท่าน ท่านรัฐมนตรี
 มีโอกาสยกเรื่องสัญญาไม่เป็นธรรมขึ้นมาพูด อีกไม่กี่วันก็เข้ามาเป็นรัฐบาล
 ด้วยกันอีก เพราะเหตุผลนี้ใช่หรือไม่ อาจจะขอเรียนท่านประธานผ่านไป
 ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบว่า ข้อความต่าง ๆ ที่ยังไม่มีของร่างกระทรวง
 ยุติธรรม มาเพิ่มเติมในร่างของรัฐบาลซึ่งเสนอมาในวันนี้ ขอฝากกราบเรียน
 ถามท่านด้วย ท่านประธานที่เคารพ และอีกส่วนหนึ่งขอกราบเรียนถามว่า
 ณ สภาแห่งนี้มีร่างพระราชบัญญัติที่ ส.ส. ฝ่ายค้านเราได้เสนอเข้าไป
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมต้องขอกราบเรียนว่า มาตรา ๓ (๒) ทำไมต้อง
 ยกเว้นด้วย สัญญาเช่าซื้อ สัญญาเช่าที่อยู่อาศัยบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วย
 การเช่าซื้อที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำไมต้องยกเว้นด้วย ทั้ง ๆ ที่กฎหมาย
 ฉบับนี้พวกเราฝ่ายค้านได้เสนอกฎหมายเข้ามา แต่ ณ วันนั้นไม่ได้รับ
 หลักการจากสภาแห่งนี้เพราะเสียงรัฐบาลมากกว่า ถึงแม้ ณ วันนั้นทั้ง
 ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล และ ส.ส. ฝ่ายค้านเห็นดีเห็นงามกับกฎหมายฉบับนั้น
 และเมื่อมาถึงตอนนี้ก็ถูกยกเว้นไปด้วย ผมเองต้องขอเรียนถามว่าทำไม
 ต้องเป็นอย่างนั้น สัญญาหลายอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้พูดถึงรัฐเรามีโอกาส
 เสียเปรียบกับเอกชนโดยตลอด ในสภาพความจริงสัญญาสัมปทานนั้นก็ล้วน
 แต่เป็นสัญญาที่รัฐเสียเปรียบโดยทั้งนั้น เช่นโฮปเวลล์ เอกชนประวิงเวลาได้
 รัฐไม่มีสิทธิไปเร่งรัดหรือเลิกสัญญา หรือมือถือท่าน ส.ส. หลายท่านก็พูด
 ไปแล้ว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าเป็นประโยชน์จะยกเลิกก็เป็นประโยชน์ของ
 พี่น้องประชาชน อาจจะขอกราบเรียนท่านประธานไว้ว่า กฎหมายฉบับนี้
 ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีทำอย่างที่ท่านพูดชี้แจงไว้เมื่อีกว่า มีอะไรดี ๆ
 ไปแก้ไขไปปรับปรุงในกรรมาธิการทำได้อยู่แล้ว อาจจะให้ท่านรัฐมนตรี

ยืนยันอีกสักครั้งว่า ท่านจะเป็นตัวนำก็ในสิ่งที่ไม่เป็นธรรม ไม่เป็นประโยชน์ ผมเชื่อว่าถ้าท่านรัฐมนตรีมีโอกาสได้พูดนำร่องแล้ว กรรมาธิการส่วนใหญ่ ผมเชื่อว่าจะให้ความร่วมมือกับท่านในการที่จะแก้ไขในสิ่งที่ท่านพูดไปเมื่อสักครู่นี้ อาจจะขอทราบเรียนต่ออีกนิดหนึ่ง ผมขอสรุปประเด็นตรงนี้ว่า ผมเห็นด้วยกับหลักการโดยเฉพะอย่างยิ่งร่างของท่านสุวัชร ของพรรคประชาธิปัตย์ของเรา ที่ได้เสนอมานี้ ถ้าได้นำร่างของท่านสุวัชรมาเป็นหลักแล้ว โอกาสพิจารณา ดำเนินการเพื่อจะให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ผมว่าจะเกิดความเป็นจริงได้ และก็ต้องขอเรียนว่า ทั้งมาตรา ๓ (๑) และ (๒) ตัดออกเสียครับ และขอเสนอแนะต่อไปกับรัฐบาลว่า การทำสัญญาการสัมปทานของรัฐ กับเอกชนต่อไปในอนาคต ขอให้ยึดหลักประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นสำคัญ ไม่เพียงแต่มายึดคำตอบแทนที่รัฐของเราจะได้รับ และสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะขอทราบเรียนในระยะเวลาอันสั้น ๆ นี้ก็คือว่า อาจจะได้ยินได้ฟัง ผู้คนของรัฐบาลช่วยแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า ท่านถูกกล่าวหา มากมายว่าท่านมีผลประโยชน์ ท่านมีส่วนได้เสียกับกฎหมายฉบับนี้ อาจจะให้ผู้หลักผู้ใหญ่ในรัฐบาลที่ถูกกล่าวหา มาก ๆ นั้น อภิปรายพูดในสภาเป็น แนวทางให้ฟังว่าท่านจะเอาอย่างไร ท่านรองนายกรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ตรงนี้ ท่านลองพูดให้เราฟังว่าท่านมีความเห็นอย่างไรกับร่างกฎหมายฉบับนี้ พวกเราอยากฟัง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเฉลิมพล
สนิทวงศ์ชัย ครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
พรรคความหวังใหม่ จากอุดรธานี กระผมจะขอใช้เวลาในสภาแห่งนี้
เพียงสั้น ๆ เพื่อจะขอแสดงความคิดเห็นประกอบที่เห็นด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานครับ ความคิดที่ทุกรัฐบาลที่ว่าจะให้มี
การเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสัญญาที่ไม่เป็นธรรมนั้น มีมาหลายสมัยแล้ว
แต่ก็ไม่สามารถที่จะนำเข้าสู่สภาได้ เพราะฉะนั้นจึงคงปฏิเสธไม่ได้และต้อง
ยอมรับว่ารัฐบาลชุดนี้นั้นมีความกล้าหาญเพราะการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวนี้มันจะมีผลกระทบต่อบุคคลและแม้กระทั่งของรัฐมากมาย กระผมอยาก
จะขอกราบเรียนครับว่าความไม่เป็นธรรมและความจำเป็นของผู้รับสัญญานั้น
มีมานานแล้ว และก็เสียเปรียบกันมานานแล้วเมื่อเรื่องขึ้นสู่ศาล ศาลก็จะอาศัย
ข้อสัญญาเป็นหลักฐานในการที่จะวินิจฉัยในการตัดสิน ศาลจะพิจารณาอย่างอื่น
ไม่ได้ถึงแม้ว่าทั้ง ๆ ที่ศาลนั้นรับทราบ ว่าผู้รับสัญญานั้นเสียเปรียบอย่างมากมาย
แต่ศาลก็จำเป็นจะต้องตัดสินไปตามลายลักษณ์อักษรเป็นหลัก นั่นคือทำให้ผู้ซึ่ง
ได้รับสัญญานั้นเสียเปรียบมาโดยตลอดไม่ว่าจะอยู่ในฐานะผู้กู้ ในฐานะผู้เช่า
ในสถานะใด ๆ ก็ตาม และรวมไปกระทั่งถึงบางครั้งผู้รับสัญญาอาจจะเป็น
นิติบุคคลหรือเป็นบุคคลก็ตามที่ได้รับสัญญาจากรัฐ ขออนุญาตที่จะยกตัวอย่าง
ให้เห็นได้ชัดอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งได้อภิปรายไปถึงเรื่อง
ของการทำสัญญาในเรื่องของโทรคมนาคมว่าด้วยโทรศัพท์มือถือของ ๒ ช่อง
หรือ ๓ คลื่นนั้น นั่นก็ในเริ่มต้นก็ดูเหมือนได้รับคำอธิบายว่าการที่รัฐจำเป็นต้อง
รัฐนี้ผมหมายถึงว่ารัฐผู้ซึ่งทำสัญญากับ ๓ บริษัทให้เกิดโทรศัพท์มือถือณะครับ
ได้อ้างว่าในขณะนั้นไม่มีใครที่จะคาดคิดได้ว่า ธุรกิจนี้หรือสื่อนี้จะเจริญก้าวหน้า
สามารถหากำไรได้มากมายดังทุกวันนี้ เสร็จแล้วก็ได้ทำสัญญาให้เป็นการผูกขาด
เอารัดเอาเปรียบประชาชนผู้บริโภค ฉะนั้นตั้งว่าซื้อไปแล้ว แล้วเก็บค่าเช่า
อ้างว่าเป็นค่าบำรุงรักษาเดือนละ ๕๐๐ บาท ปีหนึ่ง ๖,๐๐๐ บาท มันเป็น
เวลาเท่าไรที่ผู้นั้นใช้หรือผู้บริโภคใช้ แล้วนอกจากนั้นในการให้บริการต่าง ๆ
ก็ยังเอารัดเอาเปรียบในเรื่องของการคิดค่าบริการด้วยดังนี้ เป็นต้น กระผมจะ
ไม่ตอบหรือจะไม่ถือว่าท่านพาดพิงถึงคณะกรรมการการคมนาคม ซึ่งกระผมเอง
เป็นกรรมการอยู่ด้วย เมื่อคณะกรรมการการคมนาคมได้นำเรื่องขึ้นศึกษา

ก็ได้พบว่าไม่สามารถที่จะตีฝ่าอุปสรรค คือสัญญาออกไปได้ แม้จะขอลดเพียง
 บาทเดียวบริษัทก็ไม่ยอมให้ลด เพราะฉะนั้นความก็เป็นดังนี้ ท่านประธานครับ
 ผมอยากจะกล่าวโดยสรุปว่า ถ้าหากกฎหมายนี้ผ่านสภานี้ไปประกาศใช้แล้วก็
 สามารถที่จะทำให้ความเป็นธรรมเกิดขึ้นในสังคมได้มากมายจะเป็นประโยชน์
 ต่อพี่น้องประชาชนผู้ซึ่งเสียเปรียบ และอาจจะเป็นกรณีที่ทำให้รัฐบาลได้สามารถ
 ใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ไปดำเนินการทำให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม
 ในการใช้โทรศัพท์ไม่ว่าจะในกรณีใด ๆ ท่านประธานครับ ในการที่รัฐบาลพยายาม
 ที่จะลดค่าโทรศัพท์มือถือตั้งที่ว่านั้นก็ถูกกล่าวหาโดยประการทั้งปวง แม้แต่รัฐบาล
 จะพยายามที่จะใช้วิธีการในลักษณะรูปแบบอื่นเพื่อที่จะให้ประชาชนได้บริโภค
 ในเรื่องของการสื่อสารมีวิธีช่องทางที่จะได้เลือกมากขึ้นก็ถูกกล่าวหาว่ารัฐบาลนั้น
 กระทำการไม่ถูกต้องมาโดยตลอด-----

เพราะฉะนั้นตรงนี้เองผมจึงเห็นว่าสภาแห่งนี้ น่าจะได้พิจารณากัน แล้วก็
ทำอย่างไรรัฐจึงจะได้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ไปประกาศใช้ แล้วก็ก็สามารถ
ทำให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมได้ในหลาย ๆ วิธีการซึ่งมีการทำนิติกรรมไว้
ไม่ว่าจะระหว่างเอกชนกับเอกชน หรือเอกชนต่อรัฐก็ตาม กระผมจึงเห็นเป็น
ความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปบังคับใช้
โดยด่วนที่สุด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนต่อไป ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้
อภิปรายกันมาหลายท่านแล้ว เกือบจะครบทุกพรรค ผมจะให้ฝ่ายค้านอภิปราย
อีกสักท่านหนึ่ง และฝ่ายรัฐบาลอีกท่านเดียว คุณประชาธิปไตย คำสิงห์นอก
เชิญครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านประธาน
ที่เคารพ ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีกระแสความสนใจเป็นเวลานาน
หลังจากที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีเฉลิม อยู่บำรุง ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กับท่านรัฐมนตรี
คนหนึ่งที่ได้มองเห็นถึงประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ แม้แต่กระผมเอง
ก็ชื่นชมในพฤติกรรมที่แสดงออกต่อสาธารณชนทั้งหลายเมื่อ ๔ - ๕ เดือนที่ผ่านมา
ว่าท่านจะต้องทำตัวเป็นวีรบุรุษของประเทศชาติแผ่นดินไทยว่าสัญญาที่รัฐเสียเปรียบ
เอกชน สัญญาที่ไม่เป็นธรรมทั้งหลายที่เกิดขึ้นในบ้านในเมืองนี้ ร้อยตำรวจเอก
เฉลิม อยู่บำรุง จะต้องทำ พี่น้องทั้งหลายปรบมือว่าท่านคือนักการเมืองที่กล้าหาญ
ชาญชัยที่ต้องทำสิ่งเหล่านี้เป็นการเลิกสัญญาทาสทั้งหลายที่มันเป็นโชครวนกตขี้ข่มเหง
ประชาชนทั่วประเทศอย่างไม่ไว้หน้า และนำสัญญาเหล่านั้นไปสร้างผลประโยชน์
ความร่ำรวยให้กับคนไม่กี่กลุ่มไม่กี่คนจนเป็นมหาเศรษฐีในระดับโลก ท่านประธาน
ที่เคารพ วันนี้กระผมได้ชื่นชมกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ด้วยรอยยิ้มของท่าน
ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ที่สามารถนำ พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้ามาสู่การ
พิจารณาของสภา เป็นการแทรกการประชุมของคนอื่นลงไปอย่างสิ้นเชิง
ด้วยมือของรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ คำว่าสัญญานั้นกระผมต้องขออนุญาต
วิพากษ์ว่ามันเกี่ยวข้องกับคนอยู่ ๒ กลุ่ม กลุ่มแรกก็คือกลุ่มผู้ได้ผลประโยชน์
กลุ่มสัญญาผู้ได้ผลประโยชน์เกิดจากโอกาสที่มี เกิดจากอำนาจที่มี และเกิด

จากความใจหिनของอยากจะได้ ความเอาวัดเอาเปรียบของสังคม ไม่ว่าสังคมนั้นจะแร้นแค้นขนาดไหน หากจนเพียงไร แต่ถ้าตัวเองมีโอสจะต้งทำทุกวิถีทาง จะต้งเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือทุกอย่งที่อ่านแล้วได้เปรียบเอาเปรียบผู้คนที่หลายในบ้านในเมือง นี่ค้กลุ่มผู้ที่ได้ผลประโยชน์ ประเภทที่ ๒ ก็ค้มวลมนุษยชาติที่เสียผลประโยชน์ ค้พวกที่ไม่มีโอกาส พวกไร้การศึกษา ด้อยการศึกษา พวกที่ไม่มีโอกาสอ่านแม้กระทั่งสัญญา พวกที่ไม่มีโอกาสรับรู้ว่สัญญาที่ท้ทำขึ้นไม่ก้คนก้พวกท้สัญญาในห้องลับ ๆ มีผลกระทบต้อตัวเองมากน้อยเพียงไร พวกนั้นเป็นเหมือนทาสที่อมตะนิรันดร์กาลเพื่อรอการแก้ไข รอวีรบุรุษที่จะมาแก้ไขชีวิตเขา นั่นค้กลุ่มที่เรียวว่ชีวิตหายนะ ท่านประธานครับ ดั้งนั้นวันนี้กฎหมายที่เสนอโดยรัฐบาล รัฐบาลนั้นก้รู้ที่สดุว่ามี กรรม. มีคนเป็นรัฐมนตรีหลายคน แต่มีคนคนหนึ่งก้คิดขึ้นมา ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ท่านบอกว่ ๗ ปีแล้วก้กฎหมายฉบับนี้พยายามเขียนแล้วเขียนแล้วที่จะเข้ามาสู่สภา วันนี้เป็นความสำเร็จของท่าน แต่กระผมเองได้ดูเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ก้มีส่วนดีอยู่บ้าง แต่ส่วนเสียผมถือว่ก้มี ส่วนดีเป็นกฎหมายที่สร้างควมชัดเจนสำหรับคนกลุ่มน้อย เป็นกฎหมายที่จะใช้สำหรับคนกลุ่มน้อยที่ยังเอาเปรียบรัฐบาล ที่ยังเอาเปรียบประชาชน ที่ทำให้ประเทศชาติเสียผลประโยชน์ ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ผมต้งขออนุญาตกราบเรียนว่คนกลุ่มน้อยนี้ กฎหมายฉบับนี้จะสามารถบังคับได้หรือไม่ผมยังไม่แน่วใจ -----

เพราะเป็นโครงการใหญ่ ๆ เป็นเอกชนรายใหญ่ที่สัมปทานกับรัฐบาล
 รัฐบาลสัญญาากับกลุ่มคนกลุ่มนี้ กลุ่มคนกลุ่มนี้บางคนมีอำนาจเป็นเสนาบดีอยู่ใน
 ครม. ผมจะถามให้ชัดเจนว่าท่านรัฐมนตรีเฉลิมหรือรัฐบาลนั้นจะใช้กฎหมายฉบับนี้
 เพื่อดำเนินการใด ๆ หรือไม่ ให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน ถ้าไม่ดำเนินการ
 ก็เสียเวลาในการที่จะนำกฎหมายฉบับนี้มาพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้กราบเรียนไปแล้วโครงการใหญ่ ๆ เช่น โทรศัพท
 จะเป็นโทรศัพท์ขององค์การรัฐวิสาหกิจซึ่งปัจจุบันนี้ก็เอาเปรียบประชาชน
 จะต้องเสียค่าเช่าค่าบำรุงทั้ง ๆ ที่ซื้อเครื่องไปแล้ว เสียค่าบริการ ค่าโทร
 จำนวนมากมาย ประชาชนเดือดร้อน มีเตอร่น้ำประปา มีเตอรไฟฟ้า ราษฎร
 หรือประชาชนซื้อไปแล้วเดี๋ยวนี้บ่นเต็มบ้านเต็มเมืองว่าเขานั้นเสียเปรียบ
 ต้องชำระทุกเดือน ๆ เป็นค่าบำรุง เวลามันพียงมันเสียหายต้องเสียเงินตัวเอง
 ซ่อมแซมอยู่เป็นประจำ สิ่งเหล่านี้กฎหมายฉบับนี้จะมีผลต่อเขาหรือไม่ แต่เท่าที่ดู
 ไม่มีครับ แตนสนธยาครับท่านประธาน นี่คือจุดบกพร่องที่กระผมเองต้องดึงเอาไว้
 กับรัฐบาลที่เสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้ามา และกระผมขอขยับไปอีกจุดหนึ่งที่
 รัฐบาลทำต่อเอกชนรายใหญ่ รัฐบาลเสียเปรียบก็ยิ่งเห็นครับ อย่างเช่น
 การทางพิเศษกิตติ การเคหะฯ กิตติ อะไรต่อมิอะไรที่มันเกิดขึ้นที่เราวิพากษ์วิจารณ์
 ทั้งสื่อมวลชนและผู้แทนราษฎร รัฐบาลเสียเปรียบแต่จะนำกฎหมายฉบับนี้ไปต่อสู
 ไปแก้ไขไม่ได้เลยครับ นี่เป็นการเล่นลิเกที่พรรคการเมืองร่วมรัฐบาลถนัดหรือเปล่า
 ท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ ดังนั้นผมจึงไม่มั่นใจที่ผมได้ชื่นชม
 อุดมการณ์ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งผมถือว่ามีวันนี้เป็นอันควิน
 ชี้มาขาวเพื่อที่จะมาแก้ไขสัญญาเป็นข้อถาวรซึ่งสร้างความเสียเปรียบให้กับ
 ประเทศชาติต่อผู้ร้ายที่สุด สิ่งเหล่านี้เราจะแก้ไขหรือไม่ นอกจากนั้น
 โทรศัพท์มือถือ ผมอยากถามท่านประธาน ไปห้องน้ำก็ถูกผู้แทนราษฎรบ่น
 ไปที่ตลาดในตลาดที่ กทม. นี่แหละครับก็บ่นว่าค่าโทรศัพท์ผู้แทนทำอะไรอยู่
 มั่วแต่ไปเถียงกันเรื่องอย่างอื่น มั่วแต่ไปขัดแย้ง ครม. แล้วโทรศัพท์ที่แพงอยู่
 ซื้อเครื่องมาแล้ว ๓๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท จะต้องมาเสียค่าบำรุงเดือนละ
 ๕๐๐ บาท เสริจแล้วยังโทรไม่ติดอีก ๒๐ ครั้งกดที่ไม่ติดก็ยังไม่ได้ใช้
 สัญญาเหล่านี้ควรที่จะมาเขียนให้เป็นความชัดเจนในกฎหมายฉบับนี้ว่าต้อง
 ยกเลิก ขอฝากท่านประธานด้วย และผมคิดว่าท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม
 อยู่บำรุง ท่านมีเจตนาดี แต่ด้วยความรู้เป็นหมอไม่ถูกทางท่านอาจจะ
 ไม่ทราบจริง ๆ ว่าสัมปทานที่รัฐบาลเสียเปรียบเป็นอย่างไร

๑๒๓

สผ ๓/๒๕๓๘ (ส. ๑)

เพทหาย ๕๗/๒

ถ้า ๗๗๗ รองนายกรัฐมนตรีที่ท่านสมาชิกได้เอ่ยถึงได้มาอธิบายว่าท่านเคยทำหรือไม่ หรือที่เขาวิพากษ์วิจารณ์ว่าท่านได้เปรียบต่อสัญญารัฐบาล ต่อสัมปทานที่ท่านได้เซ็นสัญญาไปแล้วมันเป็นอย่างไรมันจะถือว่าเป็นวิพาทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านอธิบายนะครึบว่าสัญญาที่ไม่เป็นธรรมที่พูดอยู่เดี๋ยวนี้มันเป็นอย่างไรมันว่าท่านได้เปรียบอย่างไรมันถึงมีความร่ำรวยกันมากมายเหลือเกิน ส่วนคนเดือดร้อนมาก อันนี้ผมไม่ได้วิจารณ์ ผมชื่นชมกับความสามารถ ชื่นชมกับสติปัญญาที่สามารถเอาเปรียบพี่น้องมวลมนุษยชาติได้ ผมขอสรรเสริญอย่างยิ่ง แล้วอีกไม่นานท่านคงได้เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ดังนั้นกระผมจึงขออนุญาตกราบเรียนไปว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ถ้าจะเป็นไปได้อยากจะให้ ๗๗๗ รัฐมนตรีผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ คือท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ชี้ชัดว่าสัญญาที่เป็นหมิ่นล้าน แสนล้านที่ประชาชนเดือดร้อนทั่วประเทศนี้จะแก้ไขได้หรือไม่ ถ้าแก้ไขไม่ได้ก็ไม่ต้องเสียเวลา ถอนร่างกลับไป

ประการที่ ๒ คำว่า สัญญาที่ไม่เป็นธรรมระหว่างรัฐทำกับเอกชน เป็นโครงการใหญ่ที่ประชาชนเดือดร้อน ๗๗๗ รัฐมนตรีที่ทุกคนอยากจะเรียกร้องให้ท่านมาพูดเสียงหวาน ๆ ของท่านในสภาแห่งนี้ ประชาชนได้รับทราบว่ามันไม่เป็นธรรมอย่างไร หรือเป็นธรรมอย่างไร ถ้ามันเป็นธรรมท่านเดือดร้อนอย่างไร พี่น้องประชาชนเดือดร้อนอย่างไร อธิบาย หรือถ้ามันไม่เป็นธรรมจริง ผมยินยอมที่จะแก้ไขหรือผมยินยอมที่จะให้แปรญัติเอาโครงการใหญ่ ๆ เข้ามาแก้ไขได้ สิ่งเหล่านี้จะเป็นวีรบุรุษของรัฐบาล กระผมจึงเป็นห่วงว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นการเล่นละครมากกว่าอย่างอื่น พี่น้องประชาชนที่ทำสัญญากู้ยืมเงินในหมู่บ้าน ความชัดเจนในกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้เอ่ยถึง -----

นั้นแสดงว่ากฎหมายได้เกี่ยวข้องกับเฉพาะคนกลุ่มน้อย เป็นกฎหมายที่จะพิจารณา
โดยสภาแล้วไม่คุ้มค่า จะเป็นการสัญญาประกันภัยบุคคลที่ ๓ ก็แล้วแต่ทุกวันนี้
ชนแล้ววันนี้ไม่รับผิดชอบ สิ่งเหล่านั้นควรจะหยิบยกขึ้นมาพูดในกฎหมาย แต่ว่า
ท่านก็ไม่ได้บันทึกเอาไว้ ไม่ได้ร่างเอาไว้ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ประชาชน
เขาจึงมองว่านักการเมืองที่เข้ามายากเหลือเกิน เลือกตั้งแต่ละทีเลือดตาแทบ
กระเด็น ทุกวันนี้ก็ไม่อยากให้ยุบสภา ประธาณายอย่างเดียวให้นายกฯ ลาออก
แล้วเลือกตั้ง แต่นายกฯ ใหม่อย่างนั้นก็แค่นั้น เขาอยากจะให้ผู้แทนฯ ของเขา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปลงได้แล้วครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ขออีก ๒ นาที
ท่านประธานครับ เขาอยากให้ผู้แทนฯ ของเขาได้มาพูดกฎหมายที่คนส่วนใหญ่
เขาได้รับประโยชน์มากกว่าคนส่วนน้อย และกฎหมายที่ออกมาแล้วไม่สามารถ
บังคับใช้ได้ ไม่สามารถที่จะนำไปปฏิบัติหรือฟันเอาสัญญาที่ประชาชนเดือดร้อน
ซึ่งไม่เป็นประโยชน์กับเขามาพูดในสภาให้เสียเวลา ดังนั้นผมจึงขออนุญาต
กราบเรียนว่าสิ่งที่พวกเราทั้งหลายต้องการในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้คือ
รัฐบาลได้ออกกฎหมายที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง รัฐบาลที่มีเจตนาแน่วแน่
มีเจตนารมณ์ชัดเจนว่ากฎหมายสัญญาที่ไม่เป็นธรรมที่ผมชื่นชมความคิดของ
ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งผมอยากให้เป็น มท. ๑ มานานแล้ว
ได้แสดงเจตนาอย่างกล้าหาญว่า กฎหมายฉบับนี้จะต้องทำลายสัญญาที่รัฐบาล
ทำกับเอกชนทั้งหมดที่ประชาชนเดือดร้อนให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดินไทย นั่นคือ
วีรบุรุษของ ฯพณฯ รัฐมนตรี เฉลิม อยู่บำรุง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดอกเตอร์สุทิน นพเกตุ เชิญ

นายสุทิน นพเกตุ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน นพเกตุ กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม
ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อกรณีที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญา
ที่ไม่เป็นธรรม กระผมรู้สึกมีความยินดีและชื่นชมในความคิดริเริ่มของรัฐบาล
ชุดปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ท่านรัฐมนตรี เฉลิม เพียงช่วงเวลา ๑ ปี ท่านสามารถผลักดันให้
ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้าสู่สภา และก็ต้องขอแสดงความชื่นชมท่านสมาชิกที่มี
ความพยายามและมีความคิดริเริ่มเช่นกันในการนำร่าง พ.ร.บ. ฉบับเดียวกัน
มีความคิดในแนวทางเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพครับ การริเริ่มที่จะมี
การสร้างสัญญาที่เกิดความเป็นธรรมในลักษณะที่เป็นกฎหมายฉบับนี้ ผมถือว่า

เป็นความคิดริเริ่มที่รัฐบาลชุดนี้เทียบกับรัฐบาลหลายชุดที่ผ่านมายังไม่มีโอกาส และไม่ได้มีการผลักดันเท่าที่ควร ตรงนี้แหละครับท่านประธาน เป็นสิ่งที่น่าจะได้ประทับใจไว้ในประวัติศาสตร์ของการคิดริเริ่ม แต่ท่านประธานที่เคารพครับ แน่่อนความคิดที่ว่า เป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรมนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตบางเรื่อง ณ ขณะนั้น การตัดสินใจสภาวะการณ์คงจะเป็นคนละแบบ ครม. แต่ละชุดก็ต้องใช้ดุลพินิจ ใช้เหตุใช้ผล ใช้การพิจารณาว่าเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม และผมเชื่อว่าคณะรัฐมนตรีแต่ละชุดที่ผ่านมาที่ได้มีการอนุมัติโครงการต่าง ๆ ก็ได้พิจารณาประเด็นเหล่านี้ไปแล้ว เพราะการที่เราพิจารณากฎหมายฉบับนี้

ในสภาพปัจจุบันเรามองถึงอนาคตต่อไป ในสาระสำคัญผมคิดว่าขณะนี้รัฐบาลมุ่งเน้นผู้ด้อยโอกาสที่เสียเปรียบและไม่มีโอกาสที่จะช่วยตัวเอง ในสภาพที่ผ่านมา การแก้ปัญหาเรื่องความไม่เป็นธรรมจะเป็นไปตามตัวบทคือ ตามรูปแบบของสัญญาที่ได้กำหนดลงไปแล้ว ที่ได้ทำกันมาแล้วในอดีต แต่สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะให้โอกาสศาล ผู้พิพากษาในการที่จะทำหน้าที่ได้ดีกว่า มีโอกาสสร้างความเป็นธรรมมากกว่า ตรงนี้แหละครับท่านประธาน ที่เคารพครับ ผมคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ท่านสมาชิกน่าจะแสดงความยินดีและ ก็เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนผู้ด้อยโอกาสและผู้เสียประโยชน์กรณีของเอกชนต่อเอกชนเท่าที่เกิดมา มีประเด็นอย่างนี้มากมายท่านประธานที่เคารพครับ ในคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ซึ่งผมเป็นกรรมการ เราได้เผชิญกับคำร้องเรียนและก็ต้องนำไปสู่กระบวนการยุติธรรม ในแนวทางของรัฐสภาในฐานะองค์กรที่เป็นนิติบัญญัติได้ใช้วิธีการประสานหาทางช่วยเหลือและแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม แต่ตรงนี้เป็นความคิดริเริ่มของรัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีเฉลิมได้นำเรื่องนี้เข้าสู่สภา ผลักดันให้เป็นพระราชบัญญัติ ผมถือว่าเป็นการริเริ่มที่เป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ ส่วนสาระสำคัญในรายละเอียดนั้น ยังมีโอกาสที่ท่านสมาชิกที่เข้าไปเป็นกรรมการจากแต่ละพรรคการเมือง มีโอกาสที่เข้าไปแปรญัตติ ผมคิดว่าโอกาสตรงนั้นเป็นโอกาสของท่านสมาชิกอยู่แล้ว และท่านก็สามารถที่จะปรับปรุงในสิ่งที่ท่านเห็นว่าน่าจะเป็นธรรมมากขึ้น แต่ ณ จุดนี้ ณ ขณะนี้ผมเชื่อว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่น่าจะเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรมและสร้างโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาสที่เสียเปรียบมาเป็นเวลาชวาวนานผ่านการเสียเปรียบมาหลายรัฐบาลมาแล้ว รัฐบาลชุดนี้

๑๒๖

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ปวิญา ๕๘/๓

ของ ฯพณฯ บรรหาร ก็จะมีโอกาสทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ ผมจึงเห็นชอบกับ
การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยหลักการ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน
ที่ให้โอกาสกระผมได้อภิปรายในส่วนนี้

- ๕๙/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ได้มีท่านสมาชิกอภิปรายเสนอ
ข้อคิดเห็นอย่างกว้างขวางหลายท่านแล้วครับ ต่อไปนี้ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผมขอเรียนหาหรือ
ท่านประธานหน่อยครับ ท่านประธานขอปิดหรือขอมติเลยครับ เพราะมันเกี่ยวกับการ
การสรุปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอปิดครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่ารับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้แล้ว ต่อไปคณะกรรมการครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร ผมทบทวนกับท่านประธานไปแล้ว
ใช้ใหม่ครับ ผมก็เลยสงสัยท่านประธานเวลาถาม คือถ้าเป็นเรื่องขอปิด ผมยังมีสิทธิ
ที่จะสรุป แต่เมื่อท่านขอมติไปแล้ว ผมเข้าใจว่าไม่ทราบว่าจะข้ามขั้นตอนหรือไม่
ผมเคารพท่านประธานนะครับที่พูดทั้งหมด เพียงแต่ที่ผมอยากจะสรุปเท่านั้นเอง
แต่เมื่อท่านประธานขอไปอย่างนี้แล้วไม่ทราบว่าจะข้ามขั้นตอนใหม่ หรือว่าผมจะขอ
ความกรุณาจากท่านประธานจะได้ใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะสรุปตอนท้ายก็ได้

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีเสนอ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมครับ รัฐบาลขอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก
แล้วสัปดาห์ที่ ๒๗ คนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๒๗ ท่าน โดยรัฐบาลขอ ๕ ท่าน สัปดาห์ของ ส.ส. ๒๕ ท่าน ท่านสมาชิก

๑๒๘

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

บุศกร ๕๙/๒

ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เป็นอันว่าตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๗ ท่าน ท่านรัฐมนตรีเสนอ ๕ ท่าน เชิญครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ ผม วิฑูรย์ นามบุตร ด้วยความเคารพเป็นอย่างยิ่งจากท่านประธาน เกรงว่าท่าน อาจจะถูกรื้อครหาต่อไปได้ สิ่งหนึ่งที่ท่าน ส.ส. สุวโรช ได้เรียนกับท่านเมื่อกี้ ท่านสุวโรชได้เรียนถามท่านประธานว่า ที่ท่านถามเมื่อสักครู่นี้เป็นอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อภิปรายสรุปใช้ไหม

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ใช่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าจะอภิปรายสรุปก็สรุปตอนนี้ได้เลย คุณสุวโรชจะสรุปไหมครับ คุณสุวโรชครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้ยังจะต้องมีการตั้ง คณะกรรมการวิสามัญ เราจะต้องไปพิจารณากันในวาระ ๒ อีก เพราะฉะนั้น ตอนนี้นั้นขอความกรุณาได้ไหม ขอให้ไปตั้งคณะกรรมการวิสามัญเลย

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม นิพนธ์ บุญญามณี ผมคิดว่าถ้าจะอนุญาตให้อภิปรายสรุปอีกครั้ง ผมกลัวว่าเราจะผิด ประเพณีปฏิบัติ ผิดข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ ขอขอบคุณมาก
คุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลิ่ง (ชุ่มพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สุวโรช พะลิ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุ่มพร พรรคประชาธิปัตย์
 ผมขออนุญาตทำความเข้าใจกับท่านประธานเพื่อตรงกันเท่านั้นเองครับว่า
 สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นว่าผมถูก ประธาน อย่างไรดีครับ ผมไม่กล้าใช้คำพูดตรงนี้
 หือ เลขขึ้นตอนตรงนี้ไปแล้วใช้ใหม่ครับท่านประธานครับ ผมยกมือแล้ว
 เมื่อสักครู่ผมยกมือ นะครับ ไม่ใช่ผมไม่ยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันเลขไปแล้ว

นายสุวโรช พะลิ่ง (ชุ่มพร) : ครับ แต่ท่านประธานเอง
 ข้ามไป ผมก็เลยลุกขึ้นท้วงติงท่านประธาน แล้วท่านประธานบอกว่าเดี๋ยวสรุปได้
 ผมก็เลยส่งสื่อย เข้าไปใหญ่เพราะท่านประธานถามในชั้นรับหลักการแล้ว
 ท่านรัฐมนตรีเฉลิมก็กำลังจะ เสนอกรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันลงมติไปแล้วนะครับ

นายสุวโรช พะลิ่ง (ชุ่มพร) : ผมก็เลยไม่ทราบว่า จะสรุป
 ตรงไหน เป็นอันว่าในการอภิปรายในครั้งนี้ ข้อบังคับทั้งหมด เป็นอันว่าผมปฏิบัติ
 ตามข้อบังคับใช้ใหม่ครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้อง

นายสุวโรช พะลิ่ง (ชุ่มพร) : ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านรัฐมนตรี เสนอ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ๕ ท่าน ๑. นายกู้เกียรติ
 สุนทรบุระ ๒. นายจรัญ ภักดีธนากุล ๓. นายณัฐพงศ์ โปษะบุตร
 ๔. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ ๕. นายพลศักดิ์ วรรณพงษ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นสัดส่วนของสมาชิก
 ขอเชิญพรรคชาติไทย ๕ ท่าน

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคชาติไทย ชัยภูมิ ในพรรคชาติไทยเสนอ ๕ ท่าน

๑. นายเรวัต ลีรินกุล ๒. นายศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์ ๓. นายสุรสิทธิ์
 นิตวุฒิวรภัทร์ ๔. นายทรงศักดิ์ ทองศรี ๕. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข
 ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับรองถูกต้องครับ เชิญ
 ประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน

นายสนั่น สุธากุล (สตุล) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ
 กรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน ดังนี้ ๑. นายสุวโรช
 พะลัง ๒. นายวิเชียร คันถ่อง ๓. นายคำรณ ฦ ลำพูน ๔. นายสมชัย
 เจริญช่าง และ ๕. นายอิสสระ สมชัย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับรองถูกต้อง ความหวังใหม่
 ๓ ท่าน เชิญ

นายพิชัย มงคลวิรุณ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม พิชัย มงคลวิรุณ ความหวังใหม่ กาฬสินธุ์ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการ
 ตามสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ ดังนี้ ๑. นายระวี กิ่งคำวงศ์
 ๒. นายสนธิ จันทรวงศ์ ๓. นายวิทยา ชันอาสา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับรองถูกต้องครับ พรรคชาติพัฒนา
 ๓ ท่าน

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร
 พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา
 ดังนี้ ๑. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ๒. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย
 ๓. นายสุชน ชามพูนท ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้อง พลังธรรม ๑ ท่าน
 นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม อริสมันต์ พงศ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม ขอเสนอ นายพงษ์เทพ เทพกาญจนา
 ตามสัดส่วนของพรรคพลังธรรม ๑ ท่าน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้อง กิจสังคม ๑ ท่าน
 เชิญครับ

นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
 นครสวรรค์ ในสัดส่วนของกิจสังคมขอเสนอ คุณศุภพรพงศ์ ชวนบุญ ขอผู้รับรองครับ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ ประชากรไทย ๑ ท่าน
 นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิติพงศ์ เต็มเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กระผมใคร่ขอเสนอ นายอภิชาติ
 ตระกูลกิติยากร เป็นกรรมาธิการวิสามัญตามสัดส่วนพรรคประชากรไทย
 ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้อง พรรคนำไทย ๑ ท่าน
 นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร (กาญจนบุรี) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม กำนันไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดกาญจนบุรี พรรคนำไทย ผมใคร่ขอเสนอ นายกิตติ ธนากิจอำนาญ
 ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ พรรคเสรีธรรม ๑ ท่าน

๑๓๒

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

วัชรวิ ๖๐/๕

นายบรรลุ สุกุณีวารี (ตราด) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม บรรลุ สุกุณีวารี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตราด
ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของเสรีธรรม นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ เอกภาพ มวลชน

๑ ท่าน

นายบัวสอน ประชามอญ (เชียงราย) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายบัวสอน ประชามอญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงราย พรรคเอกภาพ ในสัดส่วนของเอกภาพ มวลชน กระผม
ขอเสนอ นายบัวสอน ประชามอญ ผมเอง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๑๓๓

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ชุดีมา ๖๑/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาฯ อ่าน

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.

๑. นายภูเก็ยรติ สุนทรบุระ ๒. นายจรัญ ภักดีชนากุล ๓. นายณัฐพงศ์
โพบกะบุตร ๔. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ ๕. นายพลศักดิ์ วรรณพงษ์
๖. นายเรวัต สิริกุล ๗. นายศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์ ๘. นายสุรสิทธิ์
นิติวุฒิวรวัักษ์ ๙. นายทรงศักดิ์ ทองศรี ๑๐. นายพีรพันธ์ พาลุสุข
๑๑. นายสุวโรช พะลัง ๑๒. นายวิเชียร คันถ้อง ๑๓. นายคำรณ ณ ลำพูน
๑๔. นายสมัย เจริญช่าง ๑๕. นายอิสสระ สมชัย ๑๖. นายระวี กิ่งคำวงศ์
๑๗. นายสนิท จันทรวงศ์ ๑๘. นายวิทยา ชันอาสา ๑๙. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ
๒๐. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย ๒๑. นายสุชน ชามพูนท ๒๒. นายพงษ์เทพ
เทพกาญจนา ๒๓. นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ ๒๔. นายอภิชัย ตังค์ศิณีนาถ
๒๕. นายกิตติ ธนากิจอำนวนัย ๒๖. นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ และ
๒๗. นายบัวสอน ประชามอญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดร่างพระราชบัญญัติฉบับใด
เป็นหลักครับ เชิญรัฐมนตรี

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลขออนุญาตให้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีเสนอร่างของรัฐบาล
เป็นหลัก ไม่คัดค้านนะครับ ต่อไปก็เป็นกำหนดแปรญัตติที่วันครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
กราบเรียนท่านประธานครับ ตามข้อบังคับ ๗ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๗ วัน ไม่ขัดข้องนะครับ เป็นอันว่า
จบการพิจารณาในวาระที่ ๑ แล้ว

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาแห่งชาติ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีท่านสมาชิกได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติทำนองเดียวกันนะครับ คือร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาแห่งชาติ
พ.ศ. (นายปรีชา มุสิกกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ผมจึงขออนุญาตพิจารณา
รวมเลย ไม่ขัดข้องนะครับ ขอเชิญรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

๑๓๔

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ชุดิมา ๖๑/๓

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิทยา แห่งชาติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาระบบมาตรฐานวิทยาแห่งชาติ
เหตุผล เนื่องจากในด้านพัฒนาระบบมาตรฐานวิทยาของประเทศไทย ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบดำเนินการ ทำให้การวัดการตรวจสอบ การทดสอบ การสอบเทียบ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการผลิตและการ ควบคุมคุณภาพยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอันเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ นอกจากนี้การแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศกำลังทวีมากขึ้น ทำให้ต้อง จัดให้มีมาตรการในการสร้างระบบและมาตรฐานในการวัดปริมาณของประเทศ ให้เป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงต้องพัฒนาและ ส่งเสริมงานในด้านมาตรฐานวิทยาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปัจจุบัน กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงาน ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานในด้านนี้ แต่เนื่องจากจำกัดผูกพันกับกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการไม่มีความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการ รับการถ่ายทอดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สมควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีลักษณะการบริหารงานเป็นอิสระ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักของประเทศ สำหรับงานด้านนี้ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม โดยมีกองทุนซึ่งประกอบด้วยทุนจากภาครัฐและแหล่งทุนอื่น ๆ เป็นทุนในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเสนอเข้ามาสู่สภาเพื่อพิจารณา เราต้องยอมรับความจริงว่า การผลิตหรือทางภาคอุตสาหกรรมนั้นมีอุตสาหกรรมมากมายชนิด ตั้งแต่เล็ก ไปถึงขนาดใหญ่ แต่เนื่องจากการวัดที่เป็นระบบมาตรฐานของสากลในโลกนั้น ประเทศไทยเรายังไม่มีระบบที่ควบคุม หรือกฏระเบียบอย่างแน่ชัด เราจะ เห็นได้ว่าแม้ประเทศเวียดนามซึ่งเป็นประเทศที่ล่าหลังกว่าเราก็มียกกฎหมาย ฉบับนี้ขึ้นมารองรับแล้ว ฉะนั้นกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เห็นว่าในการที่เราจะทำอุตสาหกรรมไปสู่ระบบสากลเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ในอเมริกา หรือในต่างประเทศยอมรับกับอุตสาหกรรมที่เราผลิตขึ้น เพื่อให้เป็นมาตรฐานสากลนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อที่จะ ช่วยธุรกิจทางภาคอุตสาหกรรม นี้คือแนวทางและเหตุผล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนายแพทย์ปรีชา มุสิกกุล เชิญครับ

นายปรีชา มุสิกกุล (ก้าแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม

ปรีชา มุสิกกุล จากจังหวัดก้าแพงเพชร พรรคประชาธิปัตย์ ผมและคณะซึ่งประกอบด้วย ท่าน ส.ส. สนั่น สุชากุล ส.ส. จังหวัดสตูล ส.ส. วินัย เสนเนียม จากจังหวัดสงขลา ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ

เหตุผล เนื่องจากว่างานในด้านพัฒนาระบบมาตรวิทยาของประเทศไทย ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบดำเนินการ ทำให้การวัด การตรวจสอบ การทดสอบ การสอบเทียบ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการผลิตและการควบคุม คุณภาพยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอื่นเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ นอกจากนี้ การแข่งขันในทางการค้าระหว่างประเทศกำลังทวีมากขึ้น ทำให้ต้องจัดให้มีมาตรการ ในการสร้างระบบและมาตรฐานในการวัดปริมาณของประเทศให้เป็นที่ยอมรับจาก นานาประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงจำเป็นต้องพัฒนาและส่งเสริมงานในด้าน มาตรวิทยาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีลักษณะ การบริหารงานเป็นอิสระ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลัก ของประเทศสำหรับงานด้านนี้ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยมีกองทุนซึ่งประกอบด้วยทุนจากภาครัฐและแหล่งทุน อื่น ๆ เป็นทุนในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

กระผมอยากจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เรื่องของมาตรวิทยานี้ ความจริงแล้วประเทศไทยควรจะมีองค์กรนี้ใน ๑๐ ปีที่แล้ว ซึ่งอาจจะล่าช้าไปบ้าง ในรัฐบาลที่แล้วของ ฯพณฯ นายฯ ชวน หลีกภัย ก็ได้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๓๖

สผ ๓/๒๕๓๔ (ส. ๑)

นภัสสร ๖๒/๒

เสนอเข้าสภา ก็ปรากฏว่าได้บรรจุเข้าวาระแล้วแต่่ายังไม่ทันได้พิจารณาที่มีการ
ยุบสภาเกิดขึ้น ก็ต้องขอขอบคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ท่านยิ่งพันธ์ มนะสิการ ที่ได้เห็นความสำคัญและนำ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอเข้าสภาในวาระนี้ -----

- ๖๓/๑

๑๓๖

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ณัฐชนก ๖๓/๑

ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ความสำคัญของเรื่องมาตรวิทยานี้เป็นเรื่องใหญ่มาก เพราะคำว่า มาตรวิทยา มันเป็นวิชาการ เป็นศาสตร์อันหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการวัดปริมาณต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของมวล เรื่องน้ำหนัก เรื่องความยาว เรื่องของไฟฟ้า เรื่องของแสง เรื่องของเสียงมากมาย มันไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของการผลิต คุณภาพทางด้านผลิตผลทางอุตสาหกรรม ซึ่งเราจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องนำไปแข่งขันกับต่างประเทศ และโดยเฉพาะเราเองได้ถูกกีดกันในเรื่องทางการค้า โดยนำเอาเรื่องของคุณภาพของสินค้ามาเป็นเรื่องใหญ่ เนื่องจากว่าคุณภาพของสินค้านั้นเป็นหลักที่เราได้ตกลงกันทั่วโลกว่า ในการผลิตสินค้านั้นเราต้องใช้ระบบที่เราเรียกว่า ไอ.เอส.โอ. ๙๐๐๐ (ISO ๙๐๐๐) ไอ.เอส.โอ. ไกด์ ๒๕ (ISO Guide ๒๕) และ ไอ.เอส.โอ. ๑๕๐๐๐ (ISO ๑๕๐๐๐) ซึ่งมันเกี่ยวข้องกับเรื่องของการควบคุมคุณภาพของโรงงาน เรื่องของการควบคุมเครื่องมือที่อยู่ในห้องทดลอง ห้องทดสอบและการควบคุมในเรื่องของสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ที่เราถูกกีดกันในบางประเทศ โดยเอามาเป็นข้ออ้าง ประเทศไทยเราต้องยอมรับว่าเราล่าช้ามากในเรื่องของมาตรวิทยา ประเทศหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว ในยุโรป ในอเมริกา เขามีองค์กรระดับชาติ และเป็นสากลมาแล้วนานนับสิบปี สำหรับในกลุ่มอาเซียนเองนั้น จะเป็นประเทศ สิงคโปร์ กัมพูชา มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย เขาก็มีมาแล้ว เป็นองค์กรระดับชาติ แต่ว่าประเทศไทยเรานั้นเรายังไม่มีองค์กรระดับชาติเกี่ยวกับเรื่องของมาตรวิทยา เพราะฉะนั้นจึงเป็นข้อเสียเปรียบ ข้อเสียเปรียบตรงนี้ ผมอยากจะเรียนท่านประธานในเรื่องของความแม่นยำ เพื่อจะได้ทำความเข้าใจว่าทำไมเราจำเป็นจะต้องมีองค์กรระดับชาตินี้ขึ้น เรื่องของความแม่นยำในเรื่องของการวัดนั้นเขาแบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ระดับแรกนั้นเขาเรียกว่าเป็นระดับสากล เป็นระดับที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก ในประเทศที่ได้พัฒนาถึงจุดสูงสุดนั้น เช่น ในประเทศฝรั่งเศสนั้นมีองค์กรที่มีชื่อย่อว่า บี.ไอ.พี.เอ็ม. (BIPM) ซึ่งทั่วโลกยอมรับว่าองค์กรนี้มีอุปกรณ์ที่เป็นหน่วยวัดที่ได้มาตรฐาน เก็บรักษาไว้ แล้วก็มีประเทศที่ยอมรับในระดับสากลอยู่หลายประเทศ ประเทศเหล่านี้ก็ได้พัฒนาไปถึงจุดสูงสุดแล้ว ในระดับที่ ๒ รองลงมาเป็นระดับที่เรียกว่ามาตรฐานขั้นต้น หรือ ขอโทษครับที่จะต้องพูดภาษาอังกฤษ ก็คือ ไพรมารี สแตนดาร์ด (Primary Standard) อันนี้จะเป็นหน่วยงานในระดับชาติ สามารถที่จะใช้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นมาตรฐาน โดยมาตรฐานสากลเขายอมรับให้

แต่ว่าจำเป็นที่จะต้องเป็นองค์กรในระดับชาติซึ่งเราไม่มี ของเราไปมีระดับที่ ๓ กับระดับที่ ๔ คือเป็นระดับที่เขาเรียกว่าเป็นมาตรฐานอ้างอิง ซึ่งเป็นห้องปฏิบัติการในระดับต่ำลงมากกว่าระดับชาติ และระดับที่ ๔ ก็เป็นมาตรฐานระดับใช้งาน ก็อยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการเท่านั้นเอง ซึ่งถ้าสินค้าของเราผ่านจากโรงงานที่มีเครื่องมือเครื่องมือในระดับ ๓ ระดับ ๔ แล้วทั่วโลกเขาจะไม่ยอมรับ นอกจากว่าเราจะต้องไปขอสอบเทียบเครื่องมือเหล่านั้นจากในระดับที่ ๒ หรือในระดับที่ ๑ ถึงจะเป็นที่ยอมรับในมาตรฐานสินค้าเหล่านั้น ตรงนี้เองที่เราเสียเปรียบ เพราะการจะต้องไปสอบเทียบนั้นจะต้องไปในประเทศที่เขา มีองค์กรระดับชาติเหล่านั้นแล้ว ต้องเสียเงินเป็นจำนวนมาก ผมทราบรายงานมาว่าปีหนึ่งเราเสียไปนับเป็นพันล้านบาท อันนี้ก็สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เราต้องมีค่าใช้จ่ายออกไปยังต่างประเทศมากมาย และนอกจากนั้น ถ้าเราจะหาเครื่องมือเครื่องมือที่ได้ระดับมาตรฐานเอามาไว้ในโรงงานต่าง ๆ ก็เป็นเครื่องมือที่แพงมาก -----

เพราะฉะนั้นความจำเป็นอันนี้เอง เมื่อรัฐบาลที่แล้วก็พยายามที่จะเสนอ
กฎหมายฉบับนี้แต่ว่ายุบสภาเสียก่อน เพราะฉะนั้นในคราวนี้ก็เป็นที่น่ายินดีว่า
ถ้าเราได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้สำเร็จไปแล้ว และสามารถที่จะตั้งองค์กร
ระดับชาติขึ้นมาได้ เราก็สามารถที่จะอยู่ในระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นระดับที่เรียกว่า
ไพรมารี สแตนดาร์ด เราสามารถที่จะเข้าไปเป็นสมาชิกของหน่วยงาน
ของระดับสากลได้ เพราะว่าถ้าไม่ใช่ระดับชาติหรือระดับที่ ๒ แล้วเราจะ
เข้าไปเป็นสมาชิกระดับนั้นไม่ได้เลย และตรงนี้จะครบที่เป็นข้อเสียเปรียบ
ที่เราไม่สามารถที่จะไปสอบเทียบกับในประเทศเราได้ เราต้องไป
ต่างประเทศ แต่ถ้าเรามีองค์กรระดับชาติซึ่งจะกำหนดขึ้นตามที่กฎหมายนี้
ได้พิจารณาและสำเร็จเรียบร้อยไปแล้ว เราก็จะมีมาตรฐานระดับชาติ
ซึ่งเป็นที่ยอมรับจากมาตรฐานสากล การสอบเทียบเครื่องมือต่าง ๆ
ในโรงงานต่าง ๆ เราไม่จำเป็นต้องออกไปต่างประเทศ นี่เป็น
เหตุผลอันหนึ่ง สิ่งที่น่าเป็นห่วงมาก เนื่องจากบางโรงงานก็ดี หรือว่า
บางโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้ประกอบผลผลิตที่เป็นอันตรายไว้ในประเทศ
อย่างจะเป็นเรื่องของถังน้ำมันก็ดี ยกตัวอย่าง แต่ว่าไม่มีมาตรฐาน
ตามที่สากลได้กำหนดไว้ก็ทำกันออกมา แล้วก็ไม่ได้มีการไปสำรวจ
หรือไปตรวจสอบเครื่องมือเหล่านี้เลย สิ่งเหล่านี้จะเป็นอันตรายต่อ
ประชาชนอย่างมาก เพราะเครื่องมือในโรงงานเหล่านี้มีอยู่บางที่
ก็ไม่ได้มาตรฐานอาจจะเป็นอันตรายต่อประชาชนเมื่อนำเอาออกมาใช้
ผมจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่วมกับ ส.ส. ๒ ท่าน ซึ่งกระผม
คิดว่าในหลักการนั้นก็คงไม่ได้แตกต่างกันกับที่รัฐบาลเสนอ เพราะว่า
เป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ได้เคยเสนอมมาแล้วในรัฐบาลที่แล้ว ผมจึง
จำเป็นที่จะต้องเรียนต่อที่ประชุมนี้ต่อท่านประธานสภา เพื่อจะให้เห็น
ความสำคัญของร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยา พ.ศ.
ซึ่งจะได้พิจารณากันต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้อภิปรายแล้วนะครับ
ก่อนจะลงมติรับหลักการผมจะสอบถามว่าจะมีผู้อภิปรายสรุปหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีกระผมจะขอถามมติว่า
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒ ฉบับนี้หรือไม่

๑๔๐

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

นภา ๖๔/๒

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ
โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่ารับหลักการนะครับ
ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการวิชาการครับ

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีขอเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
เสนอ ๒๗ ท่าน รัฐบาลก็ท่านครับ

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : รัฐบาลขอเสนอ ๕ ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๕ ท่าน เชิญครับ

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ๑. นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ ๒. คุณชดช้อย
เอี่ยมพงษ์ ๓. คุณรวงทอง พันพาไพโร ๔. คุณเฉลิมชัย ท่อนาค
๕. คุณจักริน วงศ์กุลฤดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางสมาชิกของเรามีจำนวน ๒๒ ท่าน
สัดส่วนชาติไทย ๕ ท่าน เชิญเสนอครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
เจริญ จรรย์โกมล พรรคชาติไทย จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทยเสนอ
๑. นายชัยศักดิ์ ทะไกรราช ๒. นายเจริญ จรรย์โกมล ๓. นายจาตุรงค์
เพ็ญรพัฒน์ ๔. นายศักดิ์ คงเพชร ๕. นายทศพล สังขทรัพย์ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับรองถูกต้อง ประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน
เชิญครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วิฑูรย์ นามบุตร ประชาธิปัตย์ อุบลราชธานี ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของ
พรรคประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน ๑. นายปรีชา มุสิกกุล ๒. คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์
๓. นายสนั่น สุชากุล ๔. นางวรศุลี เชาว์ศิริกุล ๕. นายพรศักดิ์ เปี่ยมคล้า
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับรองถูกต้อง ความหวังใหม่ ๓ ท่าน
เชิญครับ

นางศรีนวล ศรีตรัย (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ส.ส. ศรีนวล ศรีตรัย พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอ นายทศพร มูลศาสตร์สาทร
พันเอก ดอกเตอร์อภิวันท์ วิริยะชัย นายแพทย์ภูมิินทร์ ลิ้มระประเสวีรัฐ ขอผู้รับรองด้วยนะคะ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับรองถูกต้อง ชาติพัฒนา ๓ ท่าน
เชิญครับ

นางสาวคมคาย เฟื่องประยูร (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน คมคาย เฟื่องประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา
จังหวัดจันทบุรี ขอเสนอคณะกรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา ดังนี้
๑. นายรักษ์ ด้านกุล ๒. นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก และ ๓. นายทวีศักดิ์
สุภาศรี ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ พลังธรรม ๑ ท่าน เชิญครับ
นายเสรี พัฒนพันธ์ชัย (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ ผม เสรี พัฒนพันธ์ชัย พลังธรรม กรุงเทพมหานคร ผมขอเสนอ
กรรมการในสัดส่วนของพรรคพลังธรรม ๑ ท่านคือ นายแพทย์วิมลภ ยิงตรง
ผมขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ กิจสังคม ๑ ท่าน เชิญ
นายชูศักดิ์ แอกทอง (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม ชูศักดิ์ แอกทอง กิจสังคม จากสุรินทร์ ขอเสนอกรรมการในสัดส่วนของ
กิจสังคม ๑ ท่านคือ นายชูชัย มุ่งเจริญพร ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ ประชากรไทย ๑ ท่าน เชิญ
นายภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์ ประชากรไทย กรุงเทพฯ
ขอเสนอ นายสมบัติ เปี่ยมบริบูรณ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้อง นำไทย ๑ ท่าน
นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ นำไทย จากเชียงใหม่ ขอเสนอสัดส่วนของพรรคนำไทย
คือ พลเรือโท วิชาญ วิชาญภูมิประเทศ ขอผู้รับรอง ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ เสรีธรรม ๑ ท่าน เชิญ
นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม พูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี
พรรคเสรีธรรม ขอเสนอกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคเสรีธรรม จำนวน

๑๔๓

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ชนิกา ๖๕/๓

๑ ท่านคือ ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ เอกภาพ มวลชน ๑ ท่าน

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ขอเสนอ คุณเจี๋ย ก๊กผล

ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ ขอขอบคุณมากครับ เชิญครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม วิฑูรย์ นามบุตร ประชาธิปัตย์ อุบลราชธานี กรรมาธิการในสัดส่วนของ

พรรคประชาธิปัตย์ขอเปลี่ยน ๑ ท่าน เปลี่ยนจาก นางวรศุณี เชาว์ศิริกุล เป็น

นายสิทธิชัย โควสุรัตน์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ ขอขอบคุณครับ เชิญท่านเลขาฯ

อ่าน

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. ๑. นายยิ่งพันธ์
มนะสิการ ๒. นางสาวชดช้อย เอี่ยมพงษ์ ๓. นางรวงทอง พันพาไพร
๔. นายเฉลิมชัย ห่อนาค ๕. นายจักริน วงศ์กุลฤดี ๖. นายชัยศักดิ์
ทะไกรราช ๗. นายเจริญ จรรย์โกมล ๘. นายจตุรงค์ เพ็ญรพัฒน์
๙. นายศักดา คงเพชร ๑๐. นายทศพล สังขทรัพย์ ๑๑. นายปรีชา มุสิกกุล
๑๒. คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ๑๓. นายสนั่น สุภากุล ๑๔. นายสิทธิชัย
โควสุรัตน์ ๑๕. นายพรศักดิ์ เปี่ยมคล้า ๑๖. นายทศพร มุลศาสตร์สาทร
๑๗. พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย ๑๘. นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ
๑๙. นายวิรัช ดำนกุล ๒๐. นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก ๒๑. นายทวิศักดิ์
สุภาศรี ๒๒. ว่าที่เรือโท วิลลภ ยิงตรง ๒๓. นายชูชัย มุ่งเจริญพร
๒๔. นายสมบัติ เปี่ยมบริบูรณ์ ๒๕. พลเรือโท วิชา วิภัติภูมิประเทศ
๒๖. ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล และ ๒๗. นายเจีย ก๊กผล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติกี่วัน เชิญรัฐมนตรี กำหนด
แปรญัตติ

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ขอแปรญัตติภายใน
๗ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีขอเสนอแปรญัตติ ๗ วัน
ตามข้อบังคับ ไม่ขัดข้องนะครับ ต่อไปใช้ร่างของท่านใดเป็นหลัก

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ขอของรัฐบาลเป็นหลัก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอร่างของรัฐบาลเป็นหลัก
ไม่ขัดข้องนะครับ

ต่อไปขอพิจารณา ๖.๓ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๒ ฉบับคือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ.
(พันตำรวจเอก สุทธิ คะสุวรรณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ.
(นายอำนาจ สุวรรณคีรี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างอีกฉบับหนึ่งผมได้รับคือ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. (นายไพจิต ศรีวรขาน เป็นผู้เสนอ) เป็นร่างการเงินซึ่งนายกรัฐมนตรียอมรับแล้ว ผมเห็นว่าถึงแม้ว่ายังไม่ได้บรรจุระเบียบวาระ แต่เป็นเรื่องทำนองเดียวกัน จึงขออนุญาตจากที่ประชุมว่าเห็นควรจะนำร่างของคุณไพจิต ศรีวรขาน มารวมพิจารณาเสียด้วย ถ้าไม่ขัดข้อง ผมก็ขออนุญาตเลยต่อไปขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชิงชัย มงคลธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการ พรรคความหวังใหม่ จากกาฬสินธุ์ กระทรวงศึกษาธิการ
 ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. และ
 ร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันซึ่งมีเนื้อหาลักษณะเดียวกัน ต่างเฉพาะชื่อเท่านั้น

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

เหตุผล เนื่องจากในปัจจุบันนี้สภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย ใน
 พระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนา
 สำหรับพระภิกษุสามเณร มีขอบเขตในการให้การศึกษาอย่างจำกัดและยังไม่มีระเบียบ
 การบริหารงานที่ชัดเจนและเหมาะสม ทำให้ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาและส่งเสริม
 การศึกษาและการผลิตบุคลากรทางศาสนาของประเทศ สมควรขยายขอบเขตให้
 การศึกษาของสถาบันการศึกษาดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และจัดระเบียบการ
 บริหารงานให้ชัดเจนและเหมาะสม โดยจัดตั้งสถาบันการศึกษาดังกล่าวขึ้นเป็น
 มหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทาง
 วิชาการพระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั่วไป รวมทั้ง
 ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ พันตำรวจเอก สุทธิ คະสุวรรณ

พันตำรวจเอก สุทธิ คະสุวรรณ (บุรีรัมย์) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สุทธิ คະสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผมพร้อมด้วยคณะซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้ นายปลิววัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์ นายชัย ชิดชอบ นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล นายทรงศักดิ์ ทองศรี นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ นายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี นายจาดุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ และ พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ก็เป็นร่างลักษณะเดียวกันแต่ต่างชื่อ ซึ่งชื่อว่าร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มี ๒ ฉบับด้วยกัน ซึ่งหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนั้นเหมือนกัน แต่คล้ายคลึงกันกับของคณะรัฐบาลที่ท่านรัฐมนตรีได้กราบเรียนไปแล้ว เพื่อที่จะไม่ให้เสียเวลาต่อสภาฯนี้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ฉบับที่กระผมกับคณะได้เสนอต่อสภาแห่งนี้มีทั้งหมด ๗ หมวด ๑ บทเฉพาะกาลและ ๖๖ มาตรา โดยสาระสำคัญซึ่งกระผมจะขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิกเพื่อเป็นแนวในการพิจารณาโดยย่อ โดยที่กระผมจะไม่ขอขยายความเพื่อเป็นการประหยัดเวลาของสภาฯนี้

หลักการ ๑. มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่งเป็นสถาบันเฉพาะทางทำการสอนวิจัย และพัฒนาด้านพระพุทธศาสนา

๒. มหาวิทยาลัยมีความเป็นอิสระ

๓. มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล

๔. มหาวิทยาลัยไม่เป็นส่วนราชการ

๕. การจัดตั้งและการจัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ

ผ่านกระทรวงศึกษาธิการ

๖. การอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของกระทรวงศึกษาธิการ

๗. ให้มีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย

๘. ให้มีสภาวิชาการทำหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย

๙. ให้มีอธิการบดี รองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานรับผิดชอบในการบริหารงานบุคคลตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
๑๐. ให้มีพระภิกษุและคฤหัสถ์ปฏิบัติงานในสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ
๑๑. ให้พระภิกษุที่ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอนมีตำแหน่งทางวิชาการเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
๑๒. ให้มีผู้แทนของมหาวิทยาลัยที่เป็นคฤหัสถ์ในการจัดทำนิติกรรมต่าง ๆ
๑๓. ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือน อัตราเงินนิตยภัต และเงินประจำตำแหน่งของพระภิกษุที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินสวัสดิการต่าง ๆ
๑๔. ให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยจะมีพระภิกษุ สามเณร และคฤหัสถ์
๑๕. วิทยาเขตจะมีฐานะเป็นแบบจำลองของมหาวิทยาลัยทั้งในด้านการบริหารและวิชาการ แต่ไม่เป็นนิติบุคคล
๑๖. มหาวิทยาลัยมีการกระจายอำนาจทางการบริหารและทางวิชาการให้กับวิทยาเขตค่อนข้างมาก
๑๗. การแต่งตั้งบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งทางการบริหารให้ใช้วิธีการเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยทั่วไป
๑๘. มหาวิทยาลัยมีรายได้สำคัญจาก ๒ แหล่งคือ รายได้จากงบประมาณแผ่นดิน เงินอุดหนุนและรายได้หรือผลประโยชน์อื่นจากการลงทุนหรือทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
๑๙. มีการวางระบบบัญชีและการตรวจสอบบัญชีโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
๒๐. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกำกับดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย
๒๑. ให้มหาเถรสมาคมควบคุมการเรียนการสอนและการวิจัยให้เป็นไปตามพระธรรมวินัย
- กระผมและคณะก็ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ซึ่งคล้ายคลึงกันแต่ต่างแต่ชื่อ เพื่อให้สภานี้พิจารณาเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่อไป

รัฐมนตรีสัมพันธ์ ทองสมัคร ได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 แนวทางที่เสนอผมอยากทราบเรื่องนี้ ๆ ว่า มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ นี้
 จะต้องอยู่ในความดูแลของกระทรวงศึกษาธิการเหมือนเดิมไม่ได้อยู่ที่
 ทบวงมหาวิทยาลัย โดยสำนักว่าการศึกษาทางพระพุทธศาสนามีความ
 เกี่ยวพันกับกระทรวงศึกษาธิการ และการศึกษาในระดับต่าง ๆ ของ
 ประเทศทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีที่รักษาการ
 ต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อจะได้มีโอกาสออก
 ประกาศกระทรวงหรือได้มีโอกาสที่จะกำกับดูแลให้การปฏิบัติงานของ
 มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ ได้มีความเจริญก้าวหน้าสอดคล้องกับการศึกษาของ
 ประเทศซึ่งต่อไปนี้อยู่ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ฉบับที่ ๘ ซึ่งจะเน้น
 ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีใจสูงกว่าคนธรรมดา
 เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ จะเป็นสถาบันหลักที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะ
 สามารถให้การศึกษากับนิสิต นักศึกษา นักเรียนในระดับต่าง ๆ ของ
 ทางมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยหรือโรงเรียนของรัฐและของเอกชนที่อยู่
 นอกเหนือจาก ๒ สถาบันนี้ด้วย ฉะนั้นอยากจะฝากรัฐบาลว่าให้ควรรีบ
 ดำเนินการให้การสนับสนุนช่วยเหลือกิจการของมหาวิทยาลัยสงฆ์ ซึ่งตั้งมา
 ร่วม ๑๐๐ ปีแล้ว ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระปิยะมหาราช
 เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ แห่ง ถ้าเผื่อเราพัฒนาให้ดีจะเป็นสถาบันหลักที่สามารถ
 ขยายผลออกไปเป็นสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนานานาชาติ เป็นศูนย์กลาง
 ของมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนานานาชาติ -----

อันที่จริงแล้วประเทศไทยเป็นประเทศที่ค่อนข้างจะเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนา เพราะฉะนั้นแนวโน้มของประเทศไทยที่ว่าจะจะเป็นประเทศที่เจริญรุ่งเรือง ที่สุดในโลก เป็น ๑ ใน ๘ ของโลก ตามคำพยากรณ์ของนักเศรษฐศาสตร์ในโลก หรือองค์การสหประชาชาติ ใน ๒๐ ปีข้างหน้าเราจะเจริญรุ่งเรืองมาก ถ้าเผื่อว่าเราสามารถทำให้การเมืองลงตัว เศรษฐกิจลงตัว และสังคมของเรา ดีขึ้น เพราะฉะนั้นสถาบันทางวิชาพุทธศาสนาก็มีส่วนที่จะช่วยเกื้อกูลมนุษยชาติ หรือเรียกว่า เป็นมรดกของมนุษยชาติในโลกนี้ด้วยส่วนหนึ่ง ประเทศไทยจะเป็น ศูนย์กลางอันหนึ่ง มีท่านผู้พูดไว้ประทับใจกระผมก็บอกว่า ประเทศไทยสามารถ จะเป็นมหาอำนาจได้ทางจิตวิญญาณ ท่านผู้พูดที่วัดบวรฯ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อว่า รัฐบาลได้เอาใจใส่จริงจัง ๆ ช่วยกันในเรื่องที่จะให้วิชาพุทธศาสนาเป็นวิชาหนึ่ง ที่จะเกื้อกูลคนในประเทศของเราทุกระดับ แล้วก็เกื้อกูลไปถึงระบบนานาชาติได้ ก็จะช่วยเกื้อกูลให้สันติสุขของมนุษยชาติได้

ในประการต่อไป ผมกราบเรียนว่า มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ นี้เป็น มหาวิทยาลัยที่เป็นนิติบุคคลที่อยู่ในความควบคุมของคณะสงฆ์ และกระทรวงศึกษาธิการ อยากเสนอแนะรัฐบาลว่า คณะสงฆ์จะเข้มแข็งได้นั้น รัฐบาลจะต้องมีการปรับปรุง องค์การที่เกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์ คือการบริหารงานคณะสงฆ์ขณะนี้หรือการศึกษาของ สงฆ์ขณะนี้เราฝากไว้ที่กรมการศาสนา กรมการศาสนาเป็นสำนักงานเลขาธิการ ของคณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์ ซึ่งยังไม่เข้มแข็งพอ ถ้าเผื่อรัฐบาล เอาใจจริงเอาใจที่จะให้การบริหารงานในมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่งได้รับความเข้มแข็ง มากขึ้น องค์การที่ควบคุมดูแลคือคณะสงฆ์จะต้องมีเครื่องมือ เครื่องมือ จะต้องมียุทธศาสตร์ ที่รองรับที่มีความเข้มแข็ง มีบุคลากร มีทุนทรัพย์ บุคลากรที่นำมาใช้ในสำนักงาน เลขาธิการการศึกษาคณะสงฆ์น่าจะเป็นบุคลากรที่มาจากมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่ง ซึ่งมีดอกเตอร์มากมาย แล้วเป็นดอกเตอร์ที่ไม่ได้เห็นแก่อามิสสินจ้างรางวัลหรือ แสวงหาประโยชน์ บางองค์ก็สอนโดยไม่ได้คิดอะไร ส่วนใหญ่แล้วก็หลายรูปที่ จบดอกเตอร์มาแล้วยังไม่ได้สมณศักดิ์ เป็นเจ้าคุณท่านก็ไม่ตั้งใจอะไรถ้ารัฐจะ ให้อีกดี แล้วเป็นบุคลากรที่ควรจะช่วยเข้ามาช่วยกิจการพระศาสนาตรงนี้ให้มาก ในองค์การบริหารสำนักงานเลขาธิการการศึกษาคณะสงฆ์ อยากจะฝากให้ช่วย ปรับปรุงตรงนี้เป็นภาระเร่งด่วน ถ้าต้องการจะให้มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ เป็นศูนย์กลาง ของพระพุทธการศึกษา พระพุทธศาสนาที่ส่งผลไปถึงการศึกษาในนานาชาติด้วย ตรงนี้จะต้องให้มีการปรับปรุง ที่จริงแล้วในสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการ การศึกษาคณะสงฆ์มีกฎหมายรองรับอยู่แล้ว คือพระราชบัญญัติรับรองวิทยฐานะ

อันที่จริงออกสมัยที่ท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมเป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และท่านรัฐมนตรีสัมพันธ์ เป็นรัฐมนตรีช่วยฯ อยู่ในขณะนั้น มาตอนนี้ก็คิดว่ารัฐบาลได้เสนอเข้ามาเพื่อจะปรับปรุงพระราชบัญญัติรับรองวิทยฐานะนั้นให้รองรับมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ นี้ ด้วยให้สอดคล้องกัน ในพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนั้นจะมีสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาอิสระ ซึ่งจำเป็นมากที่จะต้องได้รับการปรับปรุง ไม่ใช่ฝากไว้ที่ กรมการศาสนาเหมือนที่ทำมาแล้วอ่อนแอมาก รัฐบาล ท่านชวน หลีกภัย เคยเพิ่มเงิน ให้ถึง ๑,๖๐๐ ล้านบาทหรือ ๑,๘๐๐ ล้านบาท แต่ว่าใช้ไม่ทันที่กรมการศาสนา เพื่อจะปรับปรุงการศึกษาอิสระ เงินเหลือมากมาย แล้วก็ใช้ไปไม่ค่อยถูกเรื่อง ไม่มีประสิทธิภาพ ต้องมีการปรับปรุงตรงนี้

โดยสรุปท่านประธานก็คือว่าขณะนี้โลกกำลังเจริญทางวัตถุ โลกอยู่ในยุควัตถุนิยม โลกกำลังอยู่ในยุคบริโภคนิยม ทุนิยมเสรีกำลังครอบครองโลก โลกสังคมนิยมกำลังล้มหายตายจากไปเรื่อย ๆ แต่ว่าในระบบทุนนิยมนี้ถ้าเพื่อ จิตใจมนุษย์ตกต่ำ มนุษย์ก็จะเอาวัดเอาเปรียบ ชูดัดกัน รังแกกัน คนที่มีโอกาสน้อย ในสังคมก็จะได้รับความลำบาก ความแตกต่างระหว่างคนรวยกับคนจนจะมี ช่องว่างมากขึ้น เพราะฉะนั้นหลักสูตรของมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาผมอยากจะ ช่วยแก้ความเครียดของโลกมนุษย์ได้ ช่วยป้องกันความไม่มีสันติสุข ไม่มีสันติภาพ ของโลกได้ หรือว่าในทางส่วนตัวคนเป็นความดันเยอะ คนเป็นโรคจิตเยอะ คนเป็นความเครียดเยอะนั้น ถ้าเผื่อว่าเราได้ช่วยกันป้องกันความเสื่อมทราม เหล่านี้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมของเราโดยส่วนรวมแล้ว ผมคิดว่ากิจการของ มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ นั้นจะมีส่วนช่วยให้เราได้รับความสุข ความร่มเย็นเป็นสุข มีความเจริญรุ่งเรืองเหมือนกับที่ประเทศไทยได้ร่มเย็นเป็นสุขมานานับเวลาร่วม ๑,๐๐๐ ปี ภายใต้อิทธิพลของคำสอนของพระพุทธศาสนา -----

และนอกจากนั้นเรายังจะได้เอื้อไปยังมนุษยชาติ เหมือนที่เจ้าคุณพระธรรมปิฎก ซึ่งผมกราบเรียนไปครั้งหนึ่งแล้วว่า ท่านได้รับรางวัลสันติภาพของโลก แสดงว่า ฝรั่งทั้งโลกเขายอมรับว่า การสั่งสอนแบบตะวันออก วัฒนธรรมการพัฒนาจิตใจ ทางตะวันออกนั้นให้ความร่มเย็นเป็นสุข เขาได้รับความเจริญทางวัตถุ แต่จิตใจเขา ทุรนทุรายมาก เขาทำลายสิ่งแวดล้อม ทำลายธรรมชาติ จนกระทั่งเรียกว่า พัฒนา ที่ไม่ยั่งยืน เพราะฉะนั้นถ้าใช้หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาเข้าไปด้วย ก็เชื่อว่า จะนำไปสู่สันติภาพ นำไปสู่อิสรภาพ นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของความเป็นมนุษย์ ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น มีความเจริญทั้งวัตถุและทางด้านจิตใจควบคู่กันไป เพราะฉะนั้น ผมคิดว่า ทุกท่านคงจะสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ ได้เป็นศูนย์กลางของคำสอน ที่เป็นมรดกของมนุษยชาติ ของโลก ผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านไพจิตร ศรีวรชาน

นายไพจิตร ศรีวรชาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ

ไพจิตร ศรีวรชาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ กระผมขออนุญาตเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อให้มีขอบเขตในการให้การศึกษาอย่างจำกัดของพระสงฆ์ที่มีมากกว่า ๑๐๐ ปี ที่มีขึ้น และการบริหารงานที่มีความชัดเจนเหมาะสมยิ่งขึ้น ทำให้สอดคล้องต่อการพัฒนา การส่งเสริมการศึกษา และการผลิตบุคลากรทางศาสนาของประเทศ สมควรที่ ขยายขอบเขตการให้การศึกษาของสถาบันการศึกษาดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และการจัดระเบียบการบริหารงานให้ชัดเจน เหมาะสม โดยจัดตั้งสถาบันทาง การศึกษาดังกล่าวขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินการด้านการศึกษา วิจัย ส่งเสริม และให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุสงฆ์ สามเณร และประชาชน โดยทั่วไป รวมทั้งการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตได้นำเรียนข้อมูลเพื่อประกอบ

การพิจารณาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและ จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ซึ่งถือว่าเป็นสถาบันทางการศึกษาที่มีคุณค่ากับประเทศไทย เรามาเป็นเวลากว่า ๑๐๐ ปี ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่งขึ้น เพื่อที่จะเป็นสถานทางการศึกษา ให้กับพระภิกษุ สามเณร ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้สืบทอดพระศาสนาที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง ในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหามกุฏราชวิทยาลัยนั้น ได้เปิดทำการสอน เมื่อปี ๒๔๓๖ ถึงปัจจุบัน เป็นเวลา ๑๐๓ ปีเศษ และปัจจุบันมีวิทยาเขตด้วยกัน อยู่ที่อำเภอวังน้อย อำเภอสามพราน อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอเมืองจังหวัด

เชียงใหม่ อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอเมืองจังหวัดเลย ในขณะที่เดียวกันมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่งไม่ว่าจะเป็นมกุฏราชวิทยาลัย หรือจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยนั้น ยังมีได้มีกฎหมายรองรับที่ชัดเจนที่จะอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน สมาชิกท่านอำนวยได้กราบเรียนท่านประธานแล้ว เพราะฉะนั้นการที่ได้มีพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะทำให้มีศักยภาพในการที่รัฐจะให้การดูแล ให้มหาวิทยาลัยของพระ ได้มีความสัมฤทธิ์ผลในการจัดการศึกษาอย่างยิ่ง ท่านประธาน ผมขออนุญาตได้กราบเรียนว่า มีจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะต้องจัดการทำนุบำรุงการจัดการศึกษาของพระสงฆ์ ซึ่งเป็นความต้องการของมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่บวช เรียนอยู่ในปัจจุบันนี้ ที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ลูกหลานของชาวไร่ ชาวนา ซึ่งเป็นเกษตรกรที่ยากจน ที่ผมดูงบประมาณในแต่ละปีที่จะจัดเพื่อบำรุงมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ มาในอดีตนั้น ในปัจจุบันค่อนข้างได้น้อยนิด ทั้ง ๆ ที่เป็นสถาบันที่สำคัญ อย่างเช่น ดังตัวเลขที่กระผมได้ดูในงบประมาณปี ๒๕๓๙ จะมิงงบประมาณทั้งหมดที่ใช้ประมาณ ๑๐๓ ล้านบาท ในการลงทุน เพื่อให้จัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่ง ซึ่งมีพระนักศึกษาจำนวนถึง ๘,๑๗๐ รูป มีอาจารย์ทั้งหมด ๕๑๙ รูป เฉลี่ยแล้วเป็นค่าลงทุนเพื่อการศึกษาเพียง ๑๒,๖๐๐ บาทเศษต่อพระ ๑ รูป ซึ่งถือว่าถ้าเทียบอัตราส่วนในการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยอื่นแล้ว ประมาณ ๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ บาทต่อคนในการจัดการศึกษา ก็น้อยนิดเหลือเกินในการที่จะจัดการศึกษา แต่กระนั้นก็ตามภารกิจของมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ นี้ก็ยังได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องด้วยความจริงใจในการที่จะผลิตบุคลากรที่จะเป็นผู้สืบทอดพระศาสนาทางสาขามหานิกาย

เพราะฉะนั้นหากมีพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วก็จะทำให้เกิดดอกผลอย่างยิ่ง โดยเฉพาอย่างยิ่งในขณะนี้ในปัจจุบันมีพระภิกษุ สามเณร ที่เรียนอยู่ในทั้งสายปริยัติธรรม แผนกบาลี ทั้งปริยัติสายสามัญกว่า ๖๐,๐๐๐ รูปในปัจจุบันนี้ที่กำลังศึกษาแล้วเรียนอยู่ และเป็นนโยบายที่สำคัญในแผน ๘ ที่จะพัฒนาทรัพยากรบุคคล เพราะฉะนั้นถ้าได้จัดตั้งได้ตราพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งจะมีวิทยาเขตอยู่อีกถึง ๑๑ แห่ง ที่มีอยู่ในปัจจุบันที่จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดแพร่ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดพะเยา จังหวัดนครปฐม จังหวัดนครพนม ทั้งหมดก็จะเป็นสถาบันทางการศึกษาที่เป็นวิทยาเขตที่จะบริการลูกหลานที่บวชเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพบุคคลอย่างต่อเนื่อง ผมถือว่าเป็นโอกาสที่สำคัญอย่างยิ่งที่สภาฯ จะได้พิจารณาให้มีพระราชบัญญัติที่เป็นประโยชน์ทั้ง ๒ ฉบับ รวมไปถึงพระราชบัญญัติในการกำหนดวิทยฐานะของผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนาเป็นฉบับที่ ๓ ก็จะทำให้เกิดดอกออกผล กระผมเห็นด้วย และขอกราบเรียนเสนอต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเพื่อได้โปรดพิจารณา หากในการพิจารณาของสภาฯ ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญแล้วก็ได้เร่งรัดในการดำเนินการ ในการพิจารณาพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ เพื่อให้กลับเข้ามาสู่สภาฯ ให้ทันก่อนปิดสมัยประชุมก็จะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสภาฯ ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เพียงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมศักดิ์ คุณเงิน ครับ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ คุณเงิน เสรีธรรม จังหวัดขอนแก่น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมใคร่ขออนุญาตขอรบกวนเวลาอันมีค่าของสภาฯ เพื่อได้พุดจาปัญหาเกี่ยวกับการตั้งมหาวิทยาลัยสงฆ์ ซึ่งเป็นสถาบันสูงสุดทางพระศาสนา ทั้ง ๒ แห่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ความเป็นจริงแล้วสถาบันการศึกษาของสงฆ์ทั้ง ๒ แห่งนี้ก็มีวิวัฒนาการมา ๑๐๐ กว่าปี แต่สิ่งที่ผ่านมานั้นตั้งแต่สิ้นเกล้ารัชกาลที่ ๕ มาผ่านรัฐบาลประชาธิปไตย ตั้งแต่รัฐบาลจอมพล ป. กิติ จนกระทั่งถึงรัฐบาลล่าสุดก็ดี ความเพียรพยายามของผู้นำทางด้านศาสนาพยายามเรียกร้องครั้งแล้วครั้งเล่าที่จะให้การศึกษากอง ๒ แห่งนี้ได้มีกฎหมาย

รongรับอย่างถูกต้อง ได้มีกฎหมายยอมรับวิทยฐานะของพระภิกษุ สามเณร
 ที่เรียนจบระดับปริญญาตรีแต่ไม่ได้รับการรับรองต้องระหกระเหินไป
 ต่างประเทศ เช่นที่อินเดียรับรองวิทยฐานะถึงกลับมา ถึงจะได้รับการยอมรับ
 จากสังคมไทย เพราะฉะนั้นกระแสการเรียกร้องเป็นมาโดยตลอด เพราะฉะนั้น
 ผมอยากจะสนับสนุนรัฐบาลในวันนี้ที่ได้ตัดสินใจด้วยความกล้าหาญ เพราะว่า
 กฎหมายลักษณะดังกล่าวนี้ เข้าสู่สภาฯ เมื่อใดก็จะมีอรรถรรพ์ความเป็นไปทุกครั้ง
 ไม่เคยผ่านการพิจารณาวาระ ๓ ออกมาใช้บังคับได้เลย เพราะฉะนั้นผมถือเป็น
 ความกล้าหาญของรัฐบาล ขอชื่นชมในการตัดสินใจครั้งนี้ และที่สำคัญที่สุด
 ผมคิดว่าจะเป็นการสร้างคุณูปการอย่างยิ่ง เพราะว่าที่ผ่านมาเป็นการศึกษา
 ของสงฆ์นั้น การศึกษาของพระศาสนา นั้น มักจะอยู่ในรูปเหมือนตาลยอดด้วน
 ต่อไม่ติด ต่อไม่ได้ ขาดสถาบันรับรองอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นกฎหมายตรงนี้
 ก็คงจะสามารถทำให้ตาลยอดด้วนนั้นกลายเป็นต้นไม้ที่มีร่มเงา สามารถ
 พัฒนาการไปสู่สูงกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะในขณะที่รัฐบาลหรือ
 ประเทศชาติเรากำลังที่จะพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจัง โดยเฉพาะเน้นหนัก
 เรื่องแผน ๘ เน้นการพัฒนาบุคคล แล้วบุคลากรที่สถาบันสงฆ์ทั้ง ๒ แห่ง
 สร้างขึ้นมาผลิตขึ้นมา นั้น อย่างมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยนั้นมากกว่า
 ๔,๐๐๐ รูป มากกว่า ๔,๐๐๐ คน และที่ทางมหามกุฏราชวิทยาลัยนั้น
 ก็มากกว่า ๑,๒๐๐ คน เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ บุคคลที่เป็นผู้นำ
 ทางด้านศาสนา บุคคลที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณนั้น ไฉนจะไม่ได้รับ
 การพัฒนา -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คงจะเป็นคุณูปการ คงจะเป็นการสืบสานพระพุทธศาสนา ให้เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้น ท่านที่ประธานที่เคารพครับ โดยเฉพาะประเด็น ในการศึกษาของลูกหลานชาวไร่ ชาวนา ต้องยอมรับความเป็นจริงว่าพระภิกษุ สามเณรนั้น เป็นบุคคลที่มาจากภาคชนบท เป็นบุคคลที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา นอกกระบบ เพราะฉะนั้นจึงได้อาศัยทั้งร่มเงาพระศาสนาเป็นการสืบทอด พระพุทธศาสนา และขณะเดียวกันก็คงจะปฏิเสธไม่ได้เป็นการเลื่อนฐานะทาง สังคมเป็นการศึกษาด้วย เพราะฉะนั้นการศึกษาของคนจนที่ผ่านมานั้นก็มักจะถูกละเลยในด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านการสนับสนุน กระผมเองได้รับทราบ ว่างบประมาณที่จัดสรรให้มันอย่างปีที่ผ่านมาก็มีเพียงประมาณ ๘๐ - ๙๐ ล้านบาท เท่านั้นเอง ทั้ง ๒ สถาบัน ปีนี้ถ้าหากว่าผมดูไม่ผิดก็มีอยู่ในงบประมาณปรากฏ อยู่เพียง ๑๐๓ ล้านบาทเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลได้มีกุศโลบายที่จะ สร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาให้เป็นหลักเป็นฐานหยั่งรากลึกของพระพุทธศาสนาแล้ว ก็อยากให้สนับสนุนให้กฎหมายสำเร็จจลุล่วงไปด้วยดีบังคับใช้ แล้วก็ให้เป็นนิติบุคคล ตลอดจนพัฒนาทางด้านการศึกษา ทางด้านพระศาสนา และทางด้านอื่นด้วย ก็คงจะสนับสนุนงบประมาณให้กระจายให้เท่าเทียมหรือใกล้เคียงการศึกษาของ ฝ้ายโลกของเราด้วย ก็จะเป็นกุศล ขอพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านลดาวัลย์ครับ

นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ

ดิฉัน ลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรค ประชาธิปัตย์ ซึ่งที่จังหวัดพะเยานั้นก็จะได้รับประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ด้วย นั่นก็เพราะว่าเป็นที่ตั้งของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งที่ผ่าน มานั้นก็ประสบปัญหาการพัฒนา โดยเฉพาะอาคารสถานที่มาโดยตลอด ทั้งนี้ ก็เพราะว่าไม่มีกฎหมายรองรับ เมื่อรัฐบาลและสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรได้ เสนอร่างพระราชบัญญัติ เพื่อให้มีกฎหมายรองรับสถาบันการศึกษาของสงฆ์ทั้ง ๒ สถาบันนั้น ก็คงจะทำให้ระบบงบประมาณนั้นสามารถที่จะเข้าไปส่งเสริม และพัฒนาการศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น ขวัญกำลังใจ ของคณะผู้สอนก็คงจะมีมากขึ้น และประสิทธิภาพของการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสงฆ์ก็คงจะสมบูรณ์แบบ สำหรับการที่มีมหาวิทยาลัยสงฆ์ขึ้นใน จังหวัดต่าง ๆ นั้น ดิฉันถือว่าเป็นโอกาสดี โดยเฉพาะโอกาสของลูกหลาน ชาวบ้านที่มีฐานะค่อนข้างยากจนได้สามารถบวชเรียน แล้วก็ศึกษาตั้งแต่แผนก ประถม มัธยมขึ้นมา จนกระทั่งถึงระดับมหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตามดิฉัน

อยากจะฝากข้อสังเกตต่อรัฐบาลเพื่อให้ไปดำเนินการต่อ นั่นก็คือเมื่อเรา
 สามารถที่มีกฎหมายรองรับมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้ง ๒ สถาบันนี้อย่างสง่างามแล้ว
 สามารถที่จะเป็นสถาบันที่ผลิตบุคลากรที่มีคุณประโยชน์ของชาติบ้านเมืองได้
 สามารถที่จะจรจรโลงพระพุทธรูปศาสนาและสามารถที่จะออกมาเพื่อพัฒนาสังคม
 โดยส่วนรวมในทุกสาขาวิชาชีพได้ แต่จะทำอย่างไรก็ฝากให้รัฐบาลได้พิจารณา
 ดำเนินการต่อ นั่นก็คือเราจะทำอย่างไรเพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่สำเร็จ
 จากมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้ง ๒ สถาบันนั้น ยังคงสภาพเป็นพระสงฆ์อยู่ เพราะเรา
 ต้องการพระสงฆ์ที่มีคุณภาพ คุณธรรม และมีความรู้สูงอยู่ในวงการพระพุทธศาสนา
 ให้นานที่สุดเท่าที่จะนานได้ แต่เราก็คงไม่สามารถที่จะจำกัดได้ว่าเมื่อเรียน
 สำเร็จจากมหาวิทยาลัยสงฆ์ชั้นสูงสุดแล้ว ท่านไม่สามารถที่จะลาสิกขาบทยออกมา
 ประกอบอาชีพเหมือนฆราวาสอื่น ๆ ได้ แต่วิธีการที่ดีที่สุดที่รัฐบาลน่าจะคิดออก
 แล้วก็ดำเนินการได้ในอนาคตนี้ก็คือควรที่จะทำ เพราะว่าศาสนาของเรานั้น
 ต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพแล้วก็มีความรู้สูง อย่งไรก็ตามดิฉันก็ขอสนับสนุน
 ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ ฉบับนี้ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอิสสระศรีรับ
 นายอิสสระ สมชัย (อุปราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม อิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี นึกว่าท่าน
 จะไม่ให้กระผมพูดเสียแล้วครับ ในฐานะซึ่งผมเป็นประธานคณะกรรมการการ
 ศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรมของสภาผู้แทนราษฎร กระผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ทาง
 รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการที่จะยกฐานะวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่งของคณะสงฆ์ขึ้นมา
 เป็นมหาวิทยาลัย ตักว่าจะไปมีวัดตั้งกระทรวง ท่านประธานครับ ที่มีการพูดกันมาก
 เวลานี้ก็คือผมได้รับคำร้องเรียนจากบรรดาพระสงฆ์ทั้งหลาย ได้รับการร้องเรียน
 โดยเฉพาะเรื่องการรับรองวิทยฐานะของพระสงฆ์ ซึ่งสำเร็จจากสถานการศึกษา
 ไม่ว่าจะเป็นมกุฎราชวิทยาลัย หรือมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่จังหวัด
 อุบลราชธานีของกระผมก็มี ๑ แห่งครับท่านประธาน ในอดีตที่ผ่านมานั้นก็คงจะเป็น
 ที่ทราบกันดีว่าพระท่านได้ให้ความสำคัญทางการศึกษา เพราะเหตุที่ว่าพระนั้น
 ไม่มีโอกาสมาศึกษาแล้วเรียนตามมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป จึงได้พยายามสร้าง
 มาตรฐานทางการศึกษาขึ้นมา โดยเน้นหนักทางด้านจริยธรรม ทางด้านศาสนา
 ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือเรื่องงบประมาณ
 ที่กระผมได้ทราบมาโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นสร้างวิทยาเขตที่แห่งไหนก็ล้วนแล้ว
 แต่จะต้องชวนหาด้วยตนเองทั้งสิ้น ที่จังหวัดอุบลราชธานีเมื่อ ๒ - ๓ วันที่แล้ว
 ผมก็ได้มีโอกาสคุยกับท่านเจ้าคุณราช ซึ่งท่านเป็นอธิการท่านก็บอกว่ามีปัญหาหนึ่ง
 ขาดสถานที่เรียน ได้ชวนหาเรียบร้อยจากเอกชนก็ดีจากบรรดาห้างร้านต่าง ๆ
 ก็ดี ให้มีการทอดกฐินบ้าง จนกระทั่งสามารถก่อสร้างอาคารได้สำเร็จ ปัจจุบันนี้
 มีนักเรียน ซึ่งเป็นพระเข้าไปศึกษาแล้วเรียนจำนวนเกือบ ๑,๐๐๐ องค์ ไปศึกษา
 แล้วเรียนที่นั่น แต่ท่านบอกว่างบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลนั้นค่อนข้าง
 จะน้อยเหลือเกิน เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนของพระซึ่งสำเร็จการศึกษาแล้วเรียนไป
 ถึงกระนั้นก็ตามได้ใช้ความพยายามอย่างยิ่ง สามารถผลิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 ออกไปตั้งหลายรุ่น แต่สิ่งซึ่งสะท้อนกลับมาก็อย่างที่ท่านผู้แทนฯ หลายท่านได้อภิปรายไป
 สังคมภายนอกมักจะดูถูกว่าจบจากโรงเรียนพระ ปริญญาไม่เทียบเท่ากับมหาวิทยาลัย
 ทางภายนอก เพราะฉะนั้นผมจึงอยากให้ทางกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะ
 กรมการศาสนา อยากให้ท่านให้ความสำคัญโดยเฉพาะระดับมาตรฐานปริญญาทาง
 มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่งนี้ อยากจะให้ได้เปรียบเทียบกับได้มาตรฐานเดียวกันกับ
 มหาวิทยาลัยโดยทั่วไปทั้งนี้ทั้งนั้นไม่แน่ว่าหรือครับท่านประธานครับ ผู้ที่สำเร็จจาก
 สถาบันการศึกษาทั้ง ๒ แห่งนี้ ในอนาคตก็คงจะมีโอกาสเมื่อท่านลาสิกขาบทมา

สามารถมารับใช้บ้านเมืองไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าผู้ที่จบจากมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป ในสภาผู้แทนราษฎรเราก็มีหลายท่าน ซึ่งท่านลาสิกขาบทมาหลังจากที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาแล้ว เรียนทางมหาวิทยาลัยแล้ว และก็หันเหมาเล่นการเมืองมีชื่อเสียงไปตั้งหลายคน เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากที่จะมีการยกฐานะขึ้นแล้ว กระผมอยากจะให้ความสำคัญโดยการจัดสรรเงินงบประมาณลงไปทั้ง ๒ แห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นสำนักงาน ซึ่งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และวิทยาเขตซึ่งตั้งอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั้งนี้ทั้งนั้นท่านจะได้มีบุคลากรในการที่จะไปสอนนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยของท่านตามจังหวัดต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับนอกจากวิทยาลัยนั้นแล้ว ปัจจุบันนี้ทางวัดต่าง ๆ ก็ได้ให้ความสำคัญในการศึกษา โดยได้มาให้ความร่วมมือกับทางกระทรวงศึกษาธิการ โดยตั้งศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ สิ่งเหล่านี้ผมได้เห็นความตั้งใจของพระสงฆ์ซึ่งท่านอยู่ในวัด ท่านก็ให้ความสำคัญให้ความร่วมมือกับทางราชการ เพราะฉะนั้นผมถือว่าวัดนั้นเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่ทำให้การศึกษา คงไม่ใช่เฉพาะทางโลกอย่างเดียวทางด้านคุณธรรม ทางด้านศีลธรรม ผมจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในการที่จะให้ผ่านกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านพินิจ จารุสมบัติ

นายพินิจ จารุสมบัติ (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จารุสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเสรีธรรม ก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. และกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ นับว่าเป็นการพัฒนาในการยกลำดับการศึกษาของฝ่ายศาสนาให้มีหลักการที่ชัดเจน มีความเหมาะสม ตรงนี้ผมเองก็เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยเฉพาะที่จังหวัดหนองคายนั้นก็มีวิทยาเขตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่วัดโพธิ์ชัย ซึ่งนับว่าเป็นสถาบันการศึกษาของสงฆ์ที่ได้สร้างคุณูปการในการพัฒนาศาสนากีดี หรือเป็นประโยชน์ต่อสังคมในปัจจุบันก็ดี ผมอยากทราบเรียนฝากท่านประธานไปยัง รัฐบาลว่า ในเรื่องกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้ ทุกฝ่ายก็คงสนับสนุนและเห็นด้วย ที่สำคัญ เหตุผลต่าง ๆ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านก็ได้กล่าวไปแล้ว ผมอยากฝาก จุดที่สำคัญก็คือว่า เมื่อมีกฎหมายรองรับแล้วสิ่งสำคัญที่ตามลงไปก็คืองบประมาณแผ่นดิน มีกฎหมายเป็นหลักเป็นเกณฑ์แล้ว ถ้าไม่มีเม็ดเงินงบประมาณลงไปในการพัฒนา สถาบันการศึกษาก็จะมีอุปสรรค ไม่สามารถที่จะพัฒนาไปตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ ของกฎหมายได้ และตรงนี้เราก็ต้องยอมรับว่า กรมการศาสนากีดีได้งบประมาณ อันน้อยนิดมาตลอด ฉะนั้นเมื่อมีสถาบันแล้วก็ขอให้รัฐบาลอย่าลืมเม็ดเงินงบประมาณ ควบคู่ไปกับการที่มีกฎหมายรองรับด้วย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ที่เสนอมาหรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มา ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่า ที่ประชุมลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนะครับ ขอเชิญรัฐมนตรี เสนอคณะกรรมการ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วิสามัญ ไม่มีผู้ใดขัดข้อง นะครับ จำนวนครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

๒๗ ท่าน

๑๖๒

สผ ๓/๒๕๓๙ (ส. ๑)

หทัยภาณูจน์ ๗๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลที่ท่าน
นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

๕ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๕ ท่านนะครับ
คณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๗ ท่าน คณะรัฐมนตรีขอเสนอ ๕ ท่าน นอกจากนั้น
จะเหลือสัดส่วนกรรมการอีก ๒๒ ท่าน แบ่งตามพรรคการเมืองต่าง ๆ นะครับ
เชิญรัฐบาลเสนอเลยครับ เชิญท่านรัฐมนตรีชิงชัย

- ๗๕/๑

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑. ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ๒. นายถวัลย์ ทองมี ๓. นายสุทัศน์ ทิวทอง
 ๔. นายพา อักษรเสื่อ ๕. นางสาวพวงเพชร สารคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญพรรคชาติไทย ๕ ท่าน

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล
 พรรคชาติไทย จากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ขอเสนอ ๑. พันตำรวจเอก สุทธิ คะสุวรรณ
 ๒. พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง ๓. พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร
 ๔. นายชัย ชิดชอบ ๕. นายจำนงค์ ทองประเสริฐ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
 พรรคประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน เชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี ขอเสนอ
 กรรมการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังต่อไปนี้ ๑. นายอำนาจ สุวรรณคีรี
 ๒. นายมานิชญ์ วิชัยกุล ๓. นายถาวร กาสมสัน ๔. นายสมพงษ์ สู้ศุภอรรถ
 ๕. นางวรศุลี เข้าวศิริกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไป
 พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่านครับ

นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์ (สมุทรสาคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสาคร
 พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคดังนี้

๑. นายไพจิตร ศรีวรรณ ๒. นายสนธิ จันทรวงศ์ ๓. นายบวร ภูจรีต ขอผู้รับรอง
 ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรค
 ชาติพัฒนา ๓ ท่านครับ

นางสาวคมคาย เฟื่องประยูร (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ดิฉัน คมคาย เฟื่องประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จันทบุรี พรรคชาติพัฒนา

ขอเสนอกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา ดังนี้ ๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๒. นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก ๓. นายประวิชัย รัตนเพียร ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคพลังธรรม

๑ ท่านครับ

นายเสวี พัฒนพันธ์ชัย (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายเสวี พัฒนพันธ์ชัย กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม ขอเสนอ
กรรมการในสัดส่วนของพรรคพลังธรรม ๑ ท่าน คือ นายวิชัย วงศ์ไชย ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคกิจสังคม

๑ ท่าน

นายอร่าม อามระดิษ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ
อร่าม อามระดิษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคกิจสังคม จากจังหวัดสุรินทร์ ในสัดส่วน
ของพรรคกิจสังคม กระทบขอเสนอนายดุสิต โสภิตชา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรค
ประชากรไทยครับ

นายภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์ พรรคประชากรไทย
กรุงเทพมหานคร ในสัดส่วนของพรรคประชากรไทยขอเสนอ นายสนิท ศรีสำแดง
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง

พรรคหน้าไทย ๑ ท่านครับ

นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระทบ กำนัน ไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี
พรรคหน้าไทย ขอเสนอในสัดส่วนของพรรคหน้าไทย ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคเสรีธรรม

๑ ท่าน

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุรชาติ ชำนาญศิลป์ พรรคเสรีธรรม ขอเสนอคุณสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคเอกภาพ

พรรคมวลชน ๑ ท่าน

นางพวงเล็ก บุญแข็ง (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอเสนอแทน
คุณมานะ แพรสกุล ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง เชิญ

ท่านเลขาฯ อ่านรายชื่อคณะกรรมการธิการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พ.ศ. ๑. ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ๒. นายถวัลย์ ทองมี
๓. นายสุทัศน์ ทิวทอง ๔. นายพา อักษรเสื่อ ๕. นางสาวพวงเพชร สารคุณ
๖. พันตำรวจ สุทธิ คะสุวรรณ ๗. พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง
๘. พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร ๙. นายชัย ชิดชอบ
๑๐. นายจำนงค์ ทองประเสริฐ ๑๑. นายอำนวยการ สุวรรณศิริ ๑๒. นายมานิตย์ วิชัยกุล
๑๓. นายถาวร กาสมสัน ๑๔. นางวรศุลี เข้าวศิริกุล ๑๕. นายสมพงษ์ สู้ศุภอรณ
๑๖. นายไพจิต ศรีวรขาน ๑๗. นายสนิท จันทวงศ์ ๑๘. นายบวร ภูจรี
๑๙. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า ๒๐. นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก ๒๑. นายประวิช รัตนเพียร
๒๒. นายวิชัย วงศ์ไชย ๒๓. นายดุสิต โสภิตชา ๒๔. นายสนิท ศรีสำแดง
๒๕. ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง ๒๖. นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ ๒๗. นายมานะ แพรสกุล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลาแปรญัตติได้รับ
นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

๗ วันตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ
ถ้าไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมกำหนดให้มีระยะเวลาการแปรญัตติ
๗ วันนะครับ เนื่องจากว่าเรารับหลักการไปมีทั้งหมด ๔ ฉบับ ผมจะถามว่า
ในวาระที่ ๒ จะใช้ร่างใดเป็นหลัก

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ขอใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช้ร่างของรัฐบาล
เป็นหลักนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีความเห็นตรงกันใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก

ต่อไป ๖.๕ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๒ ฉบับ คือ

๖.๑๐ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. (พันตำรวจเอก สุทธิ คะสุวรรณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๖.๑๑ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. (นายอำนวยการ สุวรรณศิริ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.
(นายไพจิตร ศรีวรชาน เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากเป็นเรื่องทำนองเดียวกันจึงจะนำมาพิจารณารวมกัน
คิดว่าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชิงชัย มงคลธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ซึ่งมีหลักการดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เหตุผล เนื่องจากในปัจจุบันมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
ซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนาสำหรับพระภิกษุ
สามเณร มีขอบเขตในการให้การศึกษาอย่างจำกัด และยังไม่มียุทธศาสตร์การบริหารงาน
ที่ชัดเจนและเหมาะสม ทำให้ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
และการผลิตบุคลากรทางศาสนาของประเทศ สมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษา
ของสถาบันการศึกษาดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และจัดระเบียบการบริหารงาน
ให้ชัดเจนและเหมาะสม โดยจัดตั้งสถาบันการศึกษาดังกล่าวขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย
เพื่อดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการ
พระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั่วไป รวมทั้งการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดอภิปราย
ผมจะขอมติจากที่ประชุม ไม่มีผู้ใดเสนอแนะครับ เสนอร่วมกันไปเลยนะครับ
เมื่อรัฐมนตรีเสนอแล้วผู้เสนอไม่ประสงค์ที่จะเสนอ ขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มา
ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามมติที่ประชุมว่า
ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่า
ที่ประชุมเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ คณะกรรมาธิการ
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
คณะกรรมาธิการขอตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วิสามัญชุดเดิมใช้ใหม่
 นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 ชุดเดิมครับ ของรัฐบาลใช้ชุดเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชุดเดิมทั้ง ๒๗ ท่าน
 ระยะเวลาแปรญัตติครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 ๗ วันตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๗ วันตามข้อบังคับ
 แล้วใช้ร่างใดเป็นหลักครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 รัฐบาลขอเสนอร่างของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างรัฐบาล
 เป็นหลักนะครับ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการ
 พระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ คือ

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายไพจิตร ศรีวรชาน เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากเป็นเรื่องเดียวกัน ผมจึงจะนำมารวมพิจารณาใน
 คราวเดียวกันเลย เมื่อท่านผู้ใดไม่ขัดข้องก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ
 ขอเรียนเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงศึกษาธิการขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนด
 วิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จ
 วิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า วิชาการพระพุทธศาสนา ใน
 มาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการในกฎหมาย
 ว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย
 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ให้จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานด้านการศึกษา
 วิชาการพระพุทธศาสนาตามหลักสูตรปริญา ศาสนศาสตร์บัณฑิตและพระพุทธ
 ศาสตร์บัณฑิต (ร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ เพื่อกำหนดองค์ประกอบของ
 คณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมาย
 ว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย
 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕)

เหตุผล เนื่องจากได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัย-
 มหามกุฏราชวิทยาลัย และพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
 วิทยาลัย เพื่อดำเนินงานด้านการศึกษาและวิชาการพระพุทธศาสนา ตามหลักสูตร
 ปริญาศาสนศาสตร์บัณฑิต และพุทธศาสตร์บัณฑิตขึ้นโดยเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไข
 เพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา
 พ.ศ. ๒๕๒๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนา ตามหลักสูตร
 ปริญาศาสนศาสตร์บัณฑิตและพุทธศาสตร์บัณฑิต ตลอดจนองค์ประกอบของ
 คณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการ
 ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดอภิปราย
 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้หรือไม่
 (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มา
 ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
 รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ คณะกรรมาธิการครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญชุดเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการ
วิสามัญชุดเดิม ๒๗ ท่าน ระยะเวลาแปรญัตติครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
แปรญัตติ ๗ วัน ตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๗ วัน ตามข้อบังคับ
ไม่มีผู้ใดขัดข้อง เนื่องจากมี ๒ ฉบับ จะใช้ร่างใดเป็นหลักครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
รัฐบาลขอเสนอร่างของรัฐบาลเป็นหลัก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอร่าง
รัฐบาลเป็นหลัก มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง
นะครับ เป็นอันว่าเอาร่างรัฐบาลเป็นหลัก จบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ทั้ง ๒ ฉบับนี้ในวาระที่ ๑ ขอขอบคุณท่านสมาชิกทั้งหลายครับ วันนี้เราได้ผ่าน
กฎหมายทั้ง ๓ วาระไป ๑ ฉบับ และวาระที่ ๑ ไปทั้งหมด ๑๔ ฉบับ เป็นอันว่า
นี่เป็นมติใหม่ในการพิจารณากฎหมาย ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่าน ผมขอ
ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๒๐ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

รายชื่อผู้จดยางงานการประชุม

เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	ประกาลักษณ์ ปุณบุตรดา
จินตนา โชติกะนาวิน	อัมพา กันทิโกวิทย์
พุทธชาติ พรรณพราว	ศิริพร ดีภาพ
จิรภา เต๋ยวสกุล	อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
หทัยกาญจน์ คงแก้ว	จงถนอม พลัดเสนา
วีรพร กิจกนกศร	กัลยา พิมเสน
เสาวลักษณ์ พลัดเสนา	รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์
กนกวรรณ อรรถสิทธิ์	ภาวดี วรรณสถิตย์
ประทีป รักเมือง	สะแกวรรณ คุ่มกิจ
วิภาวรรณ นิลบรรจง	รัตนา ลัมวิไลกุล
ศิริรัตน์ สมัครเขตการ	ดรุณี อ่าเมือง
สายชล ไทยรวมมิตร	สมบัติ จันทร์ไพจิตร
บังอร แก่นกุล	อรปภา ชุนทองจันทร์
สาวิตรี อมรตานนท์	อุทัยวรรณ จ่านงค์ศาสตร์
รัศมี บานเย็น	อุษารัตน์ เกิดโสดศรี
สันทนา ทรัพย์พูนผล	ทัศนีย์ ธีรนนท์
เขาวภา เนื่องพิมพ์	วิรุทัย ผาสุขเวชพร
ประไพพิศ ดีสุน	รัตนา ภูระหงษ์
ฐานิสรา แก้วสถิตย์	พัชรี ไชคำพา
จิราพร พจน์วิชัย	รสรินทร์ กนกอุดม
กมลมาศ ทั้งสุภูติ	เบ็ญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
วัฒน์ อุดมภักดี	สุภปภา หนองพงษ์
ละออ ฤทธิประเสริฐศรี	สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์
กรรณา พิมพ์สุวรรณ	นิวรา คำงาม
รัชนีพร มณีนิล	วันทนา อรุณภู
นนทลี พจน์ปฎิญา	นัยนา เปรมประพันธ์
สุทธิกานต์ มั่นนุช	สตีมา จันทร์ไพจิตร
สาวี สิงหนะชา	วชิราภรณ์ นันลิ่งค์

๑๓๒

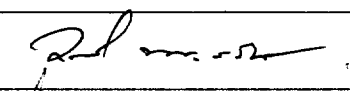

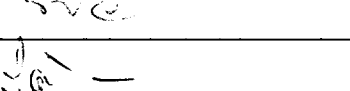
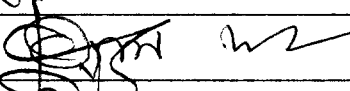

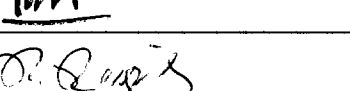
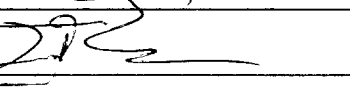
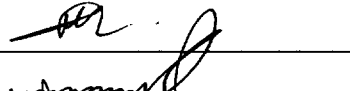

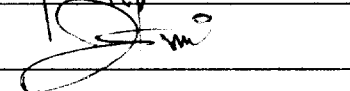
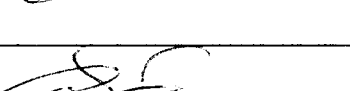
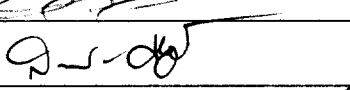

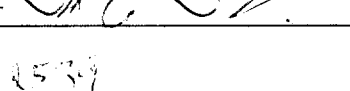

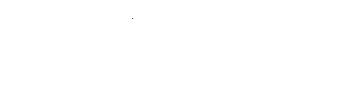
- ๒ -

เพทาย พันธุ์ตั้ง
บุศกร บุรกรรม
ชุตินา ทองมา
ณัฐชนก บุญชบ
ชนิกา ศรีสมวงษ์

ปวีญา กองสงฆ์
วัชรวิ วีระกิจน้อย
นภัสสร มีคุณ
นภา วิรุทธิ์โกศล

ศูนย์ข่าว เลขและพิมพ์ดีด

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุมลับ และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นางวาณี หาดสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายคาร์ณ ณ ลำพูน รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายพิชัย มงคลวิรุณ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายวิชัย วงศ์ไชย รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นาย เอกภาพ พลซื่อ โฆษกคณะกรรมการ	
๖.	นายทวีศักดิ์ สุภาศรี ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๗.	นายวิทยา ภูมิแห้วแข็ง ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๘.	นายสมชาย สุนทรวัฒน์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	นายฉลาด ขามช่วง กรรมการ	
๑๑.	นายประทวน เปี้ยวฤทธิ์ กรรมการ	
๑๒.	นายปัทมา ศรีปัทมา กรรมการ	
๑๓.	นายวิเชียร ขาวขำ กรรมการ	
๑๔.	นายบุญธง สอนประชา กรรมการ	
๑๕.	นายอุส่าห์ สระมาลา กรรมการ	
๑๖.	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล เลขานุการคณะกรรมการ	
๑๗.	นายสนั่น สบายเมือง ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่...๘...เดือน...๙...พ.ศ....(๕๓๗)

สภาผู้แทนราษฎร

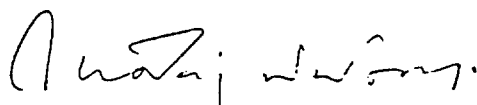
ครั้งที่...../...../.....

วันที่.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(คณะกรรมการได้ตรวจแล้ว แต่สภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผย
รายงานการประชุมลับและตรวจรายงานการประชุมได้ตรวจแล้ว แต่สภายังมิได้รับรอง
เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามมาตรา ๑๑๘ และมาตรา
๑๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ทำให้
สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ
๒๔ วรรคสอง

(ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หมายเหตุ รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๓๙

ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๙

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙

ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๙

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙

ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๙

ฝ่ายรายงานการประชุม

กองการประชุม

